

විනය පිටකයෙහි

දෙවන ග්‍රන්ථය
(ද්විතීය භාගය)

පාවිතනිය පාලී

ලඬකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
ශ්‍රී ලඬකා රාමඤ්ඤතිකායේ මහානායකධුරන්ධර
විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාග්ග්වරාවායභි
ඉදිරුවේ උත්තරානන්ද, භික්ඛා
මහාසංචාරයන්වහන්සේ විසින් කරන ලද
සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සම්පාදක මණ්ඩලය විසින්
සංගොධිත වූ

ශ්‍රී ලඬකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජය මගින්
ප්‍රකාශිත යි.

ශ්‍රී බු. ව. 2524
රාජ්‍ය ව. 1981

THE SECOND BOOK
IN THE VINAYA PITAKA
THE BOOK IS
PĀCITTIYA PĀLI
PART II

WITH THE SINHALESE TRANSLATION
BY
VENERABLE VIDYĀVISĀRADA PANDITA
TRIPITAKA VĀGISVARĀCĀRYA
INDURUWE UTTARĀNANDA
Mahānāyaka Thera
of
Sri Lanka Ramañña Nikāya

REVISED AND EDITED
BY
THE EDITORIAL BOARD
OF
THE TRIPITAKA TRANSLATION COMMITTEE
PUBLISHED
UNDER THE PATRONAGE
OF
DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLICAN
GOVERNMENT OF SRI LANKA

B.E. 2524
C.E. 1981

විනයපිටකෙ
පාටිනානියපාලී
හි කවු නි විහසෙගා

විනයපිටකසෙහි
පාටිනානියපාලී
හි කවු නි විහසෙගා

“කථාගතපපවෙදිනෝ හික්කවෙ ධම්මවිනයෝ විවටො විරොචති
නෝ පටිච්ඡනෙනා.”

“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”

(අඬුණරනිකාය, තිකතිපාත - භරණ්ඩුවගහ, 9 පූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය ...	xiii-xiv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය ...	xv
ප්‍රසනාවනා ...	xvii-xxxii
සංඛ්‍යාත නිරූපණය ...	xxxiii
පාළි භෝධිය ...	xxxv
පාචිත්‍යය පාළි - භික්ෂුනිවිභවන විසය සූචිය ...	xxxvii-xxxx
පෙළ හා පරිවර්තනය ...	2-383
ගාථාදිපාද - අනුක්‍රමණිකා ...	—
සංඥානාම - අනුක්‍රමණිකා ...	385
විසෙසපදනු ක්‍රමණිකා ...	387-392
ශුද්ධාශුද්ධ නිරූපණය ...	393

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඨාජනියට ඇතුළත් විනයපිටකයෙහි ග්‍රන්ථ සංස්කෘතියෙන් දෙවැනි පොත වූයේ පාවිතනියපාළි යයි. එය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි දු දෙවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත වූ තිබිණි. එහෙත් මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි පසු නිසි තැන ඡේද වෙන් කොට සිංහල අනුවාදය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී පරිහරණයට පහසු නො වන සේ ග්‍රන්ථය මහත් වූ යන බව පෙනුණු හෙයින් කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවිය. එහි භික්ෂුවිභඩ්‍දය අවසාන කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය ප්‍රථමභාගය කොට මුද්‍රණය වී ඇත. මේ ද්විතීය භාගයෙහි 'භික්ෂුනිවිභඩ්‍දය' බැසගෙන සිටියේ ය.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි දු ශෝධනයට පැමිණි තැන් පාඨාන්තරානුසාරයෙන් දතහැකි වෙයි. එහෙත් විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළයුතු තැන් කිහිපයක් ඇත: 62 වැනි පිට - "බුද්ධං පච්චක්ඛාමි" යනාදියෙහි මුද්‍රිත සිංහලාක්ෂර ග්‍රන්ථයන්හි ද, ඡට්ඨසංගීති ශෝධනයෙහි ද "පච්චාච්චක්ඛාමි" යි පෙළෙහි යොදන ලද වෙයි. අප විසින් එය බැහැර කොට මහාවිභඩ්‍දයෙහි ආ ලෙසින් හැම තන්හි "පච්චක්ඛාමි" යන රූපය යොදන ලද්දේ යැ. 270 පිට - "නිමිත්තනිමිතෙ නිමිත්තනසංඝිකා" යනාදි වාක්‍යප්‍රදේශය සිංහල මුද්‍රිත පොත්වල දක්නට නැත. එහෙත් ශික්ෂාපදන්තාරයන් හා ගැළැපෙන හෙයින් ද, ඡට්ඨසංගීති ග්‍රන්ථයෙහි ඇති හෙයින් ද පාඨාන්තර වශයෙන් යොද ලුම්භ. 284 පිට - ගබ්භිනිචුට්ඨාපන ශික්ෂාපදයෙහි: "තෙන බො පන සමයෙන භික්ෂුනියො ගබ්භිනිං චුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති" යනාදි පාඨයෙහි සිංහල පොත්වල "තා පිණ්ඩාය වරන්ති" යි බහුවචන නිර්දේශය ඇත. එ ද යුක්ති සලකා "සා පිණ්ඩාය වරති" යි එකවචන නිර්දේශයෙන් පාඨශෝධනය කරන ලද්දේ ය. මෙබඳු ශෝධිතසාධන සලකන්නේ මැනවි.

ශ්‍රී ලංකාරාමසංඝිකානිකායේ මහානායකපදප්‍රාජ්ඣ විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාචාර්ය ඉදුරුවේ උත්තරානන්දතිස්ස මහාසංචාරියන් වහන්සේ විසින් සිංහල භාෂායෙන් පරිවර්තන කරන ලද පාවිතනියපාළි භික්ෂුනිවිභඩ්‍දය ද වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි බහුග්‍රූත මහතෙරවරුන් විසින් සංස්කරණය කරන ලදු වූ ආවශ්‍යක ශබ්දසූචි ආදිය ද සම්පාදනය කොට අප ගේ ද පරිශ්‍රමයෙන් පාඨශෝධනාදිය කොට මේ පාවිතනියපාළි ද්විතීය භාගය ද පළ කරවන්නට හැකි වූ බව පවසමිහ.

මේ අධිකාරයෙහි ලා අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් ද කෘතවේදී වූ සඳහන් කරමිහ. මෙහි ලා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් දක්වන ලද උද්‍යෝගය කෘතඥතා පූර්වක වූ සිහිපත් කළයුතු වේ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සුබින් හා ත්‍රිපිටක සම්පාදන මණ්ඩලයට රුහුවලට වෙහෙස නොවබලා පහසුකම් සලසා දෙන මහානායක චාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඒ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද, තිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් හා තත් සේවක මණ්ඩලයාද මෙහි ලා සිහිපත් කරමිහ. පයාප්තිශාසනප්‍රවර්ත වූ කුශල දෙනෙකුයෙන් හැම දෙන පුබහාගි වෙන්වායි ආශංසනය කරමිහ.

මෙමගට, ශාස්තෘදයකාරී,

ලබ්‍රහ්ම ලඬිකානන්ද

මහානායක සභවිර

1981 අගෝස්තු මස 22 දින

ත්‍රිපිටක කායාරාමයේ දී යැ.

115, විජයාරාම මාවත,

කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අග්‍රහමහාපණ්ඩිත, බ්‍රහ්මචාරීන්ගේ ආනන්දමේත්‍රය මහානායක මහාසංචාරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දපරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීශ්වරාවායඪී, කෝද්ගොඩ ශ්‍රී ඥානාලොක දක්ෂිණලංකායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනොදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීශ්වර, ලබ්‍රහ්ම ශ්‍රී ලංකානායක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසංඝසභායෙහි මහානායක සංචාරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම් පීඨාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසංඝසභායෙහි අනුනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී අනුනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ—මාකඩවරවිහාරාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සංචාරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිබ්බිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලංකාර නායක සංචාරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පීඨයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාවායඪී, ශාස්ත්‍රාවායඪී, රාජකීය පණ්ඩිත, උඩුවේ ජනානායක සංචාරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

ප්‍ර ස්තාවනා

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

ශ්‍රීමත් ශාක්‍ය මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් වදළ විනය අධිශීලය ධර්මය අධිශීල ශික්ෂාවට අයත් ප්‍රඥප්ති විශේෂයෙකි. ඒ ප්‍රඥප්ති විශේෂයෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් භික්ෂූන්ගේ සංවරපාරිශුද්ධිය අදහස් කරනු ලැබේ. මෙහි සංවරය ම පාරිශුද්ධිය වන බැවින් “සංවරොයෙව පාරිසුද්ධිං = සංවරපාරිසුද්ධිං”¹ යනු ප්‍රකාශිත යි. සංවරය නම් ශීලවිශුද්ධිය යි. ශීලවිශුද්ධිය නම් සමායක්චර්‍යයන් සමායක් කම්පනායන් සමායක් ආජීවයන් යන විරති තුන යි. කය වචන දෙක හික්මවා ගැනීමෙන් සිතත් සංවර වන බැවින් හුදු සිතට පමණක් විනය සිකපද පනවා නැතිබව පැනෙයි. පනවන ලද හැම සිකපදයෙකින් ම භික්ෂූන්ගේ හා භික්ෂුණීන්ගේ සංවරය ම අපෙක්ෂිත බැවින් විනය සංවරය පිණිස ම පවතින බව සැලකිය යුතු යි. මෙහි ලා ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරය ම ප්‍රධානත්වයෙන් ගත යුතු වෙයි. එහෙයින් ම ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරය අධිශීල නමින් ප්‍රකාශිත යි. “පාතිමොක්ඛසංවරශීලං පන අධිශීලනති චූචති” යනු කී හෙයින් එය හෙළි වෙයි. වාරිතන - වාරිතන සිකපදයන්ගේ වශයෙන් දෙපරිදි වූ විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමොක්ෂසංවර ශීලය යන නමින් හැඳින්වීමටත් අධිශීලය නමින් හැඳින්වීමටත් හැකි වෙයි. විනය පිටකයෙහි ඇතුළත් නවකොට්ඨසහස්‍රාදිප්‍රභේදය ඇති ශික්ෂාපද ශීලය අධිශීලය බව මතු දැක්වෙන වාක්‍යප්‍රදේශයෙන් ව්‍යක්ත වෙයි.

“පාතිමොක්ඛසංවරශීලං අධිශීලනති චූචති”. වාරිතන - වාරිතන සිකඛාපද විසින් දෙවැදෑරුම් වූ විනයපිටකයෙහි ඇතුළත් වූ නව-කොට්ඨසහස්‍රාදි භේදය ඇති සිකඛාපද ශීලය වනාහි අධිශීල යැ යි කියනු ලැබේ ... පරමාඤ්ඤායෙන් වනාහි මෙවුන අදහනාදනාදි වූ ඒ ඒ විනික්ඛාමිතබ්බ වූ වස්තූයෙන් සමුච්චාවා සමමාකමනන සමොආජීව යන විරතිහු ද කායසමුපස්සිජා වෙනනා වච්ඡාසමුපස්සිජා වෙනනා මනෝසමුපස්සිජා වෙනනා යන වෙනනාවෝ ද පාති-මොක්ඛසංවරශීල නම්හ යි දතයුතු”² යනු වාක්‍යප්‍රදේශය යි. මෙයින් ප්‍රාතිමොක්ෂසංවරශීලය සකල විනය පිටකය පුරා ම පැතිර ඇතිසැටින් එය ම අධිශීලය බවත් මැනවින් පහැදිලි වෙයි. එසේම සමායක් වචනාදි විරති ශීලයන් කායසංස්පඤ්ජාදි චෛතසික ශීලයන් පරමාථිවශයෙන් ප්‍රාතිමොක්ෂසංවර ශීලය බව ද මෙයින් ප්‍රකාශිත යි.

මේ ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවරශීලය චන්ද්‍රාලෝකාදීනට වඩා සූර්යාලෝකය අධිකවන්නාක් මෙන් ද යුග්‍යකරාදි සජ්තකට පර්වතයනට වඩා මහාමෙරු පර්වතය අධිකවන්නාක් මෙන් ද සකල පඤ්ඤාඛණ්ඩාදි වූ ද චේතනාසීල චෛතසික සීලාදි වූ ද ශීලයනට වඩා අධික ද වෙයි. මාර්ගසමාධියට අධිෂ්ඨාන වන බැවින් උතුම් ද වෙයි.

1. පටිසම්භිදමග්ගවස්සපා 160 පිටුව
2. විනයක්ඛණ්ඩවස්ස 201 පිටුව

මේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය බුදු උපතක් ඇති කල්හි ම බොහෝ දෙනාට හිතවැඩ පිණිස ලැබෙයි. බුදු උපතක් නැති කල්හි පසේබුදුන් කෙරෙහි පමණක් ඇති බැවින් අන් කෙනකුන්හට නො ලැබිය හැකි බව ද දකුණු කි.

“ඒ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය වන්දාලෝකය අඟි ආලෝකය යන ආලෝකයන්ට අධිකයාමෙන් ද යුගධර රීසධරාදි පර්වත-යන්ට මහමෙර අධිකයාමෙන් ද සියලු පක්‍ෂාඛණ දසඛණාදි වූ ද වෙනනා සීල වෛතසික සීලාදි වූ ද සීලයන්ට අධික ද වේ. මහ සමාධියට අධිධාන බැවින් අධික ද වෙයි. සියලු ගුණයන්ට මුල් බැවින් උතුම් ද වේ. මේ ඒ සික්‍ෂාදිසීලය බුදුහමුයෙහි ම පවත්ති. බුදුහමුව විනා පවෙතක බුද්ධාදි අනෙක් සතෙක් සික්‍ෂාපදය පනවා තබන්නට නොපොහොසත් වේ. අනුක්‍ෂණය පක්‍ෂාඛණ දසඛණාදි වූ ලෝකීයසීලයට අධික වූ උත්තම වූ ලෝකික වූ ම ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලයට ද වඩා මාර්ගධර්මයන් හා ද ඵලධර්මයන් හා ද සපියයුතු වූ සමාපාදි සමාපාදිවිනය සමාපාදිවි සංඛ්‍යාත වූ ලෝකොත්තර වූ සීලය ම අධිසීල නම් වේ. ඒ වනාහි “සික්‍ෂා සාපීව සමාපනනා” යන මෙතන්හි කැමැති වන ලද්දේ නො වේ. ගිහිගෙයි සදුරවිතිකකමය ඇතිව ගිහිගෙය පියා සසුන්වත් ලෝකොත්තර වූ අධිසීලයට පිළිපත් සොනාපක්‍ෂණ ද මෙථුන ධර්මය සෙවනය නො කෙරේ.¹

මේ වාක්‍යප්‍රදේශයෙන් පත්සිල් දසසිල් ආදිකොට ඇත්තා වූත් වෙනනා - වෛතසිකාදි වූත් ශීලයනට වඩා ලෝකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය අධිශීලය බවත් උතුම් බවත් හෙළි වෙයි. එසේ ම ලෝකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලයට වඩා මාර්ගඵල ධර්මයන් හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ සමාප්තවිනයාදි ලෝකොත්තර ශීලය ම අධිශීල වන බවත් ප්‍රකාශිත යි. මේ මාර්ගඵල සම්ප්‍රයුක්ත ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය විනය පිටකයෙහිලා අදහස් නො කළ බවත් පැනෙයි. එහෙයින් විනය පිටකයෙහි එන උපසම්පද ශීලය ලෝකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය ම බවත් හෙළි වෙයි. මේ අධිශීලය ආභිසමාචාරික - ආදිබ්‍රහ්මචරියක සීල වශයෙන් දෙකක් කොට දක්වනු ලැබේ. ආභිසමාචාරික සීල නම් අභිවිශිෂ්ට සමාචාරය අරභයා පනවන ලද බන්ධක සිකපද යි. හේ වනාහි වත් පිළිවෙත් කිරීමෙන් පුරන ශීලයයි. වත් පිළිවෙත් පුරන්නවුන් විසින් මේ ශීලය ග්‍රහණධාරණාදි වශයෙන් හික්මිය යුතු බැවින් ශික්‍ෂා නම් වෙයි. “අභිවිසිට්ඨා උත්තමො සමාචාරො අභිසමාචාරො, වතන පටිවතන සීලං, තං ආරබ්භ පඤ්ඤාතනා බන්ධක සික්‍ෂාපද සංඛ්‍යාතා සික්‍ෂා ආභිසමාචාරිකා”² යනු එහෙයින් කියන ලදි. ආදිබ්‍රහ්මචරියකසීල නම් මාර්ගබ්‍රහ්මචරියාවට ආදි වූ කරුණු වූ ශීලය යි. හික්‍ෂු හික්‍ෂුණි සංඛ්‍යාත උභතො විහඬයට ඇතුළත් සිකපද යි. “මග්ග බ්‍රහ්මචරියසං ආදිභුතා කාරණභුතා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා සික්‍ෂා, උභතො විහඬපරියාපනනා සික්‍ෂාපදා” යනු එහෙයින් කියන ලදි. විශුද්ධිමාර්ගයෙහි දු “උභතො විහඬ පරියාපනනං ආදිබ්‍රහ්මචරියකං, බන්ධක වතනපරියාපනනං ආභිසමාචාරිකං” යන්නෙන් මේ අදහස සැකෙවින් ප්‍රකාශිත යි.

1. විනයසම්මුඛය 201 - 202 පිටු (මේ වනාහි අර්කප්පය කළ පාළි වචන නොගෙන සකස්කරන ලද්දකි.)
2. විමතිවිනෝදනිවිකා 372 පිටුව,

කරුණු මෙසේ හෙයින් ආභිසමාවාරික වූත් ආදිබ්‍රහ්මවරියක වූත් ශීලය අධිශීලය නමින් විනයයෙහි පැවසෙන බව දනගුතු යි. මෙසේ සලකන කල්හි පරිච්ඡේද - පවිත්‍ර දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදන් මහවග - සුඵවග දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදන් අධිශීලයට අයත්බව මැනවින් හෙළි වෙයි. මේ සිකපදයන් අතුරෙන් කොටසක් වාරික විසින් ද කොටසක් වාරික විසින් ද පිරියයුතු නු යි සකල විනය පිටකය ම මුලින් කී පරිදි ලොකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලයට අයත් වෙයි. ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය ද වාරික - වාරික විසින් දෙපරිදි කොට දක්වන ලදි. මෙහි වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කළයුතු යැ යි පනවා වදළ දය කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. “වාරිකනනි වරිකා පරිපුරෙතබ්බ සීලං” යනු කී හෙයින් කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය බව හෙළි වෙයි. වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො කළ යුතු යැ යි පනවා වදළ දය නොකිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. “වාරිකනනි වරිකියා අකරණෙන පරිපුරෙතබ්බ සීලං” යනු ප්‍රකාශිත හෙයින් වෙන්වීමෙන් වරද නො කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. විනයයෙහි වදළ සියලු සිකපදයන් මේ දෙකට ඇතුළත් වන බැවින් සකල විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය යි පවසන ලද බව සැලකිය යුතු යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය අධිසීල නම්නුත් බැවහර කරන ලද බව මෙහි ආදියෙහි ම සඳහන් කරන ලදි. “සද්ධාපසාධානං පාතිමොක්‍ෂසංවරසීලං” යනු කී හෙයින් ශුද්ධව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලයත් “සතිපසාධානං ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං” යනු කී හෙයින් සිහිය ප්‍රධාන කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය සංවර ශීලයත් “චිරියපසාධානං ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං” යනු කී හෙයින් වීර්ය ප්‍රධාන කොට ඇති ආජීව පාරිසුද්ධිශීලයත් “පඤ්ඤාපසාධානං පච්චයසනාතිසංතිසීලං” යනු කී හෙයින් ප්‍රඥාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රත්‍යයසනාතිශ්‍රිතශීලයත් යන සිවු පිරිසුදු සිල් රැකීම සතර අපාය දුකින් හා ආත්මානුවාද හිතියෙන් මුදලන බැවින් ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය ම බව ධර්මවිනයෙන් මැනවින් හෙළිපෙහෙළි වෙයි.

විනයපිටකයට ඇතුළත් භික්‍ෂු විභඩයත් භික්‍ෂුණි සුත්තවිභඩය විභඩයත් යන උභයොවිභඩය ම සුත්තවිභඩය නාම යෙනුදු හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි සුත්ත නම් බුදුප්‍රඥප්ත ශික්‍ෂාපදය යි. විභඩය නම් පදභාජනිය යි. සුත්‍ර සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපදයත් විභඩය සංඛ්‍යාත ඒ ඒ සිකපදයන්ගේ පදභාජනියත් දෙක ම සුත්තවිභඩය යැ යි දන ගුතු යි. ඒ මේ සුත්තවිභඩය පාරාජික පාළි - පාවිත්තිය පාළි යනු විසින් ග්‍රන්ථ දෙකෙකින් පරිමිත යි. එහෙයින් පාරාජික පාළියෙහි පාරාජිකාදි ඒ ඒ සිකපදයන් හා ඒ සිකපදයන් පද පිළිවෙළින් බෙද අට විවරණය කරනලදු වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම තබන ලද පද-භාජනියත් ප්‍රමුඛත්වයෙන් ගෙන සුත්තවිභඩය නාමය පාරාජික පාළියට හා පාවිත්තිය පාළියට ආරෝපිත යි. එහි පාරාජික පාළියෙහි පාරාජික - සඛ්‍යාදිසෙස - අනියත - නිසසගතිය විසින් සිකපදයෝ නවසාලිස් කෙනෙක් වෙති. ඒ සිකපද නවසාලිසෙහි පදභාජනිය ද එහි ඇත. මේ සියල්ල ම භික්‍ෂු විභඩයට පමණක් ඇතුළත් වෙයි. එසේ ම භික්‍ෂු විභඩයට ඇතුළත් පාවිත්තිය - පාටිදෙසනිය - සෙතිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ එක්සිය අටසැත්තැ කෙනෙක් ද, භික්‍ෂුණි විභඩයට

ඇතුළත් පාරාජික - සඛ්‍යාදිසෙස - නිසසංකිය - පාවිතිය - පාවිදෙසනිය - සෙබිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ තෙසියසතර කෙනෙක් ද වෙති. මේ සියල්ලමත් සුත්තවිභංගයට අයත් වෙයි. ග්‍රන්ථ විසින් පාවිතියපාළියට ඇතුළත් වෙයි. මේ නයින් විමසන විට සුත්ත විභංගය උභතො විභංග නම් වෙයි. “සුත්ත විභංගනි පද්‍යාජනියෙ”¹ යනු ටිකාගතවචන බැවින් පද්‍යාජනියට පමණක් ද සුත්තවිභංග යනු බැවහර වෙයි. සිකපදයක් පාසා පදබේදීම කොට ඇති බැවින් පද්‍යාජනියට ඒ නාමය ද ගැළපෙන බව පැනෙයි. උභතො විභංග පරියාපනන සිකපද සියල්ල ම බුද්ධප්‍රඥාප්ත හෙයින් සෙකඛ පණ්ණාසකි නම්නුදු හඳුන්වත්. මෙහි හික්මිය යුතු බැවින් සිකයම සෙකඛ නම්. ඒ සෙකඛ සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද බැවින් සෙකඛ පණ්ණාසකි නමු. “සබ්බාපි උභතො විභංගපරියාපනනා සිකඛාපද පණ්ණාසකි සෙකඛපණ්ණාසකිනි චූතතානි ගහෙතබ්බා”² යනු එහෙයින් කියන ලදි;

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සුත්තවිභංගයෙහි ලා පනවා සපතාපනති වදළ ආපත්ති සතෙක් වෙයි. එනම් පාරාජික යැ සඛ්‍යාදිසෙස යැ පුලලව ව ය යැ පාවිතිය යැ පාවිදෙසනිය යැ දුක්කට යැ දුබ්බාසිත යි. මෙහි පාරාජිකාපත්තිය පළමුවැන්න යි. මේ ආපත්ති සතෙහි පාරාජික නම් පරාජිත වීම යි. පරාජයට පැමිණීම යි. “පාරාජිකොති පරාජිතො පරාජයං ආපනෙනා”³ යනු අවිකථාගත වචන හෙයින්. මෙහි පරාජිතො යන පදය ම පාරාජිකො යනු විසින් සිද්ධ යි. පරා උපසර්ගයෙහි ප කාරයට අකාරයට වෘද්ධිය ද, ඉ කාරාගමය ද කම්භාවියෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයට ක කාරය ද කොට සිදු කිරීම ශාබ්දිකයනට අභිමත යි. මේ වනාහි පුද්ගලවාචක පාරාජික ශබ්දය බැවිනි. ශික්‍ෂාපදවාචක වූ ද ආපත්තිවාචක වූ ද පාරාජික ශබ්දය කතීයාකාරකයෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයෙන් සිද්ධවන බව ද සැලකිය යුතු යි. කරුණු මෙසේ හෙයින් පාරාජික ශබ්දය ශික්‍ෂාපද - ආපත්ති - පුද්ගලයන් කෙරෙහි පවත්නා බව ද පැනෙයි. “අවධානමෙතං ආනන්ද අනවකාසො යං තථාගතො වජ්ජිනං වා වජ්ජසුත්තකානං වා කාරණා සාවකානං පාරාජිකං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං සමුහනෙය්‍යා” යන තන්හි මෙන් පාරාජික ශබ්දය සිකපදයෙහි පවතී. “ආපත්තිං සං හික්ඛු ආපනෙනා පාරාජිකං” යන තන්හි මෙන් ආපත්තියෙහි පවතී. “න මයං පාරාජිකා, යො අවහටො සො පාරාජිකො” යන තන්හි මෙන් පුද්ගලයා කෙරෙහි පවතී. මෙසේ පාරාජික ශබ්දය ශික්‍ෂාපද - ආපත්ති - පුද්ගල යන තුන් තන්හි පවතී යැ යි දත යුතු යි. සිකපදය පාරාජික නාමය ලබන සැටි “යො තං අතික්කමති තං පරාජෙති තස්මා පාරාජිකනති චූචති” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. යමෙක් ඒ සිකපදය ඉක්ම යේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කාරණයෙන් සිකපදය පාරාජික නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. ආපත්තිය පාරාජිකනාමය ලබන සැටි “යො නං අජක්ඛාපජ්ජති තං පරාජෙති, තස්මා පාරාජිකනති චූචති” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි, යමෙක් ඒ ඇවතට පැමිණේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කරුණෙන් ආපත්තිය පාරාජිකා නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. පුද්ගලයා පාරාජික නාමය ලබන සැටි “සුගලො

1. විමතිවිනෝදනීටිකා 482 පිටුව

2. විමතිවිනෝදනීටිකා 372 පිටුව

3. සමන්තපාසාදිකා 185 පිටුව

යසමා පරාජිතො පරාජයමාපනොනා, තසමා පරාජිකොති වුවනි” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. පුද්ගලයා යම් කරුණෙකින් පරදවනලද්දේ පරාජයට පැමිණියේ නම් ඒ කරුණෙන් පුද්ගලයා පාරාජිකයෙකු යි කියනු ලැබේ. මේ අර්ථය ම සඳහා පරිවාර පාළියෙහි දු:

“පාරාජිකනනි යං චුතතං තං සුණොති යථාතථං
චුතො පරදොධා භට්ටො ව සඤ්චමා හි නිරික්කතො
සංවාසො ව තතිං නත්තී තෙනෙනං ඉති වුවනි”

යනු වදළහ. ආපත්තිය පාරාජිකා යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සිකපදය ඉක්ම වූ ඇවතට ද පැමිණි පුද්ගලයා යම් කරුණෙකින් පරාජිත වේ ද චුත වේ ද ත්‍රිවිධ සඤ්චියෙන් භූෂට වූයේත් වේ ද පොහෝපවාරණාදි සඤ්චකම්යෙන් දුරු කෙළේත් වේ ද ඔහු හා එකකම්භාදිසංවාසය නැතිකරමින් වෙයි. ඒ කාරණයෙන් මේ ආපත්තිය පාරාජිකා නමැයි කියනු ලැබේ. මේ සිකපදය පාරාජික නමැයි කියනු ලැබේ. මේ පුද්ගලයා පාරාජික යැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

සඤ්චාදිසෙසාපත්තිය දෙවැන්න යි. ආපත්තියෙන් නැගිසිටීම සඳහා මුල මැද අග යන තුන්තන්හි ම සඤ්චයා කැමති විය යුතු යු යි සඤ්චාදිසෙස නම් වෙයි. “සඤ්චො ආදිමිති වෙව සෙසෙව ඉවජිතබෙබ්බා අසසාති සඤ්චාදිසෙසො” යනු අටුවාහි එහෙයින් කියන ලදි. මේ අදහස වැඩිදුරටත් මෙසේ පැහැදිලි කරන අර්ථකථාව “ඉමං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා වුට්ඨාතු කාමසෙසනං ආපත්තිවුට්ඨානං, තසං ආදිමිති වෙව පරිවාසදනස්ථාය ආදිතො සෙසෙ මජ්ඣෙක මානත්තදන්ඨාය මූලාය පටිකසසනෙන වා සහමානත්තදන්ඨාය, අවසානෙ අභ්‍යානස්ථාය ව සඤ්චො ඉවජිතබෙබ්බා”¹ යනාදිය දක්වයි. මේ ඇවතට පැමිණ නැගිසිටුනා රිසියහුට යම් ඒ ඇවතින් නැගිසිටීමෙන් වේ ද, ඒ නැගිසිටුමට මුල දීම පිරිවෙස් දීම පිණිස ද මුලින් ශෙෂ වූ මධ්‍යයෙහි මානත්ත දීම පිණිස ද මුලට ඇදීමකින් හෝ එය හා මානත්ත දීම පිණිස ද, අවසන්හි අභ්‍යානය පිණිස ද සඤ්චයා කැමැති විය යුත්තේ යි. මෙහි ලා එක ද කම්යක් සහනගෙන් වෙන් වැ කළ නො හැකි නු යි ආදියෙහි දු ශෙෂ යැයි කියූ මැදහි ද අවසන්හි ද මේ ඇවතින් නැගිසිටුමට සඤ්චයා කැමැති වියයුතු මැ යි. එහෙයින් ම “සඤ්චො තසං ආපත්තියා පරිවාසං දෙති, මූලාය පටිකසසති, මානත්තං දෙති, අබෙහති, න සමනිහුලා න එකපුගලො, තෙන වුවනි සඤ්චාදිසෙසොති”¹ යනු කිහි. සඤ්චතෙමේ ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස දෙයි. මුලට අදියි. මානත්ත දෙයි. අභ්‍යානය කරයි. දෙතුන් නමක්වත් එක් නමක්වත් නො කරයි. එහෙයින් මේ ඇවතට සඤ්චාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

පරිවාරයෙහි දු:

“සඤ්චාදිසෙසොති යං චුතතං තං සුණොති යථාතථං
සඤ්චො දෙති පරිවාසං මූලාය පටිකසසති
මානත්තං දෙති අබෙහති තෙනෙනං ඉති වුවනි”

යනු වදළහ, සඤ්චාදිසෙස යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සඤ්චයා ම පිරිවෙස ද මුලට ඇදීම ද මානත්ත දීම ද අභ්‍යානය ද දෙන බැවින් මේ ඇවතට සඤ්චාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

1. සමනන පාසාදිකා, 370-71 පිටු

2. සමනනපාසාදිකා - 371 පිටුව

පුලලවටයාපනිය තෙවැන්නයි. පුලලවටය නම් දෙසනාගාමිනි ආපන්න අතුරෙන් මහත්ම වරදයි. “පුලලා ව සො අවටයො චෙති පුලලවටයො” යනු කම්ධාරය සමාසවාකාය බැවින් පුල වූයේත් හේ මනුසි අවටය වූයේත් හේ මනුසි පුලලවටය නම් වෙයි. ලකාර ද්විරූප විමෙන් හා පූර්ව ඵකාරස්ථ උභාරය හුඬ විමෙන් පුලලවටය යනු සිද්ධයි. මේ ආපනතිය උභයවිභවයෙහි ගරුකාපනතීන්ගේ පූර්වභාගයෙහි ද බන්ධනයන්හි ද ඇතුළත් ව ඇති බව පෙනේ.

“පුලලවටයනති යං වූතං තං සුභොති යථාතථං
එකස්ස මුලෙ යො දෙසෙති යො ව තං පතිගණනති
අවටයො තෙන සමො නත්ති තෙනෙතං ඉති වුවවති”

යන පරිවාරපාළිගාථාවෙන් පවසන අදහසද මෙහි ලා සැලකියයුතුයි. පුලලවටය යැයි යමක් කියන ලද නම් තතුපරිදි එය අසව. යමෙක් එක් මහණක්හුගේ සම්පයෙහි දෙසා ද යමෙක් එය පිළිගනී ද එය හා සම වූ දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙක් නැති ද එහෙයින් මේ ඇවැත පුලලවටය නමැයි කියනු ලැබේ යනු අදහසයි.

පාවික්කියාපනතිය සතරවැන්නයි. මෙහි පාවික්කිය යන්නෙන් නිසඟිපවිති හා ශුද්ධපවිති අදහස්කරනු ලැබේ. නිසඟි වූ වස්තුව පළමුකොට නිසදා පසු වැ දෙසියයුතු පවිති ඇවැත් නිසඟිපවිති නම්. එසේ නිසැදීමක් නැති වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් ශුද්ධපවිති නම්. මේ දෙකොටස ම පවිති ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන බැවින් පාවික්කියාපනතියට ඇතුළත් වෙති. පාවික්කිය යන වචනයෙහි “කුසලං ධම්මං පාතෙතිති පාවික්කියං” යන නිරුක්ති වන බැවින් කුසල ධර්මය හෙළා නුයි පාවික්කිය නම් වේ. මෙහි අදහස පරිවාරපාළියෙහි දු:

“පාවික්කියනති යං වූතං තං සුභොති යථාතථං
පාතෙති කුසලං ධම්මං අරියමගගමපරජ්ඣති
විත්තසමෙමාහනට්ඨානං තෙනෙතං ඉති වුවවති”

යන්නෙන් වදළහ. පාවික්කියැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. කුසලධර්මය හෙළා නුයි ආර්යමාර්ගය වරදවා නුයි සිත මුළාකරන කරුණක් නුයි මේ ඇවැත පාවික්කිය නමැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහසයි. උභය විභවයෙහි නිසඟි පවිති නිසක් ද, භික්ෂුවිභවයෙහි ශුද්ධපවිති අනුදෙකක් ද, භික්ෂුණිවිභවයෙහි ශුද්ධපවිති එක්සිය හැටහයක් ද ඇතුළත් වෙයි. මේ සියල්ල ම පාවික්කියාපනතිය නමින් සප්තාපනිකයෙහි ලා සැලකියයුතුයි.

පාටිදෙසනියාපනතිය පස්වැන්නයි. මෙහි පාටිදෙසනිය නම් “පටිදෙසෙතබ්බං පාටිදෙසනියං” යනු කී හෙයින් ප්‍රතිදෙශනයට යුතු ඇවැතෙකි. “ගාරයාං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජිං අසපපායං පාටිදෙසනියං තං පටිදෙසෙමි” යි සිකපදයෙහි ම ප්‍රතිදෙශනාකාරය දක්වන ලද බැවින් මේ ගාරයාපනතිය පාටිදෙසනිය නමින් ම වදළහ. මේ ආපනතිය පරිවාරපාළියෙහි පැහැදිලි කොට ඇති සැටියෙන් ඇවැතට විෂය වූ කරුණු සියල්ල ම ඇරැපෑමෙන් විවරණය කළයුතු බව පෙනේ. හේ මෙසේ ය.

නොනැ මෙහෙණක විසින් දුකසේ ලත් බොජුනක් තමා මැ සියතින් පිළිගෙන වළඳන මහණහට ගැරහිය යුතු වෙයි. නිමැනුමක් ලත් ගෙවල්හි වළඳන මහණුන්ගෙන් එක් නමක්වත් එහි දන්

බෙදීමට විධාන කරන මෙහෙණක වුවහොත් ඇය ඉවත් නොකොට දන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මද සම්පත් ඇති සැදහැනි දිළිඳු සෙබ සම්මුතිය ලත් කුලයකට ගොස් නොගිලන් වැ දන්වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. සැක බිය සහිත වන සෙනසුනෙක්හි වසමින් කලින් නො දන්වා ලත් බොජුනක් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මෙසේ හිඤ්ඤාත් උදෙසා පනවන ලද ගාරයාපනති සතරෙක් වෙයි. තව ද හිඤ්ඤාත් අරභයා පනවා වදළ ගාරයභාජන අටෙකි. නො නෑ වූ ම මෙහෙණක් මෙරමා තමාසතු යැ යි මමායනය කළ ගිතෙල් හෝ තෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ දියමස් හෝ ගොඩමස් හෝ කිරි හෝ දී හෝ වළඳන මෙහෙණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. ගැරහිය යුතු මේ සියල්ල ම පාට්ඨෙසනියාපනති නමින් වදළහ. මේ ආපන්නය ද දෙශනාගාමිනී ඇවැත් ගණයට ඇතුළත් වෙයි.

දුක්කටාපන්නය සවැන්නයි. මෙහි දුක්කට නම් “දුට්ඨු කතං දුක්කටං” යනු කී හෙයින් නපුරු කොට කරනලද්ද යි. බුදුන් වදළ ක්‍රමයට නො කොට වරදවා කරන ලද්ද යි. මෙමැ කිහි. පරිවාරපාළියෙහි:

“දුක්කටනති යං චුත්තං තං සුභොති යථාතථං
අපරදධං විරුද්ධාඤ්ච බලිතං යඤ්ච දුක්කටං
යං මනුසෙසා කරෙ පාපං ආචි වා යදිවා රහො
දුක්කටනති පවෙදෙනති තෙනෙතං ඉති වුවවති.”

දුක්කට යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතුපරිදි අසව. බුදුන් වදළ පරිද්දෙන් නො කොට වරදවා පැකිළ කළ මිනිසක්හු එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන සේ යම් ද නපුරක් කරන ලද නම් මෙය දුක්කට යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. ඒ මේ දුක්කට ය පුබ්බපයොග යැ සහපයොග යැ අනාමාස යැ දුරුපච්ඡේණ යැ චිත්තය යැ ඤාන යැ ඤානි යැ පටිඝස්ථ යැ යි අටවැදෑරුම් වෙයි.¹ මෙහි පුබ්බපයොග දුක්කට නම් සොරසින් ඇති වැ දෙවැන්නකු සොයන විට උදලු ආදිය සොයන විට සොරකම කරන තැනට යන විට සිදුවන දුකුළාව යි. සහපයොග දුක්කට නම් අවහාරය සමග යෙදී පවතින දුකුළාව යි. මෙහි පවති වස්තුවත් දුකුළා වස්තුවත් දෙකම දුකුළාවෙහි ම පිහිටයි. අනාමාස දුක්කට නම් නො පැහැසිය යුතු නො ඇල්ලිය යුතු වස්තුවත් ස්පර්ශ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. දශවිධ රත්නාදිය වැනි දෑ අනාමාසවස්තු නම් වෙයි. දුරුපච්ඡේණ දුක්කට නම් බුදුන් විසින් නොකළ යුතු යැ යි වළක්වන ලද දෑ කිරීම නපුරු පුරුද්දක් බැවින් එවැනි දෑ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. කෙසෙල් පොල් ආදීන්හි හටගත් ගෙඩි අතපත ගැමි වැනි නොමනා පුරුදු පැවැත්වීම මෙයට අයත් වෙයි. චිත්තය දුක්කට නම් චිත්තයෙහි පනවන ලද දුකුළාව යි.

පිටු පිණිස හැසිරෙන මහණක්හුගේ පාත්‍රයෙහි දුහුවිලි වැටුණු කල්හි පාත්‍රය යළිත් නො පිළිගෙන හෝ නොසෝද හෝ ඒ පාත්‍රයෙහි අහර ගන්නාහට වන දුකුළාව චිත්තදුක්කට නමැයි කියනු ලැබේ. ඤාතදුක්කට නම් සබ්බභෙදය පිණිස තැත් කරනු අසා එය වැළැක්වීමට ඔහුට තමා දන් කරුණු කියා අවවාද නො කරන

1. සමනනපාසාදිකා 225 පිටුව, සාරසදීපනී 501 පිටුව

මහණහට වන දුකුළාව යි. ඤාතිදුකකට නම් භික්ෂුන්හට නියමිත පඤ්චමනුභාෂණකම්යන්හින් භික්ෂුණීන්හට නියමිත ඡට් සමනුභාෂණකම්යන්හින් (එකොළොස් වැදෑරුම් සමනුභාෂණ කම්යන්හි) ඥාතිය තැබීමෙන් පසු වරද කළාහට සිදුවන දුකුළාව යි. භික්ෂුන්හට යාවතනියක සභවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද අර්ථය සිකපදයෙහි ද, භික්ෂුණීන්හට යාවතනියක පාරාජික සිකපදයෙහි ද සභවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද චණ්ඨකාළී සිකපදයෙහි ද සමනුභාෂණකම්ය නියමිත බව අර්ථකථා ටිකාදියෙහින් දක්වෙයි. පටිසංවදුකකට නම් වස්විසිම් ආදියට ප්‍රතිඥා දී එය පැහැර හැරීමෙන් ප්‍රතිඥාව නිමිති කොට වන දුකුළාව යි. සියලු ම දුකකටයත් මේ අටෙහි සංග්‍රහ කළයුතු බැවින් සෙසු සත් දුකුළාවනට අයත් නො වූ යම් කරුණෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල විනය දුකකටයෙහි ම ඇතුළත් වියයුතු යැ යි කියති.

දුඛාසිතාපක්කිය සත්වැන්න යි. මෙහි දුඛාසිත නම් ආත්‍රොශ කරන අදහසින් තොර වැ කෙළිසිතා පිණිස කියන කිලිටි වචන යි. ඔමසවාද පවිති සිකපදයෙන් විවරණය කරන මේ දුඛාසිතය ආත්‍රොශාදියෙන් තොර වැ උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ කෙළි සිතා පිණිස පවසන නො මනා වචන යි. තවද පරිවාරපාළියෙහි:

“දුඛාසිතනති යං චුතං තං සුණොති යථාතථං
දුඛාසිතං දුරාහටං සංකිලිට්ඨංඤ්ච යං පදං
යඤ්ච විඤ්ඤා ගරහනති තෙනෙතං ඉති චූචවති”

යනු කී හෙයින් දුඛාසිත යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතු පරිදි අසව. නපුරු කොට කියන ලද කිලිටි බවට පත් යම් පදයෙක් වේ නම් යම් ද බසකට නැණැතියෝ ගරහත් නම් තෙල වචනය දුඛාසිත යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ නො හමුවෙහි කෙළි සිතා පිණිස කියන කල්හි දු දුඛාසිත ම වේ යැ යි ආචාර්යවරයෝ කියති.

මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් විනය පිටකයෙහි පනවා වදළ සියලු සිකපදයන් සංකලනය කොට විමසන කල්හි ආපක්ති වශයෙන් සත්කම් පනවා වදළ බව දහයුතු යි. ඒ මේ ඇවැත් සත සපතාපක්ති මැයෙන් මෙහි ලා විවරණය කරන ලදී. මේ ඇවැත් රැස සපතාපක්තිඤ්ඤාධි වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. තුලැසි - දුබැසි ඇවැත් දෙක මාතිකායෙහි නො ආබැවින් සෙසුපස පඤ්චාපක්තිඤ්ඤාධි වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මාතිකා නම් පාතිමොක්ඛපාළිය යි. යම්කිසි උපසපන් භික්ෂුන්ගේ පරිඡි ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම මුළුමණින් නැති වන බැවින් සියලු ම පරිඡි ඇවැත් ජෙදාගාමී විසින් ද, සභවෙසෙස් ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම නැති නොවතුදු ශීලය විපතට වැටෙන්නට ඉන් ඉඩකඩ ලැබියහැකි බැවින් ඉන් නැති සිටීමට වත්මානත් පුරා ශුද්ධාන්තයෙහි පිහිටිය හැකිය. එහෙයින් සභවෙසෙස් ඇවැත් චූෂ්ඨානගාමී විසින් ද, සෙසු තුලැසි - පවිති - පිළිදෙස්නි - දුකුළා - දුබැසි යැ යි කියන ලද ඇවැත් පස ආචාර විපක්කියට වැටීමෙන් පුද්ගලයාගේ අතිවිශිෂ්ට සමාචාරය නැති විය හැකි බැවින් දෙසීමෙන් පිරිසිදු විය යුතු ය. එහෙයින් ඒ ඇවැත් පස දෙශනාගාමී විසින් ද විනයෙහි සඳහන් වෙයි. මෙසේ සප්තාපක්තින් පිළිබඳ දැනීම භික්ෂු ජීවිතය රැකීමටත් බැබළීමටත් ඉවහල්වන බව සැලකිය යුතු යි.

පාමොක් උදෙසිම දෙකක් සුගත විනයෙහි පැනෙයි. **පාතිමොක්ඛද්දෙස:** ඔවාදපාතිමොක්ඛද්දෙස යැ ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙස යැ යනු ඒ දෙක යි. ඔවාදපාතිමොක්ඛද්දෙසය සර්වඥ බුදුවරයෝ ම උදෙසති. ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙසය හික්ෂු - හික්ෂුණි උභතොසඛ්ඝයාට පනවා වදරන ලද්දකි. මෙහි **පාතිමොක්ඛද්දෙස** යන්නෙන් ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙසය ම ගනු ලැබේ. ආඥාප්‍රාතිමොක්ඛය වනාහි හික්ෂුප්‍රාතිමොක්ඛය යැ හික්ෂුණිප්‍රාතිමොක්ඛය යැ යි දෙපරිදි වෙයි. හික්ෂුප්‍රාතිමොක්ඛය නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඛ්ඝාදිසෙසුද්දෙස යැ අනියතුද්දෙස යැ වික්ඛාරද්දෙස යැ යි පස්වැදෑරුම් වෙයි. හික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛය වනාහි නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඛ්ඝාදිසෙසුද්දෙස යැ වික්ඛාරද්දෙස යැ යි සතරවැදෑරුම් වෙයි. හික්ෂුණින්හට අනියතාපක්‍ෂයක් නැති බැවින් අනියතුද්දෙසය නැති. පූර්වොක්ත උද්දෙශ පක්‍ෂිකය එකක් පාසා මෙහි ලා හඳුන්වනු ලැබේ.

1. **නිදනුද්දෙස නම්:** නිදනය උදෙසිම යි. “සුණාකු මෙ හතො සඛ්ඝා ... ආවිකතාහිසස ඵාසුභොති. තස්මායසමනෙ පුච්ඡාමි කවචිකා පරිසුද්ධා දුතියමපි පුච්ඡාමි... තස්මා කුණ්ඨි ඵවමෙනං ධාරයාමි” යැ යි කියා උද්දිට්ඨං බො ආයස්මන්තො නිදනං” යනාදි ක්‍රමයෙන් අවශෙෂය සුත (ශ්‍රැතියෙන්) ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි උදෙසන ලද්දේ වෙයි. නිදනය උදෙසා නො නිමි කල්හි සුත ශබ්දයෙන් ඇස්විය යුත්තක් නම් නැති.¹ “නිදනං උද්දිසිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං පඨමො පාතිමොක්ඛද්දෙසො”² යනු වදළ බැවින් මේ ප්‍රථම ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙශය යි. “සුණාකු මෙ අයො” යනු ආදි කොට ඇති ලෙසින් හික්ෂුණිප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි නිදනුද්දෙසය දත යුතු යි.

2. **පාරාජිකුද්දෙස නම්:** හික්ෂුවිභඛයෙහි වදළ පරිජි සිකපද සතර උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා අවශෙෂය සුත ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි පාරාජිකුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිකා වතනාරි පාරාජිකානි උද්දිසිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං දුතියො පාතිමොක්ඛද්දෙසො”³ යනු වදළ බැවින් මේ ද්විතීය ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙශය යි. හික්ෂුණි සඛ්ඝයාට පනවන ලද පරිජි අට ඇතුළත් කොට හික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි පාරාජිකුද්දෙසය දත යුතු යි.

3. **සඛ්ඝාදිසෙසුද්දෙස නම්:** හික්ෂුවිභඛයෙහි වදළ සභවෙසෙස් සිකපද තෙළෙස උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා තෙළෙස් සභවෙසෙසුන් උදෙසා අවශෙෂය සුත ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි සඛ්ඝාදිසෙසුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිකා වතනාරි පාරාජිකානි උද්දිසිකා තෙරස සඛ්ඝාදිසෙසෙ උද්දිසිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං තතියො පාතිමොක්ඛද්දෙසො”⁴ යනු වදළ බැවින් මේ තෘතීය ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙශය යි. මෙහෙණන්හට පනවා වදළ සභවෙසෙස් සතළොස් ඇතුළත් කොට හික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි සඛ්ඝාදිසෙසුද්දෙසය දත යුතු යි.

4. **අනියතුද්දෙස නම්:** හික්ෂුවිභඛයෙහි වදළ දෙඅනියත සිකපදයන් උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා

1. මානිකට්ඨකපා 2 82ව

2. මහාවග්ගපාළි - උපොසථක්ඛන්ධක

සතර පරිච්ඡි උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් උදෙසා දෙ අනියතයන් උදෙසා අවශෙෂය සුඤ්ඤාංගයෙන් ඇස්වූ කල්හි අනියතද්දෙසය ද උදෙසන උද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දසිකා වතාරි පාරාජිකානි උද්දසිකා තෙරස සඛිඤ්ඤාංගෙ උද්දසිකා දෙව අනියතෙ උද්දසිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනධං. අයං චතුක්ඛා පාති-මොක්ඛාදෙදෙසො” යනු වදළ බැවින් මේ චතුර් ප්‍රාතිමොක්ඛාද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි මේ අනියතොද්දෙසය නැති. අනියත නම්:

“අනියතොති යං චූතං තං සුභොති යථාතථං
අනියතො න නියතො අනෙකංසිකතං පදං
තිණ්ණමඤ්ඤකරං ධාතං අනියතොති පවුච්චති”

යනු පරිවාරපාළියෙහි වදළ බැවින් පරිච්ඡි-සහවෙසෙස්-පවිති යන ඇවැත් තුනෙන් එකකින් සිදුවන ඇවැත් එකැතින් නියම නො කළ බැවින් නියත කොට නො කීම යි.

5. විඤ්ඤාදෙදෙස නම්: විස්තර වශයෙන් පාමොක් උදෙසීම යි. භික්ෂුසංඝයාට අයත් නිදනයන් සතර පරිච්ඡිත් තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් දෙඅනියතයන් තිස් නිසඟිපවිතින් දෙඅනු ශුද්ධ පවිතින් සතර පිළිදෙස්නින් සෙබියාත් සප්තාධිකරණ සමථයන් උදෙසීමෙන් ප්‍රාති-මොක්ඛය විස්තර වශයෙන් උදෙසන උද්දේ නම් වෙයි. “විඤ්ඤාදෙදෙසං පඤ්ඤාමො” යනු වදළ බැවින් මේ පඤ්ඤාම ප්‍රාතිමොක්ඛාද්දෙශය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි අනියතය හැර සෙස්ස විස්තර වශයෙන් උදෙසීම විඤ්ඤාදෙදෙසය යි.

මේ විඤ්ඤාදෙදෙසයට ඇතුළත් නිසංගතිය-සෙබිය-අධිකරණසමථ යන වචන පිළිබඳ විවරණයක් මෙහි ලා කළ යුතු ය. මෙහි නිසංගතිය නම් සඛිකයාහට හෝ ගණයාහට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ නිසංගතය කළ යුතු බව යි. නිසංගතිය යනු පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමයට නමෙකි. “අථවා නිසංගතං නිසංගතියං, පූර්වභාගෙ කතතබ්බසං විනයකමමසෙසං නාම.”¹ යනු අභිකථා-ගතවචන යි. නිසඟි වූ සිවුරු ආදිය පළමු කොට සඛිකයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ පවරාදීමෙන් තමා කෙරෙන් බැහැර කිරීම නිසංගතය යි. මෙය පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමය යි. “නිසංගතියමසං අත්ති නිසංගතියමිදෙවච කිර තං පාවිතියං” යනු ද එහි ම සඳහන් වන බැවින් නිසංගතය මේ ආපක්‍යයට ඇත් නු යි නිසංගතිය නම් වේ. ඒ කුමක් ද? පවිති ඇවැත් යි. මෙසේ බලන විට නිසංගතිය යනු නිසැදීමේ විනය-කමයටත් ඉන් නැගුණු පවිති ඇවැත් නම් වෙයි. වස්තුව නිසැදීමෙන් පසු පවිති ඇවැත් දෙසිය යුතු යි. පරිවාර පාළියෙහි:

“නිසංගතියනති යං චූතං තං සුභොති යථාතථං
සඛිකමඤ්ඤා ගණමඤ්ඤා එකකසෙව එකතො
නිසංගතියන දෙසෙති තෙනතං ඉති වුච්චති”

යනු වදළ බැවින් යට කී අදහස මෙයින් පැවසෙයි.

සෙබිය නම් සෘජු මාර්ගයට අනුවැ හැසිරෙන සුලු ත්‍රිශික්ෂා-
යෙහි හික්මෙන ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයාහට මේ සෙබිය ධර්මය
මුල ද වෙයි. පාදය ද වෙයි. දෙරටුව ද වෙයි. සංයමය ද වෙයි.
සංවරය ද වෙයි. එහෙයින් මෙවැනි අත් සිකපදයෙක් නැත් මැ යි.
මේ අදහස ම පරිවාරපාළියෙහි දු:

“සෙබියනති යං චුතතං තං සුභොති යථාතථං
සෙබසස සිකබමානසස උජුමගගානුසාරිනො
ආදිපෙන වරණඤ්ච මුඛං සංයම සංවරො
සිකබා එතාදිසි නත්තී තෙනෙනං ඉති වුවවති.”

යනු වදළහ. මේ සිකපද රැකීම ශෛක්‍ෂභාවයට ඉවහල්වන බැවින්
ද පැවිදි ශෛක්‍ෂ පුද්ගලයන්ගේ උපරිමාර්ගාධිගමයට පහසු වන
බැවින් ද මෙය හා සමාන අත් සිබයෙක් නැතැ යි කියනු ලැබේ.
සෙසකභූමියට ධ්‍යානභූමිය ද සංග්‍රහ වන බැවින් ධ්‍යානලාභීන්ගේ
සමාවාරයට ද මේ සෙබියධර්මයෝ අතිශයින් උපකාර වෙන් මැ යි.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ සෙබියධර්මයන් පැනවීමෙහි දී
අනුගමනය කරන ලද්දේ අමුතු ම ක්‍රමයෙකි. වතතක්කාකයෙහි
වදළ වන් ද හික්මිය යුතු බැවින් සෙබිය මැ යි. එහෙයින් පාරා-
ජිකාදීන්හි මෙන් මෙහි පාළියෙහි පරිවේෂ්ඨයක් නො කරන ලදි.
චාරිත්‍රනය දක්වනු පිණිස ද “යො පන භික්ඛු ඔලමෙබනෙනා
නිවාසෙය්‍ය දුක්කටං” යි නො වදරා “සිකබාකරණියා” යනු විසින්
පාළිය ආරොපිත යි. පදභාෂ්‍යයෙහි වනාහි “ආපනති දුක්කටසස”
යනු වදළ බැවින් හැම තන්හි අනාදරය කරණයෙහි දුක්කට යැ යි
දතයුතු යි.¹

අධිකරණසමථ නම් මහණ-මෙහෙණ දෙසභුන්හට අවිශේෂයෙන්
සතරවැදැරුම් අධිකරණයන් සන්තිදුටීම පිණිස පනවා වදළ සන්දෙන යි.
“චතුබ්බධං අධිකරණං සමෙනති චූපසමෙනතිති අධිකරණසමථා”²
යන අටුවා බසින් හේ පැහැදිලි වෙයි. සතරවැදැරුම් විවාදදී
අධිකරණයන් ශමනය කෙරෙත් නු යි ව්‍යුපශමනය කෙරෙත් නු යි
අධිකරණ සමථයෝ නම් වෙත්. සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ
අමුලුභවිනය යැ පටික්ඛානකරණය යැ යෙභුයාසිකා යැ තසසපා-
පියාසිකා යැ තිණවත්තාරක යැ යන මේ සන්දෙන යි. මෙහි
සමුඛාවිනය නම් සබ්බසම්මුඛතාදි හමුවීම සතරෙකින් ශමථය
කිරීම යි. සතිවිනය නම් අමුලික ශීලවිපත්තියෙකින් වොදනා කරනු
ලබන රහත් මහණ නමකට යැදීමක් ඇති කල්හි ඥප්ති චතුර්ථ
කම්යෙන් සතිවිනය දීමෙන් ශමථය කිරීම යි. අමුලුභවිනය නම්
උමතු කමින් යුතු මහණක්හු ඉන් මිදී සැපවත් වූ විට උමතු කල්හි
තමා කළ නො මහණකම් ගැන වොදනා නො කරනු පිණිස
යැදීමක් කළ කල්හි ඥප්තිචතුර්ථකම්යෙන් අමුලුභවිනය දීමෙන්
ශමථය කිරීම යි. පටික්ඛානකරණ නම් හික්ෂුතමක් ඇවැත් දෙසීමෙන්
පිරිසුදුවීම පිණිසත් සහවෙසෙස් ඇවතකින් නැගිසිටීමට පිරිවෙස්
වත් මානත් පිරීම පිණිසත් පිළිණ කිරීමෙන් සිදුවන සමථය යි.
යෙභුයාසිකා නම් බහුල වූ ධර්මවාදි හික්ෂුන්ගේ වචනය පරිදි
සිදුකරන ශමථය යි. තසසපාපියාසිකා නම් පාපයෙන් උත්සන්න වූ
මහණක්හට ඥප්තිචතුර්ථකර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ශමථය යි.

1. සාරසදිපති 879-880 පිටු විමතිවිනොදනී 339 පිටුව
2. සමනතපාසාදිකා 669 පිටුව

නිණවසාරක නම් කලහකාරක භික්ෂුන් විසින් පැමිණි ඇවැත් අතුරෙන් පරිච්ඡි සහවෙසෙස් ඇවැත් හා ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් හැර තණපත් ආදියෙකින් අගුවි වසාලන්නාක් මෙන් සෙසු හැම ඇවැත් ම සහුන් මැද ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසුදුවීම පිණිස ඥප්ති ද්විතිය කර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ශමථය යි. මෙසේ සප්තාධිකරණශමථය සැකෙවින් දත යුතු යි.

බුද්ධශාසනයෙහි ආයුෂ්‍ය නම් විනය යි. විනය පවත්නා කල්හි බුදුසසුන පවත්නේ වෙයි.

“විනයානිසංස” අධිශීල සංඛ්‍යාන ප්‍රාතිමොක්ෂ සංවර ශීලය රකින උපසපන් පැවිදි මහණුන්ගේ බහුලවීම

ශාසන විරස්ථිතියට අත්‍යන්තයෙන් උපකාර වෙයි. එහෙයින් භික්ෂුන්ගේ ආයුෂ්‍ය වූ ශීලය මැනවින් රැකගැනීම බුදුසසුන්හි පැවිදි වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ පරම යුතුකම යි. භික්ෂුචීවනය විනය ප්‍රඥප්ති සිද්ධියෙන් සාධ්‍ය වන බැවින් භික්ෂුන් විසින් විනය ප්‍රඥප්තිය මැනවින් දත යුතු ය. උභතොවිභවයෙන් බන්ධකවිනයත් සොළස පරිවාරයත් මැනවින් ග්‍රහණධාරණය විනයඥානය යි. විනයඥානය ආත්මරක්ෂණයටත් පරරක්ෂණයටත් අතිශයින් පිහිට වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙශිත පහත දක්වෙන සූත්‍ර-පාඨයෙන් විනය දැනීමෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය බලනු මැනවි. “විනයො සංවරස්ථාය සංවරො අවිපපටිසාරස්ථාය අවිපපටිසාරො පාමුප්පස්ථාය පාමුප්පං ජිතස්ථාය ජිති පසාදධස්ථාය පසාදධං සුඛස්ථාය සුඛං සමාධස්ථාය සමාධි යථාභුතඤ්ඤාණදස්සනස්ථාය යථාභුතඤ්ඤාණදස්සනං නිබ්බිදස්ථාය නිබ්බිද විරාගස්ථාය විරාගො විමුක්තස්ථාය විමුක්ති විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනස්ථාය විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනං අනුපාද පරිනි-බ්බානස්ථාය, එතදස්ථා කථා එතදස්ථා මනනනා එතදස්ථා උපනිසා එතදස්ථා සොකාවධානං යදිදං අනුපාද විතසස්ස විමොක්ඛොති”¹

සියලු ම විනයප්‍රඥප්තිය කායවාග්දාරයන්ගේ සංවරය පිණිස ආජීව විසුද්ධිය අවසන් කොට ඇති ශීලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සංවරය පව් පින් කළ නො කළ වශයෙන් සිත්හි පහළ වන පසුතැවිල්ල නැති කිරීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. අවිප්‍රතිසාරය (පසුතැවිලි නැති බව) දුබල තරුණ ප්‍රීති යැ යි කියන ලද ප්‍රමොදයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රමොදය බලවත් ප්‍රීතියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. බලවත් ප්‍රීතිය ප්‍රගුබ්ධිසංඛ්‍යාත කාය චිත්ත දර්ථයන්ගේ සන්තිදීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රගුබ්ධිය කායික චෛතසික සුඛයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සුඛය සමාධියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විතෙකකාග්‍රතා සංඛ්‍යාත සමාධිය තරුණ විදර්ශනා සංඛ්‍යාත යථාභුතඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. යථාභුතඥානදර්ශනය නිබ්බිද සංඛ්‍යාත බලවත් විදර්ශනාවට ප්‍රත්‍යය වෙයි. නිබ්බිදව විරාගසංඛ්‍යාත ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විරාගය විමුක්ති සංඛ්‍යාත අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිය ප්‍රත්‍යයවෙක්ෂාඥාන සංඛ්‍යාත විමුක්තිඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිඥානදර්ශනය අනුපාදපරිනිර්වාණ සංඛ්‍යාත අප්‍රත්‍යපරිනිර්වාණයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. මේ විනයකථාව මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. විනයමන්ත්‍රණය මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. “විනයොසංවරස්ථාය” යනාදි පරම්පර ප්‍රත්‍යභාව සංඛ්‍යාත උපනිශ්‍රයය ශ්‍රෝතාවධාන සංඛ්‍යාත ඇසීමෙන් උපන් නුවණ ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. සතර උපාදනයන්

1. පරිවාරපාළි-චූළසංඛ්‍යාම

නො ගෙන සිත්හි පහළ වූ අර්හත්ඵලසංඛ්‍යාත විමොක්‍ෂය ද මේ අර්ථය පිණිස ම වෙයි. අප්‍රත්‍යය පරිනිර්වාණය පිණිස ම වෙයි යන අදහස යි. මෙසේ පූර්වොක්ත සූත්‍රපාඨයෙන් විනයඥානයෙහි ප්‍රයෝජනය දත හැකි යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් විනය පිළිබඳ දැනීම අනුපිළිවෙළින් තමාට ම රැකවරණය ලබාදීමෙන් ආත්මරක්‍ෂණය වෙයි. තමාගේ විනයඥානයෙන් අල්පශ්‍රැත භික්ෂූන්ගේ මහණුවම් රැක ගැනීමට උපදෙස් දියහැකි බැවින් පරරක්‍ෂණය ද වෙයි. මෙපමණෙක් ද නො වෙයි. මේ විනයානිසංසකථාව නුවණින් විමසන විට විනය-ධර්මය මැනැවින් පිළිපද්‍යා මහණ ක්‍රමයෙන් අර්හත්ඵලවිමුක්තියට පැමිණ අනුපාදපරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙන බව හෙළි වෙයි. විනයෙහි සුප්‍රතිපත්ත මහණහු තමාගේ ශීලසම්පත්තිය නිසා පූර්වෙනිවාසානුස්මාතිඥානාදි ත්‍රිවිද්‍යාවන්ට පැමිණෙන බව ද ඒ ත්‍රිවිද්‍යාවන් පිළිබඳ ප්‍රභේදකථා විනයපිටකයෙහි දක්නට ලැබෙන බව ද විනයාථිකථායෙන්¹ ම පැහැදිලි වෙයි.

මේ වනාහි විනයපිටකයෙහි දෙවැනි ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළිය පළමු ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළියෙහි වෙරඤ්ඤ කණ්ඩ යැ පාරාජික කණ්ඩ යැ සංඝාදිසෙස කණ්ඩ යැ අනියත කණ්ඩ යැ නිසංසෙකිය කණ්ඩ යැ යි කාණ්ඩ පසෙක් වෙයි. ඒ ප්‍රථම විනය ග්‍රන්ථය ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාදය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී පණ්ඩිත වෙරගොඩ අමරමොළි සථවිරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි. මේ පාවිත්තියපාළිය වනාහි බුද්ධක යැ පාටිදෙසනිය යැ සෙබිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි භික්ෂු-විභඛයෙන් අවශිෂ්ට වූ කාණ්ඩ සතරකින් ද භික්ෂුනිවිභඛයට අයත් පාරාජික යැ සත්තරසක (සංඝාදිසෙස) යැ නිසංසෙකිය යැ බුද්ධක යැ පාටිදෙසනිය යැ සෙබිය යැ අධිකරණසමථ යැ යි කාණ්ඩ සතෙකින් ද පරිමිත යි. මෙසේ උභයවිභඛයට අයත් කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත මේ පාවිත්තිය පාළියෙහි මුලට ම භික්ෂූන්හට පනවා වදළ ශුද්ධ පච්ඡි සිකපද දෙඅනුවෙක් අතුළත් වෙයි. මෙය බුද්ධක නම් කාණ්ඩයට ඇතුළත් කොට ඇත. ඉක්බිති පිළිදෙස්නි සිකපද සතරක් ද, සෙබිය ධර්ම පන්සැත්තුවක් ද, අධිකරණසමථ සතක් ද ඇතුළත් වෙයි. භික්ෂුනිවිභඛයෙහි සාරූපයෙන් මෙහෙණන්හට ම පැන වූ පරිජි සිකපද සතරක් ද සහවෙසෙස් සිකපද දශයක් ද නිසඟි සිකපද දෙළොස්ක් ද ශුද්ධ පච්ඡි සිකපද සයානුවක් ද ස්වරූපයෙන් පනවා වදළ පිළිදෙස්නි සිකපද සහිත පෙය්‍යාලමුඛයෙන් වදළ සිකපද සත දැයි පිළිදෙස්නි සිකපද අටක් ද සෙබිය ධර්මයන්ගෙන් නිදන සහිත දෙකක් ද සජ්ඣ අධිකරණ ශමථයෝ ද ඇතුළත් වෙති. භික්ෂූන්හට පනවා වදළ පරිජි සිකපද සතර ද සහවෙසෙස් සිකපද සතක් ද, නිසඟි සිකපද අටළොස්ක් ද ශුද්ධ-පච්ඡි සිකපද සැත්තුවක් ද, සෙබිය ධර්මයන් පන්සැත්තුව ද ඇතුළත් වීමෙන් භික්ෂුණි විභඛය සම්පූර්ණ වෙයි. මෙසේ පාවිත්තිය පාළිය කාණ්ඩ එකොළොස්කින් පරිමිත කොට සඛ්‍යායනා කළ බව පැහැදිලි වෙයි. මෙහි ලා කිය යුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් මෙයින් නවතිමි.

1. සමන්තපාසාදිකා-බාහිරනිදන, 14 පිටුව.

සිරිබුදුවසින් දෙදහස් පන්සිය වැනි අවුරුද්ද
 ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය බුද්ධජයන්ති වර්ෂය නමින් බෞද්ධන් අතර
 බැවහරයට පත්විය. මේ බැවහරය රජය ද
 පිළිගත් බැවින් බුද්ධජයන්තිය නිමිත්තෙන් කටයුතු රැසක් සිදුකිරීමට
 එවකට පැවති රජය විසින් ලඛ්‍යා බෞද්ධමණ්ඩලය නමින් ප්‍රබල
 ගිහි පැවිදි ආයතනයක් පනත්‍ය මගින් පිහිටුවන ලදි. එහි ත්‍රිපිටක
 පරිවර්තනය පිළිබඳ කාරක සභාවට අයත් සභාවිරුවනට ත්‍රිපිටක
 ධර්මය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස පිටකත්‍රයට ඇතුළත්
 පාළි ග්‍රන්ථයන් එවකට අග්‍රාමාත්‍යාධුරය දුරු ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල
 මන්ත්‍රීශ්වරයාණන් විසින් රජය වෙනුවෙන් පිළිගත් වන ලද බව
 සඳහන් කළ යුතු වෙයි. ඒ පාළි ග්‍රන්ථයන් පාඨශෝධනය කරමින්
 සිංහලයට පරිවර්තනය කරවීමට භා මුද්‍රණයෙන් ප්‍රකාශනයට පත්කරවීමට
 සංස්කාරක මණ්ඩලයෙක් ද පත්විය.

ඒ මේ ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය අතිදුෂ්කර කාර්යයෙකි. බසකින්
 බසකට නගාලීම පරිවර්තනයයි, මේ පරිවර්තනය පදනුගත යැ
 අර්ථනුගත යැ භාවානුගත යැ යි තුන් පරිද්දෙකින් කළ හැකි ය.
 පද සම්බන්ධයට අනු වැ නගාලීම පදනුගත පරිවර්තනය යි.
 ශබ්දාර්ථයට අනු වැ නගාලීම අර්ථනුගත පරිවර්තනය යි, අදහසට
 අනු ව නගාලීම භාවානුගත පරිවර්තනය යි. මෙය ම අභිප්‍රායාර්ථ
 පරිවර්තන නමුදු වෙයි. මේ තුන් ක්‍රමයෙන් මේ පරිවර්තනය
 පදනුගත පරිවර්තනයෙන් හා අර්ථනුගත පරිවර්තනයෙන් සිදු කළ
 යුතු වෙයි. පාළියට සරිලන පදය සියබසට ගැළපේ දැ යි විමසමින් ද
 පාළිවචනයෙහි ශබ්දාර්ථය අර්ථකථාවිකාවනට ගැළපේ දැ යි විමසමින් ද
 සමහර පදයන්හි ශබ්ද ලක්ෂණය ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථානුසාරයෙන්
 විමසමින් ද කළ යුතු බැවිනි. මෙහි භාවානුගත පරිවර්තනයෙක්
 නො ලැබෙයි. එක් පිටුවෙක්හි සිංහලානුවාදයන් ඒ දෙක මුණ
 ගැසෙන සේ තැබිය යුතු බැවින් මේ පරිවර්තනයට අභිප්‍රායාර්ථය
 යොදාලීම කළ නො හැක්කෙකි. එහෙත් යම් යම් තන්හි වරහන්
 තුළ අදහස පැහැදිලි කිරීම පිණිස අභිප්‍රායාර්ථය ද සැකෙවින්
 මෙහි දු දන්වන ලද බව පැනෙයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම් අදහස යි.
 මේ අදහස අභිධා - ලක්ෂණ දෙකින් දෙන එක් එක් පදයෙහි
 අර්ථවබෝධයට වඩා පැහැරී ගිය තාත්පර්යාශක්තිය යි. හේ ත්‍රිපිටක-
 ධර්මවිෂයෙහි නම් බුද්ධභාෂිතාර්ථය යි. එය පාළි පදයක් දුටු පමණින්
 තීරණය කළ නො හැකි නම් තාත්පර්යාශක්තිය විමසිය යුතු යි.
 බුදුන් වදාළ ධර්මයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය දැනීමට අර්ථකථාවිකාදිය පැරණි
 මහතෙරුන් ඇසිරි කරන ලද්දේ එහෙයිනි. අර්ථකථාවිකානුසාරයෙන්
 අභිප්‍රායාර්ථය විස්තර වශයෙන් මේ පරිවර්තනයෙහි ඇතුළත් කිරීමෙන්
 මේ කායභීය සපුරාලිය නො හෙන බව දන යුතු යි. එහෙයින්
 ආගම ධර්මය දත් නො දත් සියල්ලන්ගේ ම සිත් පිනවීමට මේ
 පරිවර්තනය කා විසින් නමුදු නො කළ හැකි බව ග්‍රහණධාරණ
 ශක්තිමතුන් විසින් පිළිගත යුතු යි. යම් කෙනකුන්හට පරිවර්තන-
 යෙහි අභිප්‍රායාර්ථය නො වැටහේ නම් අර්ථකථාවිකා පරිශීලනයෙන්
 තදවිප්‍රතිපාදනයෙහි යෙදිය යුතු යි.

උපකාන්තිසමාති

මේ පාචිත්‍රිය පාළි පරිවර්තනයෙහි ලා ආවශ්‍යක
 ග්‍රන්ථයන් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි
 පුස්තකාලයෙන් ද, බම්බලපිටියේ වජිරාරාම
 පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද,
 ඉදුරුවේ යාලේගම ජයසුමනාරාමයෙහි පුස්තකාලයෙන් ද ලබා

ගතුම්හ. එවකට සංස්කෘතික කායාංශයේ සහකාර සම්පාදක ඇම. ඇන්. පීරිස් මුදලිතුමා විසින් සපයන ලද පාචිත්‍යපාළි පුස්තකාල පොත ද මෙහි ලා උපකාර වූ බව සඳහන් කරමිහ. මෙසේ ආවශ්‍යය ග්‍රන්ථයන් සපයා ගෙන පාඨශොධනය ද කරමින් මේ ග්‍රන්ථය සියබසට නැඟීමෙහි යෙදුණු මා හට මේ කායාංශයට ආරම්භයෙහි ම උපකාර කළ දෙනමක් ගැන මෙහි ලා සඳහන් කළ යුතු වෙයි, ඉන් එක නමක් නම් මාතර සිරිමංගල පරිවෙණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත බඩුවිට නන්දරාමාභිධාන මහා සචරි පාදයන් වහන්සේ යි, අනෙක් නම නම් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය උගත් රාජකීය පණ්ඩිත බලංගොඩ පඤ්ඤාවංස සචරිතම යි, මේ නම පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලයෙහි උපාධි අපේක්ෂකයකු වූ ගිය පසු ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටි ලද්දුව වැදීම සචරිත නම උපකාරයට පැමිණියේ ය, සියබසට නැඟු මේ ග්‍රන්ථයෙහි පිටපත් මැනවින් ලියා දීමෙන් මහත් උපකාරයක් කළ ඒ වැදීම සචරිත නම අද ජීවතුන් අතර නැතත් මෙයින් ලත් ධර්මදන්තය කුලයට හිමි වනු නිසැක යි, මෙයට අවුරුදු විස්සකට පෙර පරිවර්තනය කොට අවසන් වූ මේ ග්‍රන්ථය එවකට පරිවර්තනභාරය දැරූ සහකාර සම්පාදක මුදලිතුන්පත් පීරිස් මහතාණන්හට පුස්තකාල පොත සමග බාර කළමිහ.

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කායාංශය දෙමටගොඩ ප්‍රධානසර විහාරස්ථානයට ගෙන ගිය පසු ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාරක සභාවෙහි ප්‍රධාන සම්පාදක දර්ශනවිශාරද ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාවායා පරවාහැර සිරිවර්ණාණාභිධාන නායක මහාසචරිපාදයන් වහන්සේගේ පරිපාලනය යටතේ ත්‍රිපිටක සංස්කාර මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක විය. උන්වහන්සේ විසින් මේ ග්‍රන්ථය ශොධනය කොට මුද්‍රණයට යොමු කරනු පිණිස මා ඇතුළු තවත් පඩිවරු දෙනමක් පත් කරන ලදහ. එවකට අමරපුර නිකායේ අනුනායක ධුරන්ධර වූ ද අම්බලම්ගොඩ ශාස්ත්‍රෝදය පරිවෙණාධිපති වූ ද රාජකීය පණ්ඩිත ධම්මකුසලාභිධාන මහා සචරිපාදයන් වහන්සේ හා ප්‍රධාන පිරිවෙන් පරික්ෂක රාජකීය පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අකුරැටියේ අමරවංසාභිධාන නායක සචරි පාදයන් වහන්සේ මේ ශොධක මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූහ. අපි තෙන්න මේ ග්‍රන්ථය ශොධනය කරමින් මුද්‍රණයට සූදුසු පරිදි සකස් කළමිහ.

මෙසේ සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය ප්‍රධාන සම්පාදක පරවාහැර නායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් හැකි තරම් ඉක්මනින් මුද්‍රණය කරනු පිණිස මුද්‍රණාලයකට පවරන ලදින් මුල් පිටු අට පමණක් මුද්‍රිත විය. මුද්‍රණ කායාංශය නතරවීමත් සමග ම පොත්හි සමහර පිටපත් සොයා ගැනීම ද අපහසු විය. කලෙක් ගතවිය. මේ අතර ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ආදිම සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරු දෙනම ද අපවත් වූහ. ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාර්යාලය දෙමටගොඩින් කොළඹ විජේරාම මාවතේ පිහිටි මහානායක වාරිකාරාමයට ගෙන යන ලදුව එහි ස්ථාපිත විය. පැරණි ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලය ද අභාවයට යාමෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙක් බිහි විය. මේ මණ්ඩලයේ ව්‍යක්ත විශාරද සභාපති-සම්පාදක නාහිමි වරුන්ගේ අප්‍රතිහත ප්‍රයත්නයෙන් හා සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතුන්ගේ ස්වානොචිත බුද්ධියෙන් මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය සඳහා යොමුකරන ලද බව දකුමිහ.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ ලෙබකාධිකාරීධුරය දරන පණ්ඩිත දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල නායක සභිකයන් වහන්සේ විසින් දන්වා එවන ලද පරිදි නැතිවුණු පිටපත් යළිත් සියබසට නඟා ලියා යැවීම ද මේ අතරෙහි ම සිදු විය. මේ කාර්යයෙහි ලා වරින්වර ලියන්නට සිදු වූ පිටපත් ලියා දීමෙන් හා වෙනත් පහසුකම් සලසා දීමෙන් හා උපකාර කළ අපගේ ශිෂ්‍යයන් වන ශාස්ත්‍රවේදී දෙපානම සුගතබන්ධු සභිකයන් තමන් ත්‍රිපිටකවේදී ඉදුරුවේ අරියකිත්ති සභිකයන් තමන් ත්‍රිපිටකවේදී එගොඩදුවේ ජිනානන්ද හික්කුනමත් සඳහන් කළ යුතු මැ යි. තවද මේ ග්‍රන්ථය යළිත් මුද්‍රණයට යොමු කළ තැන් පටන් ගොඩනැගීමට බැලීමෙන් ද උනපුරුණාදිය කිරීමෙන් ද සංඥානාම පදනුකුමාදිය සකස් කිරීමෙන් ද මහත් ප්‍රයත්නයක් දැරූ ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ දක්ෂ විවක්ෂණ මහාසභිකයන් වහන්සේලාටත් මෙහි නම් සඳහන් නොයෙක් අයුරෙන් උපකාර කළ ජීවතුන් අතර සිටිනා හැම ගිහි-පැවිදි හවතුන් හටත් පින් පුරවමින් දිගාසිරි පතමහ.

ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරුන් ඇතුළු අපවත් වී වදළ හැම මහතෙරනමකටත් මේ කාර්යයෙහි ලා මට උපකාර කරමින් සිට ඉකුත් වූ ගිහි-පැවිදි පින්වතුනටත් වැල්ලවන්නේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන හා ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන පිහිටුවා මා පැවිදි කොට සසුන් පිළිවෙත හෙළිකර දුන් අපවත් වී වදළ පූජ්‍යාචාර්ය ඉදුරුවේ සිරිවිමලතිස්ස මාහිමිතුමාටත් වැල්ලවන්නේ ශ්‍රී ධර්මොදය පරිවෙණාධිපති වැ වැඩවසමින් ධර්ම විනය සහිත භාෂා ශාස්ත්‍රාදිය උගන්වා මා නිසි මගැ යෙද වූ පණ්ඩිතාචාර්ය ත්‍රිපිටකවාග්ගිවරාචාර්ය රක්ෂකවැවේ සිරිසඬමමංස මාහිමිතුමාටත් කොල්ලුපිටියේ ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමාධිපති වැ වැඩසිටිමින් මා හට නොයෙක් අයුරෙන් උදවු උපකාර කළ මාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාසනික සහෝදර හඤ්චාපොළ සිරිවිමලමංස අනුනායක හිමිතුමාටත් මා හද වඩා පොෂණය කළ දෙමාපියනටත් මෙයින් මා උපයා සපයා ගත් ධර්මදානය කුශලය පහන් සිතින් අනුමොදනා කරවමහ.

මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කරවීමට ආවශ්‍යක ධනය පරිත්‍යාග කරමින් අනුබලප්‍රදාය කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංස්කෘතික අමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ සංස්කෘතික කායබාංශයේ අධිකාරී-නටත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති උතුමා ප්‍රධාන කොට ඇති අගමැතිතුමා සහිත මැති ඇමතිවරුනටත් මුද්‍රණකායබාය සිත් අලවන සේ මැනවින් සිදු කොට දුන් දෙහිවල දුටුගැමුණු විදියේ කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීනටත් සේවක පිරිසටත් මෙයින් ජනිත ධර්ම-දානය කුශල ශක්තියෙන් උතුම් නිවන් සැප ලැබේවා යි ඉත සිතින් පතමහ.

මෙවගට,
 ශාසනසමීතිකාමී,
 ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද
 ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤානිකායේ මහානායක සභික

ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමය,
 පොල්වත්ත, කොළඹ 3.

2525
 1981 ජූලි 31.

සංකේත නිරූපණය

සී: සිංහලාකෂර, ප්‍රස්කොළ පොත්

සීමු. 1, 1910 මුද්‍රණය. බෙන්තර සඟ්ගානිසස සභාවිර සංස්කරණය

සීමු. 2, වූ: 2472 මුද්‍රණය. බෙරුවල මෙධාසිරි මහාසභාවිර සංස්කරණය

මජ්ඣ: බුරුමරට ජය්සංගීති සංස්කරණය

සායා: කායාකෂර මුද්‍රිත පාවිතය පාළි

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a ආ a ඉ i ඊ i උ u ඌ u එ ē ඔ o

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ṅa
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ña
ට ta	ඨ tha	ඩ da	ඬ dha	ණ na
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma
ය ya	ර ra	ල la	ව va	ස sa
හ ha	ළ la	ආ ṃ		
ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu
ග ga	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඤ කඤ්ඤා	ත්‍ර ta	මම මම්ප්පා
කඛ ka	භ භා	දද da	මබ, මබ් mba
කය ka	ඤ ña	දධ da	මභ මභ්පා
ත්‍ර kri	ඡ ඡා	ද්‍ර dra	මම මම්පා
කට ka	ඡ ඡා	ද්‍ර, වද va	මම මම්පා
කඛ ka	ඤ ña	ධධ dh	යය, යා yya
කඛ ka	ච චා	නන ta	යා ya
ගග ga	ච, ච්චා	නන ta	ලල la
ගඝ ga	ධධ d	නන da	ලා la
කක ka	ධධ d	නන dha	ලා la
ග්‍ර gra	ණ ඣා	නන na	චච vha
කක ka	භ භා	නන na	සස sa
කඛ ka	භ භා	ප්‍ර ppa	සම sma
කඛ ka	භ, භා	ප්‍ර ppha	සම sma
ච චා	තන ta	බබ ba	භභ hma
ච චා	තන ta	බබ ba	භභ hma
ජ ජා	තන ta	බ්‍ර bra	ළළ lha
ජ ජා		මම mpa	

ආ a ආ i ආ i ආ u ආ u ආ ē ආ o

පාච්ඡන්ද්‍රියපාලි

විසය සූචි

භික්ෂුනීවිභවෙනා

1 පාරාජිකකණ්ණො 2-29

1-1. පඨම පාරාජිකං	1 - 13
1-2. දුතියපාරාජිකං	14 - 19
1-3. තතියපාරාජිකං	18 - 25
1-4. චතුස්සපාරාජිකං	24 - 29

2. සත්තරසකං (සඬ්ඝාදිසෙස) 30-91

2- 1. පඨමසඬ්ඝාදිසෙසො	30 - 35
2- 2. දුතිය ,,	34 - 41
2- 3. තතිය ,,	40 - 49
2- 4. චතුස්ස ,,	48 - 53
2- 5. පඤ්චම ,,	54 - 57
2- 6. ඡට්ඨ ,,	58 - 63
2- 7. සත්තම ,,	62 - 69
2- 8. අට්ඨම ,,	70 - 75
2- 9. නවම ,,	76 - 81
2-10. දසම ,,	82 - 91

3. නිසසගගියා 92-133

3- 1. පඨමසිසකාපදං	92 - 97
3- 2. දුතිය ,,	96 - 99
3- 3. තතිය ,,	100 - 103
3- 4. චතුස්ස ,,	104 - 107
3- 5. පඤ්චම ,,	106 - 109
3- 6. ඡට්ඨ ,,	110 - 113
3- 7. සත්තම ,,	112 - 115
3- 8. අට්ඨම ,,	116 - 119
3- 9. නවම ,,	118 - 121
3-10. දසම ,,	122 - 125
3-11. එකාදසම ,,	124 - 129
3-12. ද්වාදසම ,,	128 - 131

4. පාචිත්තියකරණය 134-371

4-1 ලසුනවග්ගො 134-157

1. පඨමසිකාපදං	134 - 137
2. දුතිය	136 - 139
3. තතිය	138 - 141
4. චතුස්	140 - 141
5. පඤ්චම	142 - 145
6. ඡට්ඨ	144 - 147
7. සත්තම	146 - 149
8. අට්ඨම	150 - 153
9. නවම	152 - 155
10. දසම	154 - 157

4-2 අනංකාරවග්ගො 158-183

1. පඨමසිකාපදං	158 - 161
2. දුතිය	160 - 163
3. තතිය	162 - 165
4. චතුස්	166 - 169
5. පඤ්චම	168 - 171
6. ඡට්ඨ	172 - 175
7. සත්තම	174 - 177
8. අට්ඨම	178 - 179
9. නවම	180 - 183
10. දසම	182 - 183

4-3 නග්ගවග්ගො 184-207

1. පඨමසිකාපදං	184 - 185
2. දුතිය	184 - 187
3. තතිය	188 - 191
4. චතුස්	192 - 193
5. පඤ්චම	194 - 195
6. ඡට්ඨ	196 - 197
7. සත්තම	198 - 199
8. අට්ඨම	200 - 201
9. නවම	202 - 205
10. දසම	204 - 207

4-4 කුටිලවග්ගො 208-233

1.	පටමසිකොපදං	208 - 209
2.	දුතිය	208 - 211
3.	තතිය	212 - 215
4.	චතුස්	214 - 217
5.	පඤ්චම	216 - 221
6.	ෂට්ඨ	220 - 225
7.	සත්තම	224 - 227
8.	අට්ඨම	226 - 229
9.	නවම	228 - 231
10.	දසම	230 - 233

4-5. විකාශාරවග්ගො 234-255

1.	පටමසිකොපදං	234 - 237
2.	දුතිය	236 - 239
3.	තතිය	238 - 239
4.	චතුස්	240 - 241
5.	පඤ්චම	240 - 245
6.	ෂට්ඨ	244 - 247
7.	සත්තම	246 - 249
8.	අට්ඨම	248 - 251
9.	නවම	250 - 253
10.	දසම	252 - 255

4-6. ආරාමවග්ගො 256-281

1.	පටමසිකොපදං	256 - 259
2.	දුතිය	260 - 263
3.	තතිය	262 - 265
4.	චතුස්	266 - 269
5.	පඤ්චම	268 - 271
6.	ෂට්ඨ	270 - 271
7.	සත්තම	272 - 273
8.	අට්ඨම	274 - 275
9.	නවම	276 - 277
10.	දසම	276 - 281

4-7. ගබ්හිනීවග්ගො 282-313

1. පඨමසික්කාපදං	282 - 285
2. දුතිය	284 - 287
3. තතිය	286 - 291
4. චතුස්	290 - 295
5. පඤ්චම	294 - 297
6. ඡට්ඨ	296 - 301
7. සත්තම	302 - 307
8. අට්ඨම	306 - 309
9. නවම	308 - 311
10. දසම	310 - 313

4-8. කුමාරිභූතවග්ගො 314-349

1. පඨමසික්කාපදං	314 - 317
2. දුතිය	316 - 321
3. තතිය	320 - 325
4. චතුස්	326 - 327
5. පඤ්චම	328 - 333
6. ඡට්ඨ	332 - 335
7. සත්තම	334 - 337
8. අට්ඨම	336 - 339
9. නවම	340 - 341
10. දසම	342 - 343
11. එකාදසම	344 - 345
12. ද්වාදසම	346 - 347
13. තෙරසම	348 - 349

4-9. ඡත්තපාහනවග්ගො 350-371

1. පඨමසික්කාපදං	350 - 353
2. දුතිය	352 - 355
3. තතිය	354 - 357
4. චතුස්	356 - "
5. පඤ්චම	358 - 359
6. ඡට්ඨ	" - 361
7. සත්තම	360 - 363
8-9-10. අට්ඨම-නවම-දසම සික්කාපදනි	362 - 365
11. එකාදසමසික්කාපදං	364 - 365
12. ද්වාදසම	366 - 367
13. තෙරසම	368 - 369

5. පාට්ඨෙසනියා 372-378

1. පඨම පාට්ඨෙසනියං	372 - 375
8. දුතිය අට්ඨම පාට්ඨෙසනියා	374 - 379
6. සෙබියා	378 - 383
7. අධිකරණසමථ	382 - 383

විනසට්ටක
පාවිතාරියපාලී
හි කවු නි විහරෙයා

ಹರಿಹರನಿಹಾರ

පාරාජිකකමණ්ඩා

නමො තසස භගවතො අරහතො සමමා සමුද්ධසස

1.1

පටිමපාරාජික.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හඟවා සාවස්සියා විහරති ජෙතවනෙ අනාටපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන සාළෙහා මිගාරනතතා භික්ඛුනිසංඝස්ස විහාරං කතතුකාමො හොති. අථ බො සාළෙහා මිගාරනතතා භික්ඛුනියො උපසංඝාමියා එතදවොච : ඉට්ඨාමහං අයො භික්ඛුනිසංඝස්ස විහාරං කාතුං, දෙථ මෙ නවකමමිකං භික්ඛුනීන්ති. තෙන බො පන සමයෙන වතසෙස්සා හගිනියො භික්ඛුනීසු පඤ්චේනා හොන්ති නඤ නඤවතී සුඤ්චිනඤ චුලලනඤති. තාසු සුඤ්චිනඤා භික්ඛුනී තරුණපඤ්චේනා හොති,¹ අභිරුපා දසස්නියා පාසාදිකා පණ්ඩිතා ව්‍යත්තා මෙධාවතී දසං අනලසා තත්‍රුපායාය විමංසාය සමන්නාගතා අලං කාතුං අලං සංවිධාතුං. අථ බො භික්ඛුනිසංඝො සුඤ්චිනඤං භික්ඛුනිං සමුච්ඡන්ති සාළහස්ස මිගාරනතතුනො නවකමමිකං අදසි. තෙන බො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤා භික්ඛුනී සාළහස්ස මිගාරනතතුනො නිවෙසනං අභිකංඤං ගව්ඡති. වාසිං දෙථ ඵරස්සු² දෙථ කුයාරිං දෙථ කුද්දලං,³ දෙථ නිබාදනං දෙථාති. සාළෙහාපි මිගාරනතතා භික්ඛුනු-පස්සයං අභිකංඤං ගව්ඡති කතාකතං ජාතිතුං. තෙ අභිණ්ඤාදස්සනෙන පටිට්ඨවිත්තා අගෙස්සුං. අථ බො සාළෙහා මිගාරනතතා සුඤ්චිනඤං භික්ඛුනී දුසෙතුං ඔකාසං අලහමානො එතදෙවජාය භික්ඛුනිසංඝස්ස හත්තං අකාසි. අථ බො සාළෙහා මිගාරනතතා හත්තග්ගෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙන්නො එත්තිකා භික්ඛුනියො අයාය සුඤ්චිනඤාය බුඩ්ධිතරාති එකමනනං ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, එත්තිකා නවකතරාති එකමත්තං ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ නිකුටෙ සුඤ්චිනඤාය භික්ඛුනියා ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. යථා ථෙරා භික්ඛුනියො ජානෙයස්සු නවකානං භික්ඛුනීනං සන්තීකෙ නිසින්නාති, නවකාපි භික්ඛුනියො ජානෙයස්සු ථෙරානං භික්ඛුනීනං සන්තීකෙ නිසින්නාති.

1. කරුණාපබ්බතීතා අභිරූපා හොති - මජ්ඣං.

2. පරිසර - මිනිසා

3. කුද්ලං - මජ්ඣං.

විනයපිටකයෙහි

පාවිතනියපාලි

තික්‍ෂුණිවිභඩ්ගය

සාරාපිකකාණ්ඩය

ඒ භාග්‍යවත් අතීත් සමායක් සමබ්බද්ධයන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා

1. 1

පළමුවන පරිච්ඡය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩැවසන සේකැ. එසමයෙහි සාළ්හ මිගාරනප්තා නෙමේ භික්ෂුණිසංඝයාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තේ වෙයි. එකල්හි සාළ්හ මිගාරනප්තා නෙමේ මෙහෙණන් වෙතැ එළැඹැ තෙල කී යැ ‘ආර්යාවෙනි, මම භික්ෂුණි සංඝයාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තෙමි, මාහට නවකම් විදහන මෙහෙණක දෙනුමැනැවැ’ යි. එසමයෙහි වනාහි නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැ ථුල්ලනන්ද යැ යි සතර බ්‍රහ්‍ම නෙතෙක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවාහු වෙති. ඔවුනතුරෙන් සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ කුරුණුවියෙහි පැවිදිවූවා වෙයි. විශිෂ්ට රු ඇත්තී දකුම්කලු වූවා පැහැදුම් එළවන්නී පණ්ඩිත වූවා වාක්ත වූවා නුවණැති වූවා දක්ෂ වූවා අනලස් වූවා වෙයි. ඒ ඒ කම්මයෙහි උපාය වූ කළයුතු කම්හි විමසුම් නුවණින් යුතු වූවා ඒ ඒ කම් කරන්නට ද සංවිධාන කරන්නට ද සමර්ථ වූවා වෙයි. ඉක්බිති භික්ෂුණිසංඝ නෙමේ සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණිය සමමත කොට සාළ්හ මිගාරනප්තා හට නවකැමියක කොට දුන්නේ යැ. එසමයෙහි වනාහි සුඤ්ජිනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සාළ්හ මිගාරනප්තාහුගේ නිවෙසට නිතර නිතර යයි, ‘වැයක් දෙව, පොරොවක් දෙව, කෙටේරියක් දෙව, උදුල්ලක් දෙව, නියනක් දෙව’ යි, සාළ්හ මිගාරනප්තා නෙමේත් කළ දෑය නොකළ දෑය දැනගන්නට මෙහෙණවරට නිතර නිතර යයි. ඔහු දෙදෙන නිතර නිතර දැක්මෙන් පිළිබඳ සිත් ඇතියෝ වූහ. එකල්හි සාළ්හ මිගාරනප්තා නෙමේ සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණිය දූෂණය කරන්නට අවසරයක් නොලබන්නේ තෙල කරුණ මැ සඳහා භික්ෂුණිසංඝයාට බතක් (පිළියෙළ) කෙළේ යැ. එකල්හි සාළ්හ මිගාරනප්තානෙමේ භක්තාග්‍රයෙහි අසුන් පනවන්නේ මෙතෙක් භික්ෂුණිහු ආර්යා සුන්දරිනන්දවට වැඩිමහලු හයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ. සඨරි භික්ෂුණිහු (ඕනොමෝ) නවක භික්ෂුණින්ගේ සමීපයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් නවක භික්ෂුණි හුදු (ඕනොමෝ) සඨරි භික්ෂුණින්ගේ සමීපයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් එසේ සුඤ්ජිනන්ද මෙහෙණහට පිළිසන් අගුකොන් පෙදෙසෙකැ අසුනක් පැනවී යැ.

2. අථ ඛො සාලෙහා මිගාරන්තරා භික්ඛුනිසංඝස්ස කාලං ආරොවාපෙසි, කාලො අයො නිට්ඨිතං හත්තන්ති. සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනි සලලකෙකන්තා න බහුකන්තො සාලෙහා මිගාරන්තරා භික්ඛුනිසංඝස්ස හත්තං අකාසි. මං සො දුසෙතුකාමො, සවාහං ගමිස්සාමි විසංරො මෙ භවිස්සන්ති අනෙතවාසිනි¹ භික්ඛුනිං. ආණාපෙසි, ගච්ඡ මෙ පිණ්ඩපාතං නිගරං, යො ව² මං පුච්ඡති ගිලානාති පටිච්චෙදෙහිති. එවං අයොති ඛො සා භික්ඛුනි සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පච්චස්සෙයාසි.

3. තෙන ඛො පන සමයෙන සාලෙහා මිගාරන්තරා බහිද්ධාරංකොට්ඨකෙ ධිතො හොති සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනිං පටිපුච්ඡන්තො “කභං අයො අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා”ති. කභං අයො අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා”ති එවං චුක්ඛෙත සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනියා අනෙතවාසිනි භික්ඛුනි සාලහං මිගාරන්තරං එතදවොච ගිලානා ආචුසො පිණ්ඩපාතං නිගරිස්සාමිති. අථ ඛො සාලෙහා මිගාරන්තරා යම්පාහං අඤාය භික්ඛුනිසංඝස්ස හත්තං අකාසි, අයාය සුඤ්චිනඤ්ඤා කාරණාති. මනුස්සෙ ආණාපෙතො භික්ඛුනිසංඝං හත්තෙන පරිච්ඡෙදාති වතා යෙන භික්ඛුනුපස්සයො තෙනුපස්සාමි.

4. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනි බහාරාමංකොට්ඨකෙ ධිතො හොති සාලහං මිගාරන්තරං පතිමානෙනති, අද්දසා ඛො සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනි සාලහං මිගාරන්තරං දුරතොච ආගච්ඡන්තං දිස්වාන උප්පස්සං පටිසිත්වා සසීසං පාරුපිත්වා මඤ්ඤකෙ නිපජ්ජි. අථ ඛො සාලෙහා මිගාරන්තරා යෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනි තෙනුපස්සාමි, උපස්සාමිත්වා සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනිං එතදවොච: කිනෙන අයො අථාසු කිස්ස නිපන්නාසිති. එවඤ්ඤන්තං ආචුසො හොති යා අනිච්ඡන්තං³ ඉච්ඡතිති. කායාහං තං අයො න ඉච්ඡිස්සාමි. අපිවාහං ඔකාසං න ලහාමි තං දුසෙතුන්ති. අවස්සුතො අවස්සුතාය සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනියා කායසංසග්ගං සමාපජ්ජි.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි ජරාදුඛලා වරණගිලානා සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනියා අවිදුරෙ නිසින්නා⁴ හොති. අද්දසා ඛො සා භික්ඛුනි සාලහං මිගාරන්තරං අවස්සුතං අවස්සුතාය සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනියා කායසංසග්ගං සමාපජ්ජන්තං, දිස්වාන උප්පායති ධියති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා සුඤ්චිනඤ්ඤා අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිසිස්සතිති.

1. අනෙතවාසිං, සිඉ i, සි i,

2. යෙවෙ - මජ්ඣ.

3. අනිච්ඡිතං - සිඉ

4. නිපන්නා - මජ්ඣ.

2. ඉක්බිති සාළ්හ මිගාරනප්තෘ තෙමේ “ආර්යාවෙනි, බත (පිළියෙළ කොට) නිමවන ලදි, (එයට) සුදුසු කලැයි භික්ෂුණි සඛ්ඤායාහට කල් දන්වියැ. සුදුරිනැදා භික්ෂුණි තොමෝ (නුවණින්) සලකා “සාළ්හ මිගාරනප්තෘ තෙමේ කළ බුහුමන් ඇතියේ භික්ෂුණි සඛ්ඤායාහට බත පිළියෙළ නො තෙළේ යැ. හේ මා දුෂ්ණය කරනු කැමැත්තේ වෙයි, ඉදින් මම යන්නෙමි නම් මාගේ විප්‍රකාර ශබ්දය වන්නේ”යි අතැවැසි මෙහෙණකට ඇණවුයැ: යා, මා හට පිණ්ඩපාතය ගෙනැ එව, යමෙකුත් මා ගැන පිළිවිසි නම් ගිලනැයි (ඔහුට) දන්වාලව යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි යි ඒ මෙහෙණ සුදුරිනැදා මෙහෙණට පිළිවදන් දුන්නා යැ.

3. එසමයෙහි සාළ්හ මිගාරනප්තෘ තෙමේ බිහිදෙර කොටු-යෙහි සුදුරිනැදා මෙහෙණ පිළිවිසිමින් සිටියේ වෙයි: “ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනැදා කොහි ද? ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනැදා කොහි”දැයි. මෙසේ කී කල්හි සුදුරිනැදා මෙහෙණගේ අතැවැසි මෙහෙණ තොමෝ සාළ්හ මිගාරනප්තෘහට තෙල කිවු යැ: “ඇවැත, ගිලන් යැ පිණ්ඩපාතය ගෙන යන්නෙමි”යි. එකල්හි සාළ්හ මිගාරනප්තෘ තෙමේ යමක සඳහා මම මෙහෙණසහනට බත (පිළියෙළ) කෙළෙමි ද (ඒ) සුදුරිනැදා ආර්යාව සඳහා යි මිනිසුන් අණවා බිහිත් මෙහෙණසහන වළඳවවු”යි කියා මෙහෙණවර වෙතැ එළැඹියේ යැ.

4. එසමයෙහි සුදුරිනැදා භික්ෂුණි තොමෝ සාළ්හ මිගාරනප්තෘහු බලාපොරොත්තු වන්නී අරමැ පවුරෙන් පිටතැ සිටියා වෙයි. සුදුරිනැදා භික්ෂුණි තොමෝ සාළ්හ මිගාරනප්තෘහු එන්නහු දුර දී මැ දැක මෙහෙණවරට පිවිස තිස සහිත වැ පෙරෙවැ ඇදෙහි භෝක්තෘ යැ. එකල්හි සාළ්හ මිගාරනප්තෘ තෙමේ සුදුරිනැදා මෙහෙණ වෙතැ එළඹියේ යැ. එළැඹි සුදුරිනැදා මෙහෙණට තෙල කී යැ: “ආර්යාවෙනි, ඔබට අපහසු කිමැ, කුමට හො වී”දැයි. ඇවැත්නි, තෙල නො රිසියකු කැමැති වන්නකුට සේ යැයි, ආර්යාවෙනි, කිම මම තොප නො කැමැතියෙමි ද? වැළිදු මම දුෂ්ණයට අවකාශ නො ලබමි යි කා සසභරායෙන් තෙත්වූයේ කා සසභරායෙන් තෙත් වූ සුදුරිනැදා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට පැමිණියේ යි.

5. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ජරායෙන් දුබලවූවා ගිලන්පා ඇතියා සුදුරිනැදා මෙහෙණට නුදුරුතැන්හි උන්නා වෙයි. ඒ මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ සාළ්හ මිගාරනප්තෘහු රාගයෙන් තෙත් වූ සුදුරිනැදා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට සම්බදනහු දුටුවා යැ. දැක ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි “කෙසේ නම් රාගයෙන් තෙත්වූ සුදුරිනැදා ආයුෂා තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු”දැයි.

6. අථ ඛො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමන්ථං ආරොවෙසී : යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්භා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිතියො කුක්කුල්විකා සික්ඛාකාමා තා උප්ඤායනති බියන්ති, විපාවෙනති. “කථං හි නාම අය්‍යා සුඤ්ඤානඤා අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමන්ථං ආරොවෙසුං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිල්භා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිතො කුක්කුල්විකා සික්ඛාකාමා තෙ උප්ඤායනති බියන්ති විපාවෙනති : “කථං හි නාම සුඤ්ඤානඤා භික්ඛුනි අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු¹ හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

7. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඤ්ඤං සන්ධිපාතාපෙතො භික්ඛු පටිපුජීථි : සච්චං කිර භික්ඛවෙ සුඤ්ඤානඤා භික්ඛුනි අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිති². සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා අනනුල්ඡවියං³ භික්ඛවෙ සුඤ්ඤානඤා භික්ඛුනියා අනනුලොමිකං අප්පතිරූපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණියං. “කථං හි නාම භික්ඛවෙ සුඤ්ඤානඤා භික්ඛුනි අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සතිති නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භීයොහාවාය, අථඛෙවතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙව අප්පසාදය පසන්නානං අච එකච්චානං අඤ්ඤාප්ත්තායාති. අථ ඛො හගවා සුඤ්ඤානඤා භික්ඛුනි. අනෙකපරියායෙන විගරහිතො දුහරතාය දුප්පොසතාය මහිව්ඡතාය අසන්තුට්ඨියා⁴ සඤ්ඤානිකාය කොසජ්ජස්ස අවණණං හාසිතො අනෙකපරියායෙන සුහරතාය සුප්පොසතාය අප්පිල්ඡස්ස⁵ සන්තුට්ඨස්ස සලෙලස්ස ධුත්ඤ්ඤා පාසාදිකස්ස අපවයස්ස විරියාරමභස්ස වණණං හාසිතො භික්ඛුනං තදනුල්ඡවිකං තදනුලොමිකං ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි.

8. තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුනිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාමී දස අත්ථවසෙ පටිච්ච : සඤ්ඤාසුද්ධතාය සඤ්ඤාචාසුතාය දුම්මඛකුතං භික්ඛුනිනං නිග්ගහාය පෙසලානං භික්ඛුනිනං එසුචිභාරාය දිට්ඨධම්මෙකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරාධිකානං ආසවානං පටිසාතාය අප්පසන්නානං⁶ පසාදය පසන්නානං භීයොහාවාය සද්ධම්මධම්මිතියා විනයානුග්ගහාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

1. සුඤ්ඤානඤා භික්ඛුනි. අනෙකපරියායෙන විගරහිතො - මජ්ඣං ඉත දිස්සතෙ.
 2. සාදිධිතී - සායා
 3. අනනුල්ඡවිකං - මජ්ඣං.
 4. අසන්තුට්ඨිතාය - මජ්ඣං.
 5. අප්පිල්ඡතාය - මජ්ඣං.
 6. අප්පසන්නානං වා සිමු 2.

6. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ සතොස් ගුණැති යෝ ලජ්ජිතියෝ හටගත් කුකුස් ඇතියෝ ශික්ෂාකාමීනියෝ වෙද්ද ඔහු තුමු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: “කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා ආයාසා තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු” දැයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණන්හට තෙල කරුණ දන්වූහ. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අපිස්වූවෝ සතොස් ගුණැතියෝ ලජ්ජා ඇතියෝ හටගත් කුකුස් ඇත්තෝ ශික්ෂාකාමීහු වෙද්ද, ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු” දැයි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ.

7. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂු සංඝයා රැස්කරවා භික්ෂූන් පිළිවුසු සේකැ සැබැද මහණෙනි: සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ. මහණෙනි සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ විසින් කරන ලද්ද නො සුදුසු යැ, නො අනුලොමී යැ, නො නිසි යැ, නො මහණකම් යැ, නො කැප යැ, නො කළයුතු යැ. “කෙසේ නම් මහණෙනි රාගයෙන් තෙත් වූ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු” දැයි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ප්‍රසන්නයන්ගේ අතිරේක ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වේ මැයි. මහණෙනි හුදෙක් මේ වනාහි අප්‍රසන්නයන්ගේ අප්‍රසාදය පිණිස ද ප්‍රසන්නයන් කෙරෙහුද ඇතැම් කෙනෙකුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද (කරුණු) වේ මැයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිති දුපුස්නා බැවිති මහත් ශිෂ්ටබැවිති නො සතුටුබැවිති මුළුබැඳගැනුමිහි අලසබැවිති නුගුණ වදරා නොයෙක් කරුණෙන් සුබරබැවිති සුපුස්නා බැවිති අපිස්බැවිති සතුටු බැවිති සලේපැවැත්මිහි කෙලෙස් කැපුමිහි පැහැදුම් එළවීමෙහි නිවනෙහි වැර ඇරඹුමිහි ගුණ වදරා මහණන්හට එයට සරිලන එයට අනුලොමීවන දැහැමි කපා කොට මහණන් ඇමතුසේකැ:

8. එහෙයින් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දසකරුණක් පිණිස සිකපද පතවන්නෙමි. සභුන්ගේ මනා පිළිගැනුම, සභුන්ගේ පහසු බව, දුසිල්පුභලනට නිගැන්ම, සුසිල් මහණන්ගේ පහසු විසුම, මෙලෝ ගැහැට වළකාලීම, පරලෝ ගැහැට වැනැසීම, නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම, සසුන් පැවැත්ම, විනයට රුකුල්දීම පිණිස යැ. මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා:

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ඛුනිවිභවේශා

යා පන භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අධිකඛ්ඛං උබහජාණුමණ්ඩලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා සුපනං වා පතිපීළනං වා සාදියෙය්‍යා, අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා, උබහජාණුමණ්ඩලිකාති.

9. යා පනාති: යා යාදියා යථායුතා යථාජච්චා යථානාමා යථාගොතතා යථාසිලා යථාවිහාරීනී යථාගොවරා ථෙරා වා නවා වා මජ්ඣමා වා, එසා වුච්චති යා පනාති.

භික්ඛුනීති: භික්ඛකානී¹ භික්ඛුනී, භික්ඛාවරියං අපඤ්ඤාපගතාති භික්ඛුනී භින්නපට්ඨරාති භික්ඛුනී සමඤ්ඤාය භික්ඛුනී පටිඤ්ඤාය භික්ඛුනී එභිභික්ඛුනීති භික්ඛුනී තිභි සරණගමනෙහි උපසම්පන්නාති භික්ඛුනී හදා භික්ඛුනී සාරා භික්ඛුනී සෙඛා භික්ඛුනී අසෙඛා භික්ඛුනී සමඤ්ඤන උභතොසමෙක්ඤන ඤාතීවතුසේන කමෙමන අකුප්පෙන ධානාරහෙන උපසම්පන්නාති භික්ඛුනී, තත්‍ර යායං භික්ඛුනී සමඤ්ඤන උභතොසමෙක්ඤන ඤාතීවතුසේන කමෙමන අකුප්පෙන ධානාරහෙන උපසම්පන්නා අයං ඉමස්මි අසේ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරතො අපෙක්ඛවතී² පටිබ්භවිතො.

අවසසුතො නාම: සාරතො අපෙක්ඛවා පටිබ්භවිතො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඛා න පෙතො න තිරිච්ඡානගතො විඤ්ඤෙ පටිබ්බලො කායසංසග්ගං සමාපජ්ඣිතුං.

අධිකඛ්ඛනී: හෙට්ඨකකං.

උබහජාණුමණ්ඩලනාති: උපරිජාණුමණ්ඩලං.

ආමසනං නාම: ආමට්ඨමනං.

පරාමසනං නාම: ඉතොවිතො ව සංඤ්ඤාපනං.

ගහණං නාම: ගභිතමනං.

සුපනං නාම: ථුට්ඨමනං.

පතිපීළනං වා සාදියෙය්‍යාති: අඛං ගහෙතවා නිස්සීළනං සාදියති.

1. භික්ඛකානී - මජ්ඣ.

2. අපෙක්ඛවැ - සිඛි සිමුඛි

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශමාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපීඩනය හෝ ඉවසා නම් මෝ තොමෝත් පරිජීවුවා සහවාසයට නො නිසි වුවා වෙයි, උඛ්භජාණුමණ්ඩලිකා යැ.

9. යා සන: යම් යම්බදු, යම්බදු යෙදීම් ඇති යම්බදු ජාති ඇති යම්බදු නම් ඇති යම්බදු ගොත්‍ර ඇති යම්බදු සැහැවි ඇති යම්බදු විහරණ ඇති යම්බදු පැවැතුම් ඇති ස්ථවිර වූවක් හෝ නවක වූවක් හෝ මධ්‍යම වූවක් හෝ වෙයි නම්, මෝ තොමෝ යා සන යැයි කියනු ලැබේ.

භික්ෂුනී: සිභානුයි භික්ෂුනී යැ, පිඩු සිභා පැමිණියා නුයි භික්ෂුනී යැ, බුන් පිළි දරානුයි භික්ෂුනී යැ, බැවහරයෙන් භික්ෂුනීයැ, පිළින කිරීමෙන් භික්ෂුනී යැ, එව මෙහෙණැයි භික්ෂුනී යැ, කුන් සරණ ගමනින් උපසපන්වුවා නුයි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) හදු වුවා නුයි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) සාරවුවා නුයි භික්ෂුනී යැ, භික්මෙනුයි භික්ෂුනී යැ, (මත්තෙහි භික්මිය යුත්තක් නැතිවන බැවින්) අශෛක්ෂ වුවා නුයි භික්ෂුනී යැ, සමඟ වූ දෙ සහුන් විසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්ථ වූ ඥප්තිවතුර්ථ කම්යෙන් උපසපන් කරන ලද නුයි භික්ෂුනී යැ, එහි යම් මේ මෙහෙණක් සමඟ වූ දෙසහුන් විසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්ථ වූ ඥප්ති වතුර්ථකම්යෙන් උපසපන් කරන ලද නම් මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවස්සුතා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රක්ෂු (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ.

අවස්සුත නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රක්ෂු (මාගමකකෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

සුරිසපුගගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙත යෙක් නො වෙයි, තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි, කායසංසර්ගරාගයට පැමිණෙන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

අධක්ඛකං: අකුඟුටයෙන් යටැ.

උඛ්භජාණුමණ්ඩලං: දණමඩලෙන් මත්තෙහි.

ආමසන නම්: පිරිමැදිම් පමණ යැ.

පරාමසන නම්: ඔබ මොබ පිරිමැදිම යැ.

ගහණ නම් ගැනිම් පමණ යැ.

ජුපන නම්: පැහැසිම් පමණ යැ.

පතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා: අවයවයක් ගෙනැ දැඩිවැ පෙළීම ඉවසයි.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

අයමපීති පුරිමායො උපාදය වුවත්.

පාරාජිකා භොතිති: සෙය්‍යාථාපි නාම පුරිසො සීසච්ඡිකෙතා අභබ්බො තෙන සරිරඛකුනෙන ජීවිතං, එවමෙව භික්ඛුනි අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අධිකඛකං උඛ්භජාණුමණ්ණලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ඡූපනං වා පතිපිළනං වා සාදියනානි අස්සමණි භොති අසකාශධිතා. තෙන වුච්චති පාරාජිකා භොතිති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම එකකමමං එකුද්දෙසො සම-සිකඛිතා එසො සංවාසො නාම. සො තාය සද්ධිං නත්ථි, තෙන වුච්චති අසංවාසාති.

උභතො අවස්සුතෙ අධිකඛකං උඛ්භජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති පාරාජිකස්ස. කායෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති ථූලලච්චයස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායං ආමසති ආපතති ථූලලච්චයස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. උඛ්භකඛකං අධොජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ථූලලච්චයස්ස. කායෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස.

එකතො අවස්සුතෙ අධිකඛකං උඛ්භජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති ථූලලච්චයස්ස. කායෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. උඛ්භකඛකං අධොජාණුමණ්ණලං කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. කායපට්ඨං දෙධන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස. නිස්සංගිකයෙන නිස්සංගියං ආමසති ආපතති දුක්ඛං වස්ස.

අයම්පි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම්යේ භිස සුන් පුරුෂයෙක් ඒ සිරිබලමෙන් දිව්වටන්තට අභවා වේද, එසේම රාගයෙන් තෙත් වූ මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟ්ටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශ-මාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසන්නී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැදුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක්වැ විනයකම් කිරීම යැ, එක්වැ පාමොක් උදෙසිම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් (ඕ) අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

(මෙහෙණකගේ හා පිරිමිනියක්හුගේ) දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟ්ටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදි නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අකුඟ්ටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදි නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟ්ටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදි නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. අකුඟ්ටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි; නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදි නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

උභතො ආවසනුතෙ යකඛස්ස වා පෙතස්ස වා පණ්ඩකස්ස වා
කිරවජානගතමනුස්සවිගතභස්ස වා අධකඛකං උබ්භජානුමණ්ඤං කායෙන
කායං ආමසති ආපතති පුලලපිඨස්ස, කායෙන කායපට්ඨං ආමසති
ආපතති දුක්ඛටස්ස. කායපට්ඨදේධන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති
දුක්ඛටස්ස. කායපට්ඨදේධන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස.
නිස්සංඝියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංඝියෙන
කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංඝියෙන නිස්සංඝියං
ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස. උබ්භකං අධොජානුමණ්ඤං
කායෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස. කායෙන කායපට්ඨං
ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස. කායපට්ඨදේධන කායං ආමසති
ආපතති දුක්ඛටස්ස. කායපට්ඨදේධන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති
දුක්ඛටස්ස. නිස්සංඝියෙන කායං ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස.
නිස්සංඝියෙන කායපට්ඨං ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංඝි-
යෙන නිස්සංඝියං ආමසති ආපතති දුක්ඛටස්ස.

එකතො අවසානෙ අධිකාරං උබ්භජාණමණ්ඩලං කායෙන
කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස, කායෙන කායපට්ඨද්ධං ආමසති
ආපත්ති දුක්ඛටස්ස, කායපට්ඨද්ධෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස,
කායපට්ඨද්ධෙන කායපට්ඨද්ධං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
නිස්සංගියෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංගියෙන
කායපට්ඨද්ධං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංගියෙන නිස්සංගියං
ආමසති, ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. උබ්භජාණමණ්ඩලං කායෙන
කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. කායෙන කායපට්ඨද්ධං ආමසති,
ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. කායපට්ඨද්ධෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
කායපට්ඨද්ධෙන කායපට්ඨද්ධං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංගී-
යෙන කායං ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංගියෙන කායපට්ඨද්ධං
ආමසති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නිස්සංගියෙන නිස්සංගියං ආමසති
ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපකති: අසංඤ්චිත, අසතියා, අජානන්යා, අසාදියනායා, උමමන්තිකාය, ඛිනාවිනාය, වෙදනාධිකාය, ආදිකමමකායාති.

පටිමපාරාජික. නිවසික.¹

1. සමන්තං - ඔප්පම.

දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරුර දැරුවකුගේ හෝ අකුආටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැසි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැගියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැගියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැගියෙන් නිසැගියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකුආටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැගියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැගියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැගියෙන් නිසැගියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුආටෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැගියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැගියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැගියෙන් නිසැගියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අකු ආටෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැගියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැගියෙන් නිසැගියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උමමත්තිකාවට ක්ෂිප්තවිනෂාවට වෙදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ප්‍රථම පාරාජිකය නිමි.

දුතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනි සාලොහන මිගාරනතතුනා ගබ්භිනි හොති. යාව ගබ්භො තරුණො අහොසි තාවච්ඡාදෙසි. පරිපකෙක ගබ්භෙ විබ්භමිත්වා විජායි. භික්ඛුනියො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං එතදවොචුං. සුඤ්චිනඤ්ඤා ඛො අයො අවිරවිබ්භනතා විජාතා. කච්චි නො සා භික්ඛුනියෙව සමානා ගබ්භිනිති. එවං අයොති. කිස්ස පන කං අයො ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනතං භික්ඛුනිං නෙවත්තනා පටිචොදෙසි, න ගණස්ස ආරොවෙසිති. යො එතිස්සා අවණණා මයෙහසො අවණණා, යා එතිස්සා අකිත්ති, මයෙහසා අකිත්ති, යො එතිස්සා අයසො මයෙහසො අයසො, යො එතිස්සා අලාහො මයෙහසො අලාහො, ක්කාහං අයො අත්තනො අවණණං අත්තනො අකිත්තිං අත්තනො අයසං අත්තනො අලාහං පරෙසං ආරොවෙස්සාමිති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපා වෙනති “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනඤ්ඤා ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනතං භික්ඛුනිං නෙවත්තනා පටිචොදෙස්සති න ගණස්ස ආරොවෙස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනතං භික්ඛුනිං නෙවත්තනා පටිචොදෙසි. න ගණස්ස ආරොවෙසිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනතං භික්ඛුනිං නෙවත්තනා පටිචොදෙස්සති. න ගණස්ස ආරොවෙස්සති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනි ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනතං භික්ඛුනිං නෙවත්තනා පටිචොදෙසා න ගණස්ස ආරොවෙසා, යද ව සා ධීකා වා අස්ස චුතා වා නාසිතා වා අවසටා වා සා පච්ඡා එවං වදෙසා: පුබ්බෙවාහං අයො අඤ්ඤාසිං එකං භික්ඛුනිං එවරුපා ව එවරුපා ව සා හගිනිති නො ව ඛො අත්තනා පටිචොදෙස්සං න ගණස්ස ආරොවෙස්සන්ති. අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨා දිකාති.

ද්විතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි සුඤ්චිනස්ස භික්ෂුණි තොමෝ සාළහ මිගාරනප්පකාහු කරණ කොටගෙන ගැබිනි වූවා වෙයි. යම්තාක් ගැබ තුරුණු වී ද, ඒ තාක් සැහවූ යැ. ගැබ මුහුකුරා ගිය කල්හි සිවුරු හැරපියා වැදූ යැ. භික්ෂුණිහු ථූලෙනස්ස මෙහෙණට මෙය කීහු. “ආයඤ්චෙනි, සුඤ්චිනස්ස තොමෝ සිවුරු හැරලූ නොබෝ කල් ඇත්තී වැදූ යැ. කිම ඕ තොමෝ මෙහෙණක වූවා මැ ගැබිනි වූවා නො වේ ද? එසේ යැ ආයඤ්චෙනි, කුමකට වනාහි ආයඤ්චෙනි, තෙපි පරිඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැනැ දැනැ නොමැ වෝදනා කරනු ද? ගණයාට නො දැන්වුහු” දැයි. මැයට යම් අගුණයෙක් වේ නම් ඒ අගුණය මාහට යැ, මැයට යම් නිත්‍යයෙක් වේ නම් ඒ නිත්‍යව මා හට යැ, මැයට යම් පරිවාරවිපත්තියෙක් වේ නම් ඒ පරිවාර විපත්තිය මාහට යැ, මැයට යම් අලාභයෙක් වේ නම් ඒ අලාභය මාහට යැ, කිම ආයඤ්චෙනි, මම තමාගේ අගුණය තමාගේ නිත්‍යව තමාගේ පරිවාරවිපත්තිය තමාගේ අලාභය මෙරමා හට දන්වන්නෙමි දැයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයඤ්චෙනි ථූලෙනස්ස තොමෝ පරිඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැනැ දැනැ නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දැන් වූ දැ”යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථූලෙනස්ස තොමෝ පරිඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැනැ දැනැ නොමැ වෝදනා කෙරේ ද? ගණයාට නො දන්වා දැයි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලෙනස්ස මෙහෙණ පරිඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැනැ දැනැ නොම වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දැන්වූ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් පරිඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණකට තමා දැනැ දැනැ නො මැ වෝදනා කෙරේ නම් ගණයාට නො ඇරොජා නම්, යම් කලෙකුදු ඕ තොමෝ සිටියා හෝ කලුරිය කළා හෝ නැසුණා හෝ (නිර්වායනනයකට) ගියා හෝ වන්නී ද, පසුවැ ඕ තොමෝ “ආයඤ්චෙනි, පෙර මැ මම ඒ බුහුන මෙබඳු ද මෙබඳු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනිමි. වැළිදු තොමෝ නො මැ වෝදනා කෙරෙමි මැ යැ ගණයාට නො ඇරොජමිමැ” යැයි මෙසේ කියා නම් මෝ තොමෝත් පරිඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි. වජ්ජපටිප්පාදිකා යැ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනිවිභවෙකා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමිසමිං අපෙඤ්ඤා අධිපෙසනා භික්‍ෂුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති, අඤ්ඤා වා නසසා ආරොවෙනාති, සා වා ආරොවෙති.

පාරාජිකං ධම්මං අප්ඤ්ඤාපනනාති: අධ්‍යානං පාරාජිකානං අඤ්ඤානරං පාරාජිකං අප්ඤ්ඤාපනනං.

නෙවකතනා පටිච්චොදෙසයාති: න සයං චොදෙසයා.

න ගණසස් ආරොවෙසයාති: න අඤ්ඤාසං භික්‍ෂුනීනං ආරොවෙසයා.

යද ව සා ධීතා වා අසස චුතා වාති: ධීතා නාම සලිඛෙහ ධීතා චුච්චති, චුතා නාම: කාලකතා¹ චුච්චති, නාසිතා නාම: සයං වා විබහනනා හොති අඤ්ඤාහි වා නාසිතා, අවසවා නාම: තිත්ථායතනං සභිකනනා චුච්චති.

සා පච්ඡා එවං චදෙසයා: පුට්ඨෙඛවාහං අයෙය අඤ්ඤාසං එතං භික්‍ෂුනීං එවරුපා ව එවරුපා ව සා හගීනීති.

නො ව ධො අතතනා පටිච්චොදෙසසනාති: න සයං වා චොදෙසසං.

න ගණසස් ආරොවෙසසනාති: න අඤ්ඤාසං භික්‍ෂුනීනං ආරොවෙසසං.

අයමජීති: පුරිමායො උපාදය චුච්චති.

පාරාජිකා හොතීති: සෙය්‍යථාපි නාම පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පපුතො² අභබ්බො හරිතතතාය එවමෙව භික්‍ෂුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අප්ඤ්ඤාපනනං භික්‍ෂුනීං නෙවකතනා පටිච්චොදෙසසාමී න ගණසස් ආරොවෙසසාමීති ධුරං තික්ඛිතතමනො අසසමඡ්ඡි හොති අසකායධීතා තෙන චුච්චති පාරාජිකා හොතීති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම: එකකංම එකදෙදසො සමසික්ඛකා එසො සංවාසො නාම. සො තාය සඤ්ඤා නත්ති තෙන චුච්චති අසංවාසාති.

1. කාලකතා-මජ්ඣ

2. පපුතො සිමු i සිමු ii

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්කුනි: ... මෝනොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුනි ය යි.

ජානාති නම් තොමෝ හෝ දනි, අන්හු හෝ ඇයට දන්වත්, ඔ තොමෝ හෝ දන්වයි.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං; අට්ඨාදාරුම් පරිථි අතුරෙන් එක්කරා පාරාජිකයකට අවනත:

නෙවත්තනා පටිච්චාදෙය්‍යා: තොමෝ චොදනා නො කරන්නී යැ.

න ගණසස ආරොචෙය්‍යා: අන් මෙහෙණන් හට නො දන්වන්නී යැ.

‘යද ව සා ධීතා වා අසස චුතාවා’ යනාදි තත්හි ධීතා නම්: සථ ලිඛගයෙහි (ග්‍රමණවෙශයෙහි) සිටියා කියනු ලැබෙයි. චුතා නම්: කලුරිය කළා කියනු ලැබෙයි. නාසිතා නම්: තොමෝ හෝ සිවුරු හැරපුවා වෙයි, අනුන් විසින් හෝ සිවුරු හරවන ලද්දී වෙයි, අවසරා නම්, තීර්ථායතනයකට සංක්‍රාන්ත වුවා කියනු ලැබේ.

සා පච්ඡා ඵච වදෙය්‍යා: ආයතීවෙනි පෙර මැ මම ඒ බුහුන මෙබදු ද මෙබදු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනිමි.

නො ව බො අත්තනා පටිච්චාදෙය්‍යනති: (මම) තොමෝ හෝ චොදනා නො කරන්නෙමි.

න ගණසස ආරොචෙය්‍යා: අන් මෙහෙණන්හට නො දන්වන්නෙමි.

අයමපි: පළමු පරිථි වූ මෙහෙණන් ගෙනූ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා භොති: යම් සේ තුවටුයෙන් ගිලිහුණු පඬුවන් කොළ-යක් නිල්වන් බවට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණක් පරිථි ඇවැතකට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොම චොදනා කරන්නෙමි, ගණයට නො දන්වන්නෙමැයි ධූරය බහා තැබූ මතුයෙහි නො මෙහෙණක් වූවා නො සැඟූ දූවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා භොති යි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකමි කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති. එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

අනාපතති: සඛස්ස භණ්ඩනං වා කලහො වා විග්ගහො වා විවාදො වා භවිස්සතීති නාරොවෙති, සඛස්සෙදො වා සඛස්සරාජී වා භවිස්සතීති නාරොවෙති, අයං කසබ්බො ඵරුසා ජීවිතන්තරායං වා බ්‍රහ්මචරියන්තරායං වා කරිස්සතීති නාරොවෙති, අඤ්ඤා පතිරුපා භික්ෂුනියො අපස්සනතී නාරොවෙති, නාච්ඡාදෙතුකාමා නාරොවෙති, පඤ්ඤාධිස්සති සකෙන කමෙමනාති නාරොවෙති, උම්මන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියපාරාජිකං නිධීතං.

1. 3

තතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකස්සං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථූලලනන්ද භික්ෂුනී සමගෙන සඛෙසන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුබ්බං අනුවතතී. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤායනතී බියන්තී විපාවෙනතී. “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනන්දා¹ සමගෙන සඛෙසන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුබ්බං අනුවතතිස්සතී”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථූලලනන්දා භික්ෂුනී සමගෙන සඛෙසන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුබ්බං අනුවතතීති. සච්චං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලලනන්දා භික්ෂුනී සමගෙන සඛෙසන උකඛිතං අරිට්ඨං භික්ෂුං ගඤ්ඤාධිපුබ්බං අනුවතතිස්සතී, තෙනං භික්ඛවෙ අප්ප- සනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී සමගෙන සඛෙසන උකඛිතං භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසභායං තමනුවතෙතය්‍ය. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමස්ස වචනියා: ඵසො ඛො අය්‍යො, භික්ෂු සමගෙන සඛෙසන උකඛිතෙනා ධම්මෙන විනයෙන සතප්පසාසනෙන, අනාදරො අප්පතිකාරො අකතසභායො මාය්‍යො ඵතං භික්ෂුං අනුවතතීති. ඵවඤ්ච යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි වුවචමානා තපෙච පගගණෙතය්‍ය. යා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සගගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සපේජය්‍ය, ඉවෙචතං කුසලං, නො වෙ පටිනිස්සපේජය්‍ය, අයමපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා, උකඛිතතානුවතතිකාති.

1. ථූලලනන්දා භික්ෂුනී -සීඞු.

සඤ්ඤාගේ හඳුන්වනුයේ හෝ කලහයක් හෝ විග්‍රහයක් හෝ විරුද්ධවාදයක් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, සඤ්ඤාගේ සඤ්ඤාපීය හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, මෝ නොමෝ කැකුළු යැ. පරාජික යැ දිවියට අනතුරු හෝ බලපෑමට අනතුරු හෝ කරන්නී යැයි නො ඇරොජා නම්, අත් සුදුසු මෙහෙයක් නො දක්නී නො ඇරොජා නම්, නො වසනු කැමැත්තී නො ඇරොජා නම්, සිය කැමැත් පළට වන්නී යැයි නො ඇරොජා නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 3

කෘතිය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ථූලලනාසු හික්කුනි නොමෝ සමහ සහහු විසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දොස් පතුරුවත්, කෙසේ නම් ආයතී ථූලලනාසු හික්කුණි නොමෝ සමහ සහහු විසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටුනී දැයි... සැබැද මහණෙනි! ථූලලනාසු මෙහෙණ සමහ සහහු විසින් කළ උබෙව්නිකම් ඇති ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටේ දැයි. සැබැව් භාගාවතුන් වහන්ස. හඟවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලලනාසු මෙහෙණ සමහ සහහු විසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැටිකුලෙහි උපන් අරිට්ඨ මහණහු අනුව වැටුණි ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමහ සහහු විසින් උබෙව්නිකම් කළ අනදර්ශව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභායඛව ඇති එ මහණහු අනුව වැටේ නම් මෙහෙණන් විසින් එ මෙහෙණ නොමෝ මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ. “ආයතීවෙනි තෙල මහණ කෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමහ සහහු විසින් උබෙව්නිකම් කරන ලද්දෙක, අනදර්ශව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභායඛව ඇතියෙකි. ආයතීවෙනි තෙල මහණහු අනුව නහමක් වැටේව”යි. මෙසේත් මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ වැයම් කරන්නී නම් මෙහෙණන් විසින් එ මෙහෙණ එදිටු දුරලනු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කළ යුත්තී යැ, එදිටු දුරලනු පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කරනු ලබන්නී එය දුරලන්නී නම් තෙල දුරලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලන්නී නම් මෝ නොමෝත් පරිපිටුවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි... උකඛිතතානුවත්තිකා යැ.

පාවිත්‍රයපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති අයං ඉමස්මිං අසෝ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සමගෙන නාම: සඛෙසා සමානසංවාසකො සමානසීවායං ධීතො.

උකඛිතො නාම: ආපත්තියා අද්දසනෙ වා අප්පට්ඨකමෙච වා දිට්ඨියා අප්පට්ඨිසසගෙන වා උකඛිතො.

ධමමෙන විනයෙනාති; යෙන ධමමෙන යෙන විනයෙන.

සත්ථුසාසනෙනාති: ජීනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාදරො නාම: සඛං වා ගණං වා පුග්ගලං වා කමමං වා නාදියති.

අප්පතිකාරො නාම: උකඛිතො අනොසාරිතො.

අකතසභායො නාම: සමානසංවාසකා භික්ඛු වුච්චන්ති සභායා සො තෙහි සද්ධිං නත්ති තෙන වුච්චති අකතසභායොති.

තමනුවතෙතයාති: යංදිට්ඨිකො සො හොති යංඛන්තිකො යංරුචිකො සාපි තංදිට්ඨිකා හොති තං ඛන්තිකා තං රුචිකා.

සා භික්ෂුනීති: යා සා උකඛිතානුවතතිකා භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීහීති: අඤ්ඤාති භික්ෂුනීහි යා පස්සන්ති යා සුඤ්ඤාති තාහි වතතඛං, “එසො ඛො අයො භික්ඛු සමගෙන සඛෙසන උකඛිතො ධමමෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අප්පතිකාරො අකතසභායො මායො එතං භික්ඛු අනුවතති”ති. දුතියමි වතතඛං -පෙ- තතියමි වතතඛං -පෙ- සවෙ පටිතිස්සජ්ජති ඉචෙචතං කුසලං නො වෙ පටිතිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. සා භික්ෂුනී සඛෙසමේජ්ඣමි ආකඛිතා වතතඛං, එසො ඛො අයො භික්ඛු සමගෙන සඛෙසන උකඛිතො ධමමෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අප්පතිකාරො අකතසභායො මායො එතං භික්ඛු අනුවතති”ති දුතියමි වතතඛං - තතියමි වතතඛං - සවෙ පටිතිස්සජ්ජති, ඉචෙචතං කුසලං නො වෙ පටිතිස්සජ්ජති, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතඛං.

2. යා පන: යම් යම්බඳු ... හිකවුනි ... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණ් ය යි.

සමගන නම්: සමාන සංවාසක සබ්බ තෙමේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ වෙයි.

උකඛිතන නම්: ඇවැන නො දැක්මෙහි හෝ පිළියම් නො කිරීමෙහි හෝ (ලමුදිට්ඨ) නො දුරැලීමෙහි හෝ උකෙව්නි කම් කරන ලද්දේ යි.

ධමමන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයෙකින්,

සත්ථුසාසනෙන: ජීනසාසනයෙන්, බුද්ධසාසනයෙන්.

අනාදර නම්: සබ්බයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයා හෝ කර්මය හෝ නො ගනී.

අපපතිකාර නම්: උබෙව්නිකම් කරන ලද්දේ සබ්බයාට ඇතුළත් නො කරන ලද්දේ යි.

අකතසභාය නම්: සමාන සංවාසක භික්ෂුහු සභායයෝ යැයි කියනු ලැබෙති. හේ ඔවුන් සමග නැති. එහෙයින් අකතසභාය යැයි කියනු ලැබේ.

තමනුවතෙය්‍යා: ඒ උබෙව්නිකම් කළ මහණ තෙමේ යම්බඳු දෘෂ්ටි ඇතියෙක් යම්බඳු ඉවසීම් ඇතියෙක් යම්බඳු රූපි ඇතියෙක් වේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් එබඳු දෘෂ්ටි ඇත්ති එබඳු ඉවසීම් ඇත්ති එබඳු රූපි ඇත්ති වෙයි.

සා හිකවුනි: යම් මෙහෙණක් උබෙව්නිකම් කළ මහණහු අනුවැ වැටේ නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හිකවුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් නම් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආය්‍යාවෙනි තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභූ විසින් උබෙව්නිකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදරබව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ. නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආය්‍යාවෙනි තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. කිය යුත්තී ය. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කියයුත්තී යැ... ඉදින් (එය) දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහ මැදට ඇදපියා කිය යුත්තී යැ. “ආය්‍යාවෙනි තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභූ විසින් උබෙව්නිකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආය්‍යාවෙනි තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—ඉදින් දුරැලන්නී නම් තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ.

පාවික්‍යපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙහා

එවිඤ්ඤා පන භික්‍ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බා. ව්‍යාකාය භික්‍ෂුනියා පටිබලාය සඛෙසා ඤාපෙතබ්බා.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛෙසා අයං ඉඤ්ඤාමා භික්‍ෂුනී සමගෙහන සඛෙසන උක්ඛිතං භික්‍ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසභායං තමනුවතති, සා තං වතපුට්ඨං නප්පට්ඨිසිසස්සති. යදි සඛෙසා පතකලලං, සඛෙසා ඉඤ්ඤාමං භික්‍ෂුනීං සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වතපුට්ඨස්ස පට්ඨිසිසග්ගාය එසා ඤාති.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛෙසා අයං ඉඤ්ඤාමා භික්‍ෂුනී සමගෙහන සඛෙසන උක්ඛිතං භික්‍ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසභායං තමනුවතති. සා තං වතපුට්ඨං නප්පට්ඨිසිසස්සති සඛෙසා ඉඤ්ඤාමං භික්‍ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වතපුට්ඨස්ස පට්ඨිසිසග්ගාය, යසිසා අයායාය ධම්මි ඉඤ්ඤාමාය භික්‍ෂුනියා සමනුභාසනා තස්ස වතපුට්ඨස්ස පට්ඨිසිසග්ගාය. සා තුණ්හිසිස යසිස නකබ්බති සා භාසෙය්‍ය දුතියමි එතමඤ්ඤං වදමි-පෙ-තතියමි එතමඤ්ඤං වදමි-පෙ-සමනුභවං සඛෙසන ඉඤ්ඤාමා භික්‍ෂුනී තස්ස වතපුට්ඨස්ස පට්ඨිසිසග්ගාය ධම්මි සඤ්ඤාසිස තසමා තුණ්හි, එවමෙන ධාරයාමිති.

ඤාතිසා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාහි පුලලච්චයා කම්මවාචා පරියොසානෙ ආපතති පාරාජිකස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාද්‍ය වුවිති.

පාරාජිකා භොතිති: සෙය්‍යථාපි නාම පුට්ඨිලා දෙවධා භික්‍ෂා අප්පට්ඨිසනිකා භොති. එවමෙව භික්‍ෂුනී යාවතතියං සමනුභාසනාය නප්පට්ඨිසිසස්සති, අසිසමණි භොති අසකායධිතා තෙන වුවිති පාරාජිකා භොතිති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම: එකකම්මං එකදෙදසො සමසිසබ්බා, එසො සංවාසො නාම. සො තාය සද්ධිං නස්සී, තෙන වුවිති අසංවාසාති.

5. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයඤ්ඤාවෙහි සඤ්ඤා තෙමේ මාවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහනු විසින් උබෙච්ඡිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඕ, නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. ඉදින් සඤ්ඤායාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

ආයඤ්ඤාවෙහි සඤ්ඤා තෙමේ මා වදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමභ සහනු විසින් උබෙච්ඡිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සභායබව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඕ, නොමෝ වස්තුව නො දුරැලයි. සඤ්ඤා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කිරීම යම් ආයඤ්ඤාවකහට රුස්නේ නම් ඕ, නොමෝ නිහඬ වේවා. යමක හට නො රුස්නේ නම් ඕ, නොමෝ කියවා. දෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... සඤ්ඤා විසින් මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඤ්ඤායාහට රුස්නේ යැ; එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය දරමි යි.

6. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙ කම්වදනින් තුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ පරිච්ඡි ඇවැත් වේ.

7. අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා භෝති: යම්සේ දෙකට බිඳුණු මහත් ගලෙක් යළි නො ගැළපිය හැකි වේද, එසේ මැ මෙහෙණ නොමෝ තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කිරීමෙන් නො දුරැලන්නී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැසුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් “පාරාජිකා භෝති” යි කියනු ලැබේ.

8. අසංවාසා සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය තෙමේ ඇය සමභ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිසසජ්ජති ආපනති පාරාජි-
කසස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නප්පට්ඨිසසජ්ජති ආපනති පාරාජිකසස.
ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිසසජ්ජති ආපනති පාරාජිකසස.
අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසස. අධම්මකමෙම
වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපනති
දුක්ඛට්ඨසස.

අනාපනති : අසමනුභාසනායා පට්ඨිසසජ්ජනායා උමමනතිකාය
-පෙ- ආදිකමෙකායාති.

නතියපාරාජිකං නිට්ඨිකං.

1. 4

චතුස්පාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ
අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ධො පන සමයෙන ජබ්බගගියා
භික්ෂුනියො අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස හත්ථගහණමි
සාදියනා සඤ්ඤාපිකණ්ණගහණමි සාදියනා. සනතිට්ඨනතිපි. සලලපනාපි
සබ්බානමි ගච්ඡනති. පුරිසසසපි අබ්බාගමනං සාදියනා. ජනනමි
අනුපච්ඡිසනා¹ කායමි තද්දාය උපසංහරනති, එතසස අසද්ධමමසස
පතිසෙවනදාය.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනා බියනා
විපාවෙතා, “කථං හි නාම ජබ්බගගියා භික්ෂුනියො අවසසුතා
අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස හත්ථගහණමි සාදියසසනා. සඤ්ඤාපිකණ්ණ-
ගහණමි සාදියසසනා. සනතිට්ඨසසනාපි. සලලපිසසනාපි. සබ්බානමි
ගච්ඡසසනා. පුරිසසසපි අබ්බාගමනං සාදියසසනා. ජනනමි
අනුපච්ඡිසසනා. කායමි තද්දාය උපසංහරසසනති, එතසස අසද්ධමමසස
පතිසෙවනදායාති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බගගියා භික්ෂුනියො
අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස හත්ථගහණමි සාදියනා.
සඤ්ඤාපිකණ්ණගහණමි සාදියනා. සනතිට්ඨනතිපි. සලලපනාපි
සබ්බානමි ගච්ඡනති. පුරිසසසපි අබ්බාගමනං සාදියනා. ජනනමි
අනුපච්ඡිසනා. කායමි තද්දාය උපසංහරනති, එතසස අසද්ධමමසස
පතිසෙවනදායාති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ-

1. අනුපච්ඡිසනා - සිමු i

9. දූහැමිකමිති දූහැමිකමි සන් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිච් ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකමිති විමති ඇතියා නො දුරලා නම් පරිච් ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකමිති නො දූහැමිකමිසන් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිච් ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකමිති දූහැමිකමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකමිති විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකමිති නො දූහැමිකමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

10. සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට දුරලන්නියට උම්මන්ති-කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 4

චතුර් පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිති වැඩැවෙසෙති. එකල්හි වනාහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්ම ද ඉවසති. සහළකොන් ගැන්ම ද ඉවසති, වැළකට පැමිණ ද සිටිති. සල්ලාප ද කෙරෙති, සලකුණු කළ තැනට ද යෙති, තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ද ඉවසති, පිළිසන් තැනට ද පිටිසෙති, තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා (තමන්ගේ) ශරීරය ද එළවත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත්වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? සහළ කොන් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසු ද? පිළිසන් තැනටත් පිටිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයක් එළවුනු දැයි. ... සැබෑ ද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසන් ද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසන් ද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කෙරෙත් ද? සල්ලාපත් කෙරෙත් ද? සලකුණු කළ තැනටත් යෙත් ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසන් ද? පිළිසන් තැනටත් පිටිසෙත් ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයක් එළවත් දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ...

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බිකියා භික්ෂුනියො අවසසුනා අවසසුනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස හත්ථගහණං සාදිසියානා සඤ්ඤාචිකණ්ණගහණං සාදිසි නති සන්තිධිස්සගති පි සලලපියානාපි සංඛාරානම් ගච්ඡියානා පුරිසස්සපි අබහාගමනං සාදිසියානා. ඡන්තං අනුපවිසියානා, කායම් තදකාය උපසංහරියානා එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනකාය. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු.

යා පන භික්ෂුනි අවසසුනා අවසසුනස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස හත්ථගහණං වා සාදියෙය්‍ය සංඤ්ඤාචිකණ්ණගහණං වා සාදියෙය්‍ය සන්තිධියෙය්‍ය වා සලලපෙය්‍ය වා සංකෙතං වා ගවෙජය්‍ය පුරිසස්ස වා අබහාගමනං සාදියෙය්‍ය ඡන්තං වා අනුපවිසෙය්‍ය කායං වා තදකාය උපසංහරෙය්‍ය එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනකාය අයම්පි සාරාජිකා හොති අසංවාසා අධ්වංගපුකාති,

3. යා පනාති: යා සාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං ඉමසම්. අකො අධිපොතා භික්ෂුනිති.

අවසසුනා නාම, සාරන්තා අපෙක්ඛවති පටිබද්ධවිත්තා.

අවසසුනො නාම: සාරන්තො අපෙක්ඛවා පටිබද්ධවිත්තො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො. න යකෙකා න පෙතො න තිරවජානගතො, විඤ්ඤ පටිබද්ධො කායසංසග්ගං සමාපජ්ඣං.

හත්ථගහණං වා සාදියෙය්‍යාති: හත්ථො නාම; කප්පරං උපාදය යාව අග්ගනබ්බා, එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනකාය උබ්බක්ඛිකං අධොජානුමණ්ඩලගහණං¹ සාදියති ආපනති ථුලලච්චයස්ස.

සඤ්ඤාචිකණ්ණගහණං වා සාදියෙය්‍යාති: එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනකාය නිවත්ථං වා පාරුතං වා ගහණං සාදියති ආපනති ථුලලච්චයස්ස.

1. අධොජානුමණ්ඩලං ගහණං ඩි මජ්ඣං, උබ්බක්ඛික අධොජානු මණ්ඩලගහණං අධ්වංගපුකං.

කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්මක් ඉවසුනුද? සහළකොත් ගැන්මක් ඉවසුනුද? වැළැනට පැමිණ සිටීමක් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමක් ඉවසුනුද? පිළිසන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයන් ඵලවුනුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුහුලක්හුගේ අත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් සහළකොත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් වැළැනට පැමිණ සිටින්නී නම් හෝ සල්ලාප හෝ කරන්නී නම් සලකුණු කළ තැනට හෝ යන්නී නම් තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම හෝ ඉවසන්නී නම් පිළිසන් තැනට හෝ පිවිසෙන්නී නම් තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරය හෝ ඵලවන්නී නම් මෝ තොමෝ පරිජි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි—අධ්‍යවතථුකා යැ.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවසසුනා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ,

අවසසුන නම්; (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

සුරිසපුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වේ. කායසංසර්ගයට සම්බන්ධතාව දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

හක්ඛහණං වා සාදියෙය්‍යා: හක්ඛ නම් වැළමිට පටන් නිය අග තෙක් යැ. තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස අකුආටෙන් මතු දණමඬලෙන් යටැ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සඬසාටිකණ්ණගහණං වා සාදියෙය්‍යා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස හැඳිවන හෝ පොරෝනාව හෝ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සනතිටෙය්යා වානි: එතස්ස අසඤ්ඛමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපනනි ථුලලව්වයස්ස.

සලලපෙයා වානි: එතස්ස අසඤ්ඛමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා සලලපති ආපනනි ථුලලව්වයස්ස.

සංකෙතං වා ගවෙජයානි: එතස්ස අසඤ්ඛමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසෙන ඉත්තනාමං ඔකාසං ආගව්ජාති වුත්තා ගව්ජති පදෙ පදෙ ආපනති දුක්ඛටස්ස. පුරිසස්ස හත්ථපාසං ඔක්කන්තමත්තෙ ආපනති ථුලලව්වයස්ස.

පුරිසස්ස වා අබ්බාගමනං සාදියෙයානි: එතස්ස අසඤ්ඛමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස අබ්බාගමනං¹ සාදියති ආපනති දුක්ඛටස්ස. හත්ථපාසං ඔක්කන්තමත්තෙ ආපනති ථුලලව්වයස්ස.

ජන්තං වා අනුපව්වෙයානි: එතස්ස අසඤ්ඛමස්ස පතිසෙවනත්ථාය යෙන කෙතවි පටිච්ඡන්තං ඔකාසං පටිට්ඨමත්තෙ ආපනනි ථුලලව්වයස්ස.

කායං වා තදත්ථාය උපසංහරෙයානි: එතස්ස අසඤ්ඛමස්ස පතිසෙවනත්ථාය පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා කායං උපසංහරති ආපනනි ථුලලව්වයස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුච්ඡති.

පාරාජිකා හොතිති: සෙය්‍යථාපි නාම තාලො මත්තකච්ඡින්නො අභ්බෙකා පුන විරුද්ධියා එවමෙව භික්ඛුනී අට්ඨමං වත්ථුං පරිපුරෙන්නී අස්සමථි හොති අසක්ඛාධීතා, තෙන වුච්ඡති පාරාජිකා හොතිති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: එක්කමමං එතුද්දෙසො සමසික්ඛිතා එසො සංවාසො නාම සො තාය සද්ධිං නත්ථි, තෙන වුච්ඡති අසංවාසානි.

අනාපනති: අසඤ්චිච්ච අසනියා අජානන්තියා අසාදියන්තියා උමමන්තියා ඛින්නවිත්තයා වෙදනට්ඨයා ආදිකමමිකායානි.

වතුත්ථපාරාජිකං නිට්ඨිතං.

4. උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො අට්ඨපාරාජිකා ධම්මා. යෙසං භික්ඛුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජිතා න ලහති භික්ඛුනීහි සද්ධිං සංවාසං යථා පුරෙ තථා පච්ඡා පාරාජිකා හොති අසංවාසා. තත්ථයායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා දුතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්දෙත්ථයායො² තසමා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාරාජිකකණ්ඩො නිට්ඨිතො.

1 ආගමනං ඩී i | ඩිවු ii

2. පරිසුද්ධත්ථයායො - මජ්ඣ.

සනතිටෙය්යා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක් හුගේ වැළතෙහි සිටී නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළතෙහි සිටියා කතාබහ කෙරේ නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සංකෙතං වා ගවෙෂයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හු විසින් 'මෙ නම් ඇති පෙදෙසට එව'යි කියන ලද්දී යා නම් පියෙහි පියෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිමිනියාගේ අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

පුරිසසා වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ඉවසා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

ඡන්තං වා අනුපවිසෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස යම් කිසිවකිනුදු පිළිසන් පියෙසකට පිවිසි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

කායං වා තදක්කාය උපසංහරෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළැතෙහි සිටියා ගරිරය එළවා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡි මෙහෙණන් ගෙනෑ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ මුදුන්සුන් තල්ලුකෙක් යළි වැඩුමට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ අටවැනි වස්තුව පුරවන්නී නො මෙහෙණක් වුවා නො සැහැ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ. එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාස ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උම්මත්තිකාවට ක්ෂිප්තවිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

චතුර්ථ පාරාජිකය නිමි.

4. ආයඨාවෙනි අට පරිච්ඡි ඇවැත්නු උදෙසන ලදු මැ යි. මෙහෙණක් තොමෝ යම් පරිච්ඡි කෙනකුත් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණි මෙහෙණන් සමඟ සංවාසය නො ලබා ද, පෙර යම් සේ නම් පසු වැ එසේ සංවාසය නැත්නි පරිච්ඡි වුවා වෙයි. එහි ලා ආයඨාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? මෙහි ලා ආයඨාවෝ පිරිසුදුහ. එහෙයින් නිහඬ වෙති. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාරාජික කාණ්ඩය නිමියෙ යි.

සමමසඛ්‍යාදිසෙසො

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්තරස සඛ්‍යාදිසෙසො ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවතට්ඨං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අස්සකරො උපාසකො භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස උදෙසිතං¹ දක්වා කාලකතො හොති. තස්ස ඉව පුත්තා හොති, එකො අස්සද්ධො අප්පසන්නො එකො සද්ධො පසන්නො, තෙ ජෙනතිකං සාපතෙයං විහජිංසු. අථ ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො සද්ධං පසන්නං එතදවොච, අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. එවං වුත්තෙ සො සද්ධො පසන්නො තං අස්සද්ධං අප්පසන්නං එතදවොච. “මායො ඵලං අවච අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නො”ති. දුතියමි ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො තං සද්ධං පසන්නං එතදවොච; අමහාකං උදෙසිතො තං භාජෙමා”ති දුතියමි සො සද්ධො පසන්නො තං අස්සද්ධං අප්පසන්නං එතදවොච: “මායො ඵලං අවච “අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නො”ති, තතියමි ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො තං සද්ධං පසන්නං එතදවොච; “අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. අථ ඛො සො සද්ධො පසන්නො සචෙ මඤ්ඤං හවිස්සති අහමපි භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දස්සමිති තං අස්සද්ධං අප්පසන්නං එතදවොච භාජෙමාති.

2. අථ ඛො සො උදෙසිතො තෙහි භාජියමානො තස්ස අස්සද්ධස්ස අප්පසන්නස්ස පාපුණි.² අථ ඛො සො අස්සද්ධො අප්පසන්නො භික්ඛුනියො උපසඛ්‍යමිත්වා එතදවොච: “නික්ඛමථයො අමහාකං උදෙසිතො”ති. එවං වුත්තෙ ථුලලනඤ්ඤං භික්ඛුනි තං පුරිසං එතදවොච: “මායො ඵලං අවච, කුමහාකං පිතුනා භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නාති, දින්නො න දින්නාති වොභාරිකෙ මහාමත්තෙ පුජිංසු. මහාමත්තා එවමාහංසු: කො අයො ජානාති භික්ඛුනිසඛ්‍යස්ස දින්නාති එවං වුත්තෙ ථුලලනඤ්ඤං භික්ඛුනි තෙ මහාමත්තෙ එතදවොච. අපිනායා³ කුමෙහි දිට්ඨං වා සුතං වා සකං ධම්මං දුතං දියමානනති. අථ ඛො තෙ මහාමත්තා සචිචං ඛො අයා ආහාති තං උදෙසිතං භික්ඛුනි සඛ්‍යස්ස අකංසු.

1. උදෙසිතං මජ්ඣං.

2. පාපුණි—සිවු, මජ්ඣං.

3. අපිනායො, මජ්ඣං, අපිනායො, සිවු! අපිනායො, සායා,

ප්‍රථම සඛ්‍යාදිගෙෂය

ආයතීවෙනි, මේ සතළොස් සඛ්‍යාදිසෙසධම්‍යෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පෙතවන නම් අනේ-පිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එකල්හි එක්තරා උපාසකයෙක් මෙහෙණසභනට බඩුහලක් දී කලුරිය කෙළේ වෙයි. ඔහුට දෙපුත් කෙනෙක් වෙති. එකෙක් (බුදුසසුන්හි) සැදහැ නැතියේ නො පහන් යැ. එකෙක් සැදහැ ඇතියේ පහන් යැ. ඔහු පිය සතුටනය බෙදුහු. එකල්හි ඒ සැදහැ නැති නො පහන්පුත් ඒ සැදහැ ඇති පහන්පුත්හට මෙය කියැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. මෙසේ කී කල්හි ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදහැ නැති නො පහන්වූවහට මෙය කියැ: “ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ” යැයි. දෙවනවටු ඒ සැදහැ නැති නො පහන්වූයේ ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූවහට මෙය කියැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. දෙවනවටු ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදහැ නැති නො පහන්වූවහට මෙය කියැ: “ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ” යැයි. තෙවනවටු ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූයේ ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූවහට මෙය කියැ. “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. එකල්හි ඒ සැදහැ ඇති පහන්වූයේ “ඉදින් මාහට වන්නේ නම් මමද මෙහෙණ සභනට දෙන්නෙමැ”යි ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූවහට ‘බෙදමිහ’යි කියැ.

2. ඉක්බිති ඔවුන් විසින් බෙදනු ලබන ඒ බඩුහල ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූවහට පැමිණියේයැ, එකල්හි ඒ සැදහැ නැති නොපහන්වූයේ මෙහෙණන් වෙත එළැඹැ තෙල කියැ: “ආයතීවෙනි නික්මෙවු, බඩුහල අපගේ යැ”යි. මෙසේ කී කල්හි ජුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පුරුෂයහට තෙල කිවු යැ: ආයතී තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා, තොපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ” යැයි. දෙන ලද ද නො දෙන ලද දැයි අධිකරණ මහා මාත්‍රයන් පිළිවිසියහ. මහාමාත්‍රයෝ මෙසේ කිහු: “ආයතීවෙනි මෙහෙණ සභනට දෙන ලදැයි කවරෙක් දනි” දැයි. මෙසේ කී කල්හි ජුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ මහාමාත්‍රයන්හට මෙය කිවු යැ: “ආයතීයෙනි තොප විසින් සාක්‍ෂ්‍ය තබාගෙන දෙනු ලබන දනයෙක් දක්නා ලද්දේ හෝ අසන ලද්දේ හෝ වේ” දැයි. එකල්හි ඒ මහාමාත්‍රයෝ ‘ආයතීව සැබැවක් කියා’ යැයි ඒ බඩුහල මෙහෙණ සභන සතු කළහ.

3. අථ ඛො සො පුරිසො පරාජිතො උප්ඛායනි ඛියනි විපාවේති: “අසුසමඤ්ඤායො ඉමා මුණ්ඩා වන්ධකිනියො. කථං හි නාම අමනාකං උදෙසාසිතං අඤ්ඤාපෙතනි”¹ති. ථූලලනාදා භික්ෂුනී මහාමන්තානං එතමන්ථං ආරොවෙසි, මහාමන්තා තං පුරිසං දණ්ඩාපෙසුං. අථ ඛො සො පුරිසො දණ්ඩිතො භික්ෂුනුපසුසයස්ස අවිදුරෙ ආජිවකසෙය්‍යං කාරාපෙතො ආජිවිකෙ උයොපෙසි. එතා² භික්ෂුනියො අවචාවදථාති. ථූලලනාදා භික්ෂුනී මහාමන්තානං එතමන්ථං ආරොවෙසි. මහාමන්තා තං පුරිසං බන්ධාපෙසුං, මනුස්සා උප්ඛායනි ඛියනා³ විපාවෙතනි “පඨමං භික්ෂුනියො උදෙසාසිතං අඤ්ඤාපෙසුං, දුතියං⁴ දණ්ඩාපෙසුං තතියං⁵ බන්ධාපෙසුං, ඉදති සාතාපෙසුසනාති”⁶ති. අසෙසාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායනානං ඛියනානං විපාවෙතනානං.

4. යා තා භික්ෂුනියො අජිව්ජා-පෙ- තා උප්ඛායනි ඛියනා විපාවෙතනි “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනාදා උසස්සවාදිකා විහරිස්සති”⁷ති -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ ථූලලනාදා භික්ෂුනී උසස්සවාදිකා විහරතිති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ථූලලනාදා භික්ෂුනී උසස්සවාදිකා විහරිස්සති, තෙන භික්ෂුවෙ අසුසනනානං පසාද්‍ය-පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිසුඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී උසස්සවාදිකා විහරෙය්‍ය ගහපතීනා වා ගහපතිසුතෙතන වා දසෙන වා කමමකරෙන⁸ වා අන්තමසො සමණපරිබ්බාජකෙනාපි, අයං භික්ෂුනී පඨමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදිසෙසනති.

5. යා පනාති: යා යාදිසා-පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අතෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

1. එථ, සිමු²

2. දුතියමපි, සි1 සිමු¹

3. තතියමපි, සි1 සිමු¹

4. කමකරෙන, මජ්ඣ.

3. ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ පැරදුණේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මේ මුඩු වඳ නො මෙහෙණෝ අපගේ බඩුහල අසිදගත්හද”යි. ථුලනඤා භික්ෂුණී නොමෝ මහාමාත්‍රයනට තෙල කරුණ දැන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයනට දඩ ගැස්සූහ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ දඩ ගසන ලද්දේ මෙහෙණවරට නුදුරු තන්හි ආජීවක සෙනස්නක් කරවා ‘තෙල මෙහෙණන්හට ආක්‍රොශ කරවු’යැයි ආජීවකයන් න්භා යැවී යැ. ථුලනඤා භික්ෂුණී නොමෝ තෙල කරුණ මහාමාත්‍රයන්හට දැන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයා දහගෙහි ලැවූහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණහු පළමු කොට බඩුහල අසිදගත්හ, දෙවනුවැ දඩගැස්සූහ, තෙවනුවැ දහගෙහි ලැවූහ. දැන් මරවන්නාහ”යි. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන එ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ආසූහ.

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයථී ථුලනඤා නොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු”දැයි... සැබෑ ද මහණෙනි ථුලනඤා භික්ෂුණී නොමෝ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ දැයි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස භාගාවත් වුදුහු ගැරහූ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුලනඤා භික්ෂුණී නොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු ද, මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි... මෙසේ මහණෙනි මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු හෝ ගැහැවිපුතකු හෝ දසකු හෝ කම්කරුවකු හෝ යටත්පිරිසෙයින් මහණ පිරිවැජියකුද සමහ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ නම් මේ මෙහෙණ පළමු (විකුම්කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) තොරනට හෙතුව සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

5. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ඛුනී... මෝනොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

උසස්සවාදිකා නාම: අට්ටකාරිකා වුච්චති,
 ගහපති නාම; යො කොචි අගාරං අප්ඤ්ඤාචසති.
 ගහපතිපුතො නාම: යො කොචි¹ පුතභාතරො,
 දුසො නාම: අනො ... ජානො ධනකතිනො කරමරානිනො.
 කම්මකරො නාම: භතකො ආභතකො.

සමණපරිබ්බාජකො නාම: භික්ෂුඤ්ඤ භික්ෂුනිඤ්ඤ සිසකමානඤ්ඤ
 සාමණෙරඤ්ඤ සාමණෙරිඤ්ඤ ධපෙඤා යො කොචි පරිබ්බාජකසමා-
 පනො.

අට්ටං කරිස්සාමිති දුතියං වා පරියෙසති ගව්ඡති වා ආපනති
 දුක්ඛටස්ස. එකස්ස ආරොචෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. දුතියස්ස ආරොචෙති
 ආපනති ථුලලට්ඨයස්ස. අට්ටපරියොසානො ආපනති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

පයමාපනතිකතනි : සභවඤ්ඤාචාරා² ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියතනි : සඤ්ඤා නිසාරියති.

සඤ්ඤාදිසෙසොති : සඤ්ඤාව තස්සා ආපනතියා මානනං දෙනි
 මුලාය පටිකස්සති අබෙහති, න සම්මහුලා, න එකා භික්ෂුනි, තෙන
 වුච්චති සඤ්ඤාදිසෙසොති³ තස්ස වෙච ආපනතිනිකායස්ස නාමකමුමං
 අධිවචනං තෙනපි වුච්චති සඤ්ඤාදිසෙසොති.

අනාපනති: මනුසෙසති ආකඤ්ඤියමානා ගව්ඡති, රක්ඛං⁴ යාවති
 අනොදිස්ස ආචික්ඛති උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පයමසඤ්ඤාදිසෙසො*

2. 2

දුතිය සඤ්ඤාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවක්ඛියං විහරති ජෙනවනෙ
 අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියං
 අඤ්ඤාතරස්ස ලිච්ඡවිස්ස පජාපති අතිචාරිනි⁶ හොති. අථ ඛො සො
 ලිච්ඡවි තං ඉත්ථි. එතදවොච: “සාධු වීරමානි අනඤ්ඤා ඛො තෙ
 කරිස්සාමි”ති. එවමපි වුච්චමානා නාදිසි. තෙන ඛො පන සමයෙන
 වෙසලියා⁷ ලිච්ඡවිගණො සනුතිපතිනො හොති කෙතචිදෙව කරණි-
 යෙන. අථ ඛො සො ලිච්ඡවි තෙ ලිච්ඡවි⁸ එතදවොච: “එකං මෙ
 අයොගා ඉත්ථි අනුජානාමා”ති- කා නාම සාති. මයුහං පජාපති
 අතිවරති, තං සානෙස්සාමිති. පජානාහිති.⁹

1. යෙ කෙචි - මජ්ඣං.
 2. සභවදුෂ්ඤාචාරා - මජ්ඣං.
 3. සඤ්ඤාදිසෙසනති - මජ්ඣං.
 4. ආරක්ඛං - මජ්ඣං සා.
 5. පයමසඤ්ඤාදිසෙස සිකඛාපදං - මජ්ඣං.

6. අතිමරති - සි!
 7. වෙසාලිය - මජ්ඣං.
 8. ලි ච්ඡවිනො, සිලු! ලිච්ඡවියො, මජ්ඣං.
 9. ජානාහිති, - මජ්ඣං.
 * සඤ්ඤාදිසෙසො පොඤ්ඤාසු.

උසෙයවාදිකා නම්: අට්ටකාරිකා කියනු ලැබෙයි.

ගහපති නම්: යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද (හේ යැ.)

ගහපතිපුත්ත නම්: යම්කිසි දරුවන් හා බැයන් ඇත්තෙකි.

දස නම්: අනෙකාභාන යැ ධනක්කිත යැ කරමරානිත යි.

කමකර නම්: හතක යැ ආහතක යි.

සමණපරිබ්බාජක නම්: මහණ ද මෙහෙණ ද සික්මනුව ද හෙරණ ද හෙරණිය ද තබා යම් කිසි පිරිවැස්සට පැමිණියෙකි.

අධිකරණයක් කරන්නෙ මැ යි දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එකක්හට ඇරොජා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවැන්නකුට ඇරොජා නම් ථූලයි ඇවැත් වෙයි. අධිකරණය අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-
භාෂණකර්මයෙන් නො වේ.

නිසසාරණියං: සහභු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඛ්ඝාදිසෙසො: සඛ්ඝ තෙමේ මැ ඒ ඇවැත්ම මානන දෙයි, මූලාය පටිකසුන කම් කෙරෙයි, අබ්භාන කම් කෙරෙයි, කැඳවයි, සම්බහුලයෝ නො වෙති. එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි. එහෙයින් සඛ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි. ඒ ආපත්ති සමූහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයින්ද සඛ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

මිනිසුන් විසින් අදනා ලබන්නි යා නම්, රැකවරණය යදී නම් නො උදෙසා කියා නම් ඇවැත් නො වේ, උම්මත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහටඇවැත් නැති.

ප්‍රථම සඛ්ඝාදිශෙඡ යි.

2. 2

විනිස සඛ්ඝාදිශෙඡය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැත් අනේපිඬු සිටුහුගේ ජෙනවන නම් අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර එක්තරා ලිව්ඡවියකුගේ භාය්‍යා තොමෝ ඉක්මවා හැසිරෙන්නී වෙයි, එකල්හි ඒ ලිව්ඡවි තෙමේ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය කියැ: “මැනැව් චිරමණය වව, තාහට නපුරක් කරන්නෙමැ”යි, මෙසේත් කියනු ලබන්නී නො පිළිගනු. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර ලිව්ඡවි ගණයා කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන රැස්වූයේ වෙයි. එකල්හි ඒ ලිව්ඡවි තෙමේ ඒ ලිව්ඡවිනට මෙය කියැ: “ආයථියෙනි, එක් ස්ත්‍රියක මාහට අනුදනුව”යි. හෝ නම් කවර යැ? මාගේ භාය්‍යාව ඉක්මවා හැසිරෙයි. ඇය නසා ලන්නෙමැයි, දනුව යි (කියැ.)

2. අසොසාසි බො සා ඉතී “සාමිකො කිර මං සාතෙතුකාමො”ති, වරහණඛං ආදය සාවතීං ගතවා තිත්තියෙ උපසංඝාමිකා පබ්බජ්ජං යාචි, තිත්තියා න ඉච්ඡිංසු පබ්බාජෙතුං. භික්ෂුනියො උපසංඝාමිකා පබ්බජ්ජං යාචි, භික්ෂුනියො පි න ඉච්ඡිංසු පබ්බාජෙතුං ථූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනිං උපසංඝාමිකා හණඛකං දොසොකා පබ්බජ්ජං යාචි, ථූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි හණඛකං ගහෙකා පබ්බාජෙසි.

3. අථ බො සො ලිච්චි තං ඉතී පරියෙසනොතා¹ සාවතීං ගතවා භික්ෂුනිසු පබ්බජිතං දිස්වාන යෙන රාජා පසෙනදි කොසලො තෙත්තපසංඝාමී, උපසංඝාමිකා රාජානං පසෙනදිං කොසලං එතද්-වොච: “පජාපති මෙ දෙව වරහණඛං ආදය සාවතීං අනුප්පන්නා තං දෙවො අනුජානාතු”ති. තෙන හි හණෙ විවිතිකා ආචික්ඛාති දිට්ඨා දෙව භික්ෂුනිසු පබ්බජිතාති. සචෙ හණෙ භික්ෂුනිසු පබ්බජිතා න සා ලබ්බා කිඤ්ඤි කාතුං, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො² වරතු බ්‍රහ්මචරියං සම්මාදුක්ඛස්ස අනතකිරියායාති.

4. අථ බො සො ලිච්චි උජ්ඣායති බියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො වොරිං පබ්බාජෙස්සති”ති. අසොසාසුං බො භික්ෂුනියො තස්ස ලිච්චිස්ස උජ්ඣායනතස්ස බියනතස්ස විපාවෙතස්ස.

5. යා තා භික්ෂුනියො අපජිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායති බියනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනඤ්ඤා වොරිං පබ්බා-ජෙස්සති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ථූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි වොරිං. පබ්බාජෙසීති? සචං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි වොරිං. පබ්බාජෙස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ෂුනි ජානං වොරිං වජ්ඣං විදිතං අනපලොකෙකා රාජානං වා සධ්දං වා ගණං වා පුගං වා සෙණිං වා අඤ්ඤා කප්පා වුට්ඨාපෙය්‍ය අයමපි භික්ෂුනි පට්ඨාපතතිකං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණිං සධ්දාදිසෙසනති.

1. ගවෙසනො, මජ්ඣං

2. ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො, මජ්ඣං

2. ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ 'සැමියා මා නසාලනු කැමැත්තේ ලැ'යි ඇසුයැ, වරබඩු රැගෙන සැවැතට ගොස් තොටුවන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැදූ යැ, තොටුවෝ පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ. මෙහෙණන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැදූ යැ. මෙහෙණෝත් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ, පුලුනකු හික්මුණිය වෙත එළඹ බඩුපොදිය දක්වා පැවිද්ද යැදූ යැ, පුලුනකු හික්මුණි තොමෝ බඩුපොදිය ගෙන පැවිදි කරවූ යැ.

3. ඉක්බිතිව ළිච්ඡවි තෙමේ ඒ ස්ත්‍රිය සොයන්නේ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවුචු දෑක පසෙනදි කොසොල් රජු වෙත එළඹියේ යැ, එළඹූ පසෙනදි කොසොල් රජුහට මෙය කියැ: “දෙවයෙනි, භාය්‍යාව වරබඩු රැගෙන සැවැතට පැමිණියා යැ, දෙවතෙමේ ඇය අනුදැනිව්”යි, එසේ නම් කොළෙනි, සොයා කියවයි. දෙවයෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූ දක්නා ලද්දී යැ. ඉදින් කොළෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූ නම් ඕනොමෝ කිසිවක් කරන්නට නො ලබන්නී යැ, ධර්මය ස්වාධ්‍යාත යැ, මැනැවින් දක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලසර කෙරේ ව යි.

4. එකලීම් ඒ ලිපිවි තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සෙරක පැවිදි කරවුහුද්”යි. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ලිපිවිහුගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

5. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලම්බකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; “කෙසේ නම් ආයඬී පුලලනඥා තොමෝ සෙරක පැවිදිකරවු”දැයි ... සැබැද මහණෙනි, පුලලනඥා හික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුලලනඥා හික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ දැන දැන වියට සුදුසු වූ (එසේ) දන්නා ලද්ද වූ සෙරක රජහු හෝ සහනු හෝ ගණයා හෝ මුළුව හෝ ශ්‍රේණිය හෝ නො පිළිවිසෑ පෙර පැවිදි වුවක තබා උසසසන් කරවා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාවික්‍යයපාළු හික්කුනිවිහබෙයා

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අතෙ අධිපොතා හික්කුනිති,

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අසෙසු වා නසසා ආරොවෙනති, සා වා ආරොවෙනති.

වොරි නාම: යා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා අගසනකං අදින්නං ථෙයාසබ්බාතං ආදියති, එසා වොරි නාම.

වජ්ඣා නාම: යං කමමං¹ කතා වජ්ඣපහනා හොති,

විදිතා නාම; අසෙසුහි මනුසෙසහි ඤාතා හොති වජ්ඣා එසාති.

අනපලොකෙකාති: අනාපුච්ඡා.

රාජා නාම: යස් රාජා අනුසාසති, රාජා අපලොකෙතබ්බො.

සබ්බො නාම: හික්කුනිසබ්බො වුච්චති, හික්කුනිසබ්බො අපලොකෙතබ්බො.

ගණො නාම: යස් ගණො අනුසාසති, ගණො අපලොකෙතබ්බො,

පුගො නාම: යස් පුගො අනුසාසති, පුගො අපලොකෙතබ්බො.

සෙණි නාම: යස් සෙණි අනුසාසති, සෙණි අපලොකෙතබ්බො.

අඤ්ඤා කප්පාති: ධිපෙත්වා කප්පං, කප්පං නාම; දො කප්පාති, තිස්සියෙසු වා පබ්බජිතා හොති අඤ්ඤාසු වා හික්කුනිසු පබ්බජිතා අඤ්ඤා කප්පා වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආචරිතිං වා පහතං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං වා සමුදානනති, ආපතති දුක්ඛටස්ස. ඤ්ඤාති යා දුක්ඛටං, දව්හි කමමවාචාහි ථුට්ඨච්චයා, කමමවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපතති සම්භාදිසෙසස්ස. ගණස්ස ව ආචරිතියා ව ආපතති දුක්ඛටස්ස.

1. කමමනති පදං මජ්ඣං' න දිසස්සෙත.

6. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුනි ... මෝතොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණිය යි.

ජානානි නම්: තොමෝ හෝ දනි, අන්හු හෝ ඇයට ඇරොජන්, ඕතොමෝ හෝ ඇරොජයි.

වොරි නම්: යමක් පස්මස්සක් හෝ අයිරා පස්මස්සක් හෝ අගනා නුදුන් දෑයක් සොරසිතින් ගනී නම් මෝ තොමෝ සෙර නමු.

වජ්ඣා නම්: යම් කමියක් කොට වධයට සුදුසු වුවා වෙයි.

විදිනා නම්: සෙසු මිනිසුන් විසින් 'මෝ තොමෝ වධයට සුදුසු වුවා'යැයි දන්වා ලද්දී වෙයි.

අනපලොකෙකා: නො පිළිවිසැ,

රාජ නම්: යම් තැනෙක රජෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් රජතෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සඬ්ඝ නම්: හික්ෂුණියඬ්ඝයා කියනු ලැබෙයි. හික්ෂුණියඬ්ඝ තෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

ගණ නම්: යම් තැනෙක (මලලගණාදි) ගණයෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ගණයා පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සුග නම්: යම් තැනෙක පුණ කාරකාදි මුළුවෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් මුළුව පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සෙණි නම්: යම් තැනෙක ගන්ධිකාදි ශ්‍රෙණියෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ශ්‍රෙණිය පිළිවිසිය යුත්තේ යි.

අඤ්ඤනු කප්පා: කැප බවට ගියක තබා කපා නම්: දෙ කැපයෙකි තොටුවන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, අන් මෙහෙණන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවන්නෙ මැයි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සිමාවක් හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණහට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

අයමපිනි; දුරිමං¹ උපදය වුට්ඨිති.

පට්ඨාපනතිකතනි: සභවක්ඛුඤ්ඤාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසසාරණියනනි: සඛසමභා නිසසාරියනි.

සඛසාදිසෙසොනි: සඛෙසාව තඤ්ඤා ආපනතියා මානන්තං දෙනි මුලාය පටිකසසනි අබෙහති න සමබ්බුලා න එකා භික්ඛුනි තෙන වුට්ඨති සඛසාදිසෙසොනි. තඤ්ඤා වෙව ආපනතිනිකායසස නාමකමිඤ්ඤං අධිවචනං, තෙනපි වුට්ඨති සඛසාදිසෙසොනි.

වොරියා වොරියඤ්ඤා අඤ්ඤානු කපපා වුට්ඨාපෙනි ආපනති සඛසාදිසෙසසස. වොරියා වෙමිතිකා අඤ්ඤානු කපපා වුට්ඨාපෙනි අපනති දුක්ඛකට්ඨසස.² වොරියා අවොරියඤ්ඤා අඤ්ඤානු කපපා වුට්ඨාපෙනි, අනාපනති. අවොරියා වොරියඤ්ඤා අපනතිදුක්ඛකට්ඨසස. අවොරියා වෙමිතිකා ආපනති දුක්ඛකට්ඨසස, අවොරියා අවොරියඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: අජානනති වුට්ඨං පෙනි, අපලොකෙත්වා වුට්ඨං පෙනි, කප්පකං³ වුට්ඨාපෙනි, උමමන්තකාය -පෙ-ආදිකමිඤ්ඤායනි.

දුතියසඛසාදිසෙසො

2. 3

තතියසඛසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්දධා භගවා සාවකීයං චිහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දය කාපිලානියා අනෙතවාසිකා⁴ භික්ඛුනි භික්ඛුනිහි සද්ධිං භණ්ඩිත්වා ගාමකං⁵ ඤාතිකුලං අගමාසි. භද්ද කාපිලානි තං භික්ඛුනිං අපසස්සන්ති භික්ඛුනියො පුළුච්ඡි, “කභං ඉක්ඛන්තාමා න දිසස්සති”ති. භික්ඛුනිහි සද්ධිං අයොස භණ්ඩිත්වා න දිසස්සතිති. අමො අමුකසමිං ගාමකෙ⁶ එතියසා ඤාතිකුලං, තස් ගංගාචා විචිතථාති. භික්ඛුනියො තස් ගංගාචා තං භික්ඛුනිං පසස්සිත්වා එතදවොචු: “කිසසා තං අයොස එකිකා ආගතා, කචිට්ඨි අප්පධංසිතා”ති, අප්පධංසිතමිති⁶ අයොසති.

1. දුරිමායො, සිමු! සිමු!!

2. සඛසාදිසෙසසස, සිමු!!

3. කප්පකං, සිමු!!

4. අනෙතවාසි, සි! අනෙතවාසිනි, මජ්ඣ.

5. ගාමිකෙ, සායං,

6. අප්පධංසිකාමිති, මජ්ඣ.

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවනක ගෙන කියනු ලැබේ.

පයමාපත්තිකං: වස්තුචාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණ කම්යෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංඝාදිසෙසො: සංඝ තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මූලාය පටිකනාසය කෙරෙයි, අමභාන කම් කෙරෙයි. සම්බහුලයෝ නො වෙති, එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි, එහෙයින් සංඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ, ඒ ආපත්ති සමූහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයින්ද සංඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

සෙරක කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි විමති ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති, නො සෙර කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නො දන්නී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම්, කැපබවට ගියක උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමතතිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය සංඝාදිගෙෂ යි.

තෘතීය සංඝාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැවැයි මෙහෙණක් මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට ගම්බද නැකුලයකට ගියා යැ. හදා කාපිලානී නොමෝ එ මෙහෙණ නො දක්නී මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. “මෙනම් ඇත්ති කොහිදැයි නො දක්නා ලැබේ.” යැයි. ආයඹාවෙති, මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට නො දක්නා ලැබේ යැයි. මැණිවරුනි, අසුචල් ගමෙහි මැයගේ නැකුලයෙක් වෙයි. එහි ගොස් සොයා බලව යි කිවු යැ. මෙහෙණෝ එහි ගොස් එ මෙහෙණ දක මෙය කීහු. “ආයඹාවෙති, තෝ කුමකට හුදෙකලා වැ අවු ද? කිම නො නසනලදු දැයි, ආයඹාවෙති. නො නසනලදුයෙම් වෙමැයි (කිවුයැ.)

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උප්ඤායනති ථියනති විපාලෙනති “කථං හි නාම භික්ඛුනි එකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එකා ගාමනතරං ගච්ඡතිති, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එකා ගාමනතරං ගච්ඡිසසති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ-එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

යා පන භික්ඛුනි එකා ගාමනතරං ගවෙජයා අයමි භික්ඛුනි පයමාපන්නකං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සධ්දාදිසෙසනති.

එව ඤ්ඤාදං හගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං හොති

3. නෙතං ඛො පන සමයෙන දෙව භික්ඛුනියො සාකෙතා සාවඤ්ඤා¹ අද්ධානමග්ගපටිපන්නා හොනති, අනුරාමග්ගෙ නදී තරිතඛ්ඛා හොති, අථ ඛො තා භික්ඛුනියො නාවකෙ උපසංඝායිතා එතදවොචුං, “සාධු නො ආචුසො තාරෙථා”ති. නායො සකකා උහො එකතො සකං තාරෙතුනති එකො එකං උතතාරෙසි, උත්තං ඡේශ්ශං උත්තිශ්ශං දුසෙසි, අනුත්තිශ්ශං අනුත්තිශ්ශං දුසෙසි, තා පච්ඡා සමාගනතා පුච්ඡිංසු. කච්චිසි අයො අප්පධංසිතාති, පධංසිතමි අයො ඤං පන අයො අප්පධංසිතාති, පධංසිතමි අයොති.

4. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො සාවඤ්ඤා ගනතා භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤා ආරොවෙසුං: යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උප්ඤායනති ථියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනි එකා නදීපාරං ගච්ඡිසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එකා නදීපාරං ගච්ඡතිති, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එකා නදීපාරං ගච්ඡිසසතිති නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. සාවඤ්ඤා - iii

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට ගියා”දැයි... ...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන් ගමකට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු “කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන් ගමකට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් සාකෙතයෙන් සැවැතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපන්නාහු වෙති, අතරමගෙහි නදියක් තරණය කළ යුතු වෙයි, එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ නැවියන් වෙත එළැඹි මෙය කීහු, “ඇවැත්නි, අප එතර කරවන්නාහු නම් මැනැවැ”යි, ආයඹාවෙනි, දෙදෙන එක්වැ වරකට එතර කරවන්නට නො හැක්කැයි. එකෙක් එකක එතර කැරැවියැ. එතර වූයේ එතර වූවහු දූෂණය කෙළේ යැ, එතර නො වූයේ එතර නො වූවහු දූෂණය කෙළේ යි, ඔහු පසුවැ එකතු වැ පිළිවුසුහු. කිම, ආයඹාවෙනි, නො නසන ලද දැයි, ආයඹාවෙනි, නසන ලද්දෙමි වෙමි, ආයඹාවෙනි, තෙපි නො නසන ලද්දවු දැයි, ආයඹාවෙනි, නසන ලද්දෙමි වෙමි යි කීවු යැ.

4. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා (ගහෙකින් එතෙරට) ගියා”දැයි, ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යා පන භික්ඛුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡෙය්‍යා, එකා වා නදීපාරං ගච්ඡෙය්‍යා අයමපි භික්ඛුනී පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපනනා නිස්සාරණියං සංසාදිසෙසනති.

එව ඤාදිං හගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං හොති.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්ඛවුලා භික්ඛුනියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතං ගව්‍යනතා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං උපගව්ඪිංසු, තත් අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී අභිරුපා හෙති දක්‍ෂණියා පාසාදිකා, අඤ්ඤතරො පූරිසො ත්‍ය්‍යා භික්ඛුනියා සහදය්‍යනෙන පටිබද්ධවිතො අහොසි.¹ අප් ඛො සො පූරිසො ත්‍ය්‍යා භික්ඛුනීනං සෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙනතා ත්‍ය්‍යා භික්ඛුනියා සෙය්‍යං එකමනතං පඤ්ඤාපෙසි. අප් ඛො සා භික්ඛුනී සලලකෙඛ්‍යා පරිශුච්ඡිතො අයං පූරිසො සචෙ රතති. ආගච්ඡිත්‍ය්‍යති වික්‍ෂරො මෙ භවිත්‍ය්‍යති භික්ඛුනියො අනාපුර්වා අඤ්ඤතරං කුලං ගතඛා සෙය්‍යං කප්පෙසි. අප් ඛො සො පූරිසො රතති. ආගතඛා තං භික්ඛුනිං ගවෙසනෙනා භික්ඛුනියො සට්ඨෙසි. භික්ඛුනියො තං භික්ඛුනිං අපස්සන්තියො එවමාහංසු, නිත්‍යං සයං ඛො සා භික්ඛුනී පූරිසෙන සද්ධිං නික්ඛන්තාති. අප් ඛො සා භික්ඛුනී තත්‍ය්‍යා රතතියා අවචයෙන යෙන තා භික්ඛුනියො තෙනුපසඤ්ඤාමි භික්ඛුනියො තං භික්ඛුනිං එතදවොචු: කිත්‍ය්‍ය ත්‍ය්‍යා අයො පූරිසෙන සද්ධිං නික්ඛන්තාති. නාහං අයො පූරිසෙන සද්ධිං නික්ඛන්තාති. භික්ඛුනීනං එතමත්ථං ආරොචෙසි.

6. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විජාවෙනති: “කප්ං හි නාම භික්ඛුනී එකා රතති. විජාවස්සති” ති -පෙ- සචිං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා රතති. විජාවස්සති සචිං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කප්ං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී එකා රතති. විජාවස්සති තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

යා පන භික්ඛුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡෙය්‍යා එකා වා නදීපාරං ගච්ඡෙය්‍යා එකා වා රතති. විජාවස්සෙය්‍යා අයමපි භික්ඛුනී පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපනනා නිස්සාරණියං සංසාදිසෙසනති.

එව ඤාදිං හගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං හොති.

1. හොති - මජ්ඣං,

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

5. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්-වෙහි සිට සැවැත්ට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට එළඹියහ. ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ විශිෂ්ට රු ඇත්ති දැකුම්කලු වූවා පැහැදුම් දනවන්නී වෙයි, එක්තරා පුරුෂයෙක් එ මෙහෙණ දක්නා හා මැ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ විය. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණන්හට සෙනසුන් පනවන්නේ ඒ මෙහෙණ හට සෙනසුනක් එක්පසෙකැ පැනවියැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ‘මේ පුරුෂ (රාග) පර්යයුජ්ඣ යැ, ඉදින රයෙහි එන්නේ නම් මාහට වියරුහඬෙක් වන්නේ යැයි සලකා මෙහෙණන් නො පිළිවිසූ එක්තරා කුලයකට ගොස් ශයනය කළා යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ රයෙහි අවුත් එ මෙහෙණ සොයන්නේ මෙහෙණන් ගටාළි යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණ නො දක්නාහු ‘මෙසේ කීහු, “නිසැකයෙන් මැ ඒ මෙහෙණ තොමෝ පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු” යැයි, ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ එරය ඇවැමෙන් ඒ මෙහෙණන් වෙත එළඹියා යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීහු, ආයතීවෙනි, තෝ කුමකට පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු දැයි, ආයතීවෙනි, මම පිරිමිනියක්හු සමඟ නො නික්මගනිමි යි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළා යැ.

6. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන්වූ වුසු” දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන් වූ වුසු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන්වූ වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන් වූ වසා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

7. තෙත බො පන සමයෙන සමබ්‍රලා හිතබුනියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතීං අඛානමග්ගපටිපන්නා ගොනති. තත් අඤ්ඤාතරා හිතබුනි වචෙතන පිළිතා¹ එකිකා ඔහිසිතා² පච්ඡා අගමාසි මනුස්සා තං හිතබුනිං පසස්සිතා දුසෙසුං. අථ බො සා හිතබුනි යෙන තා හිතබුනියො තෙනුපසසිතම්, හිතබුනියො තං හිතබුනිං එතදවොදුං: “කිස්ස කං අයොස එකිකා ඔහිතා” කච්චිසි අපපධංසිතාති. පධංසිතභි අයොනි.

8. යා තා හිතබුනියො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති බියනති විපච්චෙතති, “කථං හි නාම හිතබුනි එකා ගණමහා ඔහිසිසාති”ති -පෙ- සච්චං කිර හිතබ්‍රවෙ හිතබුනි එකා ගණමහා ඔහිසිති සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හිතබ්‍රවෙ හිතබුනි එකා ගණමහා ඔහිසිසාති. නෙතං හිතබ්‍රවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හිතබ්‍රවෙ හිතබුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන හිතබුනි එකා වා ගාමනතරං ගවෙස්සාසා එකා වා නදිපාරං ගවෙස්සාසා එකා වා රතති විපසච්චෙසාසා එකා වා ගණමහා ඔහිසියොසා අයමපි හිතබුනි පඨමාපනතිකං ධම්මං ආපනනා නිස්සාරණියං සංසාදියෙසනති.

9. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිතබුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙපනා හිතබුනිති.

එකා වා ගාමනතරං ගවෙස්සාසාති: පරිකඛින්නස්ස ගාමස්ස පරිකෙඛපං පඨමං පාදං අතිකකාමෙනාති යා ආපනති ථුලලච්චයස්ස. දුතියං පාදං අතිකකාමෙනාති යා ආපනති සංසාදියෙසස්ස. අපරිකඛින්නස්ස ගාමස්ස උපචාරං පඨමං පාදං අතිකකාමෙනාති යා ආපනති ථුලලච්චයස්ස. දුතියං පාදං අතිකකාමෙනාති යා ආපනති සංසාදියෙසස්ස.

1. වච්චපිළිකා, සි! පිළිකා, සිලු!
2. ඔහිසිතා, මජ්ඣං
3. හඤ්ඤා, සි! සිලු!

7. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්වෙහි සිට සැවැතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපන්නාහු වෙති, ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ මහවටනින් පෙළුණි හුදෙකලා වූවා (ගණයා කෙරෙන්) වෙන්ව වැ පසු වැ ගියා යැ, මිනිස්සු එ මෙහෙණ දැක දූෂණය කළහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ මෙහෙණන් වෙත එළඹියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණහට මෙය කීහු, “ආයතීවෙනි, කුමකට තෝ හුදෙකලා වූවා පසුවුවා ද? කිම! නො නසන ලද්දැයි, ආයතීවෙනි, නසන ලද්දෙම වෙමැයි (කිවුයැ).

8. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ’දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන් වෙ නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වෙ යැයි.

9. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුනි ... මෝතොමෝ මේ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණිය යි.

එකා වා ගාමන්තරං ගව්ෂෙය්‍යා: පරික්ෂිප්ත ග්‍රාමයාගේ පරික්ෂෙපය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අපරික්ෂිප්තග්‍රාමයාගේ උපවාරය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පාරික්ෂණයට ලක් කළ හැකි බවට තීරණය විය.

එක වා නදිපාරං ගවේෂයානි: නදී නාම තිමණ්ඩලං පටිවණං
දෙකා යත් කන්ධි උත්තරනනියා හික්කුනියා අත්තරවාසකෙ තෙමියති,
පයමං පාදං උත්තරනනියා¹ ආපත්ති ථුල්ලව්වයස්ස. දුතියා පාදං
උත්තරනනියා ආපත්ති සංසාදිසෙසස්ස.

එක වා රත්තිං විප්පවසෙයානි: සහ අරුණුගමනා දුතිසියා
හික්කුනියා හත්පාසං විජහනියා ආපත්ති ථුල්ලව්වයස්ස විජහිතෙ
ආපත්ති සංසාදිසෙසස්ස.

එක වා ගණමා ඔහියෙයානි: අගාමකෙ අරණ්ණෙ දුතිසියා
හික්කුනියා දසසුත්තපාරං වා සවණුපාරං වා විජහනියා ආපත්ති
ථුල්ලව්වයස්ස. විජහිතෙ ආපත්ති සංසාදිසෙසස්ස.

අයමෙති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

පයමාපත්තිකතා: සහවත්තකාපාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනි: සංසාදිසෙයානි නිසාරණියනි.

සංසාදිසෙයානි -පෙ- තෙතපි වුවවති සංසාදිසෙයානි.

අනාපත්ති: දුතිසියා හික්කුනි පක්කනනා වා හොති විබ්බනනා,
වා කාලකතා වා පක්කසංකතනා වා, ආපදසු, උමමන්තකාය -පෙ-
ආදිකමෙකායානි.

තතියසංසාදිසෙයො

2. 4

වතුත්තසංසාදිසෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජේතවනෙ
අනාපජිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඩකාළී
හික්කුනි හණ්ඩකාරිකා හොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා හස්සකාරිකා,
සංසෙ අධිකරණකාරිකා. ථුල්ලනන්ද හික්කුනි තස්සා කමෙම කසිරමානො²
තෙ පටිකෙකාසති. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනන්දා හික්කුනි

1. උත්තරෙන්නියා - සි! සිමු||

2. කරියමානෙ - මජ්ඣං.

එකා වා නදිපාරං ගවිජේයා: නදී නම් තෙමඩුලු වසා යම් කිසි තැනෙකැ එතර වන්නා වූ මෙහෙණකගේ හඳුනායිවුර තෙමෙනු ලැබේ නම් එය යි, පළමු පියෙන් එතර වන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පියෙන් එතර වන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා රත්ති විජ්ජවසේයා: අරුණ නැහීම සමඟ මැ දෙවැනි මෙහෙණකගේ අත්පස හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා ගණමහා ඔහියේයා: නො ගම් අරන්නි දෙවැනි මෙහෙණකගේ දසුන්උවසර හෝ සවන්උවසර හෝ හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවන් මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සඩ්සාදිසේසො: එයිනුදු සඩ්සාදිසේස යැයි කියනු ලැබේ.

දෙවැනි මෙහෙණ ගියා හෝ ගිහිවූවා හෝ කලුරිය කළා හෝ තොටුපසට ගියා හෝ වේ නම් ඇවැත් නොවේ. ආපදයෙහි, උමමන්කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය සඩ්සාදිගෙෂ යි.

2. 4

වතුරට සඩ්සාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාලි භික්ෂුණි නොමෝ ඩබර කරන්නී කලහකරන්නී විරුද්ධවාද කරන්නී බහින්බස් වන්නී සඤ්ඤා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි, පුල්ලනඤා භික්ෂුණි නොමෝ ඇයට කර්ම කරන කල්හි ඔවුනට පටහැණි වැ කරුණු කියයි. එසමයෙහි වනාහි පුල්ලනඤා භික්ෂුණි නොමෝ

ගාමකං අගමාසි, කෙනවිදෙව කරණියෙන. අපං බො භික්ඛුනීසංඝො ථුල්ලනඤා භික්ඛුනී පක්කනතාති වණ්ඤකාළිං භික්ඛුනිං ආපක්ඛියා අදස්සනෙ¹ උක්ඛිපි. ථුල්ලනඤා භික්ඛුනී ගාමකෙ තං කරණියං තීරෙතා පුනදෙව සාවතීං පච්චාගව්ඪි². වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී ථුල්ලනඤාය භික්ඛුනියා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි. න පච්චුග්ගන්තවා පක්ඛව්වරං පටිග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඡි. ථුල්ලනඤා භික්ඛුනී වණ්ඤකාළිං භික්ඛුනිං එතදවොච: “කිස්ස තං අයො මයි³ ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙදකං පාදපීඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි, න පච්චුග්ගන්තවා පක්ඛව්වරං පටිග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඡි”ති එවං හෙතං අයො හොති. යථා තං අනාථායාති. කිස්ස පන තං අයො අනාථාති. ඉමා මං අයො භික්ඛුනියො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නත්ථි ඉමිස්සා කොච්ඡි⁴ පටිවත්තාති ආපක්ඛියා අදස්සනෙ උක්ඛිපිංසුති. ථුල්ලනඤා භික්ඛුනී බාලා එතා අච්චානා එතා, නෙතා ජානන්ති කමමං වා කමමදෙසං වා කමමවිපක්ඛං වා කමමසමපක්ඛං වා. මයං බො ජානාම කමමමපි කමමදෙසමපි කමමවිපක්ඛමපි කමම සමපක්ඛමපි, මයං බො අකතං වා කමමං කාරෙය්‍යාම⁵ කතං වා කමමං කොපෙය්‍යාමාති ලහුං ලහුං භික්ඛුනීසංඝං සන්තිපාතාපෙතවා වණ්ඤකාළිං භික්ඛුනිං ඔසාරෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදායන්ති වීයන්ති විපාවෙත්ති, “කපං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤා සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තං භික්ඛුනිං ධම්මෙන විනයෙන සප්ප්පාසනෙන අනපලොකෙතා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙස්සති”ති-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවො ථුල්ලනඤා භික්ඛුනී සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තං භික්ඛුනිං ධම්මෙන විනයෙන සප්ප්පාසනෙන අනපලොකෙතා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙස්සති. සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවො ථුල්ලනඤා භික්ඛුනී සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තං භික්ඛුනිං ධම්මෙන විනයෙන සප්ප්පාසනෙන අනපලොකෙතා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙස්සති. නෙතං භික්ඛවො අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවො භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්ත:

1. අදස්සනෙ, කප්ථි

2. පච්චාගව්ඪි, සි! සිමු!!

3. මං, සි! සිමු! සිමු!!

4. කාච්ඡි, මජ්ඣං, සිමු!

5. කරෙය්‍යාම, සිමු!!

කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණි සංඝ තෙමේ පුරුෂයෙකු භික්ෂුණිය බැහැර ගියා යැයි වණඛකාලි මෙහෙණහට ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි උත්කේෂපණිය කර්මය කෙළේයැ. පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට යළිදු සැවැතට පෙරළා පැමිණියා යැ. වණඛකාලි භික්ෂුණි නොමෝ එන පුරුෂයෙකුට අසුනක් නො මැ පැනවූ යැ. පා දෝනා දිය පාපුටුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙතැ තැබූ යැ. පෙරගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනු. පැනින් නො පිළිවුසු. පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ වණඛකාලි මෙහෙණහට මෙය කිවූ යැ: “ආයඨාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා පැමිණෙන කල්හි අසුනක් නො මැ පැනවුව, පාදෝනාදිය පාපුටුව පා උලන පුවරුව නො මැ වෙත තැබුව, පෙර ගමන් කොට පාසිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් නො පිළිවුසුවැ”යි. “ආයඨාවෙනි, පිළිසරණ නැතියකට යම්සේ නම් එසේ ම මැයට ද වේ” යැයි. ආයඨාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියක් වීම් ද? ආයඨාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මැය පිළිසරණ නැතියක අප්‍රසිද්ධ යැ, මැය පිළිබඳ කිසියම් පටහැණිවැ කියන්නෙක් නැතැ”යි ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි උකෙවැනිකම් කළහ යි. පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ “මොව්හු බාල යැ මොව්හු අවියන්හු යැ මොව්හු කර්මය හෝ කම්දෙෂය හෝ කම්විපත්තිය හෝ කම්සම්පත්තිය හෝ නො දනිති, ඇපි වනාහි කර්මය ද කර්මදෙෂය ද කර්මවිපත්තිය ද කර්මසම්පත්තිය ද දනුම්හ, ඇපි වනාහි නො කළ කර්මය හෝ කරන්නම්හ, කළ කර්මය හෝ කොපනය කරන්නම්හ”යි යුහු යුහු වැ භික්ෂුණි සංඝයා රැස්කරවා ලා වණඛකාලි මෙහෙණ අවසාරණය (යළි ඇතුළත් කිරීම) කැරවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයඨ පුරුෂයෙකු නොමෝ සමහ සහහු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උඛෙවැනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරක-සංඝයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දැන අවසාරණය කළා” දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ සමහ සහහු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උඛෙවැනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසංඝයා නො පිළි-විසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දැන (සහමැදට) ඇතුළත් කළා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුරුෂයෙකු භික්ෂුණි නොමෝ සමහ සහහු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උඛෙවැනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසංඝයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දැන ඇතුළත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... තව ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

“යා පන භික්ෂුනී සමගෙගන සංඛෙසන උක්ඛිතනං භික්ෂුනීං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන අනප්පලොකෙඤ්ඤා කාරකසංඝසං අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙයා අයමපි භික්ෂුනී පට්ඨාපනතිකං ධම්මං ආපනතා නිසාරණීයං සංඝාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි; -පෙ- අයං ඉමසමිං අකෙ අධිප්පෙතා භික්ෂුනීනි.

සමගෙගා නාම සංඝෙසා සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීනො.

උක්ඛිතතා නාම: ආපත්තියා අදස්සනෙ වා අප්පට්ඨකමෙම වා අප්පට්ඨනිස්සග්ගෙ වා උක්ඛිතතා.

ධම්මෙන විනයෙනාති: යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන.

සත්ථසාසනෙනාති: ජීනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනප්පලොකෙඤ්ඤා කාරකසංඝසනති: කම්මකාරකසංඝං අනාපුච්ඡා.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දනති: ගණස්ස ඡන්දං අචානිඤ්ඤා, ඔසාරෙස්සාමිති ගණං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මන්තනති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ඤාත්තියා දුක්ඛටං ද්විභි කම්මවාචාහි පුලලවවයා කම්මවාචා-පරියොසානෙන ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පට්ඨාපනතිකනති; සභවත්ථස්සාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණීයනති; සංඝමහා නිසාරියති.

සංඝාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංඝාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සංඝාදි-සෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා ඔසාරෙති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: කම්මකාරකසංඝං¹ අප්පලොකෙඤ්ඤා ඔසාරෙති, ගණස්ස ඡන්දං චානිඤ්ඤා ඔසාරෙති, වතෙන වතනනතිං ඔසාරෙති අසනෙන කම්මකාරකසංඝෙස ඔසාරෙති, උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

වතුත්ථසංඝාදිසෙසො

1. කාරකං සංඝං - සිද්ධි!!

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සමභ සහභු විසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උකෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසංඝයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දැන ඇතුළත් කරන්නී නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහභු කෙරෙන්) තොරතට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අථීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමානසංවාසක වූ සමාන සීමායෙහි සිටි සංඝ තෙමේ යි.

උකඛිතතා නම්: ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි හෝ නො පිළියම් කිරීමෙහි හෝ නො බැහැර කිරීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දී යැ.

ධම්මෙන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින්.

සත්ථුසාසනෙන: ජිනශාසනයෙන් බුද්ධශාසනයෙන්.

අනපලොකෙකා කාරකසංඝයා: කර්මය කරන සහභු නො පිළිවිසූ.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දො: ගණයාගේ ඡන්දය නො දැන ඇතුළත් කරන්නෙමි යි ගණයා හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙ කම් වදනින් තුලැයි යැ. කම් වදන් පිරියතැ සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුචාරිත්වමණය සමභ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහභු කෙරෙන් තොරනු ලැබෙයි.

සංඝාදිගෙසො: ... එයින්දු සංඝාදිගෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්ම කර්මසංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

කර්මය කරන සංඝයා පිළිවිසූ ඇතුළත් කෙරේ නම්, ගණයාගේ ඡන්දය දැන ඇතුළත් කෙරේ නම් වතෙහි වැටෙන්නිය ඇතුළත් කෙරේ නම් කර්මය කරන සංඝයා නැති කල්හි ඇතුළත් කෙරේ නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

චතුර්ථ සංඝාදිගෙෂ යි.

පඤ්චමසඩ්ඝාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකස්සිං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චරිතන්ද භික්ඛුනි අභිරුපා හොති ඤාතිස්සා පාසාදිකා. මනුස්සා භත්තග්ගෙ සුඤ්චරිතන්ද භික්ඛුනිං පසස්සිකා අවසසුතා අවසසුතාස්ස සුඤ්චරිතන්දාස්ස භික්ඛුනියා අග්ගමග්ගානි භොජනානි දෙවති. සුඤ්චරිතන්දා භික්ඛුනි යාවද්දං භුක්ඛන්ති, අඤ්ඤා භික්ඛුනියො න විත්තරුපං ලභන්ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති ථියනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම අය්‍යා සුඤ්චරිතන්දා අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො බාදනියං භොජනියං¹ සහස්සා පටිග්ගහෙතො බාදිස්සති භුක්ඛස්සති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතන්දා භික්ඛුනි අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො බාදනියං භොජනියං සහස්සා පටිග්ගහෙතො බාදති භුක්ඛන්ති. සචං භගවා, චිග්ගි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතන්දා භික්ඛුනි අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො බාදනියං භොජනියං සහස්සා පටිග්ගහෙතො බාදිස්සති භුක්ඛස්සති, තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනි අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො බාදනියං වා භොජනියං වා සහස්සා පටිග්ගහෙතො බාදෙය්‍යා වා භුක්ඛෙය්‍යා වා අයමි භික්ඛු පට්ඨාපනතිකං ධම්මං ආපනනා නිස්සාරණියං සංසාදිසෙස”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිස්සා -පෙ- භික්ඛුනිනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙක අධිපොතා භික්ඛුනිනි.

අවසසුතා නාම; සාරත්තා අපෙකඛවති පටිබ්භවිත්තා.

අවසසුතො නාම: සාරත්තො අපෙකඛවා පටිබ්භවිත්තො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙබ්බා න පෙතො න තිරිඡානගතො විඤ්ඤා පටිබ්භවො සාරජ්ඣං.

1. බාදනියං වා භොජනියං වා - මජ්ඣා,

පඤ්චම සඩ්සාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්ති දකුම්කලු වූවා පැහැදුම් එළවන්නී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත්වූ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණහට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ තොමෝ රිසියෙන තාක් වළඳයි. අන් මෙහෙණෝ සිත්සේ නො ලබන්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී සුන්දරිනන්ද තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැයුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කා ද වළඳා දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ සියතින් පිළිගෙන කා නම් හෝ වළඳා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (ස්වහු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අවසසුතා නම්: රාගයෙන් මොනවට රන් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසින් ඇත්තී යැ.

අවසසුත නම්: රාගයෙන් මොනවට රන්වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසින් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි, නිරිසන් ගියෙක් නො වෙයි, රාගයෙන් ඇලෙන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙකා

බාදනීයං නාම: පඤ්චභොජනානි උදකදන්තපොණං යංපෙකා අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්චභොජනානි ඔදනො කුමුමාසො සත්තු මච්චො මංසං, බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි ථුල්ලච්චයසස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි සඤ්ජාදිසෙසසස.

අයමපිනි: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

පයමාපන්නිකනති: සභවත්ථ්ඤාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසසාරණීයනති: සඤ්ජමහා නිසසාරියති.

සඤ්ජාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සඤ්ජාදිසෙසොති. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටසස.

එකතො අවසුප්පෙන බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටසස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි ථුල්ලච්චයසස. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටසස.

උභතො අවසුප්පෙන යක්ඛසස වා පෙනසස වා පණ්ඩකසස වා තීර්ථ්ඤානගතමනුස්සවිග්ගහසස වා හත්තො බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටසස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි ථුල්ලච්චයසස. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටසස.

එකතො අවසුප්පෙන බාදිසසාමි භුඤ්ජිසසාමිනි පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටසස. අලේඛාභාරෙ අලේඛාභාරෙ ආපන්නි දුක්ඛටසස. උදකදන්තපොණං පතිගණනානි ආපන්නි දුක්ඛටසස.

අනාපන්නි: උභතො අනවසුප්පනා භොගති, අනවසුප්පනොති ජානානති පතිගණනානි, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානි.

පඤ්චම සඤ්ජාදිසෙසො

1. බාදනීයං වා භොජනීයං වානි -- මරමමජයංසඤ්ජිනිපිටකෙ නදිසසතෙ.

බාදනීය නම්: පස් බොජුන් ද දිය හා දූහැටු ද තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භොජනීය නම්: බත් යැ කොමු යැ අත්පුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ යන පස් බොජුනි, කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු මෙහෙණින් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකා: වස්තුචාරිත්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණීයා: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංඛ්‍යාදිශෙෂො: ... එයිනුදු සංඛ්‍යාදිශෙෂය යැ යි කියනු ලැබෙයි, දිය හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙමි බුදින්-නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරියග්ගතමනුෂ්‍ය ශරීරියකුගේ හෝ අතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පැන් හා දූහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් නො වූවාහු වෙත් නම්, රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී පිළිගනී නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පඤ්චම සංඛ්‍යාදිශෙෂ යි.

ජටයසඛ්‍යාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං චිහරති ජෙනවනෙ අනාඨිකිකස්ස ආරාමෙ තෙන ධො පන සමයෙන සුඤ්චනඤ්ච භික්ඛුනි අභිරුපා භොති දක්ඛණියා පාසාදිකා, මනුස්සා භන්තො සුඤ්චනඤ්ච භික්ඛුනිං පසස්සිකා අවස්සුතා සුඤ්චනඤ්ච භික්ඛුනියා අග්ගමග්ගානි භොජනානි දෙනාති. සුඤ්චනඤ්ච භික්ඛුනි කුක්ඛවායනානි පතිගණකාති. අනන්තරිකා භික්ඛුනි සුඤ්චනඤ්ච භික්ඛුනිං එතදවොච, “කිස්ස කං අයො න පතිගණකාසි”ති. අවස්සුතා අයොති. කං පනායො අවස්සුතාති නාහං අයො අවස්සුතාති. කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කර්ස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා, ඉඛස්සො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති බාදනීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා බාද වා භුක්ඤ්චාති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්සව්ඡා-පෙ- තා උප්පායනති බියනති විපාවෙන්ති, කථං හි නාම භික්ඛුනි එවං වක්ඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කර්ස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා, යතො කං අනවස්සුතා, ඉඛස්සො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති බාදනීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා බාද වා භුක්ඤ්චාති, -පෙ- සචං කිරි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එවං වදෙති, “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කර්ස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා, ඉඛස්සො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති බාදනීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා බාද වා භුක්ඤ්චාති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි එවං වක්ඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කර්ස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා ඉඛස්සො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති බාදනීයං වා භොජනීයං වා නං කං සහස්වා පටිග්ගහෙත්වා බාද වා භුක්ඤ්චාති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

මජ්ඣිමනිකායෙහි සංඝදායකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්ති දකුම්කලු වුවා ප්‍රසාද එළවන්ති වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ කුකුසන්ති නො පිළිගනී. අනතුරුවා හුන් මෙහෙණ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට මෙය කිවු යැ. “ආයඨාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි නො පිළිගනිවු ද?” යි. ආයඨාවෙනි, රාගයෙන් තෙත් වූයේ යැ, ආයඨාවෙනි, තෙපි වනාහි රාගයෙන් තෙත් වුවහු ද යි. ‘ආයඨාවෙනි, මම රාගයෙන් තෙත් නො වූයෙමැ’ යි. ආයඨාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද? එබැවින් ආයඨාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස්පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ආයඨාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඨාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කිවුද” යි... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ ආයඨාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඨාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කිවු ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, “මෙහෙණක් තොමෝ ආයඨාවෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයඨාවෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ” යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකප්පදය උදෙසාත්වා.

“යා පන භික්ෂුනී එවං වදෙය්‍යා : කිං තෙ අයෙය එසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා, ඉඛස්සෙය්‍ය යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති බාදනීයං වා භොජනීයං වා තං කං සහස්සා පටිගග්ගෙකා බාද වා භුඤ්ජ වාති. අයමපි භික්ෂුනී පටිමාපත්තිකං ධම්මං ආපනනා නිසසාරණීයං සඤ්ඤාදිසෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිප්පෙතා භික්ෂුනීති.

එවං වදෙය්‍යානි : කිං තෙ අයෙය එසො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො කං අනවස්සුතා, ඉඛස්සෙය්‍ය යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති බාදනීයං වා භොජනීයං වා තං කං සහස්සා පටිගග්ගෙකා බාද වා භුඤ්ජ වාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස. අරෙඤ්ඤාභාරෙ, අරෙඤ්ඤාභාරෙ ආපනති ථුලලච්චයස්ස. භොජනපරියොසානෙන ආපනති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

පටිමාපත්තිකනති: සහවත්තඤ්ඤාභාරා ආපනති අසමනුභාසනාය.

නිසසාරණීයනති: සඤ්ඤාමහා නිසසාරියති.

සඤ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුවවති සඤ්ඤාදිසෙසොති.

උදකදන්තපොණං පතිගණනාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස.

එකතො අවස්සුතෙ, යසංසස්ස වා පෙතස්ස වා පණ්ඩකස්ස වා තිරිච්ඡානගතමනුස්සවිග්ගහස්ස වා හත්තො බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාද වා භුඤ්ජ වාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස. අරෙඤ්ඤාභාරෙ ආපනති දුක්ඛටස්ස. භොජනපරියොසානෙන ආපනති ථුලලච්චයස්ස. උදකදන්තපොණං පතිගණනාති උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. තස්සා වචනෙන බාදිස්සාමි භුඤ්ජිස්සාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛටස්ස.

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ” “ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැපුණු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ”යි මෙසේ කියා නම්, මේ මෙහෙණ නොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුනි ... මෝතොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද හික්බුනි වෙයි.

එව. වදෙයා: ආයතාවෙහි, යම් හෙයකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයතාවෙහි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැපුණු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් තොපට දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි නියෝග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලාසි ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමිපි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනා කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානිකුමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණ කර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සාධාරණියො: ... එබිනුදු සාධාරණියො ය යි කියනු ලැබෙයි.

පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියෝග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ නිර්ගුණතමනුෂ්‍ය ගර්වයකුගේ හෝ අතින් කැපුණක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කව හෝ වළඳව හෝ යි නියෝග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි තුලාසි ඇවැත් වෙයි. පැන් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියෝග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනාපතති: අනවස්සුතොති - ජානනති උයොයාපෙති කුපිතා න පතිගණනාතිති උයොයාපෙති කුලානුද්දයනාය න පතිගණනාතිති උයොයාපෙති උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමේකායාති.

මධ්‍යසංඛ්‍යාදිසෙසො

2. 7

සත්තමසංඛ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ධො පන සමයෙන වණ්ඩකාළි භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සද්ධං භණ්ඩිතා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති බුද්ධං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සඛ්ඤං පච්චකඛාමී² සිසුඛං පච්චකඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්‍යධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිනියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා නාසාහං සන්තිකෙ භුමවරියං වරිඤ්ඤාමීති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිව්‍යා-පෙ- නා උප්කායනාති ධීයනාති විපාවෙනති, “කථං හි නාම අයායා වණ්ඩකාළි¹ කුපිතා අනන්තමනා එවං වකඛති” බුද්ධං පච්චකඛාමී² ධම්මං පච්චකඛාමී සඛ්ඤං පච්චකඛාමී සිසුඛං පච්චකඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්‍යධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිනියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා, නාසාහං සන්තිකෙ භුමවරියං වරිඤ්ඤාමී”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුනී කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති; බුද්ධං පච්චකඛාමී -පෙ- කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්‍යධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිනියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා නාසාහං සන්තිකෙ භුමවරියං වරිඤ්ඤාමීති. සචං භගවා විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුනී කුපිතා අනන්තමනා එවං වකඛති බුද්ධං පච්චකඛාමී ධම්මං පච්චකඛාමී සඛ්ඤං පච්චකඛාමී සිසුඛං පච්චකඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්‍යධිතරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිනියො කුක්කච්චිකා සිකඛාකාමා, නාසාහං සන්තිකෙ භුමවරියං වරිඤ්ඤාමීති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තා:

1. වණ්ඩකාළි භික්ෂුනී - සිඞ්ගි, සිඞ්ගි

2. පච්චකඛාමී - ඛුඤ්ඤා

රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී නියොග කෙරේ නම්, කිපියා නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, කුලය කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, උම්මත්ති-කාවට.... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ෂ්ඨ සඨසාදිගෙෂ යි.

2. 7

සජ්තම සඨසාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරම්භි වැඩුවෙසෙනි. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි නොමෝ මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට කිපියා නො සියමන් (සතුටු) වූවා මෙසේ කියයි “බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යානය කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම, මේ මැ ශාක්‍යදුහිතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? උප්පා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බලසර වෙසෙමැ”යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී වණ්ඩකාළි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම, මේ ශාක්‍යදුහිතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? උප්පා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුවෙහි බලසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කිවුදැ”යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි ... කිම, මේ ශාක්‍යදුහිතා ශ්‍රමණි හු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? උප්පා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ම හමුයෙහි බලසර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි. කිම මේ ශාක්‍ය දුහිතා ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙන් ද? උප්පා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන් හමුවෙහි බලසර වෙසෙ මැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යා පන හික්මුනි කුපිතා අනතමනා එවං වදෙයා බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛං පච්චක්ඛාමී සික්ඛං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්ඛාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිතියො කුකකුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සන්තියෙ භුමමවරියං වරිසසාමීති. සා හික්මුනි හික්මුනිහි එවමසස වචනියා: “මායො කුපිතා අනතමනා එවං අවච, බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛං පච්චක්ඛාමී සික්ඛං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්ඛාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිතියො කුකකුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සන්තියෙ භුමමවරියං වරිසසාමී”ති. අභිරමයො සභාකාතො ධම්මො වර භුමමවරියං සමමා දුක්ඛස්ස අනතකිරියායාති. එවඤ්ඤ සා හික්මුනි හික්මුනිහි වුවමනා තථෙව පගගණෙහයා සා හික්මුනි හික්මුනිහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා, තසස පටිනිසසගගාය. යාවතතියඤ්ඤ සමනුභාසිතමනා තං පටිනිසසපෙජයා ඉවෙවතං කුසලං නො වෙ පටිනිසසපෙජයා අයමපි හික්මුනි යාවතතියකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සඤ්ඤාදිසෙස”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්මුනිති -පෙ- අයං ඉමසුම් අඤ්ඤ අධිපෙතො හික්මුනිති.

කුපිතා අනතමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතචිත්තා ඛිලජාතා.

එවං වදෙයාති: බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛං පච්චක්ඛාමී සික්ඛං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්ඛාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමණියො උප්පිතියො කුකකුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සන්තියෙ භුමමවරියං වරිසසාමීති.

සා හික්මුනිති: යා සා එවං වාදිනි හික්මුනි.

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ කිපියා නො සතුටු වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි” කිම ශාක්‍ය දුතියා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍යා වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර වෙසෙමැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ, “ආයතීවෙති, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතියා වූ ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ශික්ෂා කැමැති අත්‍යා වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර වෙසෙමැයි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආයතීවෙති, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බලසර වස”යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ ගනී නම් එ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ දාහිය දුරුලිම පිණිස තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණ කර්ම කළයුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණ කර්ම කරනු ලබන්නී එය දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලිම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් මේ මෙහෙණ ද තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙත්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැපුණු සිත් ඇත්ති හටගත් (පිළිසු) හුල් ඇත්ති;

එවං වදෙය්‍යා: බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතියා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අත්‍යා වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බලසර වෙසෙමැ යි.

යා භික්ෂුනී: යමක් මෙසේ කියනු සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනිවිභවෙකා

භික්ෂුනීහීනි: අඤ්ඤාති භික්ෂුනීහි යා පසස්සන්ති යා සුඤ්ඤානි තාහි වතතබ්බා: “මායොස කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච චූඤ්ඤං පච්චකාමී ධම්මං පච්චකාමී සඛස්සං පච්චකාමී සිකාං පච්චකාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්කාධිතරො සන්තඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජිනියො කුක්කච්චිකා සිකාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ චුහචරියං වරිස්සාමී”ති. අභිරමයො සවාකානාතො ධම්මො වර චුහචරියං සමමාදුකාබ්බස්ස අන්තකිරියායා”ති. දුතියමපි වතතබ්බා-තතියමපි වතතබ්බා-සචෙ පටිනිස්සජ්ජති ඉචෙචතං කුසලං නො වෙ පටිනිස්සජ්ජති ආපනති දුක්ඛංසස්ස. සුඤ්ඤාන වදන්ති ආපනති දුක්ඛංසස්ස. සා භික්ෂුනි සමනමජ්ජමපි ආකඩ්ඪිකා වතතබ්බා: “මායොස කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච චූඤ්ඤං පච්චකාමී ධම්මං පච්චකාමී සඛස්සං පච්චකාමී සිකාං පච්චකාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්කාධිතරො සන්තඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජිනියො කුක්කච්චිකා සිකාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ චුහචරියං වරිස්සාමීති. අභිරමයො සවාකානාතො ධම්මො වර චුහචරියං සමමා දුකාබ්බස්ස අන්තකිරියායා”ති. දුතියමපි වතතබ්බා-පෙ-තතියමපි වතතබ්බා-පෙ-සචෙ පටිනිස්සජ්ජති ඉචෙචතං කුසලං නො වෙ පටිනිස්සජ්ජති ආපනති දුක්ඛංසස්ස, සා භික්ෂුනි සමනුභාසිතබ්බා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමනුභාසිතබ්බා, ව්‍යාප්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඤ්ඤා සද්ධාපෙනබ්බා.

5. සුඤ්ඤාත මෙ අයොස සඤ්ඤා අයං ඉත්තනාමා භික්ෂුනි කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති. චූඤ්ඤං පච්චකාමී ධම්මං පච්චකාමී සඛස්සං පච්චකාමී සිකාං පච්චකාමී කිත්තුමාව සමණියො යා සමණියො සක්කාධිතරො සන්තඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජිනියො කුක්කච්චිකා සිකාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ චුහචරියං වරිස්සාමීති. සා තං වතපුං නප්පට්ඨිස්සජ්ජති, යදි සඛස්සස්ස පතතකලලං සංඝො ඉත්තනාමං භික්ෂුනිං සමනුභාසෙය්‍ය තස්ස වතපුස්ස පටිනිස්සග්ගාය, එසා ඤෙති.

භික්ෂුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින්නම් යම් කෙනෙක් අසන්නම් ඔවුන් විසින් “ආයඨාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් උප්පා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආයඨාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ. මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බඹසර කරව”යි කිය යුත්තී යැ, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ, ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියැ යුතු යැ. “ආර්යාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඨසයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් උප්පා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආයඨාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ, මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බඹසර කරව”යි. දෙවනවට දු කිය යුතු යැ, ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ, ... ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ, මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඨස තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

5. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඤ්ඤා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි; කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් ශ්‍රමණී කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණීහු මොවුහු ම ද? හටගත් උප්පා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ කියයි. ඕ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් ඒ වස්තුව සඤ්ඤා තෙමේ දුරුලීම පිණිස මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ, මේ ඥප්තිය යි.

6. සුඤ්ඤාන මෙ අයො සංඝො, අයං ඉත්තංගාමා භික්ෂුනී කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පච්චක්ඛාමි ධම්මං පච්චක්ඛාමි සඛ්ඤං පච්චක්ඛාමි සික්ඛං පච්චක්ඛාමි කිත්තත්තාව සමණියො යා සමණියො සත්තාධිතරො සන්තාඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජිනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තීකො බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සාමිති. සා තං වත්ථං නපපටිතිස්සජ්ජති සංඝො ඉත්තංගාමං භික්ෂුනී සමනුභාසනි තස්ස වත්ථස්ස පටිතිස්සග්ගාය, යස්සා අයායාය ධම්මි ඉත්තංගාමාය භික්ෂුනියා සමනුභාසනා තස්ස වත්ථස්ස පටිතිස්සග්ගාය. සා තුණ්හස්ස, යස්සා නසබ්බමි සා භාසෙය්‍යා. දුතියමුපි එතමත්ථං වදමි -පෙ- තතියමුපි එතමත්ථං වදමි -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉත්තංගාමා භික්ෂුනී තස්ස වත්ථස්ස පටිතිස්සග්ගාය, ධම්මි සංඝස්ස තස්මා තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, දව්භි කම්මවාචාහි පුලුච්චයා, කම්මවාචා-පරියොසානො ආපත්ති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. සඛ්ඤාදිසෙසං අල්ඤාපජ්ජන්තියා ඤාතියා දුක්ඛං. දව්භි කම්මවාචාහි පුලුච්චයා පටිප්පස්සමෙන්නි.

8. අයමීති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

යාවතතියකන්ති: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති. න සහ-වත්ථල්ඤාවාරා.

නිස්සාරණියන්ති: සඛ්ඤාමහා නිස්සාරියති.

සඛ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සංඝාදිසෙසොති.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා නප්පටිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකම්මෙ වෙමතිකා නප්පටිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා නප්පටිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඛ්ඤාදිසෙසස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකම්මෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසන්තියා, පටිතිස්සජ්ජන්තියා, ලම්මන-කාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසඛ්ඤාදිසෙසො.

6. ආර්යාවෙනි, සඬ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සඬ්ඝයා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුහිතා වූ යම් ශ්‍රමණි කෙනෙක් වෙන් නම් ශ්‍රමණිහු මෙවුහු ම ද? හටගත් උප්පා ඇති හටගත් කුකුස් ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැයි මෙසේ කියයි. ඕ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි, සඬ්ඝ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි, ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ වී නම් ඕ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... සඬ්ඝයා විසින් ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සමනු-භාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුලා යැ, දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙසට පැමිණියාට ඥප්තියෙහි දුකුලා ද, දෙකම් වදනෙහි තුලැයි ද සන්තිදෙයි.

8. අයමිපි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි. වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසසාරණිය: සහහු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඬ්ඝාදිසෙසො:...එයිනුදු සඬ්ඝාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරුලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට, උමුකති-කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සජ්තම සඨසාදිශෙෂ යි.

අධ්‍යාපන සංස්කෘතික සංසාදන

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා භගවා සාවස්සියා විහරති ජෙනවනෙ ආනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙත ධො පන සමයෙහි වණ්ඩකාලී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්පායනති බියනති විපාවෙනා: “කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඩකාලී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වකඛති “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියොති -පෙ- සථවං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඩකාලී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඩකාලී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වකඛති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං වදෙය්‍යා: “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති’ සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි ඵවමස්ස වචනියා: මායො කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා ඵවං අවච, ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති අය්‍යා ධො ඡන්දාපි ගවෙස්සා දෙසාපි ගවෙස්සා මොහාපි ගවෙස්සා හයාපි ගවෙස්සාති. ඵවඤ්ඤි සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුවචමානා තරෙච පගගණෙහියා, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා, තස්ස¹ පටිනිසස්ගගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසිසමානා තං පටිනිසස්පේජයා ඉවෙචතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසස්පේජයා අයමි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සංකාදිසෙසනති.

1. තස්ස වතපුස්ස - සීග්‍ර.ii

අප්‍රසාදි ගෞරවය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වූවා මෙසේ කියයි, “භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ. භික්ෂුණිහු දෙව්‍යයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඩකාළි තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, ... භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? ... සැබැ ද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසාදි නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දෙව්‍යයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ, ආර්යාවෙනි, කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වූවා භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දෙව්‍යයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ. ආර්යාව වනාහි ඡන්දයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ. දෙව්‍යයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ භයයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ ගත්තී නම් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් ඒ වස්තුව දුරුලිම පිණිස තුන් යළි තෙක් සමනු භාෂණ කම් කළ යුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමනු භාෂණ කම් කරනු ලබන්නී ඒ වස්තුව දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලිම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලා නම් මේ මෙහෙණද තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්න) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ, ය යි.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්: -පෙ- අයං ඉමසමිං අතෙ අධිපෙතා හිතවුන්.

කිසිමිඤ්චදෙව අධිකරණෙති: අධිකරණං නාම වතාරි අධිකරණාති: විවාදාධිකරණං අනුවාදාධිකරණං ආපනාධිකරණං කිවවාධිකරණං.

පව්වාකතා නාම: පරාජිතා වුවන්.

කුපිතා අනන්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවිතා බිලජාතා.

එවං වදෙය්‍යාති: ඡන්දගාමිනියො ච හිතවුනියො දෙසගාමිනියො ච හිතවුනියො මොහගාමිනියො ච හිතවුනියො භයගාමිනියො ච හිතවුනියොති.

සා හිතවුන්: යා සා එවං වාදිනි හිතවුන්.

හිතවුන්හිති: අඤ්ඤාහි හිතවුන්හි. යා පඤ්ඤාහි යා සුඤ්ඤාහි තාහි වතතබ්බා, “මායො කිසමිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පව්වාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං අවච, ඡන්දගාමිනියො ච හිතවුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච හිතවුනියො” ති. අය්‍යා බො ඡන්දාපි ගවෙජයා දෙසාපි ගවෙජයා මොහාපි ගවෙජයා භයාපි ගවෙජයාති: දුතියමි වතතබ්බා - පෙ- තතියමි වතතබ්බා -පෙ- සවෙ පටිතිස්ස ඡන්ති ඉවෙවතං කුසලං. නො වෙ පටිතිස්ස ඡන්ති ආපනති දුක්ඛංසං. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපනති දුක්ඛංසං. සා හිතවුනි සමනුභාසිතබ්බා, “මායො කිසමිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පව්වාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං අවච, ඡන්දගාමිනියො ච හිතවුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච හිතවුනියො” ති. අය්‍යා බො ඡන්දාපි ගවෙජයා -පෙ- භයාපි ගවෙජයාති. දුතියමි වතතබ්බා -පෙ- තතියමි වතතබ්බා -පෙ- සවෙ පටිතිස්ස ඡන්ති ඉවෙවතං කුසලං. නො වෙ පටිතිස්ස ඡන්ති ආපනති දුක්ඛංසං. සා හිතවුනි සමනුභාසිතබ්බා එවඤ්ඤා පන හිතබ්බෙව සමනුභාසිතබ්බා. ව්‍යාපාරො හිතවුනියා පටිබලාය සංඛේසා ඤ්ඤාපෙතබ්බො.

“සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඛේසා අයං ඉත්තං මා හිතවුනි කිසමිඤ්චදෙව අධිකරණෙ පව්වාකතා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ච හිතවුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ච හිතවුනියොති. සා තං වත්තං න පටිතිස්ස ඡන්ති යදි සංඛේසං පනතං ලං සංඝො ඉත්තං මං හිතවුනි. සමනුභාසෙය්‍යා තස්ස වත්තං පටිතිස්ස ග්‍රහාය එසා ඤ්ඤාති.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුවානි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිසිඤ්ඤාවදෙව අධිකරණෝ: අධිකරණ නම් විවාදාධිකරණ යැ
අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිවාදාධිකරණයැ යි සතර
අධිකරණයෙකි.

පච්චාකතා නම්: පැරදගියා කියනු ලැබේ.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැපුණුසිත් ඇත්ති හටගත්
(පිළිසු) හුල්ඇත්ති,

එවං වදෙයා: භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු
දේව්‍යයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙනුදු අගතියට
ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි.

යා භික්ෂුවානි: යමක් මෙසේ කියන සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ;

භික්ෂුවානි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම්
යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකිහි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු
ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ... භික්ෂුණිහු භයෙනුදු අගතියට
ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ඡන්දයෙනුදු
අගතියට යන්නී යැ, දේව්‍යයෙනුදු අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙනුදු
අගතියට යන්නී යැ, භයෙනුදු අගතියට යන්නීයැ” යි කිය යුත්තී යැ.
දෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරලා
නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකළා
ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි. එ
මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියයුත්තී යැ, “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙකිහි පැරදගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු
ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු භයෙනුදු අගතියට ගියාහු
යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ, ආර්යාව වනාහි ඡන්දයෙනුදු
අගතියට යන්නී යැ...භයෙනුදු අගතියට යන්නීයැ’යි, දෙවනවට දු
කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ
තෙල දුරැලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකළා ඇවැත්
වෙයි, එ මෙහෙණ සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, මෙසේ ද
මහණෙනි; සමනුභාෂණ කම් කළයුත්තී යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

“ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම්
ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙකිහි පැරදගියා කිපියා නො
සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු
භයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියයි, ඕ තොමෝ ඒ
වස්තුව නො දුරැලයි, ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්
සඤ්ඤා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට
සමනුභාෂණ කරම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාවිතනියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

සුභාතු මෙ අයොස සංඝො අයං ඉත්තනාමා භික්ඛුනි කිසුඤ්චිදෙ ව අධිකරණෙ පවිඤ්ඤා කුපිතා අනග්ගමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියොති සා තං වත්තං නප්පට්ඨිත්තස්ස ඡන්දි සංඝො ඉත්තනාමං භික්ඛුනිං සමනුභාසති තස්ස වත්තස්ස පට්ඨිත්තගාය, යස්සා අයායාය ඛමති ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා සමනුභාසනා, තස්ස වත්තස්ස පට්ඨිත්තගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නසබමති සා භාසෙයා දුතියමි එතමත්තං වදමි -පෙ- තතියමි එතමත්තං වදමි -පෙ- සමනුභවායා සංඝෙන ඉත්තනාමා භික්ඛුනි තස්ස වත්තස්ස පට්ඨිත්තගාය. ඛමති සඤ්ඤා තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාහි ථුලලවචයා. කමමවාචා-පරියොසානෙ ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. සඤ්ඤාදිසෙසං අප්පකාපඡන්දනියා ඤ්ඤායා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාහි ථුලලවචයා පටිපාසාසමහනති.

අයමජිති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

යාවතනියකනති: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපඡන්ති න සහ-වත්තකාචාරා.

නිසසාරණියනති: සඤ්ඤා නිසසාරියති.

සඤ්ඤාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සඤ්ඤාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිත්තස්ස ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නප්පට්ඨිත්තස්ස ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිත්තස්ස ආපත්ති සඤ්ඤාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස.

අනාපනති: අසමනුභාසනතියා, පට්ඨිත්තස්ස ඡන්දිනියා උමමනතියා -පෙ- ආදිකමමකායාති.

අධම්මසඤ්ඤාදිසෙසො.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙකි පැරැදියා කිසියා නොසියමන් වුවා “භික්ෂුණිහු ජන්තයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු හයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ”යි මෙසේ කියයි, ඕ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සඤ්ඤා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...සඤ්ඤා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ සමනුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ, සහනට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥාතියෙන් දුකළා යැ, දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇවදියට ඥාතියෙහි දුකළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්නිදෙන්.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි, වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිස්සාරණියං:...සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සංඝාදිසෙසො...එයින්දු සංඝාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධර්ම කර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකම්සෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකම්සෙහි අධර්මකම්සංඥා ඇත්තී නම් දුකළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකම් නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමමනි කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අෂ්ඨම සංඝාදිගෞෂ යි.

නවමසංඛ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරන් ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනාන්‍යාය භික්ඛුනියා අනෙකවාසිකා භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසඛ්‍යසං විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති ථියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරිස්සන්ති. පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසඛ්‍යසං විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසඛ්‍යසං විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකාති. සච්චං භගවා, විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො සංඝට්ඨා විහරිස්සන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසඛ්‍යසං විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකාති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛා-පදං උදිසන්තු:

“භික්ඛුනියො පනෙව සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනිසඛ්‍යසං විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි ඵවමස්සු වචනියා, භගිනියො ඛො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනි සඛ්‍යසං විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිසං වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා විච්චවට්ටොසං විවෙකඤ්ඤෙව භගිනීනං සංඝො වණ්ණන්ති ඵවඤ්ඤි තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පගගණෙහය්‍යුං, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සගගාය, යාව තතියඤ්ඤෙව සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සපේජය්‍යුං ඉවෙවතං කුසලං නො වෙ පටිනිස්සපේජය්‍යුං ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සංඛ්‍යාදිසෙස”න්ති.

නවම සඬ්ඝාදිගෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි පුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි භික්ෂුණිහු (ගෘහකාර්යාදීන්හි) මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහුද්” යි...සැබෑ ද මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙද්ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතු ගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“භික්ෂුණිහු (මිට්ඨාජීව ඇතැයි) අකිරිති ශබ්ද මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු (නොනිසි, කායවට්ඨ කමීයන්) ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් නම් ඒ භික්ෂුණින්ට (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු යැ. “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු වෙසෙති. ආර්යා වෙනි, (මුසුවීමෙන්) වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවෙකය මැ සඬ්ඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් ඒ භික්ෂුණිහු (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දැඩි වැ ගත්තාහු නම් ඒ භික්ෂුණින්ට මෙහෙණන් විසින් එය දුරැලීම පිණිස තුන් යළ තෙක් සමතුභාෂණ කර්ම කළයුතු යැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමතු භාෂණකර්ම කරනු ලබන්නාහු එය දුරැලන්නාහු නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලන්නාහු නම් මේ මෙහෙණන් තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙර නට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියාහු වෙති” යි.

3. භික්ෂුනියෝ පනෙව්නි: උපසම්පන්නායෝ වුච්ඡන්ති.

සංසට්ඨා විහරන්තිති, සංසට්ඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාසික-
වාචසිකෙන සංසට්ඨා විහරන්ති.

පාපාවාරාති; පාපකෙන ආචාරෙන සමන්තාගතා.

පාපසද්දති; පාපකෙන කිත්තිසද්දෙන අබ්බුග්ගතා.

පාපසිලොකාති: පාපකෙන මිච්ඡාජීවෙන ජීවිකං¹ කප්පෙත්ති.

භික්ෂුනීසංඝස්ස විභෙසිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා කමම කසිරමානෙ
පටිකෙකාසන්ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා² වජ්ජං
පට්ඨාදෙත්ති.

4. තා භික්ෂුනියොති; යා තා සංසට්ඨා භික්ෂුනියො.

භික්ෂුනීහිති: අඤ්ඤති භික්ෂුනීහි. යා පස්සන්ති යා සුඤ්ඤානාහි
වත්තංඛා, හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨා-
දිකා විච්චිච්චයො විවෙකඤ්ඤෙව හගිනීනං සංඝො වණ්ණෙත්තිති.
දුතියමිති වත්තංඛා - තතියමිති වත්තංඛා - සචෙ පටිනිස්සජ්ජන්ති ඉච්චිතං
කුසලං, නො චෙ පටිනිස්සජ්ජන්ති ආපත්ති දුක්ඛංඝස්ස. සුඤ්ඤා න
වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛංඝස්ස. තා භික්ෂුනියො සංඝමජ්ජන්ති අංකධරීන්තා
වත්තංඛා, හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨා-
දිකා විච්චිච්චයො විවෙකඤ්ඤෙව හගිනීනං සංඝො වණ්ණෙත්තිති.
දුතියමිති වත්තංඛා - තතියමිති වත්තංඛා - සචෙ නිස්සජ්ජන්ති ඉච්චිතං
කුසලං නො චෙ පටිනිස්සජ්ජන්ති ආපත්ති දුක්ඛංඝස්ස. තා භික්ෂුනියො
සමනුභාසිතංඛා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමනුභාසිතංඛා ව්‍යන්තාය
භික්ෂුනියා පටිබලාය සංඝො ඤාපෙතංඛො.

සුඤ්ඤානං මෙ අයො සංඝො ඉත්තංඛාමා ව ඉත්තංඛාමා ව
භික්ෂුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාවාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා
භික්ෂුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා තං වජ්ජං
නපටිනිස්සජ්ජන්ති යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං සංඝො ඉත්තංඛාමඤ්ඤා
ඉත්තංඛාමඤ්ඤා භික්ෂුනියො සමනුභාසෙය්‍යා තස්ස වජ්ජස්ස පටිනිස්සග්ගාය
එසා ඤාති.

1. ජීවිකං - මජ්ඣං.
2. අඤ්ඤමඤ්ඤං - මජ්ඣං.

3. හික්බුනියෝ පනෙව: උපසපන්හු යැ යි කියනු ලැබෙති,

සංසට්ඨා විහරන්ති: සංසට්ඨා නම්: පැවිදියනට අනුලෝමී නො වන කාවිසිබුහුටිකමින් මුසු වූවාහු වෙසෙත්.

පාපාචාරා; ලාමක ආචාරයෙන් සමන්වාගත වූවාහු.

පාපසද්ද; ලාමක කිර්තිශබ්දයෙන් උස්වැ පැනනැංගාහු.

පාපසිලොකා: ලාමක මිත්‍රාසීවයෙන් දිවි වටති.

හික්බුනිසංසයා විහෙසිකා: අනන්මනන් කම් කරන කල්හි ප්‍රතික්ෂේප කෙරෙති,

අසංකමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා: අනන් මනන් වරද වසාලත්,

තා හික්බුනියෝ: මුසුවූ යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක.

හික්බුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙති, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවන වට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ හික්ෂුණිහු සහමැදට දු ඇද කියයුත්තාහු යැ, බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්තාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙති, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය-මැ සඬ්ඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ හික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ. මෙසේ ද මහණෙති, සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයාචාවෙති, සඬ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද හික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්තාහු අනන්මනන් වරද වසාලනාහු වෙසෙති. ඔවුහු ඒ වස්තුව නො දුරුලති. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඝ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ශ්‍රේණි යැ.

පාචිකයා පාළු හික්කුනිවිභවෙතො

6. පුණ්ණාතු මෙ අයොස සබ්බො ඉස්සන්තාමා ව ඉස්සන්තාමා ව හික්කුනියො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකං හික්කුනිසබ්බස්ස විහෙසිතා අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, තා තං ව්‍යුප්පං නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති සබ්බො ඉස්සන්තාමාඤ්ඤා ඉස්සන්තාමාඤ්ඤා හික්කුනියො සමනුභාසනි තස්ස ව්‍යුප්පස්ස පට්ඨස්සන්තොය, යස්සා අයායාය ඛමති ඉස්සන්තාමාය ව ඉස්සන්තාමාය ව හික්කුනිනං සමනුභාසනා තස්ස ව්‍යුප්පස්ස පට්ඨස්සන්තොය. සා තුණ්හස්ස, යස්සා නකඛමති සා භාසෙය්‍යා, දුතියමි ඵතමස්ස වදුමි -පෙ- තතියමි ඵතමස්ස වදුමි -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඛෙසන ඉස්සන්තාමා ව ඉස්සන්තාමා ව හික්කුනියො තස්ස ව්‍යුප්පස්ස පට්ඨස්සන්තොය ඛමති සබ්බස්ස තස්මා තුණ්හී, ඵවමෙතං ධාරයාමීති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං. ද්විති කමමවාචාහි පුලලච්චයා. කමමවාචා පරියොසානෙ ආපත්ති සබ්බාදියෙසස්ස. සබ්බාදියෙසං අප්ඤ්ඤාපජ්ජන්ති ඤාතියා දුක්ඛං, ද්විති කමමවාචාහි පුලලච්චයා පට්ට්ඨස්සන්තො, දොතිස්සා ඵකතො සමනුභාසිතංකා. තතුත්තරිං න සමනුභාසිතංකා.

8. ඉමාපි හික්කුනියොති: පුරිමායො උපාදය වුච්ඡන්ති.

යාවතතියකන්ති; යාවතතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජන්ති, න සහ-වස්සන්තාචාරා.

තිස්සාරණියන්ති: සබ්බමහා තිස්සාරියන්ති,

සබ්බාදියෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්ඡන්ති සබ්බාදියෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති ආපත්ති සබ්බාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති ආපත්ති සබ්බාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨස්ස ජ්ජන්ති ආපත්ති සබ්බාදියෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසන්තිනං පට්ඨස්ස ජ්ජන්තිනං උමෙත්තිකානං බිත්තවිත්තානං, වෙදනට්ඨානං, ආදිකමෙකානන්ති.

නවමසබ්බාදියෙසො

6. ආයතනවල, සභා කමිටු වලදීත් අයවැ, මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්තනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, එවුහු ඒ වස්තුව නො දුරලති. සභා කමිටු ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි. ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්මය යම් ආයතනවලට රැස්නේ නම් ඒ තොමෝ නිහඬ වන්නී ය. යමකට නො රැස්නේ නම් ඒ තොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු. තෙල කරුණ කියමි... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... සභායා විසින් ඒ වස්තුව දුරලීම පිණිස මේ නම් ඇති ද මේ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කරන ලදහු යැ. සහනට රැස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාතියෙන් දුකළා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදනින් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවනියට ඥාතියෙහි දුකළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්සිඳෙයි. දෙතුන් දෙනෙක් එකට සමනුභාෂණකර්මකළ යුත්තාහු යැ, ඉන් මත්තෙහි සමනුභාෂණකර්ම නො කළ යුත්තාහු යි.

8. ඉමාපි භික්ෂුණියෝ: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙති.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙති. වස්තු ව්‍යතික්‍රමණය සමඟ මැ නො වෙත්.

නිසසාරණිය: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සංඝාදිසෙසෝ: ... එයින්ද සංඝාදිසෙස යැ යි කියනු ලැබෙයි.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරලත් නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නො දුරලත් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරලත් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරලන්නියට, උම්මත්තිකාවට, ක්ෂිප්තවිතරාවට වෙදනාතීවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සංස්කරණය යි.

දසම සංඛ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකස්සං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤා භික්ඛුනී සංඛෙසන¹ සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති, සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා තා සංසො න කිඤ්ථි ආහ. තුමහකෙඤ්ඤව² සංසො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකංඝනියා වෙහස්සා³ දුබ්බලා එවමාහ. හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා විච්චවට්ඨොයො විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සංසො වංචෙණ්ණෙති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤා සංඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකංති “සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චවට්ඨොයො විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සංඛෙසා වංචෙණ්ණෙති”ති. අප් ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමත්ථං ආරොචෙසුං, භික්ඛු උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ථුලලනඤා භික්ඛුනී සංඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකංති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චවට්ඨොයො විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සංඛෙසා වංචෙණ්ණෙති”ති. අප් ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං.

3. අප් ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සන්තිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුච්ඡි, සචං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනඤා භික්ඛුනී සංඛෙසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති “සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චවට්ඨොයො විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනීනං සංඛෙසා වංචෙණ්ණෙති”ති.

1. භික්ඛුනීසංඛෙසන - සිමු!!

2. තුයාකෙඤ්ඤව - සි! තුමෙහයෙව - සායා

3. වෙහස්සියා - මජ්ඣං

දශම සඨසාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පෙතවන නම් අනේදිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට මෙසේ කියයි. “ආයඝ්‍යාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නා වූ අනන්මනන් වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති. සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඤ්ඤා තෙමේ නොපට මැ හෙලා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙකීමෙන් ද (නොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ආයඝ්‍යාවෙනි, වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඝ්‍ය ථුලලනඤ්ඤා නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයඝ්‍යාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, ආයඝ්‍යාවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවුද” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුණීහු මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට ආයඝ්‍යාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, ආයඝ්‍යාවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවු” ද? එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා භික්ෂුසඤ්ඤා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවුසු සේක. සැබැ ද මහණෙනි, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනු භාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්හට “ආයඝ්‍යාවෙනි, තෙපි මුසු වූවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති. ආයඝ්‍යාවෙනි, වෙන් වවු: බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි මෙසේ කියා ද?

සච්ඡ. හඟවා, විහරිති බුද්ධා හඟවා. -පෙ- “කථං හි නාම හිතවෙ ථුලලනාදා හිතවුන් සමෙතන සමනුහරා හිතවුන්යො ඵව. වසති සංසරාදා අයො තුමෙහි විහරං මා තුමෙහි නානා විහරිත් සන්ති සමෙහ අඤ්ඤාපි හිතවුන්යො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද -පෙ- විචිච්චයො විවෙකඤ්ඤාව හගිනිනං සමෙහා වණෙණති”ති. නෙතං හිතවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන හිතවෙ හිතවුන්යො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

යා පන හිතවුන් ඵවං වදෙයා “සංසරාදා අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත් සන්ති සමෙහ අඤ්ඤාපි හිතවුන්යො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද ඵවංසිලොකා හිතවුන්සමසංසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සමෙහා න කිඤ්චි ආහ. තුමෙහඤ්ඤාව සමෙහා උඤ්ඤාය පරිහවෙන අකතනියා වෙහසං දුබ්බා ඵවමාහ: ‘හගිනියො ඛො සංසරාදා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා හිතවුන් සමසංසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ඨාදිකා, විචිච්චයො විවෙකඤ්ඤාව හගිනිනං සංසො වණෙණති”ති.

සා හිතවුන් හිතවුන්හි ඵවමසං වචනියා; “ මායො ඵවං අවච සංසරාදා අයො තුමෙහ විහරං, මා තුමෙහ නානා විහරිත්, සන්ති සංසො අඤ්ඤාපි හිතවුන්යො ඵවාචාරා ඵවංසද්ද ඵවංසිලොකා හිතවුන්සමසංසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සංසො න කිඤ්චි ආහ, තුමෙහඤ්ඤාව සංසො උඤ්ඤාය පරිහවෙන අකතනියා වෙහසං දුබ්බා ඵවමාහ. හගිනියො ඛො සංසරාදා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා හිතවුන්සමසංසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤාසං වජ්ජපට්ඨාදිකා, විචිච්චයො විවෙකඤ්ඤාව හගිනිනං සංසො වණෙණති”ති, ඵවඤ්ච සා හිතවුන් හිතවුන්හි චුච්චමානා තපෙව පගගණෙහයා, සා හිතවුන් හිතවුන්හි යාවතනියං සමනුහාසිතබ්බා තසං පටිනිසංගයා. යාවතනියඤ්ච සමනුහාසියමානා තං පටිනිසංසෙයා ඉවෙතං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංසෙයා අයමපි හිතවුන් යාවතනියං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සංසාදියෙස’නති.

සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි ථූලලාභාදි භික්ෂුණී තොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයඝ්‍යාවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති. ආයඝ්‍යාවෙනි වෙන් වවු බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ”යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා :

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙසේ කියා නම් “ආයඝ්‍යාවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙවැනි ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති, සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කිය යි, සඤ්ඤා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙකීමෙන් (සිය බලය පාමින්) ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයඝ්‍යාවෙනි වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිවයුතු වන්නියැ. “ආයඝ්‍යාවෙනි මෙසේ නහමක් කියව, ආයඝ්‍යාවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු ම වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති. සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඤ්ඤා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙකීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයඝ්‍යාවෙනි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නා වූ ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දැඩි වැ ගන්නී නම් (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ මෙහෙණ තුන් යළ තෙක් ඒ වස්තුව දුර්ලභ පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තී යැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කරනු ලබන්නී එය දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලභ මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝ තුන් යළ අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහන කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත්වට පැමිණියා වේ යැ යි.

යා පනාති : යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි : -පෙ- අයං ඉමසමි-
අතෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීනි.

එවං වදෙයා : සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ
නානා විහරිත් සනති සඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවං
සද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසඛසංඝ විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤසංඝා
වජ්ජපට්ටජාදිකා, නා සඛෙසා න කිඤ්චි ආහ තුමහඤ්ඤෙව සඛෙසා.

උඤ්ඤායාති : අවඤ්ඤාය පරිභවෙනාති : පරිභව්‍යතාය¹ අකකන්ති-
යාති : කොපෙන. වෙහසුයාති : විහසයිකතාය². දුකිලයාති : අපකතාය³.
එවමාහ භගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛසංඝ විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤසංඝා වජ්ජපට්ටජාදිකා
විච්චුච්චයො විවෙකඤ්ඤෙව භගිනීනං සඛෙසා වණෙණතිති.

සා භික්ෂුනීනි : යා සා එවං වාදිනී භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීහීනි : අඤ්ඤාති භික්ෂුනීහි, යා පාසනාති යා සුණනාති
නාහි වතතබ්බා : “මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ
විහරථ මා තුමෙහ නානා විහරිත් සනති සඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ෂුනියො
-පෙ- විච්චුච්චයො විවෙකඤ්ඤෙව භගිනීනං සඛෙසා වණෙණති”ති.
දුතියමිති වතතබ්බා -පෙ- තතියමිති වතතබ්බා -පෙ- සවෙ පටිනිසංස්ථිති
ඉදෙච්චං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංස්ථිති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සුඛා න
වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සා භික්ෂුනී සඛසමුප්පාදිති ආකම්භිතා
වතතබ්බා මායො එවං අවච සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරථ මා තුමෙහ
නානා විහරිත් සනති සඛෙස අඤ්ඤාපි භික්ෂුනියො -පෙ- විච්චුච්චයො
විවෙකඤ්ඤෙව භගිනීනං සඛෙසා වණෙණතිති. දුතියමිති වතතබ්බා
-පෙ- තතියමිති වතතබ්බා -පෙ- සවෙ පටිනිසංස්ථිති ඉදෙච්චං කුසලං
නො වෙ පටිනිසංස්ථිති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සා භික්ෂුනී සමනුභාසි-
තබ්බා එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමනුභාසිතබ්බා ව්‍යාපාරා භික්ෂුනියා
පටිබලාය සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො.

1. පාරිභව්‍යතා - මජ්ඣ.

2. විහසයිකතා - මජ්ඣ.

3. අපකතා - මජ්ඣ.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... හිකඛුනි ... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂණිය යි.

ඵච වදෙයා: ආයතීවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය හික්ෂණිහු ද සඬ්ඝයා කෙරෙහි වෙති. සඬ්ඝ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඬ්ඝ තෙමේ නොපට මැ (කියයි).

ඌඤ්ඤාය: අවඤායෙන්: පරිභවෙන: පිරිබැව් බැවින්; අකංතනියා: කෝපයෙන්; වෙහසා: බලය පවසන කටමැන දෙඩීමෙන්; දුබ්බා: අපක්ෂායෙන්; මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතීවෙනි වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඬ්ඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

සා හිකඛුනි: යමක් මෙසේ කියනසුලු නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හිකඛුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම්, ඔවුන් විසින් කිය යුත්තී යැ, ආයතීවෙනි, මෙසේ නහමක් කියව, ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, සඬ්ඝයා කෙරෙහි අන්‍ය හික්ෂණිහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවටදු කිය-යුත්තී යැ. තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සහමැදට දු අදපියා කිය යුත්තී යැ. ආයතීවෙනි, මෙසේ නහමක් කියව, “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නාමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. සඬ්ඝයා කෙරෙහි අන්‍ය හික්ෂණිහු ද වෙති ... ආයතීවෙනි, වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඝ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඝ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

5. සුඤ්ඤානං මෙ අයොසංවේසා අයං ඉක්කන්තාමා භික්ඛුනී සංවේසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති: සංසට්ඨාවං අයොසංවේසනං විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංවේස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්දු එවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභේසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සංවේසා න කිඤ්චි ආහ. තුමෙහෙඤ්ඤාපි සංවේසා උඤ්ඤාසු පරිභවෙන අකට්ඨාසියා වෙහස්සා දුබ්බලා එවමාහ: “භගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභේසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා, විච්චට්ඨොසො විවේකෙඤ්ඤාපි භගිනීනං සංවේසා වණ්ණණ්ණි”ති. සා තං වරජුං නාපට්ඨිසස්සජ්ජති. යදි සංඝස්ස පනතකප්පං සංවේසා ඉක්කන්තාමා භික්ඛුනී සමනුභාසෙය්‍යා තස්සා වරජුස්ස පට්ඨිසස්සන්තාය එසා ඤාති.

6. සුඤ්ඤානං මෙ අයොසංවේසා, අයං ඉක්කන්තාමා භික්ඛුනී සංවේසන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති: සංසට්ඨාවං අයොසංවේසනං විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංවේස අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්දු එවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභේසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා නා සංවේසා න කිඤ්චි ආහ. තුමෙහෙඤ්ඤාපි සංවේසා උඤ්ඤාසු පරිභවෙන අකට්ඨාසියා වෙහස්සා දුබ්බලා එවමාහ: “භගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභේසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විච්චට්ඨොසො විවේකෙඤ්ඤාපි භගිනීනං සංවේසා වණ්ණණ්ණි”ති. සා තං වරජුං නාපට්ඨිසස්සජ්ජති. සංවේසා ඉක්කන්තාමා භික්ඛුනී සමනුභාසනී තස්ස වරජුස්ස පට්ඨිසස්සන්තාය. යස්සා අය්‍යාය ඛමති ඉක්කන්තාමාය භික්ඛුනියා සමනුභාසනා තස්ස වරජුස්ස පට්ඨිසස්සන්තාය, සා තුණ්ණස්ස යස්සා නාඤ්ඤාමති සා භාසෙය්‍යා. දුතියමි එතමත්ථං වදමි -පෙ- තතියමි එතමත්ථං වදමි -පෙ- සමනුභට්ඨා සංවේසන ඉක්කන්තාමා භික්ඛුනී තස්ස වරජුස්ස පට්ඨිසස්සන්තාය, ඛමති සංසස්ස තස්සා තුණ්ණි, එවමෙත්ථං ධාරයාමීති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, ද්විති කම්මවාචාහි ථුලලච්චියා, කම්මවාචා-පට්ඨොසානෙ ආපනති සංඝාදිසෙස්ස සංඝාදිසෙස්ස අපකාපජ්ජන්තියා ඤාතියා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාහි ථුලලච්චියා පට්ඨොසානෙහි.

5. ආයතීවෙනි සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි. “ආයතීවෙනි තෙපි මුසුවවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණ්හු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඤ්ඤා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි, “බුහුනෝ මැ මුසුවවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති මැයි. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි, ඉදින් සඤ්ඤා හට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥාප්තිය යි.

6. ආයතීවෙනි සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි, “ආයතීවෙනි තෙපි මුසුවවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මන වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණ්හු ද සඤ්ඤා කෙරෙහි වෙති, සඤ්ඤා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සඤ්ඤා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුවවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මන වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති මැයි. ආයතීවෙනි, වෙන් වුවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඤ්ඤා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි, සඤ්ඤා තෙමේ මෙ නම් ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි, යම් ආයතීවකට මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාෂණය රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමක්හට නො රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... තෙවන-වට දු තෙල කරුණ කියමි... මෙ නම් ඇති මෙහෙණ නොමෝ ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සඤ්ඤා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ, සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇත්තිය හට ඥාප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයිහු ද සන්සිදෙන්.

8. අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුවවති.

යාවතනියකනති: යාවතනියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සහවත්ථකාචාරා.

නිසාරණියනති: සඛකමහා නිසාරියති.

සඛසාදිසෙසොති: සඛසාව තස්සා ආපන්නියා මානන්තං දෙති මූලාය පටිකස්සති අබෙහති න සමබ්බුලා න එකා භික්ෂුනී, තෙන වුවති සඛසාදිසෙසොති. තස්ස වෙව ආපන්නිකායස්ස නාමකමමං අධිවචනං තෙනපි වුද්ධති සඛසාදිසෙසොති.

ධමමකමෙම ධමමකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපන්නි සඛසාදිසෙසස්ස. ධමමකමෙම වෙමතිකා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපන්නි සඛසාදිසෙසස්ස. ධමමකමෙම අධමමකමමසඤ්ඤා නප්පට්ඨිස්සජ්ජති ආපන්නි සඛසාදිසෙසස්ස.

අධමමකමෙම ධමමකමමසඤ්ඤා ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. අධමමකමෙම වෙමතිකා ආපන්නි දුක්ඛටස්ස. අධමමකමෙම අධමමකමමසඤ්ඤා ආපන්නි දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: අසමනුභාසනායා, පටිනිස්සජ්ජනායා, උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දසමසඛසාදිසෙසං.

9. උඤ්චධා බො අය්‍යායො සත්තරසසඛසාදිසෙසා ධමමා නව පඨමාපන්නිකා අට්ඨ යාවතනියකා, යෙසං භික්ෂුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජති තාය? භික්ෂුනියා උභතො සඛෙස පක්ඛමානන්තං වර්තබ්බං. විණ්ණමානන්තා භික්ෂුනී? යත් සියා විසතිගණො භික්ෂුනීසඛෙසා තත් සා භික්ෂුනී අබෙහතංබ්බා. එකායපි වෙ උභතො. විසතිගණො භික්ෂුනීසඛෙසා තං භික්ෂුනී. අබෙහයා සා ව භික්ෂුනී අනබ්භිතා තා ව භික්ෂුනියො ගාරඤ්ඤා අයං තත් සාමීවි. තත් අය්‍යායො පුළුචාමී කච්චිත් පරිසුද්ධා, දුතියමපි පුළුචාමී කච්චිත් පරිසුද්ධා, තතියමපි පුළුචාමී කච්චිත් පරිසුද්ධා, පරිසුද්ධෙත්ථය්‍යායො, තස්මා තුණ්හී. එවමෙනං ධාරයාමීති.

තෙසං උද්දනං

උස්සයං වොරි ගාමනතං උකඛිත්තං බාදනෙන ව
කිනෙත කුපිතා කිසුම්ඤ්චි සංසට්ඨඤ්ඤාය තෙ දසාති¹.

සත්තරසකං නිට්ඨිතං

1. තා, සි! සිමු!

2. විණ්ණමානන්තා භික්ෂුනියා, සි! සිමු! සිමු!

3. සංසට්ඨා ඤායතෙ දසාති - සිමු!

8. අයමයි: පළමු මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබේ යි.

යාවතියක: තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණකර්මයෙන් ඇවැදී. වස්තුවානික්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසාරණිය: සංඝයා කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංඝාදිසෙසො: සංඝ තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙසි, මුලට අදිසි, අභිභාන කම් කෙරෙයි, ගණයා නො වෙයි, එක් මෙහෙණක් නො වේ. එහෙයින් සංඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ යි, ඒ ආපනති සමුහයට මැ නාම කම් යැ, අධිවචන යි. එයින් සංඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙති ධම්මකම්මංඥා ඇත්ති නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙති විමති ඇත්ති නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙති අධම්මකම්මංඥා ඇත්ති නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙති ධර්මකර්මංඥා ඇත්ති නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙති විමති ඇත්ති නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙති අධර්මකර්මංඥා ඇත්ති නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට උම්මත්තිකාව හට... ආදිකම්මිකාව හට ඇවැත් නැති.

දශම සංස්කෘතිය නිමි.

9. ආයතීවෙති, ප්‍රථමාපනතික නව දෙනෙක් ද යාවතියක අට දෙනෙක් දැයි සතළොස් සභවෙසෙස් ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි. යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙහි මෙහෙණ තොමෝ එක්තරා එක්තරා ඇවතකට හෝ අවදි ද, ඒ මෙහෙණ විසින් දෙ සහන් කෙරෙහි පක්ෂමානතෙහි හැසිරිය යුතු යි. හසල මානන ඇති මෙහෙණ තොමෝ යම් තැනෙකැ විංගතිගණයා ඇති භික්ෂුණිසංඝ තෙමේ වන්නේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ අභිභාන කළ යුත්තිය. එක්තමකගෙනු දුරු වූ විංගති ගණයා ඇති භික්ෂුණිසංඝ තෙමේ ඒ මෙහෙණ අභිභාන කරන්නේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් අභිභාන නො කරන ලදවා මැ වෙයි. ඒ භික්ෂුණිහු ද ගැරහිය යුත්තාහු යැ. මේ එහි ලා (පිළිපැදිය යුතු) සාමිවිය යි. එහි ලා ආයතීවත් පිළිවිසමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවන වට දු පිළිවිසමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසමි, කිම: පිරිසුදුවනු ද? ආයතීවෝ මෙහි ලා පිරිසුදු හ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඔවුන්ගේ උද්දනය:

උසස්ස (වාදිකා) යැ වොරි යැ ගාමනතර යැ බාදනය සමඟ උකඛිතා යැ 'කිංතෙ' යැ කුපිතා යැ කිසමිඤ්චි යැ සංසට්ඨා යැ උඤ්ඤා යැ යි ඒ සිකපද දශයෙකි.

ගජත දශකය නිමියේ ය.

නිසංගතියා

3. 1

පයම සිකුනාපදං

ඉමෙ බො පනයායො නිසංගතියො පාවිතියා ධම්මා උදෙසං ආගවජනි.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවකීයං විහරති ජේතවනෙ අනාපමිණිකසං ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බතියො භික්ඛුනියො බහු පතෙහ සනතිවයං කරොන්ති. මනුස්සො විහාරවාටිකං ආභිණ්ඛනතා පසංසිතා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො බහු පතෙහ සනතිවයං කරිස්සන්ති පත්තවාණිජං¹ වා භික්ඛුනියො කරිස්සන්ති ආමුන්තිකාපණං වා පසාරෙස්සන්ති” ති.

2. අසෙසාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨජා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම ජබ්බතියො භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරිස්සන්ති” ති -පෙ- “සචං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බතියො භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරොන්ති” ති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බතියො භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරිස්සන්ති.” නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්තානං වා පසාදයං -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුනාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනි පත්තසන්තිවයං කරෙයා නිසංගතියං පාවිතියං යන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

පතො නාම: දෙව පනා අයොපතො මහතිකාපතො. තයො පත්තසං වණ්ණං උක්ඛවෙයා පතො මජ්ඣමො පතො ඔමකො පතො. උක්ඛවෙයා නාම පතො: අඛස්සාලහකොදනං ගණිතාති චතුර්ගං බාදනං තදුපියස්ඤ්ඤා² ව්‍යඤ්ජනං. මජ්ඣමො නාම පතො: නාලිකොදනං ගණිතාති චතුර්ගං බාදනං තදුපියස්ඤ්ඤා ව්‍යඤ්ජනං. ඔමකො නාම පතො: පසොදනං ගණිතාති චතුර්ගං බාදනං තදුපියස්ඤ්ඤා ව්‍යඤ්ජනං. තතො උක්ඛවෙයා අපතො ඔමකො අපතො.

1 පත්තවාණිජං - සිමු ii

2. තදුපියං - මජ්ඣං

3. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙනි මේ නිසංගි පටිනි ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙත්-නාහු දක ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ ද, භික්ෂුණිහු පාත්‍ර වෙළඳාමක් හෝ කොළෝ ද, බදුන්වෙළඳ හලක් හෝ විවෘත කොළෝ” දී යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ” දී යි ... “සැබැ ද මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙද්දී” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝද්දී” යි, මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ පාත්‍ර රැස් කෙරේ නම් නිසංගි පටිනි වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝතොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පන්න නම්: යමුවාපය මැටිමුවාපයැයි දෙ පාත්‍රයෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍ර යැ මධ්‍යම පාත්‍ර යැ ඔමක පාත්‍ර යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ ප්‍රමාණ තුනෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍රය නම් මගද නැළියෙන් දෙ නැළියක බත් ද ඉන් සිවු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ග සුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. මධ්‍යම පාත්‍රය නම් නැළියක බත් ද ඉන් සිවුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඔමක පාත්‍රය නම් අඩ නැළියක බත් ද ඉන් සිවුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යඤ්ජනය ද ගන්නේ වෙයි. ඒ උත්කෘෂ්ට පාත්‍රයෙන් උත්කෘෂ්ට වූයේ අපාත්‍රය වෙයි. (ඒ ඔමක පාත්‍රයෙන්) ඔමක වූයේ අපාත්‍රය වේ.

සනතිවයං කරෙය්‍යාති: අනධිට්ඨිතො අවිකප්පිතො.

නිසසගහියො හොතිති: සහඅරුණුග්ගමනා නිසසගෙයො හොති. නිසසජ්ඣතබ්බො සඛ්ඤ්ඤා වා ගණ්ඤ්ඤා වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිසසජ්ඣතබ්බො. තාය භික්ඛුනියා සඛ්ඤං උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසඛං කරිතා බුඩ්ධානං භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛවිකං නිසීදිතා අඤ්ඤිමපගගහෙතා එවමස්ස වචනියො. “අයං මෙ අයො පනො රත්තාතික්කනො නිසසගෙයො, ඉමංසං සඛ්ඤ්ඤා නිසසජාමිති. නිසසජිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. ව්‍යත්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගගහෙතබ්බො. නිසසට්ඨපනො දතබ්බො.

සුභාතු මෙ අයො සඛ්ඤා, අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා නිසසගෙයො සඛ්ඤ්ඤා නිසසට්ඨා යදි සඛ්ඤ්ඤා පත්තකලලං සංසො ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා දදෙය්‍යාති.

තාය භික්ඛුනියා සමබ්බලා භික්ඛුනියො උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසඛං කරිතා බුඩ්ධානං භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛවිකං නිසීදිතා අඤ්ඤිමපගගහෙතා එවමස්ස වචනියා “අයං මෙ අයායො පනො රත්තාතික්කනො නිසසගෙයො ඉමංසං අයානං නිසසජාමිති”ති නිසසජිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. ව්‍යත්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිගගහෙතබ්බො නිසසට්ඨපනො දතබ්බො.

සුභාතු මෙ අයායො අයං පනො ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා නිසසගෙයො අයානං නිසසට්ඨා යදි අයානං පත්තකලලං අයායො ඉමං පනං ඉත්තනාමාය භික්ඛුනියා දදෙය්‍යන්ති.

තාය භික්ඛුනියා එකං භික්ඛුනිං උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසඛං කරිතා උක්ඛවිකං නිසීදිතා අඤ්ඤිමපගගහෙතා එවමස්ස වචනියා: “අයං මෙ අයො පනො රත්තාතික්කනො නිසසගෙයො, ඉමංසං අයාය නිසසජාමිති”ති නිසසජිතා ආපත්ති දෙසෙතබ්බො. තාය භික්ඛුනියා ආපත්ති පටිගගහෙතබ්බො. නිසසට්ඨපනො දතබ්බො ඉමං පනං අයාය දමිති.

සන්නිවයං කරෙය්‍යා: නො ඉටු නො විකැපු පය යි.

නිසාගහියො හොති: අරුණ නැඟීම සමඟ නිසැඟි වෙයි. සඬ්ඝයාට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ “ආයඨාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැක ඉක්ම ගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය සඬ්ඝයාට නිසපමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟු ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැපු පය දිය යුතුයි.

ආයඨාවෙනි, සඬ්ඝතෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ සඬ්ඝයාට නිසදන ලද්දේ යැ. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් මේ පාත්‍රය සබ්බ තෙමේ මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නේ යැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් බොහෝ මෙහෙණන් වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උත්කුටුකයෙන් හිඳ, “ආයඨාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැක ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයඨාවනට නිසපමි”යි මෙසේ කියයුතු වන්නාහ. නිසැඟු ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැපු පය දිය යුතුයි.

ආයඨාවෝ, මා වදන් අසත්වා. මෙ නම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ නිසැඟි වූයේ ආයඨාවනට නිසදන ලද්දේ යැ. ඉදින් ආයඨාවනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ආයඨාවෝ මේ පාත්‍රය මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට දෙන්නාහු නම් මැනවැ යි.

ඒ මෙහෙණ විසින් එක් මෙහෙණක වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ “ආයඨාවෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය තෙමේ රැක ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයඨාවනට නිසපමි”යි මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ. නිසැඟු ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. මේ පාත්‍රය ආර්යාවනට දෙමිනි නිසැපු පය දිය යුතුයි.

රත්නානිකකතො ආනිකකතාසසුඤ්ඤා නිසසංගියං පාචිත්තියං රත්නානිකකතො වෙමතිකා නිසසංගියං පාචිත්තියං. රත්නානිකකතො ආනිකකතාසසුඤ්ඤා නිසසංගියං පාචිත්තියං. අනාධිට්ඨිතො අධිට්ඨිතසසුඤ්ඤා නිසසංගියං පාචිත්තියං. අවිකෘෂිතො විකෘෂිතසසුඤ්ඤා නිසසංගියං පාචිත්තියං. අවිසසජ්ජිතො විසසජ්ජිතසසුඤ්ඤා නිසසංගියං පාචිත්තියං. අනාට්ඨි නාට්ඨිසසුඤ්ඤා නිසසංගියං පාචිත්තියං. අවිනාට්ඨි විනාට්ඨිසසුඤ්ඤා -පෙ- අභිනො භිනාසසුඤ්ඤා -පෙ- අවිලුනො විලුනාසසුඤ්ඤා නිසසංගියං පාචිත්තියං.

නිසසංගියං පනං අනිසසජ්ජිතා පරිභුඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. රත්නානිකකතො ආනිකකතාසසුඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. රත්නානිකකතො වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. රත්නානිකකතො ආනිකකතාසසුඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති! අනො අරුණං¹ අධිට්ඨති විකප්පෙති විසසජ්ජති නාසසති විනාසසති භිජ්ජති අවජ්ඣිකා ගණනානි විසසං ගණනාති, ලම්බිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බෙය්‍යා භික්ෂුනියො නිසසංගියං පනං න දෙනති. හගවතො එතමන් ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ නිසසංගියංපනො න දුතඤ්ඤා යා න දදෙය්‍යා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්සා”ති.

පට්මසිකතාපදං.

3 . 2

දුතියසිකතාපදං

1. සාවත්තිදුතං- තෙන බො පන සමයෙන සබ්බසුලා භික්ෂුනියො ගාමකාවාසෙ වසසං වුත්තා² සාවත්ති අගමංසු වතසමපනා ඉරියාපථසමපනා දුට්ඨොලා ලුඛවිවරා. උපාසකා තා භික්ෂුනියො පසසිකා ඉමා භික්ෂුනියො වාසසමපනා ඉරියාපථසමපනා දුට්ඨොලා ලුඛවිවරා, ඉමා භික්ෂුනියො අවජ්ජනා හවිසසනති භික්ෂුනිසබ්බස්ස අකාලවිවරං අදංසු. ථුලලනඤා භික්ෂුනි අමහාකං කඨිනං අකුතං කාලවිවරනති අධිට්ඨති නා භාජාපෙසි. උපාසකා තා භික්ෂුනියො පසසිකා එතදවොචු. අපය්‍යාහි විවරං ලඛනති. න මං ආවුසො විවරං ලභාම අය්‍යා ථුලලනඤා³ අමහාකං කඨිනං අකුතං කාලවිවරනති අධිට්ඨති නා භාජාපෙසිති. උපාසකා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙකති “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤා අකාලවිවරං කාලවිවරනති අධිට්ඨති නා භාජාපෙසසති”ති.

1. අනො අරුණං - මජ්ඣ.

2. වසංවුත්තා - මජ්ඣ.

3. අය්‍යා ථුලලනඤ භික්ෂුනි - සීග්‍ර i.

රැය ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො ඉටු කල්හි ඉටු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො විකැපු කල්හි විකැපු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො හළ කල්හි හළ සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො නට කල්හි නට සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො නැසුණු කල්හි නැසුණු සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො බුන් කල්හි බුන් සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. නො පැහැර ගත් කල්හි පැහැර ගත් සන් ඇතියා නම් නිසැහි පවිති වේ.

නිසැහි පය නො නිසැපු වළඳා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අරුණ තුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, හැරපියා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බිඳේ නම්, අසිඳු ගනිත් නම්, විස්වස් වූ ගනිත් නම්, උම්මත්තිකාවහනට ... ආදිකම්මිකාවහනට ඇවැත් නැති.

එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ නිසැපු පය නො දෙත්. භාග්‍යවත්තට මේ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි” නිසැපු පය නො දිය යුතු නො වෙයි. යම් මෙහෙණක් නො දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ” යැ යි.

පළමු සිකපද යි.

3. 2

දෙවැනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්-බද අවසෙක්හි වස්වාස නිමියාහු වත් සපන් වූවාහු ඉරියවු සපන් වූවාහු දිරු සිවුරු ඇත්තාහු රළු සිවුරු ඇත්තාහු සැවැත්ව ගී හ. උචසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දෑක මේ භික්ෂුණිහු වත්සපන්හ. ඉරියවු සපන්හ. දිරු සිවුරු ඇතියහ. රළු සිවුරු ඇතියහ, මේ භික්ෂුණිහු අසිඳගතුවෝ වත්නාහයි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරු දුන්හ. ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අප විසින් කඨිනය අතුරන ලදී. (එබැවින්) කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදු යැ. උචසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දෑක “ආයඝ්ථිවත් විසින් සිවුරු ලබන ලද්ද”යි, මෙය කීහ. ඇවැත්නි, අපි සිවුරු නො ලබමහ. ආයඝ්ථි ථූල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් කඨිනය අතුරන ලද යැ. කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවාලූ යැ යි මෙය කීහ. උචසුවෝ ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයඝ්ථි ථූල්ලනන්ද තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූද”යි.

2. අසේසාසුං බො භික්ෂුනියො තෙසං උපාසකානං උප්ඤායනානං බියනානං විපාවෙනානං යා තා භික්ෂුනියො අප්ඨිවජා -පෙ- තා උප්ඤායනානි බියනානි විපාවෙනානි. “කථං හි නාම අයා පුලලනාදා අකාලච්චරං කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙසසනි”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ පුලලනාදා භික්ෂුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙසසිති. සචං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පුලලනාදා භික්ෂුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙසසනි නෙතං භික්ඛවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී අකාලච්චරං කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙසසනි සසග්ගියං පාචිත්තියනානි.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුථිං අකෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අකාලච්චරං නාම: අනාකුතෙ කඨිනෙ එකාදසමාසෙ උප්පනං අකුතෙ කඨිනෙ සත්තමාසෙ උප්පනං කාලෙපි ආදිසස දිනං එතං අකාලච්චරං නාම.

අකාලච්චරං කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිස්සංකියං හොති නිස්සප්පිතඛං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ නිස්සප්පිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අකාලච්චරං කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපිතං නිස්සංකියං ඉමාහං සංඝස්ස නිස්සජාමිති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුනති -පෙ- අය්‍යාය දමමිති.

අකාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙති නිස්සංකියං පාචිත්තියං. අකාලච්චරෙ වෙමතිකා කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙති ආපන්නි දුක්ඛංසස. අකාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙති අනාපන්නි.¹ කාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා ආපන්නි දුක්ඛංසස. කාලච්චරෙ වෙමතිකා ආපන්නි දුක්ඛංසස. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා අනාපන්නි.

අනාපන්නි: අකාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, කාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

1. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරනානි අධිට්ඨන්තා භාජාපෙති අනාපන්නි - සිමු ii

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු මැයි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයඝී පුලලනානු තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ” දැ යි... සැබැද මහණෙනි පුලලනානු භික්ෂුණි තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුරුෂයා භික්ෂුණි තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවූ දැ යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසඟි පවිති වේ යයි.

3. යා පතා: යම් යම්බදු... භික්ඛුනි... මෝතොමෝ මේ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අකාලච්චර නම්: කෙළින් නො අතුළ කළේහි එකොළොස් මස තුළ උපන්නේ ද කෙළින් අතුළ කළේහි සත්මස තුළ උපන්නේ ද වෙයි. කාලයෙහිදු උදෙසා දෙන ලද තෙල සිවුර අකාලච්චර නම් වේ.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් නිසැහි වේ. සහනට හෝ ගණයාගට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි... ආයඝීවෙනි, මේ අකාල ච්චරය කාලච්චරයැ යි ඉටා මා විසින් බෙදවන ලදි. (එහෙයින්) මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසපමි... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ... ආයඝීවට දෙමි යි.

අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසැහි පවිති වෙයි. අකාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා කාලච්චරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් ඇවැත් නැති. කාලච්චරයෙහි අකාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කාලච්චරයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. කාලච්චරයෙහි කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අකාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, කාලච්චරය කාලච්චරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, උම්මත්ති-කාවහට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියසිකධාපදං

1. සාවකීනිදනං. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤා භික්ඛුනී අඤ්ඤාතරාය භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා පරිභුක්ඛා¹. අප් ඛො සා භික්ඛුනී තං වීවරං සංහරිකා² නිකබ්බි. ථුලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී එතදවොච: “යතො අයො මයා සද්ධිං වීවරං පරිවතනිතං කහං තං වීවර”නති. අප් ඛො සා භික්ඛුනී තං වීවරං නිහරිකා ථුලලනඤාය භික්ඛුනියා දසෙසසි. ථුලලනඤා භික්ඛුනී තං භික්ඛුනී එතදවොච: “භඤ්ඤො කුසාං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං. යං කුසාං කුසාමෙවෙනං යං මයහං මයාමෙවෙනං. ආහර මෙනං සකං පච්චාහරා”ති අවජ්ඤී. අප් ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමකං ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනා ධීයනා විපාවෙනා, “කපං හි නාම අයා ථුලලනඤා භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා අවජ්ඤිසාති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා අවජ්ඤිති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපංහි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනඤා භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා අවජ්ඤිසාති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසනකු.

යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධිං වීවරං පරිවතෙනකා සා පච්ඡා එවං වදෙයා හඤ්ඤො කුසාං වීවරං, ආහර මෙ තං වීවරං, යං කුසාං කුසාමෙවෙනං යං මයහං මයාමෙවෙනං, ආහර මෙනං වීවරං සකං පච්චාහරාති අවජ්ඤො වා අවජ්ඤපෙයා වා නිසගගියං පාවිතනියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමසුචි. අකෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

1. පරිභුක්ඛා, -මජ්ඣං,

2. සංහරිකා -මජ්ඣං.

තෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිද්‍යායි - එයමයෙහි ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ එක්තරා මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවතීනය කොට පිරිබෝ කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර හකුලා බහා තැබූ යැ. ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවු යැ. “ආයඨාවෙනි, තා විසින් මා සමග යම් සිවුරෙක් පරිවතීනය කරන ලද ද, ඒ සිවුර කොහිදැ”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර බැහැරට ගෙන ථූලනාදා භික්ෂුණිය-හට දක්වූ යැ. ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවුයැ. “ආයඨාවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. යම් සිවුරක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැයි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැයි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි අසිදගත්තු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළාය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආයඨ ථූලනාදා තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවතීනය කොට අසිදගත්තුදැ”යි ... සැබැද මහණෙනි, ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවතීනය කොට අසිදගත්තුදැ”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනාදා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවතීනය කොට අසිදගත්තුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න. යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට පසු වැ මෙසේ කියන්නී ද “ආයඨාවෙනි, තාගේ සිවුර ගනුව, මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව, යම් සිවුරෙක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහටමැ යි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහටමැ යි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි. මෙසේ කියා අසිද ගනී නම් හෝ අසිද ගත්වා නම් හෝ නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ඛුනී . . . මෝතොමෝ මේ අථීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

4. භික්ෂුනියා සද්ධිනාති : අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා සද්ධි.

වීවරං නාම: ඡන්තං වීවරානං අඤ්ඤතරං වීවරං විකප්පනුපග-
පව්ඨමං.¹

පරිවතෙනකාති: පරිවතෙන වා විපුලං විපුලෙන වා පරිත්තං.

අවජ්ඣෙයානාති: සයං අවජ්ඣති නිසසගගියං පාවිත්තියං.

අවජ්ඣපෙයානාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. සකි
ආණ්ණා බහුකලුපි අවජ්ඣති නිසසගගියං හොති. නිසසජ්ඣතඤ්ඤං
සඛක්ඛස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ
නිසසජ්ඣතඤ්ඤං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙය වීවරං භික්ෂුනියා සද්ධිං පරි-
වතෙනකා අවජ්ඣතං² නිසසගගියං ඉමාහං සඛක්ඛස්ස නිසසජාමිති -පෙ-
දදෙයානාති -පෙ- දදෙයානුනාති -පෙ- අයායාය දමිමිති.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං පරිවතෙනකා
අවජ්ඣති වා අච්ඡිද්ධාපෙති වා නිසසගගියං පාවිත්තියං. උපසම්පන්නාය
වෙමතිකා වීවරං පරිවතෙනකා අච්ඡිද්ධති වා අච්ඡිද්ධාපෙති වා
නිසසගගියං පාවිත්තියං. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං
පරිවතෙනකා අවජ්ඣති වා අවජ්ඣාපෙති වා නිසසගගියං පාවිත්තියං.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං පරිවතෙනකා අවජ්ඣති වා අවජ්ඣාපෙති වා
ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය සද්ධිං වීවරං වා අඤ්ඤං වා
පරික්ඛාරං පරිවතෙනකා අවජ්ඣති වා අවජ්ඣාපෙති වා ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස.
අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය
වෙමතිකා ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා
ආපතති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: සා වා දෙති, තස්සා වා විසසසෙනාති³. ගණිතාති
උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තතියසික්ඛාපදං.

1. විකප්පනුපගං පව්ඨමං - මජ්ඣං.

2. අවජ්ඣනං - මජ්ඣං.

3. විසසසෙනාති - මජ්ඣං.

හිකඛුනියා සද්ධිං: අන් මෙහෙණක හා සමග,

විවර නම්: සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙහි යටත් පිරිසෙයින් විකැපුමට සුදුසු වූ එක්තරා සිවුරෙකි.

පරිවතෙතඤා: කුඩා දෑයෙකින් මහත් දෑයක් හෝ මහත් දෑයෙකින් කුඩා දෑයක් හෝ යැ.

අච්ඡිද්දෙය්‍යා: තොමෝ අසිද ගනි නම් නිසැහි පවිති වේ.

අච්ඡිද්දපෙය්‍යා: අනෙකක්හට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එක් යළක් අණවන ලද්දී බොහෝ දෑයකුත් අසිද ගනි නම් නිසැහි පවිති වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි . . . ආයතීවෙනි, මා විසින් මේ සිවුර මෙහෙණක හා සමග පිරිවැටුම් කොට අසිද ගන්නා ලද්දේ නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයතීවහට දෙමියි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද ගනි නම් හෝ අසිද ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද ගනි නම් හෝ අසිද ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද ගනි නම් හෝ අසිද ගන්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වේ.

අන් පිරිකරක් පිරිවැටුම් කොට අසිද ගනි නම් හෝ අසිද ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක සමග සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ පිරිවැටුම් කොට අසිද ගනි නම් හෝ අසිද ගන්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඕකොමෝ හෝ දේ නම්, ඇය කෙරෙහි විස්වස් ඇත්ති හෝ ගනි නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහට. . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදයි

චක්‍රසංස්කරපදං

1. සාවස්තීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනාදා භික්ඛුනි ගිලානා හොති. අථ ඛො අඤ්ඤාතරො උපාසකො යෙන ථුල්ලනාදා භික්ඛුනි තෙනුපසංඝාමී උපසංඝාමීනා ථුල්ලනාදා භික්ඛුනිං එතදවොච “කිං තෙ අයො අථාසු, කිං ආහරියතු”ති. සංඝානා මෙ ආවුසො අපොති. අථ ඛො සො උපාසකො අඤ්ඤාතරසං ආපණිකසං සරා කභාපණසං සංඝං ආහරිතා ථුල්ලනාදාය භික්ඛුනියා අදස්සි. ථුල්ලනාදා භික්ඛුනි¹ “න මෙ ආවුසො සංඝානා අපො, තෙලෙන මෙ අපො”ති. අථ ඛො සො උපාසකො යෙන සො ආපණිකො තෙනුපසංඝාමී. උපසංඝාමීනා තං ආපණිකං එතදවොච “න කිරියො අයාය සංඝානා අපො තෙලෙන අපො. හතු තෙ සංඝං, තෙලං මෙ දෙහි”ති. සථෙ මයං අයො විකතිතං හණ්ඩං පුන ආදිසිසොම² කද අමාකං හණ්ඩං විකතායිසසති. සංඝස්ස කයෙන සංඝි හටං. තෙලස්ස කයං ආහර, තෙලං හරිස්සති. අථ ඛො සො උපාසකො උජ්ඣායති බියති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනාදා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති”ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනාදා භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනාදා භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උදිස්සන්තු.

යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයා නිසංගගියං පාවිත්තියන්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති:- -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපො අධිපොතා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතාති; යං කිඤ්චි විඤ්ඤාපෙතා,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයානි: තං යපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං. පටිලාභෙන නිස්සංගගියං හොති. නිස්සංජ්ඣතඛං සංකප්පං වා ගණ්ඤං වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිස්සංජ්ඣතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපිතං, නිස්සංගගියං. ඉමාහං සංකප්පං නිස්සංජාමීති -පෙ- දදෙයානි -පෙ- දදෙයුන්ති -පෙ- අයාය දමිති.

1. ථුල්ලනාදා භික්ඛුනි එවමාහාති දිසුසතෙ මරමම ජටය සංගිති පිටකෙ

2. ආහරිසංඝාමී, සිමු i සි ii

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථූලෙනඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගිලන් වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උවසුවෙක් ථූලෙනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹි ථූලෙනඤ භික්ෂුණිය හට මෙය කියැ. “ආයඨාවෙනි, ඔබට කිනම් අපාසුවෙක්ද? ඔබට කුමක් ගෙන එනු ලබනු මනාදැයි. ඇවැත, මට ගිතෙලින් ප්‍රයෝජන වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ එක්තරා වෙළෙඳක්-හුගේ ගෙයින් කහවණුවක ගිතෙල් ගෙනවුත් ථූලෙනඤ භික්ෂුණිය හට දුන්නේ යැ. ථූලෙනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ “ඇවැත, මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ, මට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේ” යැයි (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹි ඒ වෙළෙඳ හට මෙය කියැ. “ආයඨය, ආයඨාවහට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ ල, තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේල, ඔබගේ ගිතෙල් ගන්නැ, මට තලතෙල් දෙන්නැ” යි. “ආයඨය, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙක අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? ගිතෙල් මිලයෙන් ගිතෙල් ගෙනයන ලදී. තලතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) තලතෙල් ගෙන යන්නේ යැ යි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් ආයඨ ථූලෙනන්ද තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. . . “සැබැද මහණෙනි ථූලෙනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලෙනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුදැ” යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යයි.

2. යා පත: යම් යම්බදු . . . භික්ඛුනී . . . මෝතොමෝ මේ අථීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙකා: යම් කිසිවක් විනවා,

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙයා: එය තබා අනෙකක් විනවා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි . . . ආයඨාවෙනි, මා විසින් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැරි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි” යි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයඨාවහට දෙමි යි.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනිවිභවෙනා

අනෙකුත් අනුකූලසංග්‍රහය අනුකූල විකුණුපෙති නිසස්ගතිය පාවිත්‍රියය.
අනෙකුත් වෙමනිකා අනුකූල විකුණුපෙති නිසස්ගතිය පාවිත්‍රියය.
අනෙකුත් අනුකූලසංග්‍රහය අනුකූල විකුණුපෙති නිසස්ගතිය පාවිත්‍රියය.

අනෙකුත් අනුකූලසංග්‍රහය අනුකූල විකුණුපෙති ආපනනි දුක්ඛටසං.
අනෙකුත් වෙමනිකා අනුකූල විකුණුපෙති ආපනනි දුක්ඛටසං.
අනෙකුත් අනුකූලසංග්‍රහය අනුකූල විකුණුපෙති ආපනනි.

අනාපනති: නෙකෙකුත් විකුණුපෙති, අනුකූල විකුණුපෙති.
ආනිසංසං දුක්ඛටසං විකුණුපෙති, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමි-
කායානි.

වතුකුසිකතාපදං.

3. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවතීනිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනාදු භික්‍ෂුනි
ගිලානා හොති. අප් ඛො අනුකූලනරො උපාසකො යෙන ථුලලනාදු
භික්‍ෂුනි තෙනුපසඛාමි. උපසඛාමිතො ථුලලනාදු භික්‍ෂුනි එතදවොච
කච්චි අයො ඛමනියං කච්චි යාපනියං''නනි. න මෙ ආවුසො ඛමනියං
න යාපනියනනි. අමුකසං අයො ආපණිකසං සරෙ කභාපණං
නිකිපිසාමි. තතො යං ඉවෙඡයාසි තං ආහරාපෙයාසිති. ථුලලනාදු
භික්‍ෂුනි අනුකූලනරං සිසුමානං ආණාපෙසි, ගව්ඡ සිසුමානො අමුකසං
ආපණිකසං සරා කභාපණසං තෙලං ආහරාති. අප් ඛො සා සිසුමානා
තසං ආපණිකසං සරා කභාපණසං තෙලං ආහරිතො ථුලලනාදු
භික්‍ෂුනියා අදසි. ථුලලනාදු භික්‍ෂුනි න මෙ සිසුමානො තෙලෙන
අකො සපිනා මෙ අකොති. අප් ඛො සා සිසුමානා යෙන සො
ආපණිකො තෙනුපසඛාමි, උපසඛාමිතො තං ආපණිකං එතදවොච:
''න කිර ආවුසො අයාය තෙලෙන අකො සපිනා අකො හදු
තෙ තෙලං, සපිං මෙ දෙහිති. සවෙ මයං අයො විකිතං හණ්ඞං
පුන ආදිසිසාම කද අමහාකං හණ්ඞං විකායිසාමි. තෙලසං කයෙන
තෙලං හටං. සපිසං කයං ආහර සපිං හරිසාමිති.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසිහි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසිහි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසිහි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එයම විනවා නම්, අනෙකකුත් විනවා නම්, අනුසස් දක්වා විනවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවහං . . . ආදිකම්මිකාවහං ඇවැත් නැති.

යතරවන සිකපදයි.

3. 6

පස්වන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ ගිලන්වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උවසුවෙක් ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට “කිම ආර්යාවෙනි, ඉවසිය හැකිද? කිම යැපියහැකිද”යි මෙය කියැ, “ඇවැත්, මට ඉවසිය නො හැකියැ, යැපිය නො හැකියැ”යි. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි කහවණුවක් තබන්නෙමි, එයින් යමක් කැමැත්තෙහිනම් එය ගෙන්වාගන්නේ යැයි. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිතොමෝ, “යා සික්මනුව, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කහවණුවකට තලතෙල් ගෙනෙව”යි එක්තරා සික්මනුවකට ඇණවූයැ. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙන්දාගේ ගෙයින් කහවණුවකට තලතෙල් ගෙනවුත් ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට දුන්නායැ. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුව, “මට තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේයයි” (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳුහට මෙය කිවු යැ. “ඇවැත්, ආර්යාවහං තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ. ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේ. ඔබගේ තලතෙල් ගන්නැ. මට ගිතෙල් දෙන්නැ”යි. ආර්යාවෙනි, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙකැ අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? තල තෙල් මිලයෙන් තලතෙල් ගෙන යන ලදී. ගිතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) ගිතෙල් ගෙන යන්නේයැයි.

2. අප්ථ ඛො සා සික්ඛමානා රොදහති අට්ඨාසි. භික්ෂුනියො තං සික්ඛමානං එතදවොචුං: “කිං ඤං සික්ඛමානො රොදසී”ති. අප්ථ ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අසීව්ථා -පෙ- තා උප්පායානති ධියානති විපාවෙනති: “කපං හි නාම අය්‍යා චුළුනන්ද අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤාති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ චුළුනන්ද භික්ෂුනී අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපෙසීති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ චුළුනන්ද භික්ෂුනී අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපෙසීති. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍යා නිසස්සග්ගියං පාච්ඡන්දියනති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤාති: යං කිඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤා;

අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍යානති: තං යපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිසස්සග්ගියං භොති. නිසස්සජ්ජිතබ්බං සඛස්සය වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසස්සජ්ජිතබ්බං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤං වෙනාපෙඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිසස්සග්ගියං. ඉමාහං සඛස්සය නිසස්සජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යානති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අය්‍යාය දමමිති.

අඤ්ඤං අඤ්ඤසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසස්සග්ගියං පාච්ඡන්දියං. අඤ්ඤං වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසස්සග්ගියං පාච්ඡන්දියං. අඤ්ඤං අනඤ්ඤසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙනාපෙති නිසස්සග්ගියං පාච්ඡන්දියං.

අනඤ්ඤං අඤ්ඤසඤ්ඤා අනඤ්ඤං වෙනාපෙති ආපතති දුක්ඛං සස්ස අනඤ්ඤං වෙමතිකා අනඤ්ඤං වෙනාපෙති ආපතති දුක්ඛං සස්ස. අනඤ්ඤං අනඤ්ඤසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: තඤ්ඤං වෙනාපෙති, අඤ්ඤං වෙනාපෙති, ආනිසංසං දසෙස්සඤ්ඤා වෙනාපෙති උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිතිකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

2. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ හඬමින් සිටියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ සික්මනුවහට මෙය කිහු, “සික්මනුව. කුමකට තෝ හඬතිද”යි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය පුරුනනු තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද”යි, ... සැබැද මහණෙනි පුරුනනු භික්ෂුණිතොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු කෙසේ නම් මහණෙනි, පුරුනනු භික්ෂුණි තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වේ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අක්කං වෙනාපෙක්ඛා: යම් කිසිවක් දන්වාලා;

අක්කං වෙනාපෙය්‍යා: එය තබා අනෙකක් දන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැඟිය යුතුයි ... ආර්යාවෙනි මා විසින් අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකෙක් දන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසැඟි යි...දෙන්තේ යැ...දෙන්නාහු යැ...ආර්යාවහට දෙමියි.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එය මැ දන්වා නම්, අනෙකකුත් දන්වා නම්, අනුසස් දක්වා දන්වා නම් ඇවැත් නැත. උමුන්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය නිමි.

ජටයසිකතාපදං

1. සාවතීනිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනි සඤ්ඤා විවරජාය ඡන්දකං සංභරිතා¹ අඤ්ඤාතරස්ස පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛපිතා භික්ඛුනියො උපසංඛංගිතා එතදවොචුං: “අමුක්ඛස්ස අයො පාචාරිකස්ස සරෙ විවරජාය පරික්ඛාරො නික්ඛන්තො තතො විවරං ආභාරාපෙතා භාජෙට්ඨා”ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන හෙසඡ්ඡං වේතාපෙතා පරිභුක්ඛංසු. උපාසකා ඡාතිතා උජ්ඣායනා නියනා, විපාවේනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙන සඤ්ඤා වේතාපෙසසනා”ති.

2. අරොසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායනානං නියනානං විපාවේනානං. යා නා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායනා නියනා විපාවේනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙන සඤ්ඤා වේතාපෙසසනා”ති -පෙ- සචං කිරි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙන සඤ්ඤා වේතාපෙසනාති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙන සඤ්ඤා වේතාපෙසසනාති. තෙන භික්ඛුවෙ අපසංඛානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙන සඤ්ඤා වේතාපෙසසනා නිස්සගගියං පාවිතියනාති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිප්පතා භික්ඛුනිති.

අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසා ඡායා දිනෙනා; සංඝිකෙනාති: සඤ්ඤා න ගණස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤා වේතාපෙසසනාති: යං අජායා දිනං තං යපෙතා අඤ්ඤා වේතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංගියං භොති. නිස්සංගිතඤ්ඤා සඤ්ඤා වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිස්සංගිතඤ්ඤා -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදජීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙන සඤ්ඤා වේතාපිතං නිස්සංගියං. ඉමාහං සඤ්ඤා නිස්සංගිතා -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයුනාති -පෙ- අයායා දමිති.

1. සඤ්ඤාතරා - මජ්ඣ.

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්තීන්ද්‍රනයි - එසමයෙහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙයකිහු. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරෙක් තබනලදී. එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදා ගනු මැනවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දූත ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහ දැ”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුන්ගේ (අකිරිතිශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ දැ”යි. සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වත්දැ”යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ දැ යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤාදිකෙන පරිකබ්බාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්;

සසිසිකෙන: සහනට යැ ගණයාහට නො වෙයි. එක් මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙකාපෙය්‍යා: යමක් සඳහා දෙන ලදද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි...ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි යි... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවහට දෙමියි.

අඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙනි නිසංගතියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදත්තෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වේතාපෙනි නිසංගතියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදත්තෙ අනාඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙනි නිසංගතියං පාචිත්තියං. නිසංගතියං පටිලභිතා යථාදතෙ උපනෙතං.

අනාඤ්ඤාදත්තෙ අඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට සංස. අනාඤ්ඤාදත්තෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට සංස. අනාඤ්ඤාදත්තෙ අනාඤ්ඤාදත්තසංඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙත්වා උපනෙති, ආපදස්සු, උමමතතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

3. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවත්තිදුතං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ෂුනී සංඝස්ස චීවරත්ථාය ඡන්දකං සංහරිතා අඤ්ඤාතරස්ස පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිතා භික්ෂුනියො උපසංඝාමිකා එතදවොචුං: අමුක්ඝස්ස අයො පාචාරිකස්ස සරෙ චීවරත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිනෙතො, තතො චීවරං ආහරාපෙතො භාපෙථා''ති. භික්ෂුනියො තෙන ච පරික්ඛාරෙන සයමි යාවිතා හෙසජ්ජං වේතාපෙතා පරිභුක්ඤ්ඤා. උපාසකා ජාතිකා උජ්ඣායනාහි බියනාහි විපාවෙනාති: ''කථං හි නාම භික්ෂුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝස්ස ධුමංකෙන¹ අඤ්ඤං වේතාපෙසංගාහි''ති. -පෙ- සදිඨං කිරි භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝස්ස ධුමංකෙන¹ අඤ්ඤං වේතාපෙනාහිති. සදිඨං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝස්ස ධුමංකෙන සංඝස්ස ධුමංකෙන අඤ්ඤං වේතාපෙසංගාහි. තෙනං භික්ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උදිසිනතු.

යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤාදත්තෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාදදිසිකෙන සංඝස්ස ධුමංකෙන සංඝස්ස ධුමංකෙන අඤ්ඤං වේතාපෙයා නිසංගතියං පාචිත්තියංගාහි.

1. සංයාචිකෙන - මජ්ඣ.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසිහි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දේහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසිහි පවති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගන්වානම් නිසිහි පවති වෙයි. නිසැල්දයක් පිළිලැබ දෙනලද පරිදි ඵලවිය යුතු යි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දේහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දේහි නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් (අනෙකක් සඳහා) ඵලවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ ඵලවානම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපදය නිමි.

3. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - ඵ සමයෙහි වනාහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙකුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත ඵලැඹු මෙය කිහ. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙකුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී, එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදගනු මැනැවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින්දු තුමු මැ ඉල්වා ගෙන බෙහෙත් මිලයට ගන්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දෑන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහ සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූ හු දෑ”යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් දහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වත්දෑ”යි සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු දෑ යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසිහිපවති වෙ යයි.

පාචිකයපාළි හික්කුනිවිහබේගා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුමිං අපෙකං අධිපෙතා හික්කුනිති.

අඤ්ඤදත්තේන පරිකබ්බා රෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙනාති: අඤ්ඤසසන්ධාය දිනෙනන.

සංසිකෙනාති: සඛ්ඤ්ඤා න ගණ්ඤ්ඤා න එකභික්කුනියා,

සඤ්ඤාචිකෙනාති: සයං යාචිත්වා,

අඤ්ඤං වේතාපෙයායාති: යං අත්ථාය දින්නං, තං යං පෙත්වා අඤ්ඤං වේතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිසස්සග්ගියං භොති, නිසස්සජ්ඣිතං සඛ්ඤ්ඤා වා ගණ්ඤ්ඤා වා එකභික්කුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්කුවෙ නිසස්සජ්ඣිතං -පෙ- ඉදං මේ අයො අඤ්ඤදත්තේන පරිකබ්බා රෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන සංසිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං වේතාපිතං නිසස්සග්ගියං, ඉමාහං සඛ්ඤ්ඤා නිසස්සජාමිති -පෙ- දදෙය්‍යුනති -පෙ- අයායාය දමමිති.

අඤ්ඤදත්තේන අඤ්ඤදත්තසඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිසස්සග්ගියං පාචිතියං. අඤ්ඤදත්තේන වේමනිකා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිසස්සග්ගියං පාචිතියං. අඤ්ඤදත්තේන අනාඤ්ඤදත්තසඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිසස්සග්ගියං පාචිතියං. නිසස්සට්ඨං පටිලභිත්වා යථාදතෙ උපනෙතබ්බං.

අනාඤ්ඤදත්තේන අඤ්ඤදත්තසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛං සස. අනාඤ්ඤදත්තේන වේමනිකා ආපතති දුක්ඛං සස. අනාඤ්ඤදත්තේන අනාඤ්ඤදත්තසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙත්වා උපනෙති, ආපදස්සු, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසිකබ්බාපදං

2. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුනි'... මෝතොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුණිය යි.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකබ්බායෙන අඤ්ඤාදායකෙන: අනෙකක්
සදහා දුන්;

සබ්බකෙන: සහනට යැ, ගණයාහට නො වෙයි, එක් මෙහෙණ
කට නො වේ,

සඤ්ඤාදායකෙන: තමා විසින් ඉල්වාගත්;

අඤ්ඤාදායකෙන: වෙනාපෙය්‍යා: යමක් සදහා දෙන ලද ද, එය තබා
අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් පියෝහි දුකුළා වෙයි, ප්‍රතිලාභයෙන්
නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ
නිසැපිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි...
ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා
විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් මාවිසින් අනෙකක් මිලදී
ගත්වන ලදී. මෙය නිසැහිවිය. මම මෙය සහනට නිසප්මි යි...
දෙන්තේ යැ ... දෙන්නාහුයැ ... ආර්යාවහට දෙමි යි.

අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා දෙන ලද
සත් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසැහි පවති වෙයි.
අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී
ගත්වානම් නිසැහි පවති වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො
අනෙකක් සදහා දෙන ලද සත් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා
නම් නිසැහි පවති වෙයි. නිසැපුද්ද ය පිළිලාබ දෙන ලද පරිදි එළවිය
යුතුයි.

නො අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා
දෙන ලද සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක්
සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නො අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සදහා දෙන
ලද සත් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවනම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත.
ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය යි.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවකීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කැතරස්ස පුගස්ස පරිවෙණවාසිකා භික්ඛුනියො යාගුයා කිලමනති. අට්ඨ ඛො සො පුගො භික්ඛුනිනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරිත්වා අක්කැතරස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරෙ පරික්කාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො උපසඬායමිත්වා එතදවොච : “අමුක්කස්ස අයො ආපණ්ණිකස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්කාරො නික්ඛිතො තතො තණ්හිලං ආහරාපෙත්වා යාගුං පවාපෙත්වා පරිභුක්ඛංවා”ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්කාරෙන භෙසජ්ජං වෙතාපෙත්වා පරිභුක්ඛංසු. අට්ඨ ඛො සො පුගො ජානිත්වා උජ්ඣායති ධියති විපාවෙති; “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අක්කැදද්ධිකෙන පරික්කාරෙන අක්කැදද්ධිසිකෙන මහාජනිකෙන අක්කැදං වෙතාපෙසසනති”ති -පෙ- සථං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අක්කැදද්ධිකෙන පරික්කාරෙන අක්කැදද්ධිසිකෙන මහාජනිකෙන අක්කැදං වෙතාපෙතතිති. සඬං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අක්කැදද්ධිකෙන පරික්කාරෙන අක්කැදද්ධිසිකෙන මහාජනිකෙන අක්කැදං වෙතාපෙසසනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවක්ඛි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අක්කැදද්ධිකෙන පරික්කාරෙන අක්කැදද්ධිසිකෙන මහාජනිකෙන අක්කැදං වෙතාපෙසස නිසසගගියං පාවිතතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

අක්කැදද්ධිකෙන පරික්කාරෙන අක්කැදද්ධිසිකෙනාති: අක්කැදස්සත්ථාය දින්නාන.

මහාජනිකෙනාති: ගණස්ස න සඬස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අක්කැදං වෙතාපෙසසාති: යං අත්ථාය දින්නං, තං යපෙත්වා අක්කැදං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං. පටිලාභෙන නිසසගගියං භොති, නිසසජ්ජතඛං සඬස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවක්ඛි පන භික්ඛුවෙ නිසසජ්ජතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අක්කැදද්ධිකෙන පරික්කාරෙන අක්කැදද්ධිසිකෙන මහාජනිකෙන අක්කැදං වෙතාපිතං නිසසගගියං. ඉමාහං සඬස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙයානි -පෙ- දදෙයානුනති -පෙ- අයාය දමෙති.

අක්කැදද්ධිකෙ අක්කැදද්ධිකසඤ්ඤා අක්කැදං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිතතියං. අක්කැදද්ධිකෙ වෙමනිකා අක්කැදං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිතතියං. අක්කැදද්ධිකෙ අනක්කැදද්ධිකසඤ්ඤා අක්කැදං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිතතියං. නිසසඬං පටිලභිත්වා යථාදනෙ උපනෙතඛං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදාන යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණෝ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දැනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළඹා මෙය කී යැ: ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළඳහුගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරක් තබන ලදී. එයින් සහල් ගෙන්වාගෙන හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනවැ යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳූහ. එකල්හි ඒ මුළුව දැන ලමුකොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි, “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද?” යි... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වන් ද?” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

අඤ්ඤාදිකෙත පරිකබ්බා රෙන අඤ්ඤාදිසිකෙත: අනෙකක් සඳහා දුන්

මහාජනිකෙත: ගණහට යැ සහනට නො වෙයි, එක්මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙනලද ද, එය තබා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟි යුතු යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි.... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිල දී ගත්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසජ්ඣි යි ... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසැඟි පවිත්‍ර වෙයි. නිසැඟි දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

පාවිතය පාළු හිතවුන් විභවය

අනුකූලයකිනෙ අනුකූලයක සැකසූ ආපනති දුක්ඛකටය. අනුකූලයකිනෙ වෙම නිකා ආපනති දුක්ඛකටය. අනුකූලයකිනෙ අනුකූලයක සැකසූ ආපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙකා උපනෙති, ආපදසු, උමග්ගිකාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

අටමසිකතාපදං.

3. 9

නවමසිකතාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන අනුකූලතරසස පුගසස පරිවෙණවාසිකා හිතවුන්ගේ යාගුයා කිලමනි. අට බො සො පුගො හිතවුන්ගේ යාගු අත්තාය ජනකං සංහරිතා අනුකූලතරසස ආපනතිකසස සරෙ පරිකුරං නිකුතිපිතා හිතවුන්ගේ උපසංචාරිතා එතදවොච: “අමුකසස අයො ආපනතිකසස සරෙ යාගු අත්තාය පරිකුරො නිකුතිතො. තතො තණ්දුලං¹ ආහරාපෙතා යාගුං පවාපෙතා පරිහුණ්දා”ති. හිතවුන්ගේ තෙන ව පරිකුරොතෙ සයමි යාවිතා හෙසජ්ජං වෙතාපෙතා පරිහුණ්දාසු. සො පුගො ජාතිකා උපකායති ධියති විපාවෙති: “කපං හි නාම හිතවුන්ගේ අනුකූලයකිනෙ පරිකුරොතෙ අනුකූලයකිනෙ මහාජනිකෙන සැකසුවකෙන අනුකූලං වෙතාපෙතානි”ති. -පෙ- සචං කිර හිතවුන්ගේ හිතවුන්ගේ අනුකූලයකිනෙ පරිකුරොතෙ අනුකූලයකිනෙ මහාජනිකෙන සැකසුවකෙන අනුකූලං වෙතාපෙතානි”ති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කපං හි නාම හිතවුන්ගේ හිතවුන්ගේ අනුකූලයකිනෙ පරිකුරොතෙ අනුකූලයකිනෙ මහාජනිකෙන සැකසුවකෙන අනුකූලං වෙතාපෙතානි. තෙනං හිතවුන්ගේ අපසංකානං වා පසාදය -පෙ- එවණි පන හිතවුන්ගේ හිතවුන්ගේ ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හිතවුන් අනුකූලයකිනෙ පරිකුරොතෙ අනුකූලයකිනෙ මහාජනිකෙන සැකසුවකෙන අනුකූලං වෙතාපෙතා නිසංගගියං පාවිතිය”නති.

2. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- හිතවුන්හි; -පෙ- අයං ඉමසමිං අතො අධිපොතා හිතවුන්හි.

1. තණ්දුලං - මජ්ඣං

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපදය.

3. 9

නවවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්තිනිදායි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණෝ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළුකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දැනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කී යැ. ආර්යාවෙහි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි හුළුකැන් පිණිස පිරිකරෙක් තබනලදි. එයින් සහල් ගෙන්වා හුළුකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ"යි, මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා බෙහෙත් මිල දී ගත්වා වැළඳූහ. ඒ මුළුව දැන ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහ ද යි...සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහ ද යි, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසභිපවිති වේ" යයි.

2. යා පන; යම්, යම්බදු...හිකවුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාචිත්තිය පාළු හි කවුනි විහරෙයා

අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පරිකර්මයෙන් අඤ්ඤාදිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසිසා කාය දිනෙතන.

මහාජනිකෙනාති: ගණයාන න සමසසස න එකභිතඛුනියා.

සඤ්ඤාචිකෙනාති: සයං යාචිතා.

අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පෙනාපෙයානාති: යං අකාය දිනනං තං යපෙතා අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසසාග්ගියං හොති. නිසසාජජි-තබ්බං සමසසස වා ගණයාන වා එකභිතඛුනියා වා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිසසාජජිතබ්බං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පරිකර්මයෙන් අඤ්ඤාදිසිකෙන මහාජනිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පෙනාපිතං නිසසාග්ගියං. ඉමාහං සමසසස නිසසාජාමී''ති -පෙ- දදෙයානාති -පෙ- දදෙයානාති -පෙ- අයායාය දමිති.

අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් අඤ්ඤාදැක්වීම සඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පෙනාපෙති නිසසාග්ගියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් වෙමතිකා අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පෙනාපෙති නිසසාග්ගියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදැක්වීමෙන් අනාඤ්ඤාදැක්වීම සඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පෙනාපෙති නිසසාග්ගියං පාචිත්තියං, නිසසාග්ගියං පටිලභිතා යථාදුතෙ උපනෙතබ්බං.

අනාඤ්ඤාදැක්වීමෙන් අඤ්ඤාදැක්වීම සඤ්ඤාදැක්වීමෙන් පෙනාපෙති දුක්ඛං. අනාඤ්ඤාදැක්වීමෙන් වෙමතිකා අනාඤ්ඤාදැක්වීමෙන් දුක්ඛං. අනාඤ්ඤාදැක්වීමෙන් අනාඤ්ඤාදැක්වීම සඤ්ඤාදැක්වීමෙන් අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙතා උපනෙති, ආපදසු, උමමතියාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

නවමසිකකාපදං.

අක්කදකිකෙන පරිකබාරෙන අක්කදදිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්.

මහාජනිකෙන: ගණයාහට යැ, සහනට නො වෙයි, එක් මෙහෙණකට නො වේ.

සක්කදාවිකෙන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අක්කදවෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැපිය යුතු යි. ... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැහි විය, මම මෙය සහනට නිසපමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසහි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසහි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසහි පවිති වේ. නිසැපු දය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි ඵළුවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නොදෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් ඵළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ ඵළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකඛාපදං

1. සාවස්තීනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි බහුසංඝා භොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං¹ කාතුං. බහු මනුස්සා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි පසිරුපාසනාති. තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරිවෙණං උද්දියති². මනුස්සා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි එතදවොචුං: “කිසසීදං තෙ අයො පරිවෙණං උද්දියති”ති. නත්ථාචුසො දයකා නත්ථි කාරකාති. අථ බො තෙ මනුස්සා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරිවෙණත්ථාය ඡන්දකං සංහරිත්වා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරික්ඛාරං අදංසු. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි තෙන ච පරික්ඛාරෙන සයම්පියාචිත්වා භෙසස්සං වෙනාපෙත්වා පරිභුක්ඛං. මනුස්සා ජාතිත්වා උප්ඛායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අයං ථුලලනඤ්ඤා අක්ඛදද්ධිකෙන පරික්ඛාරෙන අක්ඛදද්ධිකෙන පුග්ගලිකෙන සක්ඛ්ඤාවකෙන අක්ඛදද්ධිකෙන පරික්ඛාරෙන අක්ඛදද්ධිකෙන පුග්ගලිකෙන සක්ඛ්ඤාවකෙන අක්ඛදද්ධිකෙන වෙනාපෙත්තිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවො ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අක්ඛදද්ධිකෙන පරික්ඛාරෙන අක්ඛදද්ධිකෙන පුග්ගලිකෙන සක්ඛ්ඤාවකෙන අක්ඛදද්ධිකෙන වෙනාපෙත්තිති. තෙනං භික්ඛවො අපසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවක්ඛො පන භික්ඛවො භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු;

“යා පන භික්ඛුනි අක්ඛදද්ධිකෙන පරික්ඛාරෙන අක්ඛදද්ධිකෙන පුග්ගලිකෙන සක්ඛ්ඤාවකෙන අක්ඛදද්ධිකෙන වෙනාපෙත්වා නිසසග්ගියං පච්චතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති; -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතො අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

අක්ඛදද්ධිකෙන පරික්ඛාරෙන අක්ඛදද්ධිකෙනාති: අක්ඛදද්ධිකෙනාති, දිනෙනා,

පුග්ගලිකෙනාති: එකාය භික්ඛුනියා න සඛ්ඤාසං න ගණ්ඤාසං,

සක්ඛ්ඤාවකෙනාති: සයං යාචිත්වා,

අක්ඛදද්ධිකෙන වෙනාපෙත්වාති: යා අත්ථාය දිනං නං යපෙත්වා අක්ඛදද්ධිකෙන වෙනාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසසග්ගියං භොති. නිසසග්ගියං සඛ්ඤාසං වා ගණ්ඤාසං වා එකභික්ඛුනියා වා. එවක්ඛො පන භික්ඛවො නිසසග්ගියං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො අක්ඛදද්ධිකෙන පරික්ඛාරෙන අක්ඛදද්ධිකෙන පුග්ගලිකෙන සක්ඛ්ඤාවකෙන අක්ඛදද්ධිකෙන වෙනාපෙති නිසසග්ගියං ඉමාහං සඛ්ඤාසං නිසසග්ගියං”ති -පෙ-දදෙයානාති -පෙ- අයං දම්මිති.

1. ධම්මකථං-සමුච්ඡි

2. උද්දියති-මජ්ඣිමනිකායෙ

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරදවූවා දහැමි කලා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය ඇසිරි කෙරෙති. එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන බිඳ වැටෙයි, මිනිස්සු ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට “ආර්යාවෙනි, ඔබගේ මේ පිරිවෙන කුමක් හෙයින් බිඳවැටේ” ද යි මෙය කීහු. ඇවැත්නි, දයකයෝ නැතියහ. කාරකයෝ නැතියහයි. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන පිණිස (මෙරමා) සඳ හා රිසි දනවා පිරිකරක් ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුන්හ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පිරිකරිනුදු තොමෝ මැ යැද බෙහෙත් මිල දී ගත්වා වැළඳු යැ. මිනිස්සු දනැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වූ ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසාදුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසති පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අඤ්ඤාත්මිකෙන පරිකබ්බාරෙන අඤ්ඤාදිසිකෙන : අනෙකක් සඳහා දුන්.

පුගගලිකෙන: එක් මෙහෙණකහට යැ, සහනට නො වෙයි, ගණයාහට නො වේ.

සඤ්ඤාවිකෙන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අඤ්ඤාං වේතාපෙය්‍යා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි, මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... ආර්යාවෙනි. අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුහුල් සතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට දෙමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

පාවිත්‍රියපාළු හික්වුනිවිහබෙහා

අඤ්ඤදත්තෙ අඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිසංසනියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤදත්තෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිසංසනියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤදත්තෙ අනඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා අඤ්ඤං වේතාපෙති නිසංසනියං පාවිත්තියං. නිසංසං ථං පටිලභිතො යථාදුතෙ උපනෙතඛං.

අනඤ්ඤදත්තෙ අඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛං සංසං. අනඤ්ඤදත්තෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛං සංසං. අනඤ්ඤදත්තෙ අනඤ්ඤදත්තසංඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති : සෙසකං උපනෙති, සාමීකෙ අපලොකෙතො උපනෙති, ආපදසු, උමුගතිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

3. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදුතං - තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනි බහුසංඝා හොති භාණ්ඩා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො සීතකාලෙ මහගං කම්බලං පාරුපිතො යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනි තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිතො ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනි. අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං බො රාජානං පසෙනදි කොසලං ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනි ධම්මො කථාය සඤ්ඤාසංසි සමාදපෙසි සමුත්තෙපෙසි සමපහංසෙසි. අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනියා ධම්මො කථාය සඤ්ඤාසංසො සමාදපිතො සමුත්තෙපිතො සමපහංසිතො ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනි. එතදවොච : “වදෙය්‍යාසි අයො යෙන අකො”ති. සවෙ මෙ කං මහාරාජ දතුකාමොසි ඉමං කම්බලං දෙහිති. අථ බො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනියා කම්බලං දතො උට්ඨායාසනා ථුල්ලනඤ්ඤා හික්වුනි. අභිවාදෙතො පදකංඤ්ඤා කතො පක්ඛාමි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, නිසැල් දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

3. 11

එකොළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුලලනන්ද හික්කුණි බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණ්ඩු ඇත්ති විශාරද වූවා දැනුම් කරා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි, එකල්හි ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජතෙමේ ශීතකාලයෙහි මහඇඟි පලසක් පොරවා ජුලලනන්ද හික්කුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ ජුලලනන්ද හික්කුණිය සකසා වැද එකත්පසෙකැ හුන්නේ යැ. එකත් පසෙකැ හුන්නාවූ මැ ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජහට ජුලලනන්ද හික්කුණි තොමෝ දැනුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජ තෙමේ ජුලලනන්ද හික්කුණිය විසින් දැනුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ජුලලනන්ද හික්කුණියට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ, දෙනුකැමැත්තෙහි නම් මේ පලස මට දෙන්නැ යි කිවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජතෙමේ ජුලලනන්ද හික්කුණියට පලස දී හුනස්නෙන් නැගිට ජුලලනන්ද හික්කුණිය සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මනුස්සා උප්ඛායනති බියනති විපාවෙනති; “මභිව්ජා ඉමා භික්ෂුනියො අසනතුට්ඨා, කථං හි නාම රාජානං කමඛලං විඤ්ඤාපෙය්‍යනති”ති. අයෙසාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායනානං බියනනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චජා -පෙ- තා උප්ඛායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා රාජානං කමඛලං විඤ්ඤාපෙය්‍යති”ති -පෙ- සචචං කිරි භික්ඛවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනි රාජානං කමඛලං විඤ්ඤාපෙය්‍යති. සචචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනි රාජානං කමඛලං විඤ්ඤාපෙය්‍යති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිංසතු;

“ගරුපාපුරණං¹ පන භික්ෂුනියා වේතාපෙනතියා චතුක්කංසපරමං වේතාපෙනතියං, තතො වෙ උතතරිං² වේතාපෙය්‍යා නිසසගගියං පාවිතතියං”ති.

3. ගරුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්චි සිත්තකාලෙ පාපුරණං;

වේතාපෙනතියාති: විඤ්ඤාපෙනතියා.

චතුක්කංසපරමං වේතාපෙනතියාති: සොළසකභාපණ්ණානකං වේතාපෙනතියං.

තතො වෙ උතතරිං වේතාපෙය්‍යාති: තතුතරිං විඤ්ඤාපෙනි පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිසසගගියං භොති. නිසසජ්ඣතඛං සඛ්ඤ්ඤා වා ගණ්ඤ්ඤා වා ඵකභික්ෂුනියා වා. ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣතඛං -පෙ- “ඉදං මෙ අයෙග්ග ගරුපාපුරණං අතිරෙකචතුක්කංසපරමං වේතාපෙනං නිසසගගියං ඉමාහං සඛ්ඤ්ඤා නිසසජාමිති” -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යනති -පෙ- අය්‍යාය දමමිති.

අතිරෙකචතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා වේතාපෙනි නිසසගගියං පාවිතතියං. අතිරෙකචතුක්කංසෙ වෙමතිකා වේතාපෙනි නිසසගගියං පාවිතතියං. අතිරෙකචතුක්කංසෙ උනාකසඤ්ඤා වේතාපෙනි නිසසගගියං පාවිතතියං.

උනාකචතුක්කංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංසස. උනාකචතුක්කංසෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංසස. උනාකචතුක්කංසෙ උනාකසඤ්ඤා³ අනාපනති.

1. ගරුපාපුරණං - මජ්ඣං.

2. උතතරිං - මජ්ඣං.

3. උනාකචතුක්කංසසඤ්ඤා-සිමු ii

2. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “මේ භික්ෂුණිහු මහත් ගිජුකම් ඇතියාහු යැ, ලද්දකින් නොසතුටුවන්නාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් පලසක් විනවුණුද”යි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ගබ්ඳ) ඇසුහු මැ යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “කෙසේ නම් ආර්යා ථූලෙනන්ද රජුගෙන් පලසක් විනවූ ද”යි...සැබැද මහණෙනි, ථූලෙනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවූ ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලෙනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

ගරු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් සොළොස්කභවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතුයි, ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වේ යැයි.

3. ගරුපාපුරණ නම්: ශීතකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්;

වෙනාපෙන්නියා: විනවන්නිය විසින්;

වතුක්කංසපරමං වෙනාපෙනකං: සොළොස් කභවණුවක් අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උත්තරං වෙනාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... “ආර්යාවෙනි, අයිරා සොළොස් කභවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ගරු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදුවැ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි”යි ... දෙන්-නේ යැ ... දෙන්නාහුසැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අයිරා සොළොස් කභවණුයෙහි අයිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අයිරා සොළොස් කභවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අයිරා සොළොස් කභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු සොළොස් කභවණුයෙහි අයිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: වතුකකංසපරමං වෙනාපෙනි. උනකවතුකකංස පරමං වෙනාපෙනි, ඤාතකානං, පවාටිතානං, අඤ්ඤාසිසකාය, අතතොධනෙන, මහග්ගං වෙනාපෙනුකාමස්ස අප්පග්ගං වෙනාපෙනි, උමුතතිකාය -පෙ- අදිකමමකායාති.

එකාදසමසිකඛාපදං.

3. 12

දවාදසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්සියං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි බහුසුතා හොති භාණ්ඩකා විසාරද්ද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො උණ්ණකාලෙ මහග්ගං ඛොමං පාරුපිතො යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිතො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො රාජානං පසෙනදි කොසලං ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ධම්මො කථාය සඤ්ඤාසිස, සමාදපෙසි. සමුතෙතජෙසි, සමපභංගෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා ධම්මො කථාය සඤ්ඤාසිතො සමාදපිතො සමුතෙතජිතො සමපභංගිතො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි එතදවොච: “වදෙය්‍යාසි අයෙය යෙන අකො”ති. සචෙ මෙ කං මහාරාජ දතුකාමොසි, ඉමං ඛොමං දෙහිති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා ඛොමං දතො උට්ඨායාසනා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අභිවාදෙතො පදකබ්භං කතො පකකාමි.

2. මනුස්සා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: “මහිව්ඡා ඉමා භික්ඛුනියො අසන්ඤ්ඤා කථං හි නාම රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසනාතිති”. අසෙය්‍යාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අභිව්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසනාති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසිති. සචං භගවා.

සොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනුසොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන් ගෙන්, පැවැරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, මහඇතියක් විනවනු කැමැතියහුගෙන් මඳ අගය ඇතියක් විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමුතනිකාවට ... ආදිකමම්කාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

3. 12

දොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි ජුලානන්ද හික්‍ෂුණි තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දෑහැමි කරා කියන්නට අගුවූවා වෙයි. එකල්හි ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජ තෙමේ උෂ්ණකාලයෙහි මහඇඟි කොමු පිළියක් පෙරෙවගෙන ජුලානන්ද හික්‍ෂුණිය වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ජුලානන්ද හික්‍ෂුණිය සකසා වැඳ එකත් පසෙකැ හුන්නා වූ ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජහට ජුලානන්ද හික්‍ෂුණි තොමෝ දෑහැමි කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙඳ ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජ ජුලානන්ද හික්‍ෂුණිය විසින් දෑහැමි කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙඳගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ජුලානන්ද හික්‍ෂුණියට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයෙක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මේ කොමු පිළිය මට දෙන්නැ යි කිවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනජිත් කොශල රජ ජුලානන්ද හික්‍ෂුණියට කොමු පිළිය දී හුනස්නෙන් නැගිට ජුලානන්ද හික්‍ෂුණිය සකසා වැඳ පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මේ හික්‍ෂුණිහු මහත් ගිජුකම් ඇතියාහු ය, ලද දෙයින් නො සතුටු වූවාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවුහු” ද යි, හික්‍ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ත්ති ශබ්දය) “ඇසුහු මැ යි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුලානන්ද රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුලානන්ද හික්‍ෂුණි රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,

පාවිත්‍රියපාළි හි තබුනි විභවෙනා

විගරහි බුද්ධෝ හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ පුට්ටනඤ්ඤා
හික්ඛුනී රාජානං බොමං විඤ්ඤාපෙසසති. නෙතං හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං
වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ හික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං
උද්දියන්තු;

“ලුප්පාපුරණං¹ පන හික්ඛුනියා වේතාපෙනතියා අඛස්සෙය්‍යාකංස-
පරමං වේතාපෙනබ්බං. තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙය්‍යා
නිස්සග්ගියං පාවිත්තිය”නති.

3. ලුප්පාපුරණං නාම: යං කිඤ්චි උණ්ණකාලෙ පාපුරණං.

වේතාපෙනතියාති: විඤ්ඤාපෙහතියා.

අඛස්සෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපෙනබ්බනති: දසකහාපණ්ණනකං
වේතාපෙනබ්බං.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙය්‍යාති: තතුත්තරිං විඤ්ඤාපෙති
පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංගියං හොති. නිස්සංගිතබ්බං
සංඝස්ස වා ගණස්ස වා එකහික්ඛුනියා වා. එවිඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ,
නිස්සංගිතබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ලුප්පාපුරණං අතිරෙක
අඛස්සෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපිතං නිස්සග්ගියං. ඉමානං සංඝස්ස
නිස්සංගිතිය”නති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුනති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අතිරෙකඅඛස්සෙය්‍යාකංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා වේතාපෙති නිස්සංගියං
පාවිත්තියං. අතිරෙකඅඛස්සෙය්‍යාකංසෙ වෙමතිකා වේතාපෙති නිස්සංගියං
පාවිත්තියං. අතිරෙකඅඛස්සෙය්‍යාකංසෙ උනාකසඤ්ඤා වේතාපෙති
නිස්සංගියං පාවිත්තියං.

උනාකඅඛස්සෙය්‍යාකංසෙ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංසස්ස.
උනාකඅඛස්සෙය්‍යාකංසෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංසස්ස. උනාක-
අඛස්සෙය්‍යාකංසෙ උනාකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: අඛස්සෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපෙති, උනාකඅඛස්ස-
ෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපෙති, ඤානකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසාන්ධිය,
අත්තනො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපෙතුකාමස්ස අප්පග්ගං වේතාපෙති,
උමමිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ආදසමසික්ඛාපදං.

1. ලුප්පාපුරණං - පෙස;

භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලිතන්ද භික්ෂුණී රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ලුහු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් දසකභවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතු යි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිති වේ” යයි.

3. ලුහුපාපුරණ නම්: උෂ්ණකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්.

වෙනාපෙන්තියා: විනවන්නිය විසින්.

අභිස්තෙය්‍යාකංසපරමං වෙනාපෙනබ්බං: දසකභවණු අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උත්තරිං වෙනාපෙය්‍යා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැපිය යුතු යි ... “ආර්යාවෙනි, අධිරා දස කභවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ලුහු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදු වූ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි” යි ... දෙන්නේ යෑ ... දෙන්නාහු යෑ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අධිරා දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

උනු දසකභවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකභවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනු දසකභවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන්ගෙන්, පැවරූ වන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්; තමාගේ ධනයෙන්, මහඇඟියක විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම්; ඇවැත්, නැත. උච්ඡන්ධකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දොළොස්වන සිකපද යි.

කෙසේ උද්ගත :

පහත අකාලකාලයේ - පරිවර්තන ව විකෘතිය
වෙනාපෙනා අකෘතිය - සබ්බකයෝ මහාජනී
සකෘතිය පුනරුත්ථාන - වතුකත-සබ්බකයෝකානි.

උද්ගතා ඛො අයායො තිස්සගගියා පාවිත්තියා ධම්මා.
තත්තයායො පුච්ඡාමි කච්චිත් පරිසුද්ධා. දුතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත්
පරිසුද්ධා. තතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත් පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධායායො
තත්තා තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමිති.

තිස්සගගියා නිව්ඪිතා¹

1. භික්ෂුනිවිභවෙන තිස්සගගියකෙන. නිව්ඪිතා, මජ්ඣ;

ඔවුන්ගේ උද්දහය :

පත්ත යැ අකාල කාල යැ පරිවත්ත යැ විඤ්ඤාපන යැ වේතාපන යැ අඤ්ඤාදායීක යැ සංඛික යැ මහාජනික යැ සංඤ්ඤාවික යැ පුගාලික යැ චතුක්කංස (පරම) යැ අඛණ්ඩකයා (කංසපරම) යැ යි.

ආර්යාවෙනි, තිස් නිසඟි පවිත් ධම්ම උදෙසන උදහ මැ යි, එහිලා ආර්යාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවට දු පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? ආර්යාවෝ මෙහි ලා පිරිසුදුහ, එහෙයින් නිහඬයහ, මෙසේ මෙය දරමි යි.

නිසැඟිනු නිමියහ.

පාවිතනිය බණ්ඩා

1 ලසුනවගො

4. 1. 1

පයමසිකතාපදං

ඉමෙ බො පනායායො ජසට්ඨිසනා පාවිත්තියා ධම්මො උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන භික්ඛුනිසංඝෙසා ලසුනෙන පචාරිතො හොති. යාසං අයානං ලසුනෙන අජෝ අහං ලසුනෙනාති. බෙත්තපාලො ව ආණ්ණො හොති. සවෙ හි භික්ඛුනියො ආගච්ඡන්ති. එකෙකාය¹ භික්ඛුනියා දෙව තයො හණ්ඩිකෙ දෙහිති. තෙන බො පන සමයෙන සාවකීයං උසස්සවො හොති. යථාහතං ලසුනං පරික්ඛයං අගමාසි. භික්ඛුනියො තං උපාසකං උපසංඝමිත්වා එතදවොද්ධුං. “ලසුනෙන ආවුසො අජෝ”ති. නක්ඛයො² යථාහතං ලසුනං පරික්ඛිණං බෙත්තං ගච්ඡන්ති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි බෙත්තං ගහන්තො න මත්තං ජානිත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසී³. බෙත්තපාලො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො න මත්තං ජානිත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසස්සන්ති”ති.

2. අයෙසාසුං බො භික්ඛුනියො තස්ස බෙත්තපාලස්ස උජ්ඣායනස්ස ඛියනතස්ස විපාවෙනස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා න මත්තං ජානිත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි න මත්තං ජානිත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසිති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි න මත්තං ජානිත්වා බහුං ලසුනං හරාපෙසස්සන්ති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ධම්මෙ කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති.

3. භුතපුබ්බං භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පජාපතී අහොසි. තිස්සො ව ධිතරො නඤ්ඤා නඤ්ඤානඤ්ඤා. අථ බො භික්ඛුවෙ සො බ්‍රාහ්මණො කාලං කත්වා අඤ්ඤාතරං හංසයොති. උපපජ්ජී. තස්ස සබ්බසොවණ්ණමයා පත්තා අහෙසුං. සො තාසං එකෙකං පත්තං දෙති. අථ බො භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා

1. එකමෙකාය-මජ්ඣං,
2. න නක්ඛයො-සිමු ii
3. අහරාපෙසි-සිමු i සිමු ii

පාච්ඡන්ද්‍ය කාණ්ඩය

ලසුනවගීය

4. 1. 1

පළමු සිකපදය

ආයතීවෙනි, මේ එක්සිය සසාරක් පවති ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේ-
පිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා
උවසුවකු විසින් හික්ෂුණි සබ්බ තෙමේ ලුහුනෙන් පවරන ලද්දේ
වෙයි. යම් ආයතී කෙනකුන්ට ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම්
මම ලුහුනෙන් (පවරම්) යි. ඉදින් මෙහෙණෝ පැමිණෙත් නම්
එක් එක් මෙහෙණකට දෙනු ලුහුනු පොකුරක් දෙවයි කෙත්පල්
තෙමින් අණවන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි සැවැතෙහි
උත්සවයෙක් වෙයි. ගෙනවුත් තුබු ලුහුනු නිමාවට ගියේ යැ.
මෙහෙණෝ ඒ උවසු වෙත එළැඹූ ඇවැත, ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන
වේ යයි, තෙල කරුණ කිහු. නැත ආයතීවෙනි, ගෙනවුත් තුබු
ලුහුනු අවසන් විය. කෙතට යනු මැනැවැ යි. ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි
කෙතට ගොස් පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු යැ.
කෙත්පල් තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි:
“කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා
ගත්තු ද” යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන.
ඒ කෙත්පල්හුගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යි. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ථූලෙනන්ද පමණ නො දන
බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථූලෙනන්ද
හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි.
සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ
නම් මහණෙනි, ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ
ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය
පිණිස හෝ නො වෙයි . . . දහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුහ.

3. මහණෙනි, පෙරවූවක් කියමි. ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි එක්තරා
බමුණක්හුගේ අමු වූ යැ. නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරීනන්ද යැයි
දියණියෝ තිදෙනෙක් ද වූහ. එකල්හි මහණෙනි, ඒ බමුණු තෙමේ
කල්‍රිය කොට එක්තරා භංසයොනියෙකු උපන්නේ යැ. ඔහුගේ
පියාපත් සියල්ල රන්මුවා විය. හෙතෙමේ ඔවුනට එක් එක් පියා-
පතක් දෙයි. එකල්හි මහණෙනි, ථූලෙනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ

භික්ෂුනී අයං භංසො අමිභාකං එකෙකං පතනං දෙනීති නං භංසරාජං¹ ගහෙතො නිසුතං අකාසි. තස්ස පුත ජායමානා පතනා සෙනා සමපජ්ඣ. තදපි භික්ෂුවෙ ථුලනාඤ භික්ෂුනී අතිලො-හෙන සුවණණා පරිභිතා, ඉදති ලසුනා පරිභාසියාතිති.

‘යං ලද්ධං තෙන තුට්ඨකං - අතිලොහො හි පාපකො භංසරාජං ගහෙතො - සුවණණා පරිභාසො’ති.

අප්ඵ බො භගවා ථුලනාඤ භික්ෂුනීං අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුගරතාය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තූ:

‘යා පන භික්ෂුනී ලසුනං බාදෙය්‍ය පාචනිය’නති.

4. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමීං අත්ථෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

ලසුනං නාම: මාගධකං² වුවවති. බාදිසාමිති පතිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අප්පෙකාභාරෙ අප්පෙකාභාරෙ ආපත්ති පාචන්ද්‍යස්ස.

ලසුනෙ ලසුනසඤ්ඤා බාදති ආපත්ති පාචන්ද්‍යස්ස. ලසුනෙ වෙමතිකා බාදති ආපත්ති පාචන්ද්‍යස්ස. ලසුනෙ අලසුනසඤ්ඤා බාදති ආපත්ති පාචන්ද්‍යස්ස.

අලසුනෙ ලසුනසඤ්ඤා ආපත්ති³ දුක්ඛටස්ස. අලසුනෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස අලසුනෙ අලසුන සඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පලණුකෙ හඤ්ජනකෙ හරිතකෙ වාචලසුනෙ⁴ සුපසමාකෙ මංසසමාකෙ තෙලසමාකෙ සාළුවෙ උත්තරිහවෙශ උමමන්දකාය -පෙ- ආදිකමිතිකායාති.

පඨමසික්ඛාපදං⁵.

4. 1. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවත්තී නිදනං- තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බගගියා භික්ෂුනියො සමබාධෙ ලොමං සංහරාපෙතො අවිරචනියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකතිත්ථෙ නභායනති. වෙසියා උප්ඤායනති ධියනති විපාවෙනති: “කපං හි නාම භික්ෂුනියො සමබාධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනති සෙය්‍යොපාපි ගිහී කාමභොගිනියොති”.

1. භංසරාජානං-සිමු i සිමු ii සි iii

2. මාගධං, සි i සිමු ii

3. අලසුනෙ ලසුනසඤ්ඤා බාදති ආපත්ති - මජ්ඣං, HO;

4. වාචලසුනෙ, මජ්ඣං

5. ලසුනෙ සික්ඛාපදං පඨමං, මජ්ඣං, සිමු i,

මේ භංස තෙමේ අපට එක් එක් පියාපතක් දේ යයි ඒ භංසරාජයා අල්වාගෙන පියාපත් නැතියක්හු කළා යැ. ඔහුගේ යළි භටගන්නා පියාපත්හු සුදු වැ භටගත්හ. එද ද මහණෙනි, ථූලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ අතිලොභයෙන් රනින් පිරිහිණ. දැන් ලුහුනෙන් පිරිහේ යයි.

“යමක් ලද නම් එයින් තුටුවිය යුතු යි. අතිලොභය වනාහි ලාමක යැ. භස්රජහු අල්වාගෙන රනින් පිරිහිණැ” යි.

එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ ථූලනන්ද භික්ෂුණියට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුර්වලවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ලුහුනු කානම් පවිති වෙ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ලසුන නම්: මගදරට උපනැ යි කියනු ලැබෙයි. කන්නෙමැයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ලුහුනෙහි විමති ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හෙළ ලුහුනෙහි, සැ ලුහුනෙහි, පලාවන් ලුහුනෙහි, මිදුළු නැති ලුහුනෙහි, සුපසම්පාකයෙහි, මංසසම්පාකයෙහි, තෙල සම්පාකයෙහි. ගිවුළු සාලවයෙහි, අවුළුපත්ති, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 1. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා අවරවනී නදියෙහි වෙසහනන් සමග නග්න වැ එක් තොටෙහි ස්නානය කෙරෙත්. වෙසහනෝ ලමු කොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහි කාමභොගිනීන් මෙන් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැර-වුහු” ද යි.

2. අසේසාසුං බො භික්ඛුනියො තාසං වෙසියානං උජ්ඣායනීනං ධියනීනං විපාවෙනීනං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්ථා-පෙ-තා උජ්ඣායනී ධියනී විපාවෙනී: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනී”ති.-පෙ-සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසනීති, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසසනී, නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

“යා පන භික්ඛුනී සමොධෙ ලොමං සංහරාපෙසස පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපොතා භික්ඛුනීති.

සමොධො නාම: උභො උපකල්පකා මුත්තකරණං.

සංහරාපෙසානාති: එකමුඛි ලොමං සංහරාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසසි. බහුකෙපි ලොමෙ සංහරාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියසසි.

අනාපනති: ආබාධප්පථියා උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 1. 3

තතියසික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ඤා භික්ඛුනියො අනභිරතියා පිළිතා ඔවරකං පටිසිඤ්ඤා තලසාතකං කරොනති. භික්ඛුනියො තෙන සද්දෙන උපධාවිඤ්ඤා තා භික්ඛුනියො එතදවොච්චි: “කිසසි තුමෙහ අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදුසසාමාති. න මයං අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදුසසාමාති. භික්ඛුනීනං එතමකං ආරොචෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්ථා -පෙ- තා උජ්ඣායනී ධියනී විපාවෙනී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො තලසාතකං කරිසසනී”ති -පෙ-සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො තලසාතකං කරොනති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො තලසාතකං කරිසසනී. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“තලසාතකෙ පාචිත්තිය”නති

1. පුරිසෙන - මජ්ඣං.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු දැ”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවත් දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා නම් පවති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝනොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සබ්බාධ නම් : දෙ කිසිල්ල යැ මුතුකරණ යි.

සංහරාපෙය්‍යා : එක්ලොමකුදු හරවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ වූ ද ලොම් හරවා නම් පවති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 1. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි දෙ මෙහෙණ කෙනෙක් අනභිරතයෙන් පිඩිත වූවාහු ගබට පිවිස තලසාතකය කෙරෙහි. භික්ෂුණිහු ඒ ගබ්දයෙන් දිවැ අවුත් ඒ මෙහෙණන්ට “ආයථාවෙනි, තෙපි කුමකට පුරුෂයන් සමඟ දුෂ්‍යාවනුදැ”යි කිහු. ආයථාවෙනි, අපි පුරුෂයන් සමඟ නො ම දුෂ්‍යාවම්හ යි. මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ තලසාතකය කොළෝදැ”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කෙරෙද්දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ තලසාතකය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“තලසාතකයෙහි පවති වේ” යයි.

3. නලසාතකං නාම: සමස්සං සාදියනභි අනන්තමසො උප්ප-
පතොනපි මුත්තකරණං පහාරං දෙනි ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ආබාධප්පච්චයා උමමනතිකාය -පෙ- අදිකමමිකායාති.

තතිසසිකඛාපදං.

4. 1. 4

චතුස්සිකඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්ඛණ්ණරා
පුරාණරාජොරොධා භික්ඛුනිසු පබ්බජිතා හොති. අක්ඛණ්ණරා භික්ඛුනි
අනභිරතියා පිළිතා යෙන සා භික්ඛුනි තෙනුපසංඝාමී. උපසංඝාමිකා
තං භික්ඛුනි. එතදවොච: “රාජා ඛො අයො තුමෙහ විරාවිරං
ගමන්ති කථං තුමෙහ ධාරෙථා”ති. ජතුමට්ඨකෙන¹ අයොති. කිං එතං
අයො ජතුමට්ඨකනති. අථ ඛො සා භික්ඛුනි තස්සා භික්ඛුනියා
ජතුමට්ඨකං ආවිකම්. අථ ඛො සා භික්ඛුනි ජතුමට්ඨකං ආදිසිකා
ධොවිතුං විසසරිකා එකමනතං ඡබ්බෙසි. භික්ඛුනියො මකම්කාභි
සමපරිකිණ්ණං පසසිකා එවමාහංසු “කසිදං කමමනති” සා එවමාහ
මයතිදං කමමනති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිච්ඡා -පෙ- තා උප්පායනති ධියනති
විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනි ජතුමට්ඨකං ආදිසිසස්ති”ති.
-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි ජතුමට්ඨකං ආදිසිති. සච්චං හගවා.
විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි
ජතුමට්ඨකං ආදිසිසස්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය
-පෙ- එවක්ඛෙ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු.

“ජතුමට්ඨකෙ පාචිත්තිය”නති

3. ජතුමට්ඨකං නාම: ජතුමයං කට්ඨමයං පිට්ඨමයං මනතිකාමයං.
ආදියෙය්‍යාති: සමස්සං සාදියනභි අනන්තමසො උප්පප්පතො
මුත්තකරණං පට්ටෙසෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ආබාධප්පච්චයා² උමමනතිකාය -පෙ- අදිකමමිකායාති.

චතුස්සිකඛාපදං.

1. ජතුමට්ඨකෙන, සි ii, - මජ්ඣං.
2. ආබාධප්පච්චයා - මජ්ඣං.

3. තලසාක්ක නම්: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතිනුදු මුත් කරණයෙහි පහර දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය යි.

4. 1. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි පෙර ගිහි බැවිහි රජහුගේ ඇතොවුරෙහි වූ එක්තරා ස්ත්‍රියක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් අනභිරතියෙන් පෙළුණි ඒ මෙහෙණ වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹී ඒ මෙහෙණහට “ආයඝ්ථිවෙනි, රජ තෙමේ වනාහි කලින් කල තොප වෙතට පැමිණෙයි. තෙපි කෙසේ ඉවසා දරව් දෑ”යි තෙල කරුණ කිවු යැ. ආයඝ්ථිවෙනි, ජතුමට්ටකයෙනි. ආයඝ්ථිවෙනි, තෙල ජතුමට්ටකය කීමෙක් දෑ යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මෙහෙණහට ජතුමට්ටකය පැහැදිලි කොට කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ජතුමට්ටකය (ප්‍රයෝජනයට) ගෙන දෙවන්නට නො සිහි කොට එකත්පසෙක දූමු යැ. මෙහෙණෝ මැස්සන්ගෙන් හාත්පසින් ගැවසී ගන්නා ලද්ද දෑක “මේ කාගේ කායඝ්ථියක්ද”යි කිහු. ඕ තොමෝ මෙය මාගේ කායඝ්ථියෙකැ යි කිවු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙණෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය (ප්‍රයෝජනයට) ගතද” යි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය [ප්‍රයෝජනයට] ගතද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය ගත ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා”

“ජතුමට්ටකයෙහි පවිති වේ” යැ යි.

3. ජතුමට්ටක නම්: ලහමුවා යැ දූවමුවා යි පිටි මුවා යැ මැටිමුවා යැ.

ආදියෙය්‍යා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උපුල් පතකුදු මුත් කරණයට පිවිස්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකධාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සකෙකසු විහරති කපිල-
වත්තුසමී නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී යෙන
හගවා තෙනුපසංඛාමී. උපසංඛාමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා අධොවාතෙ
අට්ඨාසි. “දුග්ගතො හගවා මාතුගාමො”ති. අථ ඛො හගවා
ආදියන්තු ඛො භික්ඛුනියො උදකසුද්ධිකන්ති, මහාපජාපතී. ගොතමී-
ධම්මියා කථාය සන්දසෙසසි සමාදපෙසි සමුත්තෙතපෙසි සමපභංසෙසි.
අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දසෙසිතා
සමාදපිතා සමුත්තෙතපිතා සමපභංසිතා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදකඛිණං
කත්වා පකකාමී.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ.
කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ භික්ඛුනීනං
උදකසුද්ධික”න්ති. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී
හගවතා උදකසුද්ධිකා අනුඤ්ඤතාති අතිගමීරං උදකසුද්ධිකං ආදියන්ති
මුත්තකරණෙ වණං අකාසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං
එතමන්ථං ආරාමෙසි.

3. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්‍යා -පෙ- තා උප්ඛායන්ති
බීයන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුද්ධිකං
ආදියස්සති”ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදක
සුද්ධිකං ආදියති.¹ සචං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං
හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුද්ධිකං ආදියස්සති,
තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීපනතු:

“උදකසුද්ධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය අවසුලපබ්බපරමං
ආදතබ්බං. තං අතිකකාමෙනතියා පාවිතතිය”න්ති.

4. උදකසුද්ධිකං නාම: මුත්තකරණස්ස ධොවනා වුච්ඡති.

ආදියමානායාති:² ධොවනතියා.

අවසුලපබ්බපරමං ආදතබ්බන්ති; අවිසු අවසුලිසු දො පබ්බපරමං
ආදතබ්බා.

1. ආදියස්සති - සිමු

2. ආදියන්තියා, සිමු සි,

පස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවන් බුදුහු ශාක්‍යජනපදයෙහි කිඹුල්වන් පුර. කුගඳරමිහි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් වෙත එළැඹියා යැ. එළැඹූ භාග්‍යවතුන් සකසා වැද “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගම දුගඳයැ”යි යටි සුළඟෙහි සිටියා යැ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “හික්ෂුණිහු උදකශුද්ධිකය ගනිත්ව”යි. මහාප්‍රජාපතී ගෞතමීයට දහම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ සේක. මොනවට කරුණු ගැන්වූ සේක. මොනවට තෙද ගැන්වූ සේක. මොනවට සතුටු කරවූ සේක. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාග්‍යවතුන් විසින් දහම් කරාවෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දී මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දී මොනවට තෙද ගන්වන ලද්දී මොනවට සතුටු කරවන ලද්දී භාග්‍යවතුන් සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියා යැ.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහම් කරා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මෙහෙණන්ට උදකශුද්ධිකය අනුදනිමි”යි. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් භාග්‍යවතුන් විසින් උදකශුද්ධිකය අනුදන වදාරන ලදු යි ඉතා ගැඹුරට උදකශුද්ධිකය ගන්නී මුත් කරුණයෙහි වණයක් කළා යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ශුද්ධිකය ගතු” දු යි ... සැබැද මහණෙනි. මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ශුද්ධිකය ගතු දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ශුද්ධිකය ගතුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“උදක ශුද්ධිකය ගනු ලබන මෙහෙණ විසින් දෙ ඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි. එය ඉක්මවන්නියට පවති වේ” යැයි.

4. උදකශුද්ධික නම්: මුත්තකරණය පිළිබඳ දෙවීම කියනු ලැබේ.

ආදියමානාය: දෙවන්නිය විසින්:

ආධිගුලපබ්බපරමං ආදනබ්බං: දෙ ඇඟිල්ලෙහි දෙ පුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

තං අතික්කාමෙනනියාති: සමථස්සං සාදියනති අනාමසො කෙසග්ගමත්තමුපි අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අතිරෙකද්වයාදිපඤ්ඤා අතිරෙකසංඝස්ස ආදියති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්වයාදිපඤ්ඤා වෙමතිකා ආදියති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්වයාදිපඤ්ඤා උනාකසංඝස්ස ආදියති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උනාකද්වයාදිපඤ්ඤා අතිරෙකසංඝස්ස ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. උනාකද්වයාදිපඤ්ඤා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. උනාකද්වයාදිපඤ්ඤා උනාකසංඝස්ස අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ද්වයාදිපඤ්ඤාපරමං ආදියති, උනාකද්වයාදිපඤ්ඤා පරමං ආදියති, ආබ්බසංචිතියා, උමමන්තියා -පෙ- ආදිකමමකියාති.

පඤ්ඤාමසික්ඛාපදං.

4. 1. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ආරොහන්තො¹ නාම භොමන්තො භික්ඛුසු පඤ්ඤාපිතො භොති. තස්ස පුරාණදුර්ගිකා භික්ඛුනිසු පඤ්ඤාපිතො භොති. තෙන ඛො පන සමයෙන සො භික්ඛු තස්සා භික්ඛුනියා සහතිකෙ භත්තවිසංගං කරොති. අප්ථ ඛො සා භික්ඛුනි තස්ස භික්ඛුනො භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන ව විධුපනෙන ව උපතිට්ඨිතො අවචාදිති. අප්ථ ඛො සො භික්ඛු තං භික්ඛුනිං අපසාදෙසි.² “මා හගිති එවරුපං අකාසි. නෙතං කප්පති”ති. පුඤ්ඤ මං තං එවඤ්ඤා එවඤ්ඤා කරොසි. ඉදති එත්තතං න සහසීති පාතියථාලකං මත්තකෙ ආසුමෙතිතො විධුපනෙන පහාරං අදසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උප්ඛායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කපං හි නාම භික්ඛුනි භික්ඛුස්ස පහාරං දස්සති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි භික්ඛුස්ස පහාරං අදසීති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි භික්ඛුස්ස පහාරං දස්සති. නෙතං භික්ඛුවෙ අපසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුස්ස භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන වා විධුපනෙන වා උපතිට්ඨියා පාචිත්තිය”නති.

1. රොහන්තො, - සිමුඛි

2. අපසාදෙති, - මජ්ඣං,

කං අතිකකාමෙනයා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින්
කෙසගක් පමණකුදු ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අයිරා දෙඇහිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා ගනී නම්
පවිති ඇවැත් වෙයි. අයිරා දෙඇහිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා
ගනී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙඇහිලි දෙපුරුකෙහි උනුසන්
ඇතියා ගනී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උනු දෙඇහිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා නම් දුකුළා
ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇහිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇහිලි දෙපුරුකෙහි උනු සන් ඇතියා
නම් ඇවැත් නැති.

දෙඇහිලි දෙපුරුකක් පරම ශකාට ගනී නම්, උනු දෙඇහිලි
දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, ආබාධප්‍රත්‍යයයෙන්, අවැත් නොවේ.
උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 1. 6

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ආරොහන්ත නම්
මහාමාත්‍රයෙක් මහණුන් කෙරෙහි පැවිදි වූයේ වෙයි. ඔහුගේ
පැරැණි අඹු මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එසමයෙහි
වනාහි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණ වැළකෙහි බත්කිස කෙරෙයි.
එකල්හි ඒ මෙහෙණ වළඳන ඒ මහණහට පැනින් ද
තල්වැටින් පවන් සැළීමෙන් ද [උවටැත් කරමින්] වෙතැ සිට
[පැවිදි සිරිත] ඉක්මවා [පස්කම් සැපමුසු] වදන් බෙණෙයි.
එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණහට “බුහුන, මෙබන්දක්
නහමක් කරව, මෙය නො කැපයැ”යි අප්‍රසාදය පළ කෙළේ යැ.
පෙර තෝ මට මෙසේත් මෙසේත් කෙරෙහි, දෑන් මෙව්වරකුත්
නො ඉවසහි යැ යි පැන්තලිය හිසමතැ වත් කොට තල්වැටින්
පහර දුන්නා යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු උමු කොට
සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නාදැ”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක්
මහණක්හට පහර දුන්නා දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස.
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මහණක්හට
පහරදුන්නාද මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ
නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙත් මේ සිකපදය
උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වළඳන මහණක්හට පැනින් හෝ තල්වැටින්
හෝ යුතු වැ වෙතැ එළැඹැ සිටී නම් පවිති වේ”යයි.

පාවිතය පාළු හික්වුනි විභවය.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්වුනිති: -පෙ- අයං
ඉමසං අතො අධිපෙතා හික්වුනිති.

හික්වුය්‍යාති: උපසම්පන්නස්ස.

භුඤ්ජනකස්සාති: පඤ්ඤානං භොජනානං අඤ්ඤාතරං භොජනං
භුඤ්ජනකස්ස.

පානියං නාම: යං කිඤ්චි පානියං,

විදුපනං නාම: යා කාවි විජනි¹

උපතිට්ඨය්‍යාති: හත්පාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාවිතියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නස්සඤ්ඤා පානියෙන වා විදුපනෙන
වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාවිතියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා
පානියෙන වා විදුපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාවිතියස්ස
උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤා පානියෙන වා විදුපනෙන වා
උපතිට්ඨති ආපත්ති පාවිතියස්ස.

හත්පාසං විජනිතා උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඛාදනියං
ඛාදනකස්ස උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නස්ස
උපතිට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නස්සඤ්ඤා
ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.
අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නස්සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: දෙති දපෙති, අනුපසම්පන්නං ආණාපෙති
උම්මනිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 1. 7

සත්තමසිකඛාපදං.

1. සාවකී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්වුනියො
සස්සකාලෙ ආමකධඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙතා නගරං අතිහරන්ති. දුරාරථොන
දෙථයෙය්‍ය භාගනති පළිබුද්ධිනා² මුඤ්ඤිංසු. අථ ඛො නා
හික්වුනියො උපසස්සං ගන්තවා හික්වුනිතං එතමස්ස ආරොවෙසුං.

1. බිජනි - මජ්ඣං,

2. පළිබුද්ධිනා - මජ්ඣං,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

හික්බුණා: උපසපනක්භට.

භුඤ්ජනසස: පස් බොජුනෙන් එක්තරා බොජුනක් වළඳන්නාහට.

පානිය නම්: යම්කිසි පියයුතු දෑයක්.

විධුපන නම්: යම්කිසි විජනියක්.

උපතිට්ඨයා: අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු වෙනැ සිටි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක් කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දේ නම්, දෙවා නම්, අනුපසපනක්භු අණවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 1. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ අස්වනු කල්හි අමු ධාන්‍යය විනවා නුවරට ගෙන එති. [නුවර] දෙරටු-තන්හි ආයඨාවෙහි, කොටසක් දෙවුයැ යි හිරිහැර කොට මුදුන. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙනා

2. යා තා භික්‍ෂුනියො අප්පිල්ථා -පෙ- තා උප්ඛායනී
බියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො ආමකධක්ඛං
විඤ්ඤාපෙසසනති”ති -පෙ- සචචං කිර භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො
ආමකධක්ඛං විඤ්ඤාපෙතනීති. සචචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා,
-පෙ- කථං හි නාම භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ආමකධක්ඛං විඤ්ඤා-
පෙසසනති, තොතං භික්‍ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ-
ඵවක්ඛ පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්‍ෂුනී ආමකධක්ඛං විඤ්ඤාපෙකා වා විඤ්ඤා-
පාපෙකා වා¹ හජ්ජිකා වා හජ්ජාපෙකා වා කොට්ටකා වා
කොට්ටාපෙකා වා පච්චිකා වා පච්චාපෙකා වා පරිභුක්ඤ්ජයා
පාවිත්‍රිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අතෝ අධිපෙතා භික්‍ෂුනීති.

ආමකධක්ඛං නාම: සාළි වීහි යවො ගොධුමො කඩු වරකො
කුදුසකො.

විඤ්ඤාපෙකාති: සයං විඤ්ඤාපෙකා.

විඤ්ඤාපාපෙකාති: අක්ඛං විඤ්ඤාපාපෙකා².

හජ්ජිකාති: සයං හජ්ජිකා.

හජ්ජාපෙකාති: අක්ඛං හජ්ජාපෙකා.

කොට්ටකාති: සයං කොට්ටකා,

කොට්ටාපෙකාති: අක්ඛං කොට්ටාපෙකා.

පච්චිකාති: සයං පච්චිකා.

පච්චාපෙකාති: අක්ඛං පච්චාපෙකා. භුක්ඤ්ජයාමිති පතිගණනාති
ආපනති දුක්ඛට්ඨස. අප්පෙකාභාරො අප්පෙකාභාරො ආපනති පාවිත්‍රියසං.

අනාපනති: ආධාධප්පවිදියා අපරණ්ණං විඤ්ඤාපෙති, උමමන්තාය
-පෙ- ආදිකමිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. විඤ්ඤාකා වා විඤ්ඤාපෙකා වා - සිමු i, මජ්ඣං;

2. විඤ්ඤාපෙකා - සිමු i සිමු ii මජ්ඣං,

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුහු”දැයි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය වින වත්”දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අමු ධාන්‍යය විනවුහුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ අමු ධාන්‍යය විනවා හෝ විනවවා හෝ බැද හෝ බදවා හෝ කොටා හෝ කොටවා හෝ පිසූ හෝ පිසවා හෝ වළඳා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු...හික්බුති... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

ආමකධඤ්ඤා නම්: හැල් යැ වී යැ යව යැ තිරිඟු ය කඩගු යැ වරා යැ අමු යැ.

විඤ්ඤාපෙකා: නමා විසින් විනවා.

විඤ්ඤාපාපෙකා: මෙරමා ලවා විනවවා.

හස්සිකා: තෙමේ බැද.

හස්සාපෙකා: මෙරමා ලවා බදවා.

කොටොකා: තෙමේ කොටා.

කොටොපෙකා: මෙරමා ලවා කොටවා.

පවිකා: තෙමේ පිසූ.

පවාපෙකා: මෙරමා ලවා පිසවා.

බුද්ධිනොමැ යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධ ප්‍රත්‍යයෙන්, [මුං උදු ඇ] අපරණ්ණයක් විනවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො බ්‍රාහ්මණො නිබ්බිට්ඨරාජහට්ඨො තඤ්ඤච හට්ඨං යාවස්සාමීති සිසං නභාගිකා භික්ඛුනුපස්සයං උපනිස්සයා¹ රාජකුලං ගව්ඡති. අඤ්ඤාතරො භික්ඛුනී කටාහෙ වච්චං කතා තිරොකුඨෙයි ඡට්ඨෙයිනා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මත්තෙ ආසුමිති. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “අස්සමණියො ඉමා මුණ්ඩා වන්ධකිනියො² කථං හි නාම ගුප්තටාහං මත්තෙ ආසුමිතිස්සන්ති. ඉමාසං උපස්සයං ක්කාපෙස්සාමී”ති උමුක්කං³ ගහෙතා උපස්සයං පටිස්සති. අඤ්ඤාතරො උපාසකො උපස්සයා නික්ඛමනොතා අද්දසි තං බ්‍රාහ්මණං උමුක්කං ගහෙතා උපස්සයං පටිස්සන්තං. දිස්වාන තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච “කිස්ස කං හො උමුක්කං ගහෙතා උපස්සයං පටිස්සි”ති. ඉමා මං හො මුණ්ඩා වන්ධකිනියො ගුප්තටාහං මත්තෙ ආසුමිතිස්ස. ඉමාසං උපස්සයං ක්කාපෙස්සාමීති. ගව්ඡ හො බ්‍රාහ්මණ මධ්ගලං එතං සහස්සං උච්ඡසි තඤ්ඤ හට්ඨංභන්ති. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො සිසං නභාගිකා රාජකුලං ගතවා සහස්සං අලත් තඤ්ඤ හට්ඨං.

2. අථ ඛො සො උපාසකො උපස්සයං පටිස්සිතා භික්ඛුනීනං එතමත්තං ආරොචෙතා පටිභාසි. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී⁴ උච්චාරං තිරොකුඨෙයි ඡට්ඨෙයිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුඨෙයි ඡට්ඨෙයිසිති. සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුඨෙයි ඡට්ඨෙයිස්සති නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පස්සාවං වා සඬකාරං වා විභාසං වා තිරොකුඨෙයි වා තිරොපාකාරෙ වා ඡට්ඨෙය්‍යා වා ඡට්ඨාපෙය්‍යා වා පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අත්ථෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

උච්චාරො නාම: ගුප්තො වුච්චති.

පස්සාවො නාම: මුක්තං වුච්චති.

සඬකාරං නාම: කච්චරං වුච්චති.

1. උපනිස්සයා - සිමු ii, මජ්ඣං.

2. වන්ධකිනියො - මජ්ඣං.

3. උමුක්කං - සිමු i සිමු i සිමු ii

4. භික්ඛුණියො - සිමු i - මජ්ඣං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් බැළයට සේවා කරන රාජහටයෙක් වූයේ ඒ හටමාර්ගය මැ ඉල්වන්-නෙමැ යි හිස දෙවා සනහා මෙහෙණවරට සමීපමාර්ගයෙන් රජගෙදරට යෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් කබලෙක්හි වස කිස කොට බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි දමාපියන්නී ඒ බමුණාගේ හිස මත්තෙහි හෙලු යැ. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි. “මේ මුඩු වදලියෝ වූ නා මෙහෙණෝ කෙසේ නම් වසුරු බඳුනක් හිසමත්තෙහි හෙලුනු ද? මොවුන්ගේ අසපුව දවන්නෙමැ යි ගිනිහුලක් ගෙනැ අසපුවට පිවිසෙයි. එක්තරා උවසුවෙක් මෙහෙණවරින් නික්මෙන්නේ ගිනිහුලක් ගෙනැ මෙහෙණ-වරට පිවිසෙන ඒ බමුණා දිවි. දැකූ එ බමුණුහට “පින්වත තෝ කුමකට ගිනිහුලක් ගෙනැ මෙහෙණවරට පිවිසෙහි” ද යි කී යැ. පින්වත මේ මුඩු වදගැහැණු වසුරු බඳුනක් මා මත්තෙහි හෙලුහ. මොවුන්ගේ මෙහෙණවර දොලන්නෙමි යි. පින්වත් බමුණ යා තෙලෙ මඟුල් යැ. දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලබනෙහි යැ යි. එකල්හි ඒ බමුණු තෙමේ හිස දෙවා නහා රජගෙදරට ගොස් දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලැබී.

2. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණවරට පිවිස මෙහෙණන් හට තෙල කරුණ ඇරොජා [යළි මෙබන්දක් නො කරන්නැ යි] බියගැන්වී යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපු ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපියද්දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මූ හෝ කසළ හෝ ඉඳුල් හෝ හිත්තියෙන් පිටතැ හෝ පවුරෙන් පිටතැ හෝ දමාපියා නම් හෝ දමාපියවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

උචාර නම්: ගුරුය කියනු ලැබෙයි.

පසාච නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.

සඬකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

විසාසං නාම: චලකානි වා අට්ඨිකානි වා උච්චිට්ඨාදකං වා

කුඨො නාම: තයො කුඨො ඉට්ඨකාකුඨො සිලාකුඨො දරුකුඨො.

පාකාරො නාම: තයො පාකාරා ඉට්ඨකාපාකාරො සිලාපාකාරො දරුපාකාරො.

තිරොකුඨොති: කුඨස්ස පරතො.

තිරොපාකාරෙති: පාකාරස්ස පරතො.

ඡට්ඨොයාති: සයං ඡට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ඡට්ඨොපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සකිං ආණන්තා ඛහුකමි ඡට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස

අනාපත්ති; ඔලොකෙත්වා ඡට්ඨති, අචලඤ්ඤ ඡට්ඨති, උමුච්ඡන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමසිකතාපදං.

4. 1. 9

නවමසිකතාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස භික්ඛුනුපස්සයං නිස්සාය යවබ්බන්තං හොති. භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතෙ¹ ඡට්ඨොති. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමනාකං යවබ්බන්තං දුසෙස්සන්ති”ති.

2. අසෙසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනාස්ස ඛියනාස්ස විපාවෙනාස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අච්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨොස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චි. කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨොස්සන්ති. සච්චි හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උච්චාරමි පස්සාවමි සඬකාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨොස්සන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

1. බෙතෙත - මජ්ඣ.

විසාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

කුඩා නම්: ගඩොළු බිතු යැ සෙල් බිතු යැ දූව බිතු යැයි බිතු තුනෙකි.

පාකාර නම්: ගඩොළු පවුරු යැ සෙල් පවුරු යැ දූව පවුරු යැයි පවුරු තුනෙකි.

තිරොකුඩෙඩ: බිතියෙන් ඔබ්බෙහි;

තිරො පාකාරො: පවුරෙන් ඔබ්බෙහි;

ජබ්බියා: තෙමේ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජබ්බාපෙයා: මෙරමා අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

බලා දමාපියා නම්, යනෙන මහක් නැති තන්හි දමාපියා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති,

අටවන සිකපදය යි.

4. 1. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණක්හුගේ යව කෙනෙක් මෙහෙණවරක් ඇසිරි කොට වෙයි. මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියති. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුව යි. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපගේ යවකෙන දුෂණය කළාහු” ද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණාගේ (අකිරිත්හි ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහුද ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ මල ද මු ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනීවිභවේශා

“යා පන භික්ෂුනී උචාරං වා පසාචං වා සඬකාරං වා විසාසං වා හරිතෙ ඡවේධියා වා ඡඩ්ඛාපෙයා වා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනී ති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිප්පෙතා භික්ෂුනීති.

උචාරො නාම: ගුථො වුවචති.

පසාචො නාම: මුත්තං වුචති.

සඬකාරං නාම: කචචරං වුචති.

විසාසං නාම: චලකානි වා අධිකානි වා උච්චිට්ඨාදකං වා.

හරිතං නාම: පුබ්බන්තං අපරන්තං යං මනුස්සානං උපභොග-පරිභොගං රොපිමං.

ඡවේධියාති: සයං ඡවේධි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ඡඩ්ඛාපෙයාති: අක්කං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සතිං ආණ්ණා ඛුක්ඛමි ඡවේධි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

හරිතෙ හරිතසක්කු ඡවේධි වා ඡඩ්ඛාපෙති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. හරිතෙ වෙමතිකා ඡවේධි වා ඡඩ්ඛාපෙති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. හරිතෙ අහරිතසක්කු ඡවේධි වා ඡඩ්ඛාපෙති වා. ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අහරිතෙ හරිතසක්කු ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ අහරිතසක්කු අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඡඩ්ඛිතබ්බෙතෙ ඡවේධි, සාමිකෙ අපලොකෙකා ඡවේධි¹, උමුත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 1. 10

දසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලඤ්ඤකනිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන රාජගහෙ ගිරණ-සමප්පො ගොති. ඡබ්බෙතියා භික්ෂුනියො ගිරණසමප්පං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො නච්චමුපි ගිතමුපි වාදිතමුපි දස්සනාය ආගච්ඡස්සනති සෙය්‍යාපාපි ගිහිකාමභොගිනියො”ති.

1. අනාපත්ති ඔලොකෙතවා ඡවේධි, බෙත්තමරියාදයෙ ඡවේධි, සාමිකෙ ආපුච්ඡිතවා අපලොකෙකා ඡවේධි, - මජ්ඣං,

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මූ හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුනි... මෝතොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුනි යි.

ලච්චාර නම්: ගුරු ය කියනු ලැබෙයි.

පස්සාව නම්: මුත්ත කියනු ලැබෙයි.

සඬිකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

විසාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉදුල්දිය හෝ යැ.

හරිත නම්: යම් දයෙක් මිනිසුන්ගේ උපහොග පරිහොගයට රොප ය කරන ලද [ඒ] පූර්වාන්ත යැ අපරාන්ත යැ යි.

ස්ඬිඬියා: නොමෝ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ස්ඬිඬියා: මෙරමානට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි විමති ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

නො නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හැර දමන ලද කෙතෙහි දමාපියා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ දමාපියා නම් ඇවැත් නොවේ, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 1. 10

දසවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහ නුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි රජගහ නුවර ගිරග නැටුමක් වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ගිරග නැටුම දකිනු පිණිස ගියහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහි කාමභොගිනීන් මෙන් නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ආවාහු දැ”යි.

පාවිතය පාළු හික්කුනිවිභවෙයා

2. අයෙසාසුං බො හික්කුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣාය-
නානාං බියනානාං විපාවෙනානං. යා තා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා-
-පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම
ඡබ්බෙකියා හික්කුනියො නච්චම්බි ගීතම්බි වාදිතම්බි දස්සනාය ගච්ඡෙස-
නති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ ඡබ්බෙකියා හික්කුනියො නච්චම්බි
ගීතම්බි වාදිතම්බි දස්සනාය ගච්ඡනති”ති. සච්චං භගවා. විගරහි
බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ ඡබ්බෙකියා හික්කු-
නියො නච්චම්බි ගීතම්බි වාදිතම්බි දස්සනාය ගච්ඡෙසනති. නෙතං
හික්කවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ
හික්කුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්කුනි නච්චං වා ගීතං වා වාදිතං වා දස්සනාය
ගච්ඡෙසා පාවිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අතෙ අධිප්පෙනා හික්කුනිති.

නච්චං නාම: යං කිඤ්ච්ච නච්චං;

ගීතං නාම: යං කිඤ්ච්ච ගීතං;

වාදිතං නාම: යං කිඤ්ච්ච වාදිතං;

දස්සනාය ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛටස්ස. යත්ථ ධීතා පස්සති
වා සුභාති වා ආපනති පාවිතියස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣතා පුනප්පුනං
පස්සති වා සුභාති වා ආපනති පාවිතියස්ස. එකමෙකං දස්සනාය
ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛටස්ස. යත්ථ ධීතා පස්සති වා සුභාති වා
ආපනති පාවිතියස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣතා පුනප්පුනං පස්සති වා
සුභාති වා ආපනති පාවිතියස්ස.

අනාපනති: ආරාමෙ ධීතා පස්සති වා සුභාති වා හික්කුනියා
ධීතොකාසං වා නිසිංහොකාසං වා නිපනොකාසං වා ආගන්තො
නච්චෙනති වා ගායනති වා වාදෙනති වා පටිපථං ගච්ඡනති පස්සති
වා සුභාති වා සතිකරණියෙ ගන්තො පස්සති වා සුභාති වා,
ආපදස්ස, උම්මතඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

ලසුනවග්ගො පඨමො.

තස්සුද්දනං

ලසුනං සංභරෙ ලොමං - තලසට්ටඤ්ඤා සුඤ්ඤං,

භුඤ්ජනාම කධංකෙඤ්ඤා - දෙව විසාසෙන දස්සනාති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස යෙද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද, මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසාත්වා.

“යම් මෙහෙණක් නටනු හෝ ගයනු හෝ වයනු හෝ දකිනු පිණිස යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝතොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

නව්‍ය නම්: යම් කිසි නැටීමක්.

ගීත නම්: යම් කිසි ගැයිමක්.

වාදිත නම්: යම් කිසි වැයිමක්.

දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුන පුනා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුන පුනා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ, මෙහෙණක්හු සිටි තෙතට හෝ හුන්තෙතට හෝ හොත්තෙතට හෝ අවුත් නටත් නම් හෝ ගයත් නම් හෝ වයත් නම් හෝ, පෙරැමග යන්නී දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ, ඇවැසි කරුණක් ඇති කල්හි ගොස් දකි නම් හෝ අසා නම් හෝ ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමැත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ප්‍රථම ලසුන වර්ග යි.

එහි උද්දනය:—

ලසුන යැ ලොමසංහරණ යැ තලසාතක යැ ජතුමට්ටක යැ උදක සුද්ධික යැ ආමකධක යැ සමභ භුඤ්ජන්ත යැ විසාස දෙක යැ දස්සන යැ යි.

4. 2. 1

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවස්ථං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන හද්දස-කාපිලානියා අනෙතවාසීහික්ඛුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවස්ථං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණීයෙන. අථ බො සා හික්ඛුනී තෙන පුරිසෙන සද්ධං රත්තනධකාරෙ අප්පදිපෙ එකෙනෙකා සනතිට්ඨපි සලලපනිපි.

2. යානා හික්ඛුනියො අස්ථිච්ඡා -පෙ-තා උජ්ඣායනහි ධීයනහි විපාවෙනහි: “කථං හි නාම හික්ඛුනී රත්තනධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධං එකෙනෙකා සනතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි”ති --පෙ- සච්චං කිර හික්ඛවෙ හික්ඛුනී රත්තනධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධං එකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපනිපිති. සච්චං භගවා. විහරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ හික්ඛුනී රත්තනධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධං එකෙනෙකා සනතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි. තෙනං හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ හික්ඛුනියො ඉමං සිසංඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හික්ඛුනී රත්තනධකාරෙ අප්පදිපෙ පුරිසෙන සද්ධං එකෙනෙකා සනතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාවින්නිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුථිං අඤ්ඤා අධිපෙතො හික්ඛුනීති.

රත්තනධකාරති: ඔගගතෙ² පුරිසෙ.

අප්පදිපෙති: අනාලොකෙ

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඤ්ඤා න පෙතො න තිරච්ඡාන ගතො විඤ්ඤා පටිබලො සනතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

1. අනෙතවාසියා හික්ඛුනියා - ඡෙස්,

2. ඔගගතො - සි i සිඉ ii

පළමුවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද?”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද? සල්ලාපත් කෙරේ දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හුදෙකලාවූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

රත්තනධකාරෙ: හිරු අවරට ගිය කල්හි.

අප්පදීපෙ: එලියක් නැති.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නොවෙයි. ප්‍රෙත-යෙක් නොවෙයි. තිරිසන් ගියෙක් නොවෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක්වැ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනීවිභංගො

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති භික්‍ෂුනී ව,

සනතිට්ඨයාවානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

සලලපෙයාවානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධීනා සලලපති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

හත්ථපාසං විජහිකා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනති දුක්ඛටස්ස. යකෙකත වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙන වා තිරව්ජානගත-
මනුස්සවිඤ්ඤානෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: යො කොචි විඤ්ඤා දුතියො හොති, අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤවිහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, උමමන්තිකාය -පෙ- ආදි-
කමමිකායාති.

පට්මසික්ඛාපදං.

4. 2. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඤ්ඤා කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්‍ෂුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවඤ්ඤා අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්‍ෂුනී හගවතා පටිකඤ්ඤා රාතනිකාරො අපදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිතුං සලලපිතුනති තෙනෙව පුරිසෙන සද්ධිං පටිච්ඡන්තෙ ඕකාසෙ එකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපතිපි.

2. යා තා භික්‍ෂුනියො අඤ්ඤා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති ධීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඕකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිස්සතිපි සලලපිස්සතිපි” ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඕකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපතිපිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්‍ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඕකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨිස්සතිපි සලලපිස්සතිපි. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසෙතු: :

“යා පන භික්‍ෂුනී පටිච්ඡන්තෙ ඕකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සනතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාවිත්‍රිය”නති.

1. අනෙතවාසිනියා භික්‍ෂුනියා - මජ්ඣ.

එකෙනෙකා: පුරුෂයෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්නිට්ඨයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවති ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන් ගිය මිනිස් සිරි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දුනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි නැතියා, අන්‍යවිහිත වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නොවේ. උම්මක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමුවන සිකපද යි.

4. 2. 2

දෙවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදැයි එම පිරිමිනියා සමග පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාපද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සඳ්ලාපත් කළාද”යි. ... සැබෑ ද මහණෙනි, හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සඳ්ලාපත් කළාදැයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් පිළිසන් තැනක පිරිමියකු සමග එකලා ව සිටින්නී ද, සල්ලාපත් කරන්නීද ? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවති වේ යයි.”

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනිවිභංගො

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපොතා භික්‍ෂුනීති.

පටිච්ඡන්තො නාම: ඕකාසො කුඬ්ඛින වා කවාටෙන වා කිලඤ්ජන වා සාණිපාකාරෙන වා රුකෙඛන වා ඵලෙහන වා කොසුලියා¹ වා යෙන කෙනවි පටිච්ඡන්තො භොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙනො න තිරච්ඡාන-ගතො විඤ්ඤ පටිබලො සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො,

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙව භොති භික්‍ෂුනී ව.

සනතිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාවිත්ති-යස්සි.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපාසෙ ධීතා සලලපති ආපත්ති පාවිත්තියස්සි.

හත්ථාපාසං විජහිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛ-ටස්සි. යකෙඛන වා පෙනෙන වා පණ්ඩකෙන වා තිරච්ඡානගතමනුස්ස විග්ගහෙන වා සද්ධිං සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්සි.

අනාපනති: යො කොවි විඤ්ඤ දුතියො භොති, අරහොපෙයඛා අඤ්ඤවිහිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 2. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඤ්ඤ කාපිලානියා අනෙකවාසිභික්‍ෂුනියා ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවත්ථීං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්‍ෂුනී හගවතා පටිකඛිතං පටිච්ඡන්තො ඕකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨිතුං සලල-පිතුහති තෙනෙව පුරිසෙන සද්ධිං අපේකාකාසෙ එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි.

1. කොසුලිකාය වා - මජ්ඣං,

3. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුනි ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පටිවජ්ජන නම්: ඛිතුයෙන් හෝ කවුචයෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැඹින් හෝ කොතැල්ල කින් හෝ යම් කිසිවෙකින් පිළිසන් වූ පියෙසෙක් වෙයි.

පූරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙනු සිටින්නට සලලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක් වැ.

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්නිටෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සලලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙනු සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමහ වෙනු සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිභින වැ වෙනු සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 2. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ ය. එකල්හි ඒ මෙහෙණ හුදෙකලා වුවා පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙනු සිටීමත් සලලාප කිරීමත් භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද යි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග මැ එළිමහන්හි වෙනු සිටීම ද කෙරෙයි. සලලාප ද කෙරෙයි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිල්වා -පෙ- තා උප්ඤායනාති ථියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං. එකෙනෙකා සනාතිධිස්සතිපි සලලපිස්සතිපි”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං. එකෙනෙකා සනාතිධිස්සතිපි සලලපතිපිති. සචං හගවා. විගරහි චුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං. එකෙනෙකා සනාතිධිස්සතිපි සලලපිස්සතිපි. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී අපේක්ෂාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං. එකෙනෙකා සනාතිධියා වා සලලපෙයා වා පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපොතා භික්ෂුනීති.

අපේක්ෂාකාසො නාම: අපට්ඨන්තො හොති කුඛේඛන වා කවාටෙන වා කිලකේරුන වා සාණිපාකාරෙන වා රුසෙඛන වා එමෙහන වා කොත්ථියා වා යෙන කෙනවි අපට්ඨන්තො හොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඛා න පෙනො න තිරල්හාන ගතො විඤ්ඤ පටිබලො සනාතිධීතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙව හොති භික්ෂුනී ව.

සනාතිධියාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාසෙ තිට්ඨති ආපනා පාවිත්තියස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාසෙ ධීතා සලලපති ආපනා පාවිත්තියස්ස.

හත්ථාසං විජහිතා සනාතිධිති වා සලලපති වා ආපනා දුක්ඛටස්ස. යකෙඛන වා පෙනෙන වා පණ්ණකෙන වා තිරල්හානගත-මනුස්සවිග්ගහෙන වා සද්ධිං සනාතිධිති වා සලලපති වා ආපනා දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති; යො කොවි විඤ්ඤ දුතියො හොති; අරහොපෙක්ඛා අඤ්ඤවිහිතා සනාතිධිති වා සලලපති වා, උම්මන්තකාය -පෙ- ආදි-කම්මකායාති.

තතියසික්ඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද දී... සැබැද මහණෙනි මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද සල්ලාපත් කෙරේ දීයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් තොමෝ එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද දී... මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් එළිමහන්හි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

අපේක්ෂාකාස නම්: බිතුයෙන් හෝ කවුළුවෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ ටැඹින් හෝ කොතැලියෙන් හෝ යම් කිසිවකින් නො පිළිසන් වූ පියසෙක් වෙයි.

පූර්ව නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඬිං: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්නිවයෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටීනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සල්ලාපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසෙහි සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිහිත වැ වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

1. සාවකීනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනාදා භික්ඛුනී රථියායපි¹ බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඬං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙති දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙති.

2. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිථා -පෙ- නා උජ්ඣායනාභි ඛියනා විපාවෙනා: “කථං හි නාම අයා ථුලලනාදා රථියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඬං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨස්සතිපි සලලප්පනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙස්සති² දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනාදා භික්ඛුනී රථියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඬං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨතිපි සලලපනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙති දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනාදා භික්ඛුනී රථියායපි බ්‍යුභෙපි සිඛ්ඤාටකෙපි පුරිසෙන සඬං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨස්සතිපි සලලප්පනිපි නිකණ්ණිකමු ජප්පෙස්සති. දුතිසිකමු භික්ඛුනිං උයොපෙස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංහපදං උද්දිසන්තු :

“යා පන භික්ඛුනී රථියාය වා බ්‍යුභෙ වා සිඛ්ඤාටකෙ වා පුරිසෙන සඬං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨස්ස වා සලලපෙයා වා නිකණ්ණිකං වා ජප්පෙයා දුතිසිකං වා භික්ඛුනිං උයොපෙයා පාවිතිය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රථියා³ නාම: රථා වුච්චති.

බ්‍යුභං නාම: යෙනෙව පටිසන්ති තෙනෙව නික්ඛමන්ති.

සිඛ්ඤාටකො නාම: වරච්චං වුච්චති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙතො න තිරථිනානගතො විඤ්ඤ පටිබලො සනතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සඬනිති: ඵකතො.

1. රථිකායපි - මජ්ඣ: රථියාපි - සිවුii

2. ජප්පිස්සති - මජ්ඣ.

3. රථිකා - මජ්ඣ.

සතරවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරෙයි. සල්ලාපත් කෙරෙයි. කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරෙයි. දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ථුල්ලනන්ද මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? යි. ... සැබැද මහණෙනි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේ ද, සල්ලාපත් කෙරේ ද, කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරේ ද, දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කෙරේ ද? යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නභා යැවීමත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් මාවෙහි හෝ කොවෙහි හෝ සිවුමංසලෙහි හෝ හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ කන්මුලැ කොදුරා නම් හෝ දෙවන මෙහෙණක නභා යවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ඛුනි ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

රටියා නම්: විටිය කියනු ලැබෙයි.

බ්‍රහ්ම නම්: යම් මහකින් මැ පිටියෙන් ද ඒ මගින් මැ නික්මෙත්.

සිඛ්භාටක නම්: සිවුමංසල කියනු ලැබෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

පාචිත්තිය පාළු හික්කුනි විභවෙයා

එකෙනෙකානි: පුරිසො වෙව හොති හික්කුනි ව.

සනතිටෙය්යාවානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

සලලපෙය්යා වානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධීතා සලලපති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙපය්යානි: පුරිසස්ස උපකණ්ණිකෙ ආරොවෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

දුතිසිකං වා හික්කුනිං උයොපෙය්යානි: අනාවාරං ආවරිතුකාමා දුතිසිකං¹ හික්කුනිං උයොපෙති ආපනති දුක්ඛටස්ස. දස්සනුපවාරං වා සවණුපවාරං වා විජ්ඣනායා ආපනති දුක්ඛටස්ස. විජ්ඣනෙ ආපනති පාචිත්තියස්ස. හත්ථපාසං විජ්ඣනා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනති දුක්ඛටස්ස. යනෙකෙ වා පෙනෙන වා පණ්ණකෙන වා තිරව්ජානගත මුත්තස්ස විග්ගහෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපනති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙසංඛා අඤ්ඤා විභිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, න අනාවාරං ආවරිතුකාමා සතිකරණියෙ දුතිසිකං හික්කුනිං උයොපෙති උමමිත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

වතුක්ඛිකතාපදං.

4. 2. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවත්තිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා හික්කුනි අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස කුලපිකා හොති නිවච්ඡන්තකා. අථ ඛො සා හික්කුනි පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙකා පත්තවිටරං ආදය යෙන තං කුලං තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිතා ආසනෙ නිසිදිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්ඛාමි. තස්ස කුලස්ස දසී සරං සමමුජ්ජනා තං ආසනං භාජනානාරිකාය පක්ඛිපි. මුත්තස්සා තං ආසනං අපස්සන්තා තං හික්කුනිං එතදවොචුං, කභං තං අයො ආසනානති. නාභං තං ආවුසො ආසනං පස්සාමිති. දෙථයො² තං ආසනානති පරිභාසිකා නිවච්ඡන්තකං³ උච්ඡිද්දංසු⁴. අථ ඛො තෙ මුත්තස්සා සරං සොධෙනො තං ආසනං භාජනානාරිකාය පස්සිකා තං හික්කුනිං ධමාපෙකා නිවච්ඡන්තකං පට්ඨපෙසුං.

1. දුතිසිකං - සිමු ii

2. දෙහයා - සි.මු.

3. නිවච්ඡන්තං - මජ්ඣ.

4. පච්ඡිද්දංසු - මජ්ඣ. HO

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණෙක් ද වෙයි.

සනතිටොයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙයා: පිරිමිනියක්හු කන්මුලැ ඇරොජා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

දුතිසිකං වා හිකඛුතිං උයොපෙයා: අනාවාරයෙහි හැසිරෙනු කැමැත්ති දෙවන මෙහෙණකුදු නහා යවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හෝ සවන් උවසර හෝ හැරැපියන කල්හි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හැරැපූ කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. අත්පස හැරැපියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ තිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමහ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දුනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රඹුරෙහි රිසි ඇතියා අනාවරිත වැ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ, අනාවාරයෙහි නො හැසිරෙනු කැමැතියා ඇවැසි කටයුත්තක් ඇති කල්හි දෙවන මෙහෙණක නහා යවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදය යි.

4. 2. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එස්මයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ එක්තරා කුලයක්හුගේ නිතිබත් වළඳන කුලපිකාවක් වෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරවැ පාසිවුරු ගෙන ඒ කුලය වෙනැ එළඹියා යැ. එළඹැ අස්නෙහි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසැ බැහැර ගියා යැ. ඒ කුලයෙහි දසී තොමෝ හමදින්නි ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙයි බහාලූ යැ. මිනිස්සු ඒ අසුන නො දක්නාහු එ මෙහෙණහට “ආර්යාවෙනි, ඒ අසුන කොහිදැ”යි කිහු. ඇවැත්ති, ඔම ඒ අසුන නොදකිමියි. ‘ආයඤාවෙනි, ඒ අසුන දෙව’යි තැනිගන්වා නිතිබත සිඳැලූහ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ගෙය ශුඬකරන්නාහු ඒ අසුන බඳුන් අතුරෙහි දෑක එ මෙහෙණ කමාකරවා නිතිබත (යළි) නැඹුහු.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ඛුනිවිභංගයා

2. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමන්ඃ ආරොවෙසී. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිව්ඡා -පෙ- තා උප්පකායනී වියනා විපාවෙනා “කථං හි නාම භික්ඛුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිස්සති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමිස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා ආසනෙන නිසිදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙය්‍යා පාච්ඡන්ද්‍ය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිප්‍යෙතා භික්ඛුනීති.

පුරෙහන්තං නාම: අරුණුග්ගමනං උපාදය යාව මජ්ඣනිකා. කුලං නාම: වත්තාරි කුලානි ධත්තියකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙස්සකුලං සුග්ගකුලං,

උපසංඛ්‍යමිත්වාති: තත් ගතත්වා,

ආසනං නාම: පලලඛ්‍යස්ස ඔකාසො වුවන්ති.

නිසිදිත්වාති: තස්මිං නිසිදිත්වා,

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙය්‍යාති: යො තස්මිං කුලෙ මුත්‍රස්සො වික්ඛ්‍යා නං අනාපුච්ඡා ආනොවස්සකං අතික්කාමෙනනියා ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස. අප්පකාකාසෙ උපචාරං අතික්කාමෙනනියා ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස.

අනාපුච්ඡිනෙ අනාපුච්ඡිතසංඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස. අනාපුච්ඡිනෙ වෙමතිකා පක්කමති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස. අනාපුච්ඡිනෙ ආපුච්ඡිතසංඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස.

පලලඛ්‍යස්ස අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ආපුච්ඡිනෙ අනාපුච්ඡිතසංඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ආපුච්ඡිනෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස, ආපුච්ඡිනෙ ආපුච්ඡිතසංඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා ගව්ඡති, අසංභාරිමෙ, ගිලානාය ආපදසු උමමන්ත්තාය -පෙ- ආදිකමිත්තායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද”යි ... සැබැඳ මහණෙහි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන් , භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෙහි මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර යා නම් පවිත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පුරෙහත නම්: අරුණ නැහීම පටන් මද්දහන තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රිය කුල යැ බ්‍රාහ්මණ කුල යැ වෛශ්‍ය කුලයැ ශුද්‍ර කුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ගොස්.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

නිසිදිකා: එහි හිඳ,

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙයා: ඒ කුලයෙහි දැනුමැති යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ නිසවන ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. එළිමහනෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත්වේ.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පලහෙක අනවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි නො පිළිවිසිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ යා නම්, නො ගෙනැ යා හැකි අස්තෙහි නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට .. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය යි.

ප්‍රධාන සිකාපද

1. සාවස්තියිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි පච්ඡාහනං. කුලානි උපසංඝමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති පි. මනුස්සා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි භිරියමානා ආසනෙ නෙව අභිනිසිද්ධති, න අභිනිපජ්ජති, මනුස්සා උප්පායනති බියනති විපාවේනති “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා පච්ඡාහනං. කුලානි උපසංඝමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි”ති.

2. අයෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බියනානං විපාවේනානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උප්පායනති බියනති විපාවේනති “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා පච්ඡාහනං. කුලානි උපසංඝමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි පච්ඡාහනං. කුලානි උපසංඝමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති පිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි පච්ඡාහනං. කුලානි උපසංඝමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි, තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන භික්ඛුනි පච්ඡාහනං. කුලානි උපසංඝමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති වා අභිනිපජ්ජස්සති වා පාවිත්තිය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපොතා භික්ඛුනිති.

පච්ඡාහනං නාම: මජ්ඣිමනිකායෙ විනිවර්තනෙ යාව අත්ථකතෙ සුරියෙ.

කුලං නාම: චතාරි කුලානි බන්ධකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙස්සකුලං සුද්දකුලං.

උපසංඝමිත්වාති: තත්ථ ගන්තවා.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුස්සා සාමිකො දකුං තං අනාපුච්ඡා.

ආසනං නාම: පලලංකාරස්ස ඔකාසො වුච්චති.

අභිනිසිද්ධස්සාති: තස්මිං අභිනිසිද්ධති ආපත්තං පාවිත්තියස්ස.

අභිනිපජ්ජස්සාති: තස්මිං අභිනිපජ්ජති ආපත්තං පාවිත්තියස්ස.

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිම ද කෙරෙයි. වැදහොව්ම ද කෙරෙයි. මිනිස්සු ථුල්ල-නන්ද භික්ෂුණියගෙන් ලස්සන වෙන්නාහු අසුනෙහි නොමැ හිඳිත්, නොමැ හොවිත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඨා ථුල්ලනන්ද නොමෝ පසු-බතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිම කළාද? වැදහොව්ම කළාද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්හි ගබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඨා ථුල්ලනන්ද නොමෝ පසු-බතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැදහොව්මත් කළාද යි... සැබැද මහණෙහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කෙරේද? වැද හොව්මත් කෙරේද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිමත් කළාද? වැද හොව්මත් කළාද යි. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිනම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...භික්ඛුනි.. මෝ නොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පව්‍යාහතන නම්, මද්දහන ඉක්මගිය කල්හි හිරු අවරට යන තෙක්.

කුල නම්; ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්ඤා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙත්තට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසැ.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

අභිනිසිදෙයා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනා අභිනිසිද්ධි වා අභිනි-
පඡ්ඡති වා ආපතති පාචිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආසනෙ
අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපතති පාචිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ
ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපතති
පාචිත්තියස්ස.

පලලඛ්‍යාස්ස අනොකාසෙ ආපතති දුක්ඛට්ඨාස්ස. ආපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපතති දුක්ඛට්ඨාස්ස. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපතති
දුක්ඛට්ඨාස්ස. ආපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපතති.

අනාපතති: ආපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා
ධූවපඤ්ඤානෙ, ගිලානාය, ආපදසු, උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමිථිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 2. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිද්දනං - තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුද්ධා භික්ඛු
නියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවස්ථිං ගව්ඡන්තියො සායං අඤ්ඤතරං
ගාමං උපගන්තවා අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණකුලං උපසංඛ්‍යමිත්වා ඔකාසං
යාවිංසු. අථ ඛො සා බ්‍රාහ්මණී තා භික්ඛුනියො එතදවොච “ආගමෙථ
අයොය යාව බ්‍රාහ්මණො ආගව්ඡති”ති. භික්ඛුනියො යාව බ්‍රාහ්මණො
ආගව්ඡතීති සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා එකච්චා නිසිදිංසු, එකච්චා නිපඡ්ඡංසු,
අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො රතති. ආගන්තවා තං බ්‍රාහ්මණී එතදවොච,
කා ඉමාති. භික්ඛුනියො අය්‍යාති. නික්ඛබ්බි¹ ඉමා මුණ්ඩා වන්ධකිනි-
යොති සරතො නික්ඛබ්බාපෙසි.

2. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො සාවස්ථිං ගන්තවා භික්ඛුනීනං එතමස්සං
ආරොවෙසුං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣා
යන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො විකාලෙ-
කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං. සන්ථරිත්වා
අභිනිසිද්ධස්සන්තිපි අභිනිපඡ්ඡස්සන්තිපි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො විකාලෙ කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා
සෙය්‍යං. සන්ථරිත්වා අභිනිසිද්ධන්තිපි අභිනිපඡ්ඡන්තිපි”ති සච්චං භගවා.
විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො
විකාලෙ කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං.
සන්ථරිත්වා අභිනිසිද්ධස්සන්තිපි අභිනිපඡ්ඡස්සන්තිපි. තෙන භික්ඛවෙ
අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:.”

1. නික්ඛබ්බථ සිමු i - මජ්ඣං,

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි වීමහි ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ ඇවැත් නැති. නිති පැනවුයෙහි, ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 2. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව්වෙහි සිට සැවැතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට පැමිණ එක්තරා බමුණු කුලයක් වෙතැ එළැඹූ ඉඩක් ඉල්ලූහ. එකල්හි ඒ බැමිණි ඒ මෙහෙණන්ට “ආයඨාවෙහි බමුණා එන තෙක් ඉවසවයි කිවු යැ. මෙහෙණෝ බමුණා එන තෙක් ශයනය අතුරා ඇතැම්හු හුන්හ. ඇතැම්හු හොත්හ. එකල්හි ඒ බමුණු රෑ අවුත් එබැමිණිට මොහු කවුරුදු යි කී යැ. ආයඨය, මෙහෙණෝ යැ. මේ මුඩු වදලියන් ඇදදමවයි ගෙයින් ඇදදමවී යැ.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ දු යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කෙරෙත් ද? වැද හොච්මත් කෙරෙත් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණෝ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද, වැද හොච්මත් කළෝ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

පාචිත්තිය පාළි භික්ෂුනි විභවේශා

“යා පන භික්ෂුනී විකාලෙ කුලානි උපසංකම්ඤා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්දෙය්‍යා වා අභිනිපජ්ජෙය්‍යා වා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසම්. අකෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

විකාලො නාම: අත්ඛතෙන සුරියෙ යාව අරුණුගමනා.
කුලං නාම: චත්තාරිකුලානි ඛණ්ඩකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසිසකුලං සුඤ්ඤකුලං.

උපසංකම්ඤාති: තත් ගතතා.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තසම්. කුලෙ මනුසේසා සාමිකො දතුං තං අනාපුච්ඡා.

සෙය්‍යං නාම: අනාමසො පණ්ණසස්සකාරොපි.

සන්ථරිතාති: සයං සන්ථරිතා.

සන්ථරාපෙතාති: අක්කං සන්ථරාපෙතා.

අභිනිසිද්දෙය්‍යාති: තසම්. අභිනිසිද්දති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අභිනිපජ්ජෙය්‍යාති: තසම්. අභිනිපජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසංකුක්ඛ සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්දති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස අනාපුච්ඡෙන චෙමතිකා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්දති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසංකුක්ඛ සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්දති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසංකුක්ඛ ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ආපුච්ඡෙන චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසංකුක්ඛ අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිතා වා සන්ථරාපෙතා වා අභිනිසිද්දති වා අභිනිපජ්ජති වා, ගිලානාය, ආපදසු, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකතාපදං.

“යම් මෙහෙණක් විකාලයෙහි කුලයන් වෙත ඵළුඹු හිමියන් නො පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණ යි.

විකාල නම්: හිරු අවරට ගිය කල්හි අරුණ නැතිම තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්පා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාපුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්තට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ.

සෙය්‍යා නම්: යටත් පිරිසෙයින් කොළ ඇතිරියකුත්.

සනාරිකා: නොමෝ අතුරා.

සනාරාපෙකා: මෙරමා ලවා අතුරුවා.

අහිනිසිදෙය්‍යා; එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අහිනිපසේය්‍යා: එහි වැද හොව් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොව් නම් හෝ ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, ආපද්‍යෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදයි.

අධ්‍යමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන භද්දය කාපිලානියා අනෙතවාසී භික්ඛුනී¹ භද්දං කාපිලානිං සකකච්චං උපටෙධති. භද්දා කාපිලානී භික්ඛුනියො එතදවොච: “අයං මං අයො භික්ඛුනී සකකච්චං උපටෙධති ඉමිසසාහං විවරං දසසාමී”ති. අප්ථ බො සා භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසි: “අහං කිර අයො අයාං න සකකච්චං උපටෙධමි, න කිර මෙ අයාං විවරං දසසාමී”ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්ථව්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායනා ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසසිති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසිති. සච්චං භගවා. විගරහි චූඤ්ඤා භගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසසිති.” තෙන. භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවික්ඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උජ්ඣාපෙසා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අතෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

දුග්ගහිතෙනාති: අඤ්ඤථා ගහිතෙන.

දුපධාරිතෙනාති: අඤ්ඤථා උපධාරිතෙන.

පරනති: උපසමපනතං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසිස.

උපසමපනතාය උපසමපනතසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසිස. උපසමපනතාය වෙමතිකා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසිස. උපසමපනතාය අනුපසමපනතසඤ්ඤා උජ්ඣාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියසිස.

අනුපසමපනතං උජ්ඣාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටසිස. අනුපසමපනතාය උපසමපනතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසිස, අනුපසමපනතාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටසිස. අනුපසමපනතාය අනුපසමපනතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසිස.

අනාපනති: උමමනිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අධ්‍යමසිකඛාපදං

1. අනෙතවාසීනී - මජ්ඣිම. අනෙතවාසී - සීච්චි, සීච්චි

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැ වැසි මෙහෙණක් නොමෝ හදා කාපිලානියට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. හදා කාපිලානී නොමෝ මෙහෙණන්ට “ආය්‍යාවෙනි, මේ මෙහෙණ මට සකසා උවටැන් කෙරෙයි. මැයට මම සිවුරක් දෙන්නෙමි”යි මෙය කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු යැ. ආය්‍යාවෙනි, මම වනාහි ආය්‍යාවහට සකසා උවටැන් නො කෙරෙමි ල, ආය්‍යා නොමෝ මට සිවුරක් නො දෙන්නී ලැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු” දූ යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු දූ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් නොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දුගහිතෙන: අන් පරිද්දෙකින් ගන්නා ලද්දෙන්,

දුපධාරිතෙන: අන් පරිද්දෙකින් දරන ලද්දෙන්.

පරං: උපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අත්තනො භණ්ඩකං අපස්සන්තියො වණ්ඩකාළිං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: “අපයො අමහාකං භණ්ඩකං පසෙසයාසි”ති. වණ්ඩකාළි භික්ඛුනි උජ්ඣායති ධියති විපාවෙති: “අභමෙව නුන වොරි, අභමෙව නුන අලජ්ජිති” යා අයායො¹ අත්තනො භණ්ඩකං අපස්සන්තියො තා මං එවමාහංසු: “අපයො අමහාකං භණ්ඩකං පසෙසයාසි”ති. සවාහං. අයො තුමහාකං භණ්ඩකං ගණහාමි අසසමණි හොමි බුහුවරියා වවාමි නිරයං උපපජ්ජාමි, යා පන මං අභුතෙන එවමාහ සාසි අසසමණි හොතු බුහුවරියා වචතු නිරයං උපපජ්ජතුති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ධියන්ති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාළි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුහුවරියෙනපි අභිසප්පිති”ති -පෙ- සචිදං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුහුවරියෙනපි අභිසප්පිති,² සචිදං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුහුවරියෙනපි අභිසප්පිති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසතුති;

“යා පන භික්ඛුනි අත්තනානං වා පරං වා නිරයෙන වා බුහුවරියෙන වා අභිසපෙයා පාවිත්තියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

අත්තනානාති: පඤ්ඤා.

පරන්ති: උපසමපන්නං.

නිරයෙන වා බුහුවරියෙන වා අභිසප්පි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

උපසමපන්නාය උපසමපන්නසඤ්ඤා නිරයෙන වා බුහුවරියෙන වා අභිසප්පි³ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසමපන්නාය වෙමතිකා නිරයෙන වා බුහුවරියෙන වා අභිසප්පි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස, උපසමපන්නාය අනුපසමපන්නසඤ්ඤා නිරයෙන වා බුහුවරියෙන වා අභිසප්පි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. අයා - සිමු ii

2. අභිසපෙසිති - සිමු ii

3. අභිසපෙති - සිමු ii

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනායි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ තමාගේ බඩු නො දක්නාහු වණ්ඩකාළි මෙහෙණට “ආයඝ්ථිවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි”ද යි මෙය කිහු. වණ්ඩකාළි මෙහෙණ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: යම්, ආයඝ්ථි කෙනෙක් තමාගේ බඩු නො දක්නාහු ද, ඔහු මට “ආයඝ්ථිවෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි”ද යි මෙසේ කිහු යැ. මම මැ එකාන්තයෙන් සෙරකිම් වෙමි ද, මම මැ එකාන්තයෙන් ලජ්ජා නැතිකිම් වෙමි ද, ඉදින් ආයඝ්ථිවෙනි, තොපගේ බඩු ගනිමි නම් නො මෙහෙණකිම් වෙමි. බඹසරින් ගිලිහෙමි, නිරයෙහි උපදිමි. යමක් වනාහි අභූතයෙන් මා හට මෙසේ කිවු ද, ඔ තොමෝත් නො මෙහෙණක් වේවා, බඹසරින් ගිලිහේවා, නිරයෙහි උපදිවා යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් ආයඝ්ථි වණ්ඩකාළි තොමෝ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනු හැවු”ද යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනු හවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බඹසරිනු හැවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාහට හෝ මෙරමා හට හෝ නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුණි යි.

අකතානා: තමා කෙරෙහි.

පරා: උපසපනකට නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්නන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්නන් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බඹසරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිරවජානගොති යා වා පෙත්තවිසයෙන වා මනුසසදෙහගෙන වා අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නං අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසං, අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසං. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපත්ති: අත්තපුරෙක්ඛාරාය, ධම්මපුරෙක්ඛාරාය, අනුසාසනි පුරෙක්ඛාරාය, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං

4. 2. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනි භික්‍ෂුනිහි සද්ධිං භණ්ඩිතා අත්තානං වධිතා වධිතා රොදති. යා නා භික්‍ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උප්පායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා වණ්ඤකාළි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදතිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්‍ෂුනි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදෙයා පාවිතනිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අප්පෙ අධිප්පෙතා භික්‍ෂුනීති.

අත්තානනති: පච්චිත්තං

වධනි¹ රොදති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. වධනි න රොදති ආපත්ති දුක්ඛංසං, රොදති න වධනි ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපත්ති: ඤාතිබ්‍යසනෙන වා භොගබ්‍යසනෙන වා රොග-බ්‍යසනෙන වා චුට්ඨා රොදති න වධනි උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං

අනධකාරවග්ගො² දුතියො

කඤ්ඤානං:

අනධකාරෙ පටිච්ඡනෙන අප්පේක්ඛාකායෙ සිඛ්ඛාපකෙ,
දෙව නාපුච්ඡා විකාලෙ ව දුග්ගහී නිරයෙ වධිති.

1. වධිතා වධිතා-මජ්ඣං.

2. රත්තනධකාරවග්ගො - සි 8. 2. 10

6, තිරශ්චීන යොනියෙන් හෝ ප්‍රෙතවිෂයයෙන් හෝ මනුෂ්‍ය දෞර්භාගයෙන් හෝ හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකට හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අථීය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධථීය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 2. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළී මෙහෙණ මෙහෙණත් සමග කලහ කොට තමාට පැහැර පැහැර හඬයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයථී වණ්ඩකාළී තමාට පැහැර පැහැර හැඬු” ද යි. ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඬු ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඬු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තමාට පැහැර පැහැර හඬා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති .. මෝ නොමෝ මේ අථීයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අත්තානං: තමා කෙරෙහි.

පහරා නම් හඬා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පහරා නම් නො හඬා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හඬා නම් නො පහරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

ඥාතිවාසනයෙන් හෝ භොගවාසනයෙන් හෝ රොග-වාසනයෙන් හෝ පහස්තා ලද්දී හඬා නම් නො පහරා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ද්විතීය අන්ධකාර වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

රත්තන්ධකාර යැ පටිච්ඡන්ත යැ අපේක්ෂාකාය යැ සිඬ්ඝාටක යැ අනාපුච්ඡා දෙක යැ විකාල යැ දුග්ගතිත යැ නිරය යැ වධ යැ යි.

4. 3. 1

පයමසිකතාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්සියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුලා භික්ඛුනියො අවිරවතියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකතිකෙ නභායනති. වෙසියා තා භික්ඛුනියො උප්පණේඛුසුං: “කිනත්ත ඛො නාම තුමහංකං අයො දහරානං දහරානං¹ බ්‍රහ්මවරියං විණේණන. නත්ත නාම කාමා පරිභුඤ්ජිතඛො. යද්ද පිණ්ණා භවිස්සථ තද්ද බ්‍රහ්මවරියං වරිස්සථ. එවඤ්ඤා² තුමහංකං උහො අස්සා පරිග්ගහිතා භවිස්සනති”ති භික්ඛුනියො වෙසියාහි උප්පණධියමානා මඬකු³ අහෙසුං. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො උප්පස්සයං ගන්තවා භික්ඛුනිනං එතමෙකං ආරොවෙසුං. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමෙකං ආරොවෙසුං. භික්ඛු භගවතො එතමෙකං ආරොවෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කතවා භික්ඛු ආමනොනසි: තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනිනං සිකතාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාමි දස්ස අස්ථවස්සෙ පටිච්ච සංඝස්සච්ඡිතාය -පෙ- විනයානුග්ගහාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිස්සත්තු:

“යා පන භික්ඛුනි නග්ගා නභායෙය්‍යා පාවිතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමෙසමිං අකෙ අධිකොනා භික්ඛුනිති.

නග්ගා නභායෙය්‍යාති: අනිවඤ්ඤා වා අපාරුතා වා නභායති පයොගෙ දුක්ඛං. නභානපරියොසානෙ ආපනති පාවිතියස්ස.

අනාපනති: අච්ඡින්නාවිරිකාය නවස්විරිකාය⁴ ආපදස්ස උමෙක්ඛි-කාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පයමසිකතාපදං.

4. 3. 2

දුතියසිකතාපදං

1. සාවස්සීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතා භික්ඛුනිනං උදක සාටිකා අනුඤ්ඤානා හොති. ජනගග්ගියා භික්ඛුනියො භගවතා උදකසාටිකා අනුඤ්ඤානාහි අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙන්නි⁵ පුරතොපි පච්ඡිතොපි ආකඨස්සන්තා⁶ ආභිණ්ඤානති.

1. අයො දහරානං - මජ්ඣං

2. එවං - මජ්ඣං: එවංඤ්ඤා - සි ii

3. මඬකු - සිමුච්ඡි සි ii

4. අච්ඡින්නාවිරිකාය වා නවස්විරිකාය වා - සිමුච්ඡි

5. ධාරෙණං - මජ්ඣං

6. කඨස්සන්තා - සිමුච්ඡි ii

4. 3. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේ-පිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ අවිරවනී නදියෙහි වෙසහනන් සමහ නග්න වැ එක් කොටැ ස්නානය කෙරෙති. වෙසහනෝ ඒ මෙහෙණන්හට කෙළි-කවට කම් කළහ: “ආයතීවෙනි, ඉතා කරුණ වූ නොපට බඹසර පුරුදු කිරීමෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ද? කාමයෝ පරිභොග කළ යුත්තෝ නො වෙත් ද? යම් කලෙකැ මහලුටුවෝ වන්නාහු නම් එකල්හි බඹසර හැසිරෙවු. මෙසේ වනාහි කොප විසින් දෙ කරුණ මැ අයත් කොට ගන්නා ලද්දේ වන්නේ” යැ යි. වෙසහනන් විසින් කෙළි කවට කම් කරනු ලබන මෙහෙණෝ මකුවුහ. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණු ඇරොජුහ. මෙහෙණෝ මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. මහණෝ භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසර යෙහි ලා දැහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමතුසේක: එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්ට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඬ්ඝයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ ... විනයට රුකුල් පිණිස යැ මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නග්න වැ ස්නාන කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

නග්ගා නහායෙයා: නො හදනා ලද්දී හෝ නො පොරවන ලද්දී හෝ ස්නාන කෙරේ නම් පියෝහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැනැහුම් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වේ.

අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට නට සිවුරු ඇතියාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 3. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙහෙණන්ට දියසඵව අනුදන්නා ලද්දේ වෙයි. සවග මෙහෙණෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දියසඵව අනුදන්නා ලද යි පමණ ඉක්ම වූ දියසඵ දරන්, ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු අදිමින් ඇවිදිත්.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උපකායනති වියනති විපාලෙනති: "කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙඤ්ඤානති"ති -පෙ- සචරං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙතතීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අප්පමාණිකායො උදකසාටිකායො ධාරෙඤ්ඤානති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

"උදකසාටිකමපන භික්ඛුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්ථං පමාණං දීඝසො වතසෙසා විදක්ඛියො සුගත-විදක්ඛියා තිරියං දෙව විදක්ඛියො. තං අතිකකාමෙනතියා ඡෙදනකං පාචිත්තිය"නති.

3. උදකසාටිකා¹ නාම: යාය නිව්ඤා² නභායති,

කාරයමානායාති: කරොනතියා වා කාරාපෙනතියා වා. පමාණිකා කාරෙතබ්බා, තත්ථං පමාණං: දීඝසො වතසෙසා විදක්ඛියො සුගත-විදක්ඛියා තිරියං දෙව විදක්ඛියො, තං අතිකකාමෙනා කරොති වා කාරාපෙනි වා පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන ඡිද්දිතා පාචිත්තියං දෙසෙතබ්බං.

අත්තනා විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියස්ස අත්තනා විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියස්ස පරෙහි විප්පකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. පරෙහි විප්පකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අඤ්ඤාසිස්සඤාය කරොති වා කාරාපෙනි වා ආපත්ති දුක්ඛංඤ්ඤා, අඤ්ඤාන කතං පටිලභිතා පරිභුඤ්ඤාති ආපත්ති දුක්ඛංඤ්ඤා.

අනාපත්ති: පමාණිකං කරොති, උනාකං කරොති, අඤ්ඤාන කතං පමාණාතිකකන්නං පටිලභිතා ඡිද්දිතා පරිභුඤ්ඤාති, විනානං වා භුමිඤ්ඤාතං³ වා සාණිපාකාරං වා හිසිං වා බිලොභනං වා කරොති, උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. උදකසාටිකනති-සිමුඛි

2. නිව්ඤාය- සායා,

3. භුමිඤ්ඤාතං - මජ්ඣං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දූරුහු” දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරන් දැයි. සැබැවැ භාග්‍ය චතුත් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දූරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“දියසළවක් කරවනු ලබන මෙහෙණක විසින් පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙක, එ පමණ ඉක්මවන්නියට සිදැලීමෙන් පසු දෙසිය යුතු ඇවැත් වේ” යයි.

3. උදකසාවිකා නම්: යමෙකින් හඳුනා ලද්දී සනහා නම් හෝ යැ.

කාරයමානාය: කරන්නිය විසින් හෝ කරවන්නිය විසින් හෝ පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙක. එපමණ ඉක්ම වා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝති දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් සිදැ පවති දෙසිය යුතු.

තමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද තොමෝ නිමාම් කෙරේ නම් පවති ඇවැත් වෙයි. තමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම් කරවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද තොමෝ නිමාම් කෙරේ නම් පවති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම් කරවා නම් පවති ඇවැත් වේ.

මෙරමා සඳහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් කරන ලද්දක් පිළිලැබ පිරිබෝ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පමණ ඇති කොට කෙරේ නම්, උනු කොට කෙරේ නම්, මෙරමා විසින් කරන ලද පමණ ඉක්මවූවක් පිළිලැබ සිඳිපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ කඩතුරාවක් හෝ බිස්සක් හෝ මාවුලාවක් හෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නො වෙයි. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

තත්වසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරිය්සා භික්ඛුනියා මහගෙස විචරද්දායෙස විචරං දුක්ඛතං¹ හොති දුස්සිඛබ්බිතං. ථුලලනාදු භික්ඛුනී තං භික්ඛුනිං එතදවොච: “සුඤ්ජරං ඛො ඉදං තෙ අයොස විචරද්දායෙසං විචරඤ්ඤා ඛො දුක්ඛතං දුස්සිඛබ්බිතං” නති. විසිඛෙබ්බිමි² අයොස සිඤ්ඤාසංසිති³. ආමයොස සිඛෙබ්බාසොමිති⁴. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තං විචරං විසිඛෙබ්බාසා ථුලලනාදුස භික්ඛුනියා අදස්සි. ථුලලනාදු භික්ඛුනී සිඛෙබ්බාසොමි සිඛෙබ්බාසොමිති නොව සිඛෙබ්බති⁵ න සිඛධාපනාය උසස්සුක්ඛං කරොති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ඤා ආරොවෙස්සි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්සා ථුලලනාදු භික්ඛුනියා විචරං විසිඛබ්බාපෙතො නොව සිඤ්ඤාසංසිති න සිඛධාපනාය උසස්සුක්ඛං කරිය්සති” ති -පෙ- සඤ්චං කිර භික්ඛවො, ථුලලනාදු භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විචරං විසිඛබ්බාපෙතො නොව සිඤ්ඤති න සිඛධාපනාය උසස්සුක්ඛං කරොතිති. සඤ්චං භගවා. විගරහි ඛුද්දො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවො, ථුලලනාදු භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විචරං විසිඛබ්බාපෙතො නොව සිඤ්ඤාසංසිති න සිඛධාපනාය උසස්සුක්ඛං කරිය්සති. තෙනං භික්ඛවො, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවො, භික්ඛුනියො ඉමං සිඛධාපදං උද්දිස්සනතු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විචරං විසිඛෙබ්බා වා විසිඛබ්බාපෙතො වා යා පට්ඨා අනන්තරාසිකිනී නොව සිඛධාසා න සිඛධාපනාය උසස්සුක්ඛං කරෙය්ස අඤ්ඤා චතුහපඤ්ඤාහා පාවිත්තිය” නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිජොතො භික්ඛුනීති.

1. දුක්ඛතං - මඡසං.

2. සිඛෙබ්බිමි - සිමු.

3. සිඤ්ඤාසංසිති - මඡසං.

4. සිඤ්ඤාසොමිති - මඡසං.

5. සිඤ්ඤති - මඡසං.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණ-කගේ මාඇඟි සිවුරු පිළියෙන් සිවුරෙක් නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ වෙයි. ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි එ මෙහෙණට මෙය කිවුයැ. “ආර්යාවෙනි, තොපගේ මේ සිවුරු පිළිය සොඳුරු එහෙත් සිවුර නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ මැ”යි. ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් හරනෙමි. ගෙත්තම් කෙරෙහි දෑ යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් කරන්නෙමි යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ සිවුර ගෙත්තම් හැර ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණියට දුනු යැ. ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි “ගෙත්තම් කරන්නෙමි ගෙත්තම් කරන්නෙමි” යි නොම ගෙත්තම් කරයි. ගෙත්තම් කරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්චුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආර්යා ථූල්ලනන්ද තොමෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නො මැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා”දෑ යි ... සැබැද මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කෙරේ ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දෑ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද හික්ෂුණි මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්ති සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” යැයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ඛුනි ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

වීවරං නාම: ඡන්දා වීවරානං අඤ්ඤානරං වීවරං.

විසිඤ්ඤාතාති: සයං විසිඤ්ඤාතා.

විසිඤ්ඤාපෙතාති: අඤ්ඤං විසිඤ්ඤාපෙතා.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව සිඤ්ඤායාති: න සයං සිඤ්ඤායා.

න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොයාති: න අඤ්ඤං ආණ්ඩාපෙයා.

අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභාති: යිපෙතා චතුහපඤ්ඤාභං නෙව සිඤ්ඤාසාමී න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොයාමීති ධුරං නික්ඛින්නමනෙ ආපනති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපනති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා වීවරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපනති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා වීවරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපනති දුට්ඨකංයස්ස. අනුපසම්පන්නා වීවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤාතා වා විසිඤ්ඤාපෙතා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිඤ්ඤාති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤාකං කරොති අඤ්ඤානු චතුහපඤ්ඤාභා ආපනති දුක්ඛට්ඨකංයස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨකංයස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨකංයස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨකංයස්ස.

අනාසනති: සති අනන්තරායෙ, පරියෙසිතා න ලහති, කරොනති චතුහපඤ්ඤාභං අතිකාමෙති, ගිලානාය, ආපදසු, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

තතියසිකධාපදං

හික්වුනියා: අන් මෙහෙණකගේ.

විවර නම්: සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි.

විසිබෙකා: තොමෝ ගෙන්නම් හැර.

විසිබොපෙකා: මෙරමා ලවා ගෙන්නම් හරවා.

සා පඤ්ඤා අනන්තරාසිකිනී: අනතුරක් නැති කළේ.

තෙව සිබෙකා: තොමෝ ගෙන්නම් නො කරන්නේ යැ.

න සිබොපනාය උසස්කක: කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවන්නේ යැ.

අඤ්ඤා වතුහපඤ්ඤාහං: සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කරන්නෙමි. ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නොමැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අන් පිරිකරක් ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකගේ සිවුරක් හෝ අන්පිරිකරක් හෝ ගෙන්නම් හැර හෝ ගෙන්නම් හරවා හෝ ඕ තොමෝ පසුව අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙන්නම් කෙරේ නම් ගෙන්නම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කළේ, සොයා නො ලබා නම්, කරන්නී සිවු දිනක් පස් දිනක් ඉක්මවා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති

තෙවන සිකපද යි.

වතුකුසිකකාපදං

1. සාවකී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං හසෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහතරෙන ජනපදවාරිකං පකකමනති, තානි විවරානි විරං නික්ඛිත්තානි කණ්ණිකිතානි භොනති. තානි භික්ඛුනියො ඔතාපෙනති, භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං; 'කසසිමානි අයො විවරානි කණ්ණිකිතානිති'. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං එතමකං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති: 'කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං හසෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහතරෙන ජනපදවාරිකං පකකමිත්තනාති'ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං හසෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහතරෙන ජනපදවාරිකං පකකමනාති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනිනං හසෙව විවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහතරෙන ජනපදවාරිකං පකකමිත්තනාති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අසුසන්තො වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකකාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි පඤ්චාහිකං සංඝාටිවාරං¹ අතිකකාමෙයා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමී අසෙව අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

පඤ්චාහිකං සංඝාටිවාරං අතිකකාමෙයානි: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවිවරානි නෙව නිවාසෙති න පාරුපති න ඔතාපෙති පඤ්චමං දිවසං අතිකකාමෙති ආපනති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාහානිකකතොන අතිකකන්තසඤ්ඤා ආපනති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාහානිකකතොන වෙමතිකා ආපනති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාහානිකකතොන අනතිකකන්තසඤ්ඤා ආපනති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාහානිකකතොන² අතිකකන්තසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාහානිකකතොන වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාහානිකකතොන අනතිකකන්තසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවිවරානි නිවාසෙති වා පාරුපති වා ඔතාපෙති වා, ගිලානාය ආපදස්ස උමෙත්තකාය -පෙ- ආදි කමමිකායාති.

වතුකුසිකකාපදං

1. සංඝාටිවාරං--සායා.

2. පඤ්චාහා අනතිකකතොන - මජ්ඣං.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරුසහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවුසැරි සැරීමට යෙති. ඒ සිවුරු බොහෝ කල් බහා තබන ලද්දාහු හටගත් පුස් ඇතියාහු වෙති. ඒ සිවුරු මෙහෙණෝ වියළවත්. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට “ආර්යාවෙනි, හටගත් පුස් ඇති මේ සිවුරු කවරක්හුගේද”යි තෙල කරුණ කිහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරීමට ගියාහු ද”යි. සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරීමට යෙද්ද”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරීමට ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් පස්දිනක් සිවුරු පිරිවැටුම ඉක්මවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බඳු ... හික්බුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පක්‍ඛවාහිකං සංඛ්‍යාට්ඨාරං අතිකකාමෙයා: පස්වන දිනයෙහි සිවුරුපස නොම හදි නම් නො මැ පොරවා නම් නො මැ වියළා නම් පස්වන දිනය ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පස්වන දිනයෙහි සිවුරු පස හදි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ වියළා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනි පිණ්ඩාය වරිත්වා අභ්‍රමිවරං පඤ්චිත්වා විහාරං පාවිසි. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනි තං විවරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. සා නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො පුළුච්ඡි: "අපයො මය්හං විවරං පසෙසයාපා"ති. භික්ඛුනියො තස්සා භික්ඛුනියා එතමක්ඛං ආරොවෙසුං. අප්ඵ ඛො සා භික්ඛුනි උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: "කපං හි නාම භික්ඛුනි මය්හං විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපිස්සති"ති. අප්ඵ ඛො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමක්ඛං ආරොවෙසි.

2. යා නා භික්ඛුනියො අප්ඵල්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායතති ඛියතති විපාවෙතති: "කපං හි නාම භික්ඛුනි භික්ඛුනියා විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපිස්සති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි භික්ඛුනියා විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි භික්ඛුනියා විවරං අනාපුල්ඡා පාරුපිස්සති'ති. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දියන්තු:

"යා පන භික්ඛුනි විවරසංකමනියං ධාරෙය්‍ය පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙපතා භික්ඛුනිති.

විවරසංකමනියං නාම: උපසම්පන්නාය පඤ්චිත්තං විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං. තස්සා වා අදිත්තං තං වා අනාපුල්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසංඤ්ඤා විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපන්න පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපන්න පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසංඤ්ඤා විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නාය විවරසංකමනියං ධාරෙති ආපන්න දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසංඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපන්න දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසංඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: සා වා දෙති, තං වා ආපුල්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා, අච්ඡින්නවිවරිකාය, නවස්විවරිකාය, ආපදසු, උමමන්නිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඤ්චමසිකධාපදං

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි—එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් පිඬුපිණ්ඩ හැසිර තෙත් සිවුර විදහා වෙහෙරට පිවිසියා යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ සිවුර පෙරව ගමට පිඬුපිණ්ඩ පිවිසියා යැ. ඔ තොමෝ (වෙහෙරින්) නික්ම ‘‘ආයතාවෙනි මාගේ සිවුර දුටුවහ ද’’ යි මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ ලමුකොට සිතයි; නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවන්: ‘‘කෙසේ නම් මෙහෙණක් මාගේ සිවුර නො පිළිවිසැ පෙරවූ ද’’ යි එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් ට තෙලකරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: ‘‘කෙසේ නම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නො පිළිවිසැ පෙරවූ ද’’ යි ... සැබැඳු මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නොපිළිවිසැ පෙරවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණක ගේ සිවුරක් නො පිළිවිසැ පෙරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසංදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේසිකපදය උදෙසත්වා:

‘‘යම් මෙහෙණක් යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති වේ’’ යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... හික්කුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුණි යි.

විවරසංකමනිය නම් : උපසපනකගේ සිවුරුපස අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි. ඇය විසින් නො දුන් හෝ ඇය නො පිළිවිසැ හෝ හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා යළි දිය යුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකගේ යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනු පසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඔ මැ දේ නම් හෝ ඇය පිළිවිසැ හෝ හඳි නම් පොරවා නම්, අසිදගත් සිවුරු ඇතියාට (ඇවැත් නොවෙයි), නට සිවුරු ඇතියාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං එතදවොච: “භික්ඛුනි සඤ්ඤා අයො විවරං දස්සාමාති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි තුමෙහ බහුතිවිචා බහුකරණියාති අනතරායං අකාසි. තෙන ඛො පන සමයෙන තස්ස කුලස්ස සරං ඩයහති, තෙ උප්ඤ්ඤානි බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා අමොකං¹ දෙයාධිමං අනතරායං කරිස්සති උභයෙනාමො² පරිභීතා³ භොගෙහි ව පුංඤ්ඤන වා”ති.

2. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඤ්ඤානානං බියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- නා උප්ඤ්ඤානි බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං කරිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං අකාසිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං කරිස්සති. තෙන භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි ගණස්ස විවරලාභං අනතරායං කරෙයා පාවිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ-භික්ඛුනීති:-පෙ-අයං ඉමසමිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ගණො නාම: භික්ඛුනිසංඛෙසා වුවච්චි.

විවරං නාම: ජනනං විවරානං අඤ්ඤාතරං විවරං විකප්පනුපගපච්ඡිමං,⁴

අනතරායං කරෙයානි: කථං ඉමෙ විවරං දදෙයුනති⁵ අනතරායං කරොති ආපත්ති පාවිතියස්ස. අඤ්ඤං පරික්ඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකටස්ස. සමබහුලානං භික්ඛුනීනං වා එකභික්ඛුනියා වා අනුපසම්පන්නාය වා විවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං අනතරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකටස්ස.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දස්සෙස්සා නිවාරෙති උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. ථුලලනඤ්ඤා ගණස්ස අමොකං--සිමුඛි

2. උභයෙනාමං-මජ්ඣං.

3. පරිබාහිරා--මජ්ඣං.

4. විකප්පනුපගං පච්ඡිමං--මජ්ඣං.

5. කථං ඉමෙ විවරං න දදෙයුනති--මජ්ඣං, සිමුඛි සිඛි

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුනිය ගේ උපස්ථායක කුලය ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කියැ. “ආයායාවෙති මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නෙමු” යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ තෙපි බොහෝ කිස ඇතියහ. බොහෝ ඇවැසි කටයුතු ඇතියහ යි අනතුරු කළා යැ. එ සමයෙහි වනාහි ඒ කුලයාගේ ගෙය දූවෙයි. ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයායා ථුල්ලනන්ද නොමෝ අපගේ පිදියයුතු වස්තුවට අනතුරු කළා ද ? අපි හොගයෙන් ද පිනෙන් ද යි දෙපසින් පිරිහුණමහ” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ථිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයායා ථුල්ලනන්ද නොමෝ ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද ? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

ගණ නම් : භික්ෂුණි සංඝයා කියනු ලැබේ.

විවර නම් : සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකැපීමට සුදුසු පැසුළු සිවුර යි.

අන්තරායං කරෙයා : කෙසේ මොහු සිවුරක් දෙන්නාහු ද යි අනතුරු කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අන් පිරිකරකට අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ගේ හෝ එක් මෙහෙණකගේ හෝ අනුපසපනකගේ හෝ විවරලාභයට හෝ අන්‍යාපරිඡිකාරලාභයට හෝ අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනුසස් දක්වා වළකා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

4. 3. 7

සත්තමසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිසංඝාසං අකාලවිවරං උප්පන්නං භොති. අථ ඛො භික්ඛුනිසංඝො නං විවරං භාජෙත්ඛාමො සන්නිප්පති. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනායුස භික්ඛුනියො අනෙතවාසී භික්ඛුනියො¹ පක්කන්නා භොතී. ථුල්ලනායු භික්ඛුනි නා භික්ඛුනියො එතදවොච: “අයො භික්ඛුනියො පක්කන්නා න තාව විවරං භාජයිස්සති”² ති³ ධම්මකං විවරවිහඛං පටිබාහි⁴. භික්ඛුනියො න තාව විවරං භාජයිස්සති පක්කමිංසු⁴ ථුල්ලනායු භික්ඛුනි අනෙතවාසීභික්ඛුනිසු⁵ ආගතාසු නං විවරං භාජාපෙසි.

2. යා නා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- නා උජ්ඣායනාඨී ඛියනාඨී විපාචෙතනී: “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනායු ධම්මකං විවරවිහඛං පටිබාහිස්සති”² ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනායු භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිහඛං පටිබාහිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුල්ලනායු භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිහඛං පටිබාහිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ස පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිහඛං පටිබාහෙය්‍ය පාවිත්තිය”² ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙප්පනා භික්ඛුනීති.

ධම්මකො නාම විවරවිහඛො: සමග්ගො භික්ඛුනිසංඝො සන්නිප්පත්තා භාජෙති.

පටිබාහෙය්‍යාති: කථං ඉදං⁶ විවරං භාජෙය්‍යාති⁷ පටිබාහති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ධම්මකෙ ධම්මකසංඝ්ඤ්ඤා පටිබාහති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ධම්මකෙ චෙමනිකා පටිබාහති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ධම්මකෙ අධම්මකසංඝ්ඤ්ඤා පටිබාහති අනාපත්ති.

අධම්මකෙ ධම්මකසංඝ්ඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකෙ චෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකෙ අධම්මකසංඝ්ඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දංස්සන්තා පටිබාහති උච්චෙතනිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකධාපදං

1. අනෙතවාසීනියො භික්ඛුනියො - මජ්ඣං.

2. භාජිසිසන්ති-සිමු ii භාජිසිසන්ති - මජ්ඣං.

3. පටිබාහති - මජ්ඣං.

4. විපක්කමිංසු - සායං.

5. අනෙතවාසීසු භික්ඛුනිසු - මජ්ඣං.

6. ඉමං - මජ්ඣං.

7. න භාජෙය්‍යාති - සිමු ii

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණ සහනට නොකල් සිවුරෙක් උපන්නේ වෙයි. එකල්හි මෙහෙණසහනු ඒ සිවුර බෙදනු කැමැති වැ රැස්වූහ. එසමයෙහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතවැසි මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු වෙති. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කිවු යැ. “ආයුෂාවෙනි මෙහෙණේ බැහැර ගියාහු යැ. (එන) තෙක් සිවුර නො බෙදන්නේ යැයි දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වු යැ. මෙහෙණේ එතෙක් සිවුරු නො බෙදන්නේ යැ යි බැහැර ගියාහු යැ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි අතවැසි මෙහෙණන් පැමිණි කල්හි ඒ සිවුර බෙදවු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලවුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුෂා ථුල්ලනන්ද නොමෝ දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වු දැ” යි... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වු දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දැනුම් සිවුරු බෙදීම වැළැක් වු ද ? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් දැනුම් සිවුරු බෙදීම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණියි.

ධමේකච්චර විභංග නම් : සමග වු මෙහෙණසහනු රැස්වී බෙදති.

පටිබාහෙය්‍යා : කෙසේ මේ සිවුර බෙද දැ යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දැනුමෙහි දැනුමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දැනුමෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත්වෙයි. දැනුමෙහි නොදැනුමිසන් ඇතියා වළක්වානම් ඇවැත් නැති.

නො දැනුමෙහි දැනුමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැනුමෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දැනුමෙහි නො දැනුමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවස් නිදනං - තෙන ඛො - පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤානං නිදනං නිදනං නිදනං නිදනං¹ ලභිකානං² සොකසාධිකානං³ කුමභවුණිකානං⁴ සමණවීරං දෙනි මයං පරිසතිං⁵ වණ්ණං භාසට්ඨං. නට්ඨි නට්ඨකාසි ලභිකාසි සොකසාධිකාසි කුමභවුණිකාසි ථුලලනඤ්ඤානං නිදනං පරිසතිං වණ්ණං භාසට්ඨං. “අයං ථුලලනඤ්ඤානං බහුසුඛා භාණ්ඩා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. දෙව අයං කතොථ අයං යා”ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා - පෙ - තා උජ්ඣායනි වියනි විපාටෙනි: “කථං හි නාම අයං ථුලලනඤ්ඤානං අගාරිකස්ස සමණවීරං දක්ඛති”ති - පෙ - සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤානං භික්ඛුනි අගාරිකස්ස සමණවීරං දෙනිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා - පෙ - කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤානං භික්ඛුනි අගාරිකස්ස සමණවීරං දක්ඛති. තෙන භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය - පෙ - ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනි අගාරිකස්ස වා පරිබාජකස්ස වා පරිබාජකාය වා සමණවීරං දදෙය්‍ය පාවිතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා - පෙ - භික්ඛුනිති: - පෙ - අයං ඉමස්මිං අනෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

පරිබාජකො නාම: භික්ඛුඤ්ඤා සාමණෙරඤ්ඤා යපෙතො යො කොචි පරිබාජකසමාපන්නො.

පරිබාජකා නාම: භික්ඛුනිඤ්ඤා සිකඛමානඤ්ඤා සාමණෙරඤ්ඤා යපෙතො යා කාචි පරිබාජකසමාපන්නා.

සමණවීරං නාම: කප්පකතං වුවති. දෙනි ආපත්ති පාවිතියස්ස.

අනාපනති: මානාසිකානං⁶ දෙනි නාවකාලිකං දෙනි උමමනිකාය - පෙ - ආදිකමමකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. නට්ඨකානමි - මජ්ඣං.
2. ලභිකානමි - මජ්ඣං.
3. සොකසාධිකානමි - මජ්ඣං.
4. කුමභවුණිකානමි - මජ්ඣං.
5. පරිසති මජ්ඣං.
6. මානාසිකානං - මජ්ඣං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ “මාගේ ගුණ පිරිස්හි කියවයි නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදූලියන්ට ද කළකිඩියරුන්ට ද මහණ සිවුරු දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදූලියෝ ද කළකිඩියරු ද ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ ගුණ පිරිස්හි කියති: “ආයුෂා ථුල්ලනන්ද තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහූ බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. ආයුෂාවට දෙවු. ආයුෂාවහට (සත්කාර) කරවයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයුෂා ථුල්ලනන්ද තොමෝ ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද?” යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගිහියකුට මහණ සිවුරු දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුට හෝ පිරිවැජියකුට හෝ පිරිවැජිනියකට හෝ මහණසිවුරු දේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

අගාරික නම් : ගෙහි වෙසෙන යම් කිසිවෙක්.

පරිබ්බාජක නම් : මහණ ද හෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පරිබ්බාජිකා නම් : මෙහෙණ ද භික්ෂුණී ද හෙරණිය ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවක.

සමණච්චර නම් : කප්ඛින්නු ඔබනලද සිවුර කියනු ලැබේ. දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මවුපියන්ට දේ නම්, තවකැලි කොට දේ නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනායුස භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ථුලලනායු භික්ඛුනිං එතදවොච: “සවෙ මයං අයොස සකෙකාම භික්ඛුනිසඛ්ඤ්ඤාං විවරං දක්ඛාමා”ති. තෙන ඛො පන සමයෙන වස්සං චුක්ඛා භික්ඛුනියො විවරං භාජෙතුකාමා සන්තිපතිංසු. ථුලලනායු භික්ඛුනි නා භික්ඛුනියො එතදවොච: “ආගමෙථ අයොස, අත්ථ භික්ඛුනිසඛ්ඤ්ඤාං විවරපච්චාසාති. භික්ඛුනියො ථුලලනායු භික්ඛුනිං එතදවොචු: ගවජයො¹ නං විවරං ජානාහිති. ථුලලනායු භික්ඛුනි යෙන නං කුලං තෙනුපසඬකම්. උපසඬකමිත්වා තෙ මනුෂ්‍යෙස්ස එතදවොච: “දෙථාචුසො භික්ඛුනිසඛ්ඤ්ඤාං විවර”නති. න මයං අයොස සකෙකාම භික්ඛුනිසඛ්ඤ්ඤාං විවරං දුතුනති. ථුලලනායු භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමස්සං ආරොචෙසි.

2. යා නා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- නා උප්ඝායනාති ඛියනාති විජාවෙනති: “කථං හි නාම අයාසා ථුලලනායු දුඤ්ඤවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙස්සති”ති.-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනායු භික්ඛුනි දුඤ්ඤවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙසීති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනායු භික්ඛුනි දුඤ්ඤවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයං-පෙ-එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිස්සතු:

“යා පන භික්ඛුනි දුඤ්ඤවිවරපච්චාසාය විවරකාලසමයං අතික්කාමෙයා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමි. අත්ථ අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

දුඤ්ඤවිවරපච්චාසා නාම: සවෙ මයං සකෙකාම දක්ඛාම කට්ඨස්සාමාති වාචා භික්ඛා භොති.

විවරකාලසමයො නාම: අනත්තෙ කඨිනෙ වස්සානස්ස පච්ඡිමො මාසො, අත්තෙ කඨිනෙ පඤ්චමාසා.

විවරකාලසමයං අතික්කාමෙයාති: අනත්තෙ කඨිනෙ වස්සානස්ස පච්ඡිමං දිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අත්තෙ කඨිනෙ කඨිනුද්ධාරදිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. ගවෙජනං -- සිමුඛි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ උපස්ථායක කුලය ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කී යැ: ආයඨාවෙනි, “ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙමි හ” යි. එ සමයෙහි වස්ච්‍ය නිමවූ මෙහෙණෝ සිවුරු බෙදනු කැමැත්තාහු රැස්වූහ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීවු යැ: “ආයඨාවෙනි පොරොත්තු වවු; මෙහෙණසහනට විවරප්‍රත්‍යාභාව ඇතැ” යි. මෙහෙණෝ ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කීහු: ආයඨාවෙනි, “යව ඒ සිවුර දනව” යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ කුලය වෙත එළඹියා ය. එළඹූ ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීවු යැ: ඇවැත්නි, “මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙව” යි. “ආයඨාවෙනි, අපි මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නට නො හැකියමහ” යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ ඇරොසු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයඨා ථුල්ලනන්ද නොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාලසමය ඉක්මවූ දෑ” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාලසමය ඉක්මවූ දෑ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවරකාල සමය ඉක්ම වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ සිවුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් විවර කාලසමය ඉක්මවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනි : ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

දුබලවිවරපව්වාසා නම් : ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් දෙන්නාවූ කරන්නාවූ යි වාග් හෙද කළා වෙයි.

විවරකාලසමය නම් : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුළුමය යැ. කෙළින් අතුළ කල්හි පස්මය යි.

විවරකාලසමය අතිකකාමයා : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුළු දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කෙළින් අතුළ කල්හි කෙළින් උදුරන දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දුඛලව්වරෙ දුඛලව්වරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාච්ඤායාපාදි. දුඛලව්වරෙ වෙමතිකා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙති ආපත්ති දුක්ඛාපත්ති, දුඛලව්වරෙ අදුඛලව්වරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙති අනාපත්ති.

අදුඛලව්වරෙ දුඛලව්වරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛාපත්ති. අදුඛලව්වරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛාපත්ති. අදුඛලව්වරෙ අදුඛලව්වරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දුක්ඛානිවාසො¹ උමමන්තියාය - පෙ-
ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකඛාපදං

4. 3. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන සඤ්ඤා උද්දිසස විහාරො කාරාපිතො හොති. සො තස්ස විහාරස්ස මහෙ උභතො සඤ්ඤාස්ස අකාලව්වරං දකුකාමො හොති. තෙන ඛො පන සමයෙන උභතො සඤ්ඤාස්ස කඨිනං අත්තං හොති. අප්ඵ ඛො සො උපාසකො සඤ්ඤා උපසංඛාමිත්වා කඨිනුදාරං යාචි, හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. අප්ඵ ඛො හගවා එතස්මිනිදනෙ එතස්මිනි පකරණෙ ධම්මිං කප්ඵං කත්වා භික්ෂු ආමන්තෙයි: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ කඨිනං උද්ධරිතුං” එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ උද්ධරිතඛං, ඛාතොන භික්ෂුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතඤ්ඤා.

2. සුණාතු මෙ හතොන සඤ්ඤා යදි සඤ්ඤාස්ස පත්තකල්ලං සඤ්ඤා කඨිනං උද්ධරෙය්‍ය එසා ඤාත්ති.

සුණාතු මෙ හතොන සඤ්ඤා, සඤ්ඤා කඨිනං උද්ධරති යස්සායසමතො ඛමති කඨිනස්ස උබ්භාරො² සො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති සො භාසෙය්‍ය: උබ්භතං සඤ්ඤා කඨිනං ඛමති සඤ්ඤාස්ස තස්මා තුණ්හි එවමෙන ධාරයාමිති.

3. අප්ඵ ඛො සො උපාසකො භික්ෂුනිසඤ්ඤා උපසංඛාමිත්වා කඨිනුදාරං යාචි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි විවරං අමොකං හවිස්සතිති. කඨිනුදාරං පටිබාහි. අප්ඵ ඛො සො උපාසකො උපකායති ඛියති විපාවෙති: කප්ඵං හි නාම භික්ෂුනියො අමොකං කඨිනුදාරං න දස්සන්තිති. අස්සොස්ස ඛො භික්ෂුනියො තස්ස උපාසකස්ස උපකායනාස්ස ඛියනාස්ස

1. වාරෙති--සිලි

2. උද්ධාරො - මජ්ඣං.

දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවති ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් ඇවැත් නැති.

නො දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපදය යි.

4. 3. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උවසුවකු විසින් සඬ්ඝයා උදෙසා විහාරයෙක් කරවන ලද්දේ වෙයි. හෙ තෙමේ ඒ විහාර පූජොත්සවයෙහි දෙ සභන්හට අයල් සිවුරක් දෙනු කැමැතියේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි දෙ සභන් විසින් කඬ්ඝය අතුරන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු මේ සඬ්ඝයා වෙතැ එළැඹූ කඬ්ඝ ඉදිරිම යැදී යැ. භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ ඇරොදුහු. එකල්හි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. ‘මහණෙනි, කඬ්ඝය උදුරන්නට අනුදනිමි’ මෙසේ ද මහණෙනි, ඉදිරිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සඬ්ඝයා දූන්විය යුත්තේ යි.

2. ස්වාමීනි සඬ්ඝයා මවදන් අසාවා. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඝයා කඬ්ඝය උදුරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

ස්වාමීනි සඬ්ඝයා ම වදන් අසාවා. සඬ්ඝයා කඬ්ඝය උදුරයි. යම් ආයුෂ්මත් කෙනකු කඬ්ඝය ඉදිරිම රුස්නේ නම් හෙ නිහඬ වන්නේ යැ. යමක්හට නො රුස්නේ නම් හෙ කියන්නේ යැ. සඬ්ඝයා විසින් කඬ්ඝය උදුරන ලදී. සඬ්ඝයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

3. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණසභන් වෙතැ එළැඹූ කඬ්ඝ ඉදිරිම යැදී යැ. ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුර අපට වන්නේ යයි කඬ්ඝ ඉදිරිම වැළැක්වූ යැ. එකල්හි ඒ උවසු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපට කඬ්ඝ ඉදිරිම නො දුන්නු ද” යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවාගේ (අකීර්න්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙකා

විපාචෙනත්තස්ස යා තා භික්ඛුනියො අප්පිව්ඡා -පෙ- තා උප්ඝායනති ඛියනති විපාචෙනති; “කථං හි නාම අයා පුරුෂනඤ්ඤා ධම්මකං කඨිනුදධාරං පටිබාහිස්සති” -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, පුරුෂනඤ්ඤා භික්ඛුනි ධම්මකං කඨිනුදධාරං පටිබාහිති, සච්චං හගවා. විගරහි චුද්දධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, පුරුෂනඤ්ඤා භික්ඛුනි ධම්මකං කඨිනුදධාරං පටිබාහිස්සති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාද්‍ය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා;

“යා පන භික්ඛුනි ධම්මකං කඨිනුදධාරං පටිබාහෙයා පාචිත්තිය”නති.

5. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමසම් අනෙ අධිසෙවනා භික්ඛුනිති.

ධම්මකො නාම කඨිනුදධාරො: සමගො භික්ඛුනියවෙකා සනතිපතිත්වා උද්ධරති.

පටිබාහෙයාති: කථං ඉදං කඨිනං උද්ධරෙයාති¹ පටිබාහති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකෙ චෙමතිකා පටිබාහති ආපනති දුක්ඛචස්ස. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති අනාපනති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛචස්ස. අධම්මකෙ චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛචස්ස. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ආනිසංසං දෙස්සත්වා පටිබාහති උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති,

දසමසික්ඛාපදං

නගගවගෙගා තතියො

කසසුද්දනං:

නගගොදකං විසිබ්බත්වා - පඤ්චාහසංකමානියං
ගගවිභබ්බ සමණං - දුබ්බලං කඨිනෙන වාති.

1. න උද්ධරෙයාති-මජ්ඣං.
2. දුබ්බලකඨිනෙන - සීඝ්‍රii

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ල නන්ද තොමෝ දූහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ” දූ යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මුණි දූහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක් වූ දූ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මුණි දූහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසාත්ව්‍ය :

“යම් මෙහෙණක් දූහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන : යම්, යම්බඳු ... හික්බුනි : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

ධම්මිකකඩිනුද්ධාර නම් : සමහ වූ මෙහෙණ සහහු රැස්වී උදුරති.

පටිබාහෙයා : කෙසේ මේ කඩින උදුරන්නේ දූ යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දූහැමියෙහි දූහැමි සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දූහැමියෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දූහැමියෙහි නො දූහැමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් ඇවැත් නැති.

නො දූහැමියෙහි දූහැමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමි යෙහි නො දූහැමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදි කම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

තෘතීය නග්ග වර්ග යි.

එහි උද්දනය :—

නග්ග යැ උදක (සාවිකා) යැ විසිබ්බන යැ පඤ්චාහික යැ (විවර) සඬකමනීය යැ ගණ යැ (විවර) විහඬග යැ සමණ (විවර) යැ දුබ්බල යැ කඩිනෙයෙන් දූ යි.

4. 4. 1

පද්මසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජේතවනෙ අනාථ පිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤා භුවට්ඨෙතති. මනුස්සො විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පසස්සිකා උජ්ඣායානී ඛියානී විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤා භුවට්ඨෙත්ඤානී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති අය්‍යෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්ලා -පෙ- තා උජ්ඣායානී ඛියානී විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤා භුවට්ඨෙත්ඤානී”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤා භුවට්ඨෙත්ඤානී. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤා භුවට්ඨෙත්ඤානී. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵකමඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිස්සතු:

“යා පන භික්ඛුනියො දො ඵකමඤ්ඤා භුවට්ඨෙත්ඤානී පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනියොති: උපසම්පන්නායො චුච්චතති.

දො ඵකමඤ්ඤා භුවට්ඨෙත්ඤානී: ඵකාය නිපන්නාය අපරා නිපජ්ජති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උභො වා නිපජ්ජතති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උඨංභිකා පුනපුනං නිපජ්ජනී ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපතති: ඵකාය නිපන්නාය අපරා නිසීදති උභො වා නිසීදනී උමමත්තිකානං -පෙ- ආදිකමේකානනති.”

පද්මසිකධාපදං නිව්ඪං

8. 6. 3

දුතියසිකධාපදං

1. සාවඤ්ඤානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො ඵකඤ්ඤාපාපුරණා¹ භුවට්ඨෙතති. මනුස්සො විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පසස්සිකා උජ්ඣායානී ඛියානී විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො ඵකඤ්ඤාපාපුරණා භුවට්ඨෙත්ඤානී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති අය්‍යෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

1. ඵකඤ්ඤා පාපුරණා-මජ්ඣං; Ho

4. 4. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනෙපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත්, මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් ගෘහී කාමභොගිනියන් මෙන් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්හු දැ”යි. භික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්හු දැ”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත් දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත් නම් පවිති වේ” යයි,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනියෝ: උපසපන් වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥෙ එකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙය්‍යු: එකක හොත් කල්හි අනෙකක් හොවි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙදෙන මැ හොවිත් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, නැතිට පුන පුනා හොවිත් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකක හොත් කල්හි අනෙකක් හිදි නම්, දෙදෙන මැ හිදිත් නම්, උම්මත්තිකාවනට ... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපදයි.

4. 4. 2

දෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්නි නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවිත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ ගෘහිකාමභොගිනියන් මෙන් හොත්හු”දැයි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිත්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

පාවිත්තිය පාළි භික්ෂුනී විභච්ඡෙයා

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ධියානී විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දෙව එකකුරුණපාපුරණා තුවට්ටෙසසනාති” ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දෙව එකකුරුණපාපුරණා තුවට්ටෙනාති. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො දෙව එකකුරුණපාපුරණා තුවට්ටෙසසනාති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු :

“යා පන භික්ෂුනියො දෙව එකකුරුණපාපුරණා තුවට්ටෙය්සං පාවිත්තිය” නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනියොති උපසම්පන්නායො වුවනති.

දෙව එකකුරුණපාපුරණා තුවට්ටෙය්සනති: තඤ්ඤෙව අකුරිකා තඤ්ඤෙව පාරුපනා ආපනති පාවිත්තියසීස.

එකකුරුණපාපුරණෙ එකකුරුණපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙනා ආපනති පාවිත්තියසීස, එකකුරුණපාපුරණෙ වෙමතිකා තුවට්ටෙනා ආපනති පාවිත්තියසීස, එකකුරුණපාපුරණෙ නානාකුරුණපාපුරණසඤ්ඤා තුවට්ටෙනා ආපනති පාවිත්තියසීස.

එකකුරුණෙ නානාපාපුරණසඤ්ඤා¹ ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානාකුරුණෙ එකපාපුරණසඤ්ඤා² ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානාකුරුණපාපුරණෙ එකකුරුණපාපුරණසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානාකුරුණපාපුරණෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨසීස. නානාකුරුණපාපුරණෙ නානාකුරුණපාපුරණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: වච්ඡානං දය්සකා නිපජ්ජනති, උමෙත්තිකානං -පෙ- ආදිකමමිකානනාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. නානාපාපුරණෙ-සායා.

2. එකපාපුරණෙ-සායා.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එකක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවින් නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනියෝ: උපසපන්වූවෝ කියනු ලබෙත්.

දෙව එකත්තරණප්‍රාචරණා තුවට්ටයා: එය මැ අතුරා එය මැ පොරවන් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු එක්වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි විමති ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණ-ප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු එක් වැ හොවින් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණයෙහි නානාප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණයෙහි එකප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණයෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණ-ප්‍රාචරණයෙහි නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඥා ඇතියාහු නම් ඇවැත් නැති.

අතරක් දක්වා හොවින් නම් ඇවැත් නොවේ. උම්මත්තිකාවනට... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථූලනඤ්ඤා භික්ඛුනී බහුස්සුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි කාපිලානී¹ බහුස්සුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුස්සා අය්‍යා හද්ද කාපිලානී බහුස්සුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාර-සමභාවිතානි, හද්දං කාපිලානිං පට්ඨං පඨිරුපාසිත්වා පච්ඡා ථූලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං පඨිරුපාසන්ති. ථූලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඉක්ඛාපකතා “ඉමා කිර අජීව්ඡා සන්තුට්ඨා පටිවිත්තා අසංසට්ඨා යා ඉමා සංඤ්ඤාත්තබ්බලා විඤ්ඤාත්තබ්බලා විහරන්ති”ති හද්දය කාපිලානියා පුරතො වඛ්ඤමතිපි තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි සෙය්‍යාමි කප්පෙති. උද්දිසතිපි උද්දිසාපෙතිපි සප්පකායමි කරොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්ඡා -පෙ- තා උපකායනති බියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලනඤ්ඤා අය්‍යාය හද්දය කාපිලානියා සංඤ්චිච අථාසුං කරිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථූලනඤ්ඤා භික්ඛුනී හද්දය කාපිලානියා සංඤ්චිච අථාසුං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථූලනඤ්ඤා භික්ඛුනී හද්දය කාපිලානියා සංඤ්චිච අථාසුං කරිස්සති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියො සංඤ්චිච අථාසුං කරොය්‍ය පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අතො අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා.

සංඤ්චිචාති: ජානනති සංඤ්ඤානනති වෙච්ච අභිවිතරිත්වා චිතිකකමො.

අථාසුං කරොය්‍යාති: ඉමිනා ඉමිස්සා අථාසු හවිස්සතිති අනාපුච්ඡා පුරතො වඛ්ඤමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සප්පකායං වා කරොති ආපන්න පාවිත්තියස්ස.

1. හද්ද කාපිලානී - සිඞ්ගි

කෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැනුම් කරා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. හදා කාපිලානි තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැනුම් කරා කරන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා වෙයි. මිනිස්සු ආර්යා හදා කාපිලානි තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැනුම් කරා කියන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා යැයි හදා කාපිලානිය පළමු කොට පර්යයුපාසනය කොට පසුව ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මඩනා ලද්දී “මොහු වනාහි අපිස්වූවාහු සන්තුෂ්ට වූවාහු ප්‍රචිචික්ත වූවාහු අමිශ්‍ර වූවාහුය. යම්බඳු මොහු හැඟවීම් බහුල කොට ඇතියාහු විනවීම් බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙද්දැයි හදා කාපිලානියගේ ඉදිරියෙහි සක්මන් ද කෙරෙයි, සිටීම ද කෙරෙයි, හිඳීම ද කෙරෙයි, ශයනය ද කෙරෙයි, උදෙසීම ද කෙරෙයි, උදෙසවා ගැනීම ද කෙරෙයි, හැදෑරීම ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනඤ්ඤා තොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියගට දැනැදැනැ අපහසු බව කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුල්ලනඤ්ඤා මෙහෙණ හදා කාපිලානියගට දැන දැන අපහසු බව කෙරේදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ හදා කාපිලානියගට දැනැදැනැ අපහසුබව කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට දැනැ දැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අත් මෙහෙණකට.

සඤ්චිච්ච: දන්ති මොනවට දන්ති සිතා නිසැක සිත මෙහෙයවා ව්‍යතික්‍රමයැ.

අභාසුං කරෙය්‍යා: මෙයින් මැයගට අපහසුවෙක් වන්නේ යැයි නො පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටි නම් හෝ හිඳි නම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙසවා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙතො

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසංඝස්ස සංඝථිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා සංඝථිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්න සංඝස්ස සංඝථිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

අනුපසම්පන්නාය සංඝථිච්ච අඵාසුං කරොති ආපනති දුක්ඛං ධස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසංඝස්ස ආපනති දුක්ඛං ධස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛං ධස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසංඝස්ස ආපනති දුක්ඛං ධස්ස.

අනාපනති: න අඵාසුං කතතුකාමා, ආපුඤ්ඤා පුරතො වඩකමති වා තිට්ඨති වා නිසිද්ධි වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සප්ඤ්ඤායං වා කරොති, උභෙත්තකාය -පෙ- ආදි-කමිකායාති.

තතියසිකඛාපදං.

4. 4. 4

වතුකුසිකඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපුඤ්ඤා -පෙ- තා උප්පාදායනති ඛියනති විපාචෙහති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙසිති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරිස්සති”ති. -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙසිති න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනි දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙය්‍යා න උපට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරෙය්‍ය පාවිත්‍රිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිප්පෙතා භික්ෂුනිති.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසු බව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකහට දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අපහසුබව නො කරනු කැමැත්තී නම්, පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටි නම් හෝ හිඳිනම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙස්වා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදීකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 4. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කෙරෙයි. උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්චුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනඤ්ඤා තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා”දැයි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නො මැ උවැටන් කෙරේද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේදැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියට නො මැ උවැටන් කෙරේ නම් උවැටන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකුනී: ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

දුක්ඛිකා නාම: ගිලානා වුච්ඡති.

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිහාරිනී වුච්ඡති.

නෙව උපට්ඨෙය්‍යානි: න සයං උපට්ඨෙය්‍යා.

න උපට්ඨාපනාය උසුසුක්කං කුරෙය්‍යානි: න අක්කං ආණාපෙය්‍යා නෙව උපට්ඨෙය්‍යාමි න උපට්ඨාපනාය උසුසුක්කං කරිස්සාමිති ධුරං නික්ඛන්තමනෙන ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස. අනෙතවාසිනිං වා අනුප- සම්පන්නං වා නෙව උපට්ඨෙය්‍යා න උපට්ඨාපනාය උසුසුක්කං කුරොති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: සති අනතරායෙ පරියෙසිතා න උභති, ගිලානාය ආපදසු උම්මන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

චතුස්සික්කාපදං.

4.4.5

පඤ්චමස්සික්කාපදං.

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන හද්ද කාපිලානි සාකෙතෙ වස්සං උපගතා හොති. සා කෙනවිදෙව උබ්බාළහා¹ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා සන්තිකෙ දුතං පාහෙසි. “සවෙ මෙ අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා උපස්සයං දදෙය්‍ය ආගවෙජ්ජය්‍යාමහං සාවස්ථි”නති. ථුලල- නඤ්ඤා භික්ඛුනී ඵවමාහ: “ආගච්ඡතු දස්සාමි”ති. අථ බො හද්ද කාපිලානි සාකෙතා සාවස්ථිං අගමාසි. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී හද්දය කාපිලානියා උපස්සයං අදසි. තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී බහුස්සුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි කාපිලානී බහුස්සුතා² හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුස්සං අය්‍යා හද්ද කාපිලානී බහුස්සුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතානි හද්දං කාපිලානි පඨමං පසිරුපාසිතා පථ්‍යා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනිං පසිරුපාසනති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඉස්සාපකතා “ඉමා කිර අභිච්ඡා සන්තුට්ඨා පවිච්ඡතා අසංසට්ඨා යා ඉමා සක්ඤ්ඤන්තබ්බලා වික්ඤ්ඤන්ත බ්බලා විහරන්ති”ති කුපිතා අනන්තමනා හද්දං කාපිලානි උපස්සයා නික්කඩ්ඪි.

1. සා කෙනවිදෙව කරණියෙන උබ්බාළහා-මජ්ඣං,

2. බහුස්සුතායෙව -මජ්ඣං.

දුක්ඛිතා නම්: ගිලනැයි කියනු ලැබෙයි.

සහජීවිනී නම්: සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

තෙව උපටෙය්යා: තොමෝ උවටැන් නො කෙරෙයි.

න උපටයාපනාය උසස්සකකා කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

තොමැ උවටැන් කරන්නෙමි උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැත් වෙයි. අතැවැසිනියකට හෝ අනුපසපනකහට හෝ තොමැ උවටැන් කෙරේ නම් උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇතිකළේහි, යොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලනහට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 4. 5

පස්වන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්නී නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානී තොමෝ සාකෙතයෙහි වස් එළැඹියා වෙයි. ඕතොමෝ කිසියම් කරුණෙකින් උවදුරට පැමිණියා ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ සමීපයෙහි දුතයකු යැවූ යැ. “ඉදින් ආයතී ථුල්ලනන්ද තොමෝ මාහට අසපුවක් දෙන්නී නම් මම සැවැතට එන්නෙමි” යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ‘පැමිණේවා දෙන්නෙමැ’ යි මෙසේ කිවු යැ. ඉක්බිති හදා කාපිලානී තොමෝ සාකෙතයෙන් සැවැතට පැමිණියා යැ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියහට අසපුවක් දුනු යැ. එසමයෙහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැහැමි කථා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. හදා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැහැමි කථා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදර සම්භාවිතවූවා වෙයි. මිනිස්සු ආයතී හදා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දැහැමි කථා කියන්නට අග්‍ර වූවා උදරසම්භාවිතවූවායයි හදා කාපිලානිය පළමුව පර්යයුපාසනය කොට පසු වැ ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මඬනා ලද්දී “යම්බදු මොහු හැහවිම් බහුල කොට ඇතියාහු විනවිම් බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙත් ද, මොහු අපිස් ඇතියාහු ල, ලද දෙයින් සතුටු වන්නාහු ල; ප්‍රකර්ෂවිවෙක ඇතියාහු ල, ගිහියන් හා නොගැටුනාහු ලැ යි, කිපියා නො යියමන් වූවා හදා කාපිලානිය අසපුවෙන් ඇඳ දැමූ යැ.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිමිණ -පෙ- තා උප්පායනාති
බියනාති විපාවෙනති “කථං හි නාම අයාං ථුල්ලනාදා අයාං හද්දය
කාපිලානියා උපස්සයං දතා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිසිති”ති
-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනාදා භික්ෂුනී හද්දය කාපිලානියා
උපස්සයං දතා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති. සච්චං හගවා.
විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුල්ලනාදා
භික්ෂුනී හද්දය කාපිලානියා උපස්සයං දතා කුපිතා අනත්තමනා
නික්කඩ්ඪිසිති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ-
ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුනියා උපස්සයං දතා කුපිතා අනත්තමනා
නික්කඩ්ඪිසියා වා නික්කඩ්ඪාපෙයා වා පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අත්ථෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

උපස්සයො නාම: කවාටබද්ධො වුච්චති.

දතාති: සයං දතා.

කුපිතා අනත්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආහත්චිත්තා බිලජාතා.

නික්කඩ්ඪිසියාති: ගබ්බෙ ගහෙතො පමුබ්බං නික්කඩ්ඪිති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස. පමුබ්බෙ ගහෙතො බහි නික්කඩ්ඪිති ආපත්ති පාචිත්ති-
යස්ස. ඵකෙන පයොගෙන බහුකෙපි ද්වාරෙ අතික්කාමෙති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස.

නික්කඩ්ඪාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛාපයං.*
සතිං ආණන්තො බහුකෙපි ද්වාරෙ අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.
උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා උපස්සයං දතා කුපිතා
අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.
උපසම්පන්නාය වෙමතිකා උපස්සයං දතා කුපිතා අනත්තමනා
නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උප-
සම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා උපස්සයං දතා කුපිතා අනත්තමනා
නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

* ආණාපෙති නික්කඩ්ඪාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්සාති ගලිතං විය දිසසනෙ. ඵත්ථ අඤ්ඤා-
ආණාපෙතිආපත්ති පාචිත්තියස්සාති මරමමපටං සඩ්ඨිති පිටකෙ පරිසොධිතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද නොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇදදමු දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදමු දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දැමූද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති වේ” යැ යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුනියා: අන් මෙහෙණකට.

උපසංඝය නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

දකා: නොමෝ දී.

කුපිතා අනතමනා: නො ඇලුනි හැනුනු සිතැත්ති හටගත් ත්‍රොධහුල් ඇත්ති.

නිකකඛ්ඣයා: ගැබෙහි ගෙනෑ අග්දෙරියට ඇද දමානම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අග්දෙරියෙහි ගෙනෑ බැහැරට ඇද දමා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එක් පියොවෙකින් බොහෝ වූද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිකකඛ්ඣාපෙයා: මෙරමාහට අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වූ ද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ. උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇත්ති අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇත්ති අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

තස්සො පරික්කාරං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස. අකවාට්ඨෙද්ධා නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස. තස්සො පරික්කාරං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නං කවාට්ඨෙද්ධා වා අකවාට්ඨෙද්ධා වා නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස. තස්සො පරික්කාරං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසංඤ්ඤා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය චෙමනිකා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසංඤ්ඤා ආපන්නි දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපන්නි: අලජජිනිං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා තස්සො පරික්කාරං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා උත්ථින්නිකං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා තස්සො පරික්කාරං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා භණ්ඩන කාරිකං -පෙ-කලහකාරිකං -පෙ- විවාදකාරිකං -පෙ- භය්ගකාරිකං -පෙ- සංඛේස අධිකරණකාරිකං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා තස්සො පරික්කාරං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා අනොනවාසිනිං වා සඤ්චිභාරිනිං වා නසම්මොචනනනිං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා තස්සො පරික්කාරං නික්කඛඪ්ඨිති වා නික්කඛඪ්ඨාපෙති වා උත්ථින්නිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 4. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඨකාළි භික්ෂුනී සංසඨ්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතොනාපි.¹ යා තා භික්ෂුනියො අප්පිථා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති ධියනති විජාවෙනති: “කථං හි නාම අයං වණ්ඨකාළි සංසඨ්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතොනාපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර හික්ඛවෙ, වණ්ඨකාළි භික්ෂුනී සංසඨ්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතොනාපිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ, වණ්ඨකාළි භික්ෂුනී සංසඨ්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතොනාපි. තෙනං හික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

1. ගහපතිපුතොනාපි - මජ්ඣිම නිකායෙ

ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කවුළු නො බැඳියකින් ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කවුළු බැඳියකින් හෝ කවුළු නො බැඳියකින් හෝ ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අලප්පිනියක ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ උම්මත්තිකාවක ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඩබරකාරියක ... කලහකාරියක ... විවාදකාරියක ... හස්සකාරියක ... සඞ්ඝයා කෙරෙහි අධිකරණකාරියක ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ මොනවට නො පවත්නා අතවැසිනියක හෝ සද්ධිවිහාරිනියක හෝ ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ස්වන සිකපද යි

4. 4. 6

ස්වන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනි වෙසෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආය්‍යා වණ්ඩකාළි ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනි වූයු දැ” යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනි වෙසේ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනි වූයු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යා පන හික්කුනි සංසඨා විහරෙයා ගහපතිනා වා ගහපති-
පුත්තෙන වා සා හික්කුනි හික්කුනිහි එවමසා වචනියා: “මායො
සංසඨා විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි. විවිච්චයො විවෙක-
කෙඤ්ඤව හගිනියා සඛෙසා වණ්ණෙති”ති. එවඤ්ඤා සා¹ හික්කුනි හික්කුනිහි
වුච්චමානා තථෙව පගගණෙයා සා හික්කුනි හික්කුනිහි යාවතතියං
සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිසස්සගගාය. යාවතතියකෙඤ්ඤව සමනුභාසියමානා
තං පටිනිසස්සජ්ජයා ඉච්චතං කුසලං. නො චෙ පටිනිසස්සජ්ජයා
පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි.
අඤ්ඤා අධිප්පෙතා හික්කුනිති.

සංසඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාසිකවාචසිකෙන සංසඨා.

ගහපති නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

ගහපතිපුත්තො නාම: යෙ කෙචි පුත්තභාතරො.²

සා හික්කුනිති: යා සා සංසඨා හික්කුනි.

හික්කුනිහිති: අඤ්ඤාහි හික්කුනිහි.

යා පසුන්තති යා සුඤ්ඤානති තාහි වත්තබ්බා “මායො සංසඨා
විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි විවිච්චයො, විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනියා
සඛෙසා වණ්ණෙති”ති. දුතියමි වත්තබ්බා—තතියමි වත්තබ්බා සථෙ
පටිනිසස්සජ්ජති ඉච්චතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසස්සජ්ජති ආපන්න
දුක්ඛට්ඨස්ස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස. සා හික්කුනි සඛ-
මණ්ණෙති ආකඤ්ඤා වත්තබ්බා: “මායො සංසඨා විහරි ගහපතිනාපි
ගහපතිපුත්තෙනාපි, විවිච්චයො, විවෙකකෙඤ්ඤව හගිනියා සඛෙසා
වණ්ණෙති. දුතියමි වත්තබ්බා— තතියමි වත්තබ්බා. සථෙ පටි-
නිසස්සජ්ජති ඉච්චතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසස්සජ්ජති ආපන්න දුක්ඛට්ඨස්ස.
සා හික්කුනි සමනුභාසිතබ්බා. එවඤ්ඤා පන හික්කුනෙව, සමනුභාසිතබ්බා
බ්‍යත්තාය හික්කුනියා පටිබලාය සඛෙසා ඤ්ඤපෙතබ්බො.

සුඤ්ඤාන මෙ අයො සංසො අයං ඉත්තනාමා හික්කුනි
සංසඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුත්තෙනාපි, සා තං වත්තං
නප්පටිනිසස්සජ්ජති, යදි සඛෙසා පත්තකලාං සඛෙසා ඉත්තනාමං
හික්කුනිං මනුභාසෙයා තස්ස වත්තස්ස පටිනිසස්සගාය එසා ඤ්ඤති.

1. එවඤ්ඤා සා - මජ්ඣං,

2. යො කොචි පුත්තභාතරො - සි.මු.

“යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු සමග හෝ ගැහැවිපුත්‍රකු සමග හෝ හැනුනි වෙසේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ: “ආයඝාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනි නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඩ්ඝයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ”යි. මෙසේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩිවැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන් විසින් එය දුරලනු පිණිස තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණය කරනු ලබන්නී එය දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකුනුනි ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සංසංඝා නම්: අනුලොමී නොවූ කායිකවාචසික ප්‍රයෝගයෙන් හැනුනි යැ.

ගහපති නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙයි වෙසේ නම් හේ යැ.

ගහපතිපුත්‍ර නම්: යම් කිසි දරුවා කෙනෙක්.

සා හිකුනුනි: ගිහියන් හා හැනිසිටි යම් ඒ මෙහෙණක් තොමෝ යැ.

හිකුනුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසිනි.

යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකිත් ද යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසත් ද ඔවුන් විසින් කිය යුතුයැ. ආයඝාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනි නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඩ්ඝයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුත්තී යැ. ආර්යාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිපුත්‍රකු හා ද හැනුනි නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන් වව. සඩ්ඝයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ඒ මෙහෙණ සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද මහණෙහි, සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඩ්ඝයා දැන්විය යුත්තේ යි.

ආර්යාවෙනි, සඩ්ඝයා මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුත්‍ර ද සමඟ හැනිගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනෑතොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරුලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඩ්ඝ තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරුලීම පිණිස සමනුභාෂණය කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභවේනා

සුභාතු මේ අයෝ සඬේනා අයං ඉක්කංගාමා භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරති ගහපතීනාපි ගහපතිපුතේනනාපි. සා තං වජ්ජං නප්පට්ඨිත්ථස්සජ්ජති. සඬේනා ඉක්කංගාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වජ්ජස්ස පටි- නීත්ථස්සගාය. යස්සා අයායාය ඛමති, ඉක්කංගාමාය භික්ෂුනීයා සමනු- භාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පටිනීත්ථස්සගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නතඛමති සා භාසෙය්‍යා. දුතියමි ඵතමස්. වදුම් -පෙ- තතියමි ඵතමස්. වදුම් -පෙ- සමනුභට්ඨා සඬේනා ඉක්කංගාමා භික්ෂුනී තස්ස වජ්ජස්ස පටිනීත්ථස්සගාය, ඛමති සඬේනස්ස තස්මා තුණ්හි. ඵවමේතං ධාරයාමීති.

ඤාතියා දුක්ඛං. දව්හි කමෙවාචාහි දෙව දුක්ඛං. කමමවාචා- පරියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨිත්ථස්සජ්ජති ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නප්පට්ඨිත්ථස්සජ්ජති ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා නප්පට්ඨිත්ථස්සජ්ජති ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංය්‍ය. අධම්ම- කමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංය්‍ය. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙ සඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංය්‍ය.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනීයා, පටිනීත්ථස්සජ්ජනීයා, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 4. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං— තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනෙතාරටෙඨ් සාසඬාසමුතෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා චාරිකං චරන්ති. ධුක්ඛා දුසෙනති. යා තා භික්ෂුනියො අස්ථිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාරටෙඨ් සාසඬාසමුතෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා චාරිකං චරිස්සන්ති”ති. -පෙ- සඬං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාර- රටෙඨ් සාසඬාසමුතෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා චාරිකං චරන්තිති. සඬං භගවා. විගරහි ධුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාරටෙඨ් සාසඬාසමුතෙන සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා චාරිකං චරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයෙ -ප- ඵවක්ඛ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

ආර්යාවෙනි සඬ්ඝයා මවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුතු ද සමඟ හැනිගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනොමෝ ඒ වස්තු ව නො දුරැලයි. සඬ්ඝයා මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුහුගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය කෙරෙයි. මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුහුගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය යම් ආයතීයවකට රුස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි. ... මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුහුගේ දුරැලීම පිණිස සඬ්ඝයා විසින් සමනුභාෂණය කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙකම් වදනින් දෙදුකුළා යැ. කම් වදන් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වෙයි.

දූහැමිකම්හි දූහැමිකම් සන් ඇත්ති නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකම්හි විමති ඇත්ති නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දූහැමිකම්හි නො දූහැමිකම් සන් ඇත්ති නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො දූහැමිකම්හි දූහැමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකම්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දූහැමිකම්හි නො දූහැමිකම් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණය නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 4. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. ධුතියෝ දූෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු දැ”යි... හැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු හැසුරුණාහු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනිවිභූතෙහා

“යා පන භික්‍ෂුනී අනෙතාරටෙඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථකා වාරිකං වරෙයා පාවිත්තිය”නති.

යා පනාති: යා යාදිසා —පෙ— භික්‍ෂුනීනි: —පෙ— අයං ඉමසුමං අතෙඨ අධිප්පෙතා භික්‍ෂුනීනි.

අනෙතාරටෙඨනි: යසස් විජිතෙ විහරති තසස් රටෙඨ.

සාසඛකං නාම තසුමං මග්ගෙ වොරානං නිව්ටෙඨාකාසො දිස්සති භුතෙතාකාසො දිස්සති ධිතොකාසො දිස්සති නිසිනෙතාකාසො දිස්සති නිපනෙතාකාසො දිස්සති.

සප්පට්ඨයං නාම: තසුමං මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සා හතා දිස්සන්ති විලුත්තා දිස්සන්ති ආකොට්ඨා දිස්සන්ති.

අසත්ථකා නාම: විනා සතෙන්න

වාරිකං වරෙයානි: කුක්කුටසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අගාමකෙ අරක්‍ෂෙ අද්ධයොජනෙ අද්ධයොජනෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපනති: සතෙන්න සහ ගච්ඡති, ඛෙමෙ අප්පහයෙ ගච්ඡති, ආපදස්සු උමමන්තාය —පෙ— ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං

4. 4. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවත්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්‍ෂුනියො තිරොරටෙඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථකා වාරිකං වරන්ති. ධුතතා දූසෙති. යා තා භික්‍ෂුනියො අප්පිච්ඡා —පෙ— තා උප්පායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො තිරොරටෙඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථකා වාරිකං වරිස්සන්ති”ති —පෙ— සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්‍ෂුනියො තිරොරටෙඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථකා වාරිකං වරන්ති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. —පෙ— කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්‍ෂුනියො තිරොරටෙඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථකා වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය —පෙ— ථව්‍යඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්‍ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්‍ෂුනී තිරොරටෙඨ සාසඛකසමමනෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථකා වාරිකං වරෙයා පාවිත්තිය”නති.

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රට තුළ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හික්කුනි... මෝ නොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

අනෙතාරටෙය: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් ඔහුගේ රටෙහි යැ.

සාසාධක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර-කිස කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි, හුන් තැනෙක් පැනෙයි. හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසට්ඨභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නසන ලද මිනිස්සු පැනෙති. වොලෝ ගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙති.

අසත්තා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගමවූ අරන්හි අඩයොත්තෙහි අඩයොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම් ජෛම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 4. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත්. ධුතියෝ දූෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරුණාහු ද” යි, ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ වනාහි සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකාවෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනීවිභට්ඨො

2. යා පනාති: යා යාදිසා —පෙ— භික්ෂුනීති: —පෙ— අයං ඉමසුම් අසෝ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

තිරොරට්ඨති: යසස් විජිතෙ විහරති තං ධ්වපෙතා අසුඤ්ඤා රට්ඨං.

සාසඬකං නාම: තසුම් මග්ගෙ වොරානං නිව්ච්චෙය්‍යාකායො දිස්සති භුතොකායො දිස්සති ධිතොකායො දිස්සති නිසිනොකායො දිස්සති නිපනොකායො දිස්සති.

සසාවිහයං නාම: තසුම් මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සො භතා දිස්සන්ති විදුත්තා දිස්සන්ති ආකොට්ඨා දිස්සන්ති.

අසසීකා නාම: චිතා සසේත.

චාරිකං වරෙය්‍යාති: කුක්කට්ඨපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපනති පාවිත්‍රියසස්ස. අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ අඤ්ඤායොජනෙ අඤ්ඤායොජනෙ ආපනති පාවිත්‍රියසස්ස.

අනාපනති: සසේතා සහ ගව්ඡති, ඛෙමෙ අප්පට්ඨයෙ ගව්ඡති, ආපදස්සු උමුඤ්ඤකාය —පෙ— ආදිකමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

4. 4. 9

නවමසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනෙතා-වාසං චාරිකං වරන්ති. මනුස්සො උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං චාරිකං වරිස්සන්ති. හරිතාති තිණාති¹ සමුද්දන්තා එකිනදියං ජීවං විභෙදෙන්නා බහු බුද්ධකෙ පාණෙ සඬකානං ආපාදෙන්නා”ති.

2. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනනානං යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා —පෙ— තා උජ්ඣායනී ඛියනී විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං චාරිකං වරිස්සන්ති”ති —පෙ— සච්චකිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං චාරිකං වරන්ති” ති. සච්ච භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා —පෙ— කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාවස්සං චාරිකං වරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය —පෙ— එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසෙතු:

“යා පන භික්ෂුනී අනෙතාවස්සං චාරිකං වරෙය්‍ය පාවිත්‍රිය”නති.

1. හරිතාති තිණාතිව - මජ්ඣ, සිමු ii

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකබුනි...මෝ තොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

තිරොරට්ඨ නම්: යම්කිහුගේ රටෙහි වෙසේ නම් එය තබා අනෙකක්හුගේ රටෙහි යැ.

සාසඩක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර කිසි කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි. හුන් තැනෙක් පැනෙයි, හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසාවිභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නැසූ මිනිස්සු පැනෙති, වොලොගන්තා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙත්.

අසත්තීකා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකං වරෙය්‍යා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අඩයොත්තෙහි අඩයොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම්. ක්ෂේම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 4. 9

නවවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළුවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ ඇතුළුවසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ නිල්තණ මඩින්තෝ එකෙන්දිය පීවය පෙළන්නෝ බොහෝ කුඩා පණුවන් විනාශයට පමුණුවන්නාහු වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද” යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි.... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවේනා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිනි: -පෙ- අයං ඉමසමිං අතෙ අධිපොතා භික්ෂුනිනි.

අනෙතාවසසනති: පුරිමං වා තෙමාසං පඤ්ඡමං වා තෙමාසං අවසිකා.

චාරිකං වරෙයානති: කුකකුටසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනනරෙ ගාමනනරෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අගාමකෙ අරකෙඤ්ඤ අද්ධයොජනෙ අද්ධයොජනෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපනති: සත්තාහකරණියෙන ගව්ඡති, කෙනවි උඛ්ඛාළහා ගව්ඡති, ආපදස්ස උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 4. 10

දසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො තතෙව රාජගහෙ වසසං වසන්ති. තත් භෙමනං. තත් ගිමිහං. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “ආහුඤ්ඤා භික්ෂුනිනං. දිසා අනුකාරා න ඉමාසං දිසා පක්ඛායනති”ති.¹

2. අසෙසාස්ස ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. අථ ඛො තා භික්ෂුනියො භික්ෂුනං එතමත්ථං ආරොවෙස්සං. භික්ෂු භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙස්සං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කතා භික්ෂු ආමනෙතස්සි. තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ෂුනිනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසාමි දස අත්ථසෙ පටිච්ච: සඛස්සඤ්ඤාය -පෙ- සද්ධමමට්ඨිතියා විනයානුගහාය, එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්නතු:

“යා පන භික්ෂුනි වසසං චුත්ථා චාරිකං න පක්ඛමෙයා අනතමසො ඡප්පඤ්ඤවයොජනානිපි පාවිත්තිය”නති.

1. පෙක්ඛායනනීති - සිමුඛි

3. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකබුනි...මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අනෙතාවසයං: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ නො වැය.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇතිගමෙහි නම් ගමතුරෙහි ගමතුරෙහි පවති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අඩයොත්තෙහි අඩයොත්තෙහි පවති ඇවැත් වේ.

සත්තාහකරණියයෙන් යේ නම්, කිසිවකු විසින් උවදුරු කරන ලද්දී යේ නම්, ආපදයෙහි උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සිකපද යි.

4. 4. 10

දසම සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළුන නම් කලන්දකනිවාසයෙහි වැඩුවෙසෙනි, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ එහි මැ රජගහනුවර වස් වෙසෙනි. හිමත් සමය එහි යැ ගිමන් සමය එහි යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණන්ට දිගුහු හකයහ, අඳුරුයහ, මොවුනට දිසාවෝ නො වැටහෙති”යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ හික්ෂුණ්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි ලා මේ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කරා කොට හික්ෂුන් ඇමතු සේක. එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඬ්ඝයාගේ මනාබව පිණිස යැ... සසුන් තිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ. විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වැය නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නොයේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙගා

3. යා පනාති: යා යාදිසා —පෙ— භික්ඛුනිති: —පෙ— අයං
ඉමස්මිං අතෙ අධිපොතා භික්ඛුනිති.

වස්සං චුත්ථා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පඤ්ඤිමං වා තෙමාසං
වස්සං චුත්ථා වාරිකං න පක්කම්ඤ්ඤාමි අනාමසො ජප්පඤ්ඤා යොජනානිපිති
ධුරං නික්ඛින්නමනෙන ආපතති පාවිත්තියස්ස.

අනාපතති: සති අනනරායෙ පරියෙසිත්වා දුතිධිකං භික්ඛුනිං න
ලභති, නිලානාය ආපදස්ස උමමත්තිකාය —පෙ— ආදිකමිකායාති.

දසමසික්කාපදං.

තුච්චචගෙගා චතුත්ථො.

තස්සදුතං:

සෙය්‍යාකුරණාචාස්සකං දුක්ඛිතා උපස්සයෙන ච
සංසරයා දුවෙ රටයා අනෙතාවස්සෙන වාරිකාති.

3. යා ප්‍රත: යම්, යම්බදු...හිකවුනි...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

වසංවුක්තා නම්: පළමු තෙමස හෝ පැසුළු තෙමස හෝ
වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනතුදු
වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවති
ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො
ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ...
ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපදයි.

චතුර්වි කුච්ච වර්ගි යි.

එහි උද්දනය:-

සෙය්‍යා යැ එකකුරුණ යැ අභාසුක යැ දුකඛිත යැ උපසංඝය
සමභ සංසථා යැ අනෙතාරථා—නිරොරථා දෙක යැ අනෙතා-
වසංඝය සමභ වාරිකා යැ යි.

පශ්චාත්කාමය

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රඤ්ඤා පසෙනදිස්ස කොසලස්ස උය්‍යානෙ විතතාගාරෙ පටිභානවිතතං කතං හොති. බහු මනුස්සා විතතාගාරං දස්සනාය ගව්හන්ති. ඡබ්බගගියාපි භික්ඛුනියො විතතාගාරං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො විතතාගාරං දස්සනාය ගච්ඡිස්සන්ති සෙය්‍යාථාපි ගිහී කාමහොගිනියොති.

2. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දස්සනාය ගච්ඡිස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දස්සනාය ගව්හන්ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො විතතාගාරං දස්සනාය ගච්ඡිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිස්සතු;

“යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා විතතාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොකරණීං වා දස්සනාය ගව්හස්සා පාවිතිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

රාජාගාරං නාම: යත්තත්තං රඤ්ඤා කිළිතුං රමිතුං කතං හොති.

විතතාගාරං නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කිළිතුං රමිතුං කතං හොති.

ආරාමො නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කිළිතුං රමිතුං කතං හොති.

උය්‍යානං නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කිළිතුං රමිතුං කතං හොති.

පොකරණී නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කිළිතුං රමිතුං කතං හොති.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ප්‍රසන්නජිත් කොශල රාජයාගේ උයනෙහි වූ විත්‍රාගාරයෙහි ප්‍රතිභාන විත්‍රයෙක් කරන ලද්දේ වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙති. සවග මෙහෙණෝ ද විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ය ... මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහි කාමභොගිනියන් මෙන් විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවගමෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි. ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් රාජාගාරයක් හෝ විත්‍රාගාරයක් හෝ ආරාමයක් හෝ උයනක් හෝ පොකුණක් හෝ දැකීම පිණිස යේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණි යි.

රාජාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ රජුට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දේ වෙයි.

විත්‍රාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

ආරාම නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

උයනාන නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළින්නට ඇලෙන්නට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

පොකුණි නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්නට කරනලද්දී වේ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනීවිභවේශා

දක්ෂිණාය ගව්ෂ්ඨි ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. යත් ධීතා පඤ්ඤාති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. දක්ෂිණුපචාරං විජහිතා පුනප්පුනං පඤ්ඤාති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. එකමෙකං දක්ෂිණාය ගව්ෂ්ඨි ආපනති දුක්ඛට්ඨස්ස. යත් ධීතා පඤ්ඤාති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස. දක්ෂිණුපචාරං විජහිතා පුනප්පුනං පඤ්ඤාති ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

අනාපනති: ආරාමෙ ධීතා පඤ්ඤාති, ගව්ෂ්ඨි වා ආගව්ෂ්ඨි වා පඤ්ඤාති, සති කරණියෙ ගතවා පඤ්ඤාති, ආපදස්සු, උම්මන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පට්මසික්ඛාපදං.

4. 5. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො ආසන්දිමපි පලලඛ්‍යමපි පරිභුඤ්ජන්තී. මනුස්සා විහාරචාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උප්ඤායන්ති ධීයන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ආසන්දිමපි පලලඛ්‍යමපි පරිභුඤ්ජන්තී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.

2. අග්‍යෙය්‍යාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඤායන්තානං ධීයන්තානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤායන්ති ධීයන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ආසන්දිමපි පලලඛ්‍යමපි පරිභුඤ්ජන්තී”ති. -පෙ- සුච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආසන්දිමපි පලලඛ්‍යමපි පරිභුඤ්ජන්තී. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ආසන්දිමපි පලලඛ්‍යමපි පරිභුඤ්ජන්තී. තෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී ආසන්දිම වා පලලඛ්‍යම වා පරිභුඤ්ජය්‍යා පාවිත්‍රිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙත්තා භික්ෂුනීති.

ආසන්දි නාම: අතික්කන්තපමාණා වුවන්ති.

පලලඛ්‍යා නාම: ආහරිමෙහි වාලෙහි කතො භොති.

පරිභුඤ්ජය්‍යාති: තස්මිං අභිනිසීදති වා අභිනිපජ්ජති වා ආපනති පාවිත්‍රියස්ස.

දැකීම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දැකීම පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දැකී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දැකී නම්, යන්නී හෝ එන්නී හෝ දැකී නම්, කරණී ඇති කල්හි ගොස් දැකී නම්, අවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමුණෙත්තකාවට ... ආදිකමුකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 5. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවසානී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කරති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කරත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලහ ද පිරිබෝ කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දික්භහළා පුටු හෝ පලහ හෝ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

ආසාදී නම්: ඉක්ම වූ පමණ ඇතියා කියනු ලැබේ.

පලලකික නම්: ඇරැහිදුවා කළ වග රුවින් කරන ලද්දේ වෙයි.

පරිභුඤ්ජයා: එහි වැදහිඳී නම් හෝ වැද හොඳී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

අනාපනති: ආසදියා පාදෙ ඡිද්දිතා පරිභුඤ්ජනි, පලලඛ්‍යාස වාලෙ භිද්දිතා පරිභුඤ්ජනි, උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

දුතියසිකඛාපදං

4, 5. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවඤ්චිනිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුත්තං කන්තනති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පසසිතා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො සුත්තං කන්තසිසන්ති සෙය්‍යාපාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.

2. අයෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඤ්ඤායනානං ඛියනානාං විපාවෙනානාං. යා තා භික්ෂුනියො අඤ්චියා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුත්තං කන්තසිසන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුත්තං කන්තනති. සච්චං හගවා, විගරහි ධුද්ධො හගවා, -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුත්තං කන්තසිසන්ති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී සුත්තං කන්තෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමසුථි අකෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීනි.

සුත්තං නාම: ඡ සුත්තානි. ඛොමං කපපාසිකං කොසෙය්‍යං කභෙලං සාණං හඛං.

කන්තෙය්‍යානි: සයං කන්තති පයොගෙ දුක්කටං උප්පවුජ්ජවෙ ආපනති පාවිත්තියසිසං.

අනාපනති: කන්තීනසුත්තං කන්තති, උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

තතියසිකඛාපදං

දික්භහළා පුටුවෙහි පා සිඳිපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, පලහෙහි වගරු බිඳිපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 5. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ හු කටිති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් හු කැටුහු දු”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ගබ්ඳය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු දු”යි ... සැබැඳ මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ හු කටිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ හු කැටුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් හු කටි නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම් බඳු... භික්ෂුණී... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සුත්ත නම්: හු සයෙකි. කොමුහු යැ, කපුහු යැ, නියැදුහු යැ, පලස් හු යැ, හණහු යැ, මුසුහු යැ.

කතොයා: තොමෝ කටි නම් පියෝහි දුකළා වෙයි. කැට නග නගා හිද්දෙහි ඔත්කල්හි පවිති ඇවැත් වේ.

කටින ලද හුයක් කටි නම් ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 5. 4

වතුකුසිකතාපදං

1. සාවකී නිදනං- තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්‍යා -පෙ- තා උජ්ඣායනී ථීයනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොන්තිති. සච්චං භගවා. ටිගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති, තෙන. භික්ඛුවෙ අස්සසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුකුසිකතාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය පාවිතතිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

ගිහි වෙය්‍යා වච්චං නාම: අගාරිකස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනීයං වා පවති, සාටකං වා වෙය්‍යං වා ධොවති, ආපනති පාවිතතියස්ස.

අනාපනති: යාගුපාටෙන සමිසභන්තෙ වෙනියපුජාය අන්තනො වෙය්‍යා-වච්චකරස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනීයං වා පවති සාටකං වා වෙය්‍යං වා ධොවති උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

වතුකුසිකතාපදං.

4. 5. 5

පඤ්චමසිකතාපදං

සාවකී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී පුලලනානුං භික්ඛුනී උපසංඛ්‍යාමිතා එතදවොච: “එහයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි”ති. පුලලනානු භික්ඛුනී සාධුති පටිසම්පූර්ණිකා¹ නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උඤ්ඤාකං කරොති. අථ බො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමස්සං ආරොවෙසි.

1. පටිසම්පූර්ණා සිමුචි සිමුචි හි

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙති. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියේ වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහු ද”යි... සැබැද මහණෙනි මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙත් ද යි ... සැබැවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස භගවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණෝ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හික්මුණි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුණි යි.

ගිහිවෙය්‍යාවච්ච නම්: ගිහියකුහට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කැ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

හමු පිමෙහි සහබත්ති සැපිදුමෙහි තමාගේ වතාවත්කරුට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කැ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමුණ්ණකාවට ආදිකමුණකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ පුලලෙනතු හික්මුණිය වෙත එළඹූ “ආය්‍යාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව”යි කිවු යැ. පුලලෙනතු හික්මුණි තොමෝ “මැනැවැ”යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවයි. සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිල්ලා -පෙ- තා උප්පායනං ධියනං විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනාඤ භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසසුකකං කරිසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථුල්ලනාඤ භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණ්ඤා නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුල්ලනාඤ භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසසුකකං කරිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිත්තපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුනියා එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහිති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුණ්ඤා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිති නෙව වූපසමෙයා න වූපසමාය උසසුකකං කරෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසං අසෙ අධිපෙයනා භික්ඛුනිති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා.

අධිකරණං නාම: චක්කාරි අධිකරණානි. විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපනාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහිති: එභයො ඉමං අධිකරණං විනිවෙජ්භි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිතිති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වූපසමෙයාති: න සයං වූපසමෙයා.

න වූපසමාය උසසුකකං කරෙයාති: න අඤ්ඤා ආණාපෙයා. නෙව වූපසමෙසසාමි න වූපසමාය උසසුකකං කරිසසාමිති ධුරං නිකඛිතං මනෙත ආපනති පාචිත්තියසස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නා සඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොති ආපනති පාචිත්තියසස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොති ආපනති පාචිත්තියසස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසසුකකං කරොති ආපනති පාචිත්තියසස.

2. යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව” යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවූ ද? සන්සිදුවා ලිම පිණිස වෑයම් නො කළා දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි ථූලනාදා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුවයි’ යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’ යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවා ද සන්සිදුවාලිම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ දැ’ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි ථූලනාදා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’ යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවූද සන්සිදුවාලිම පිණිස වෑයම් නො කළා දැ යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන් ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’යි කියනු ලබන්නී ‘මැනැවැ’යි ගිවිසූ පසුව අනතුරක් නැත්තී නොමැ සන්සිදුවා නම් සංසිදුවීමට වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්කුනි ... මෝ තොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

හික්කුනියා: අන් මෙහෙණක විසින්.

අධිකරණ නම්: විවාදාධිකරණ යැ අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යි සතර අධිකරණයෙකි.

එහයෝ ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි: ආයුෂාවෙනි එව මේ අධිකරණය විනිශ්චය කරව.

සා පථා අනන්තරායිකිනි: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වූපසමෙයා: තොමෝ නො සන්සිදුව යි.

න වූපසමාය උසුකකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නො මැ සන්සිදුවන්නෙමි, සන්සිදුවාලිම පිණිස වෑයම් නො කරන්-නෙමි යි ධූරන්කෛපය කළ කෙනෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලිම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලිම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලිම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රය පාළු හික්කුනි විභවෙනා

ආ

අනුපසම්පන්නාය අධිකරණං නෙව චූපසමෙති න චූපසමාය උසස්සකකං කරොති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාය ඤාණං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසංඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: සති අනතරායෙ, පරියෙසිතා න ලහති, ගිලානාය ආපදස්ස, උමුච්ඡිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සංඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 5. 6

ඡට්ඨසිකඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථූලලනාදු හික්කුනි නවානමි නවටකානමි ලඛිසිකානමි සොකසාධිකානමි කුමහල්ලිකානමි සහස්සා බාදනීයං භොජනීයං දෙනි, මඤ්ඤං පරිසනිං චණ්ණං භාසංඛාති. නවාපි නවටකාපි ලඛිසිකාපි සොකසාධිකාපි කුමහල්ලිකාපි ථූලලනාදුය හික්කුනියා පරිසනිං චණ්ණං භාසංඛාති: “අය්‍යා ථූලලනාදු බහුසස්සතා භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධමමිං කථං කාතුං. දෙට් අය්‍යාය කරොට් අය්‍යායා”ති.

2. යා නා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනාදු අගාරිකස්ස සහස්සා බාදනීයං භොජනීයං දස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ ථූලලනාදු හික්කුනි අගාරිකස්ස සහස්සා බාදනීයං භොජනීයං දෙනිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ ථූලලනාදු හික්කුනි අගාරිකස්ස සහස්සා බාදනීයං භොජනීයං දස්සති. තෙන හික්කවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හික්කවෙ හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දියන්තු;

“යා පන හික්කුනි අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සහස්සා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙපනා හික්කුනිති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

පරිබ්බාජකො නාම: හික්කුඤ්ඤා සාමනෙරඤ්ඤා යපෙතා යො කොචි පරිබ්බාජකසමාපනො.

අනුපසපනක පිළිබඳ අධිකරණය නො මැ සන්සිඳවා නම් සන්සිඳවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වූවාට ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සස්වන සිකපද යි.

4. 5. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදලියන්ට ද කළකිඩියරුන්ට ද පිරිස්හි මාගේ ගුණකියව යි සියතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදලියෝ ද කළකිඩියරු ද පිරිස්හි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියගේ ගුණ කියති. ආයථි වූ පුලලනඤ්ඤා තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇත්ති පිරිවැහූ බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කථා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. ආයථාවට දෙවු ආයථාවට (සත්කාර) කරව යි.

2. යම් ථී මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “කෙසේ නම් ආයථා පුලලනඤ්ඤා ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද?” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කෑ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුහට හෝ පිරිවැජියකුහට හෝ පිරිවැජියකට හෝ සියතින් කෑ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දේ නම් පවති වේ” යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බඳු...හිකඛුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අස්සියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අභාරික නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙහි වෙසෙ යි ද (හේ යැ)

පරිබාජක නම්: මහණ ද ගෙරණ ද තබා පිරිවැජිවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙතා

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ඛුනිඤ්ඤා සික්ඛමානඤ්ඤා සාමණේරිඤ්ඤා
යථෙතො යා කාචි පරිබ්බාජිකසමාපන්නා.

බාදනියං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි උදකදන්තපොණං යථෙතො
අවසෙසං බාදනියං නාම.

භොජනියං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුමමාසො සත්තු
මචෙජා මංසං.

දදෙය්‍යාති: කායෙන වා කායපට්ඨදොන වා නිස්සංගියෙන වා
දෙනි ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උදකදන්තපොණං දෙනි ආපත්ති
දුක්ඛවස්ස.

අනාපත්ති: දපෙති න දෙනි, උපනික්ඛිපිතො දෙනි, බාහිරාලොපං¹
දෙනි, උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

ජයසික්ඛාපදං

4. 5. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදානං- තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ඛුනි ආවසංචිවරං අනිස්සජිතො පරිභුඤ්ජති. අඤ්ඤා උතුනියො
භික්ඛුනියො න ලභන්ති. යා තා භික්ඛුනියො අජීවිතා -පෙ- තා
උප්පායානති බියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා
ආවසංචිවරං අනිස්සජිතො පරිභුඤ්ජස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර
භික්ඛවෙ ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ආවසංචිවරං අනිස්සජිතො පරිභුඤ්ජති.
සච්චං භගවා. විගරහි බුදො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ
ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනි ආවසංචිවරං අනිස්සජිතො පරිභුඤ්ජස්සති. තෙනං
භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි ආවසංචිවරං අනිස්සජිතො පරිභුඤ්ජස්සා
පාචිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අනේ අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

ආවසංචිවරං නාම: උතුනියො භික්ඛුනියො පරිභුඤ්ජනතුති
දින්නං හොති.

අනිස්සජිතො පරිභුඤ්ජස්සාති: ඉදා තිස්සො රත්තියො පරිභුඤ්ජිතො
චතුස්සදිවසෙ ධොවිතො භික්ඛුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණේරාය²
වා අනිස්සජිතො පරිභුඤ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

1. බාහිරාලොපං-මජ්ඣං,
2. සාමණේරියා-මජ්ඣං,

පරිබ්බාසිකා නම්: මෙහෙණ ද භික්මනුව ද හෙරුණියද තබා පිරිවැපි බවට පැමිණි යම් කිසිවක.

බාදනිය නම්: පස් බොජුන දිය දෑහැටි තබා සෙස්ස බාදනිය නම් වේ.

භොජනිය නම්: පස් බොජුනැ, බත් යැ, කොමු යැ, අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ.

දදෙයා: කයින් හෝ කයපිළිබැඳියකින් හෝ නිසැඟියෙන් හෝ දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ. දිය දෑහැටි දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවනම්, නො දේ නම්, වෙනැ තබා දේ නම්, බැහැරි පිඩක් දේ නම් උමමන්තකාවට ... ආදිකමෙකාවට ඇවැත් නැති. ඇවැත් නො වේ.

සවන සිකපද යි.

4. 5. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසංචිවරය නො නිසැපැ පිරිබෝ කෙරෙයි. අනෙක් ඔසප්වූ මෙහෙණෝ නො ලබන්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයං පුලලනඤ්ඤා නොමෝ ආවසංචිවරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කළා දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසංචිවරය නො නිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසංචිවරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කළා ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

“යම් මෙහෙණක් ආවසංචිවරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණි ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසංචිවර නම්: ඔසප්වූ මෙහෙණෝ පිරිබෝ කෙරෙත්ව යි දෙන ලද්දේ වෙයි.

අනිසසපිකා පරිභුඤ්ජයා: දෙනුන් රැයක් පිරිබෝ කොට සිවුවන දිනයෙහි දෙවා මෙහෙණකට හෝ භික්මනුවකට හෝ හෙරුණියකට හෝ නොනිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාවිත්‍රීයපාළු හික්කුනිවිභ ඩෙබා

අනිසංස්කෘතිය¹ අනිසංස්කෘතියකුණු පරිභුක්තිය ආපතන
පාවිත්‍රීයය. අනිසංස්කෘතිය වෙමනිකා පරිභුක්තිය ආපතන
පාවිත්‍රීයය. අනිසංස්කෘතිය නිසංස්කෘතියකුණු පරිභුක්තිය ආපතන
පාවිත්‍රීයය.

නිසංස්කෘතිය අනිසංස්කෘතියකුණු ආපතන දුක්ඛය. නිසංස්කෘතිය
වෙමනිකා ආපතන දුක්ඛය. නිසංස්කෘතිය නිසංස්කෘතියකුණු
අනාපතන.

අනාපතන: නිසංස්කෘතිය පරිභුක්තිය, පුනරුත්ථාපන පරිභුක්තිය.
අනුකූල උතුනියො න භාගනි, අනුකූලවිවර්තය, නවයවිවර්තය
ආපදායු උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

සකමසිකාපදං

4. 5. 8

අටයමසිකාපදං

සාවස්ති නිදනං - තෙන ධො පන සමයෙන ථුල්ලනාදු හික්කුනි
ආවසං අනිසංස්කෘතිය වාරිකං පකකමි. තෙන ධො පන සමයෙන
ථුල්ලනාදු හික්කුනියා ආවසං ධාගනි. හික්කුනියො එවමාහංසු:
“හතොසො හතොසං නිහරාමා”ති. එකච්චා එවමාහංසු: “න මයං
අයො නිහරිසොම යං කිසුචි නටං සංඛං අමෙත අභිසංසංසංසං”ති.
ථුල්ලනාදු හික්කුනි පුනරුත්ථාපන ආවසං පව්ඨාගනා හික්කුනියො
පුච්ඡි. “අපයො හතොසං නිහරිසො”ති න මයං අයො නිහරිසොනි.
ථුල්ලනාදු හික්කුනි උපකායනි ධියනි විපාවෙනි: “කපං හි නාම
හික්කුනියො ආවසං ධාගනාතො හතොසං න නිහරිසොනි”ති.

2. යා කා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- නා උපකායනා
ධියනා විපාවෙනා: “කපං හි නාම අයො ථුල්ලනාදු ආවසං
අනිසංස්කෘතිය වාරිකං පකකමිසංසංසං”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කුනි
ථුල්ලනාදු හික්කුනි ආවසං අනිසංස්කෘතිය වාරිකං පකකමිති.² සච්චං
හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කපං හි නාම හික්කුනි ථුල්ලනාදු
හික්කුනි ආවසං අනිසංස්කෘතිය වාරිකං පකකමිසංසංසං. තෙන හික්කුනි
අනුසංසංසංසං වා පසාදාය -පෙ- එවකුච්ච පන හික්කුනි හික්කුනියො
ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු;

“යා පන හික්කුනි ආවසං අනිසංස්කෘතිය වාරිකං පකකමෙයො
පාවිත්‍රීය”නති.

1. අනිසංස්කෘතිය - සිමු සිමු

2. පකකමිති - මජ්ඣං,

නොනිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි විමති ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැපු සිවුරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම්, නැවත පිළිවෙළින් පිරිබෝ කෙරේ නම්, අන් මෙහෙණෝ ඔසප් නොවූවෝ වෙත් නම්, ඇසිදගන් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ඇවැත් නො වේ. ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 5. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී නොමෝ ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට ගියා යැ. එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියගේ ආවාසය දූවේ. භික්ෂුණීහු මෙසේ කිහු: “ආයථාවෙනි, එසේ නම් බඩු බැහැර කරමහ” යි. ඇතැම් මෙහෙණ කෙනෙක් “ආයථාවෙනි, අපි බැහැර නො කරමහ. යමක් නැසුණේ නම් (ඒ) සියල්ල අපගෙන් විවාරා” යැ යි මෙසේ කිහු. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී නැවත ඒ ආවාසයට පෙරළා අවුත් මෙහෙණන් පිළිවුසු යැ. ආයථාවෙනි, බඩු බැහැර කළහු දූ යි. ආයථාවෙනි, අපි නො බැහැර කළමහ. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ආවාසය දූවෙන කල්හි බඩු බැහැර නො කළාහුද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය්චුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයථා පුලලනඤ්ඤා නොමෝ ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා දූ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා දූ යි. සැබැඳ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියාද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රයාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට යේ නම් පවිති වේ” යයි.

පාවිත්‍රියපාළු හිතවුන්විභවෙනා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්ති -පෙ- අයං ඉමසමි.
අනෙ අධිසෙසනා හිතවුන්ති.

ආවසරො නාම: කවාටබද්ධො වුදන්ති.

අනියසජ්ජතා වාරිකං පකකමෙය්‍යාති: හිතවුන්තියා වා සිකාමානාය
වා සාමනෙරාය වා අනියසජ්ජතා පරිකබ්බතස්ස ආවසරස්ස පරිකෙබ්බං
අතිකකාමෙනතියා ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස. අපරිකබ්බතස්ස ආවසරස්ස
උපවාරං අතිකකාමෙනතියා ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස.

අනියසජ්ජතෙ අනියසජ්ජතසඤ්ඤා පකකමති ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස.
අනියසජ්ජතෙ චෙමතිකා පකකමති ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස අනියසජ්ජතෙ
නියසජ්ජතසඤ්ඤා පකකමති ආපත්ති පාවිත්‍රියස්ස.

අකවාටබද්ධං අනියසජ්ජතා පකකමති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
නියසජ්ජතෙ අනියසජ්ජතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ජතෙ
චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ජතෙ නියසජ්ජතසඤ්ඤා
අනාපත්ති.

අනාපත්ති: නියසජ්ජතා පකකමති, සති අනාතරායෙ පරියෙසිතා,
න ලහති, ගිලානාය, ආපදසු, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමසිකතාපදං.

4. 5. 9

නවමසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
හිතවුන්තියො තීරව්‍යානවිජ්ජං පරියාපුණන්ති. මනුස්සො උජ්ඣායන්ති
බියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුන්තියො තීරව්‍යානවිජ්ජං
පරියාපුණිස්සන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමහොගිනියොති.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකබුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

ආවාසථ නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

අනියාජ්ඣා වාරිකං පක්කමෙයා: මෙහෙණකට හෝ හික්මනුවකට
හෝ හෙරණියකට හෝ නොනිසැපු පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි
පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ
ආවාසයෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වේ.

නොනිසැපියෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති
ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති
ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපියෙහි නිසැපුසන් ඇතියා බැහැර යේ නම්
පවිති ඇවැත් වේ.

කවුළු නො බැඳියක් නොනිසැපු බැහැර යේ නම් දුකුළා ඇවැත්
වෙයි. නිසැපියෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නිසැපියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැපියෙහි නිසැපු
සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු බැහැර යේ නම්, අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො
ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වුවාට. ආපදයෙහි, උමමක්කාවට
ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 5. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ
තිරශ්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත්. මිනිස්සු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවත් “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන්
තිරශ්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද” යි.

2. අසේසාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං බියනානානං විපාවෙනානානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිව්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියාපුණ්ණසනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියාපුණ්ණනති. සච්චං හගවා, විගර්හි ඩුද්දො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියාපුණ්ණසනති. නොතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවික්ඛෙ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි තිරව්ජානව්ජ්ජං පරියාපුණ්ණසා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිප්පෙනා භික්ඛුනිති.

තිරව්ජානව්ජ්ජං¹ නාම: යං කිංඤ්ච ඛාහිරකං අනත්ථසංහිතං.

පරියාපුණ්ණසානති: පදෙන පරියාපුණාති පදෙ පදෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අක්ඛරාය පරියාපුණාති අක්ඛරක්ඛරාය ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ලෙඛං පරියාපුණාති ධාරණං පරියාපුණාති ගුත්තත්ථාය පරිත්තං පරියාපුණාති උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං

4. 5. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො තිරව්ජානව්ජ්ජං වාවෙනාති. මනුස්සා උජ්ඣායනාති. බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො තිරව්ජානව්ජ්ජං වාවෙස්සනති සෙය්‍යාථාපි ගිහිකාමභොගිනියො”ති.

1. තිරව්ජානව්ජ්ජං, - මජ්ඣං.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියි වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේනම් සවග මෙහෙණෝ තිරශ්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු දැ”යි ... සැබැඳ මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරශ්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත් දැ”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරශ්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තිරශ්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

තිරව්‍යානවිජ්ජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම් කිසිවකි.

පරියාපුණ්ණියා: පෙදෙන් පුහුණු කෙරේ නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අකුරින් පුහුණු කෙරේ නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලිච්ඡ පුහුණු කෙරේ නම්, දුර්ථ පුහුණු කෙරේ නම්, ආරක්‍ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර පුහුණු කෙරේ නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මන්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

නවවන සිකපද යි.

4. 5. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තිරශ්චිත විද්‍යා හදරවත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන් තිරශ්චිතවිද්‍යා හැදෑරුවහු දැ” යි.

පාචික්කියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

2. අය්‍යසාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අස්ථා -පෙ- තා උප්ඛායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම ඡබ්බෙකියා භික්ෂුනියො තිරව්ජානවිජ්ජං වාවෙසසනාති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බෙකියා භික්ෂුනියො තිරව්ජානවිජ්ජං වාවෙසනාති. සච්චං හගවා. විගරහි ධුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බෙකියා භික්ෂුනියො තිරව්ජානවිජ්ජං වාවෙසසනාති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවික්ඛෙ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තං:

“යා පන භික්ෂුනි තිරව්ජානවිජ්ජං වාවෙසා පාචික්කිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙතො භික්ෂුනිති.

තිරව්ජානවිජ්ජං නාම: යං කිංකරි බාහිරං අනාසංහිතං.

වාවෙසානාති: පදෙන වාවෙති පදෙ පදෙ ආපනාති පාචික්කියස්ස අකබරාය වාවෙති අකබරකබරාය ආපනාති පාචික්කියස්ස.

අනාපනාති: ලොඛං වාවෙති ධාරණං වාවෙති ගුණකායාය පරිත්තං වාවෙති උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

විත්තාගාරවග්ගො පඤ්චමො

කසුප්පානං:

රාජා සන්දි සුත්තංකො ගිහිවුපසමෙන ව,
දෙද විවරාවසථං පරියාපුණවාටනෙති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියි වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ තිරිස්වින විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? ... ‘සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරිස්වින විද්‍යා හදාරවන්’ ද?” සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරිස්වින විද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තිරිස්විනවිද්‍යා හදාරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනී ... මෝ තොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

තිරිස්නවිජ්ජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම්කිසි විද්‍යාවකි.

වාචෙය්‍යා: පදයෙන් හදාරවා නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. අකුරින් හදාරවා නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලිථිම හදාරවා නම්, දුර්ම හදාරවා නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර හදාරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

පඤ්චම චිත්තාගාර වර්ග යි

එහි උදාහරණය:

රාජාගාර යැ ආසනික යැ සුන්‍ය යැ ගිහි (වෙය්‍යාවච්ච) යැ වූපසම යැ (ආහාර) දන යැ වීචර යැ ආවසථ යැ පරියාපුණන යැ වාචන යැ යි.

පශ්චාත්කාමය

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන සමනප්පලා භික්ඛු ගාමකාවාසෙ එකච්චරා චිවරකමලං කරොන්ති. භික්ඛුනියො අනාපුල්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤා යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසංඝාමිංසු. භික්ඛු උපසංඝාතී ධීයන්ති විපාවෙණති: “කපං හි නාම භික්ඛුනියො අනාපුල්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤන්ති”ති -පෙ-සචං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො අනාපුල්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤන්ති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අනාපුල්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසංඝාතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනාපුල්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යා පාවිතති”න්ති.

එවඤ්ඤං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

2. තෙන බො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තමහා ආවාසා පසකමිංසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පසකන්තා”ති ආරාමං නාගමිංසු¹. අථ බො තෙ භික්ඛු පුනඳෙව තං ආවාසං පච්චාගච්ඡිංසු. භික්ඛුනියො ‘අය්‍යා ආගන්ති ආපුල්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤා යෙන තෙ භික්ඛු තෙන උපසංඝාතමිංසු. උපසංඝාතමිඤ්ඤා තෙ භික්ඛු අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං අට්ඨංසු. එකමන්තං ධීනා බො තා භික්ඛුනියො තෙ භික්ඛු එතදවොද්ධි: “කිසිසා තුමෙහ භගිනියො ආරාමං නෙව සමලජ්ජිකා. න පානියං පරිභොජනියං උපට්ඨාපිඤ්ඤා”ති. භගවතා අය්‍යා සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං² “න අනාපුල්ඡා ආරාමො පටිසිතබ්බො”ති. තෙන මයං න ආගමිමහාති. භගවතො එතමකං ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ සන්තං භික්ඛුං ආපුල්ඡා ආරාමං පටිසිතං.” එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී සන්තං භික්ඛුං අනාපුල්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යා පාවිතති”න්ති.

එවඤ්ඤං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

1. නාගමිංසු--මජ්ඣං.

2. පඤ්ඤන්තං භොති - මජ්ඣං.

පළමු සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ භික්ෂුහු ගඬ්බද අවසෙක්ති එක් සිවුරක් ඇතියාහු සිවුරුකම් කෙරෙත්. මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. භික්ෂුහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු දැ”යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙත් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිති චේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගියහ. මෙහෙණෝ ආයථියෝ බැහැර ගියාහ යි අරමට නො පැමිණියහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු යළිත් ඒ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණෝ ආයථියෝ ආවාහ යි පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. එළැඹූ ඒ භික්ෂුන් වැද එකත් පසෙකැ සිටියහ. එකත් පසෙකැ සිටියාවූ ඒ මෙහෙණන්ට ඒ භික්ෂුහු මෙය කීහු: ‘බුහුනෙනි, තෙපි කුමක් හෙයින් අරම නො මැ හැමදුහු ද? පැන් හා පිරිබෝදිය නො මැ එළවා තැබුහු දැ’යි. ආයථියෙනි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘නො පිළිවිසැ අරමට නො පිවිසියුතු’යැ යි සිකපදයෙක් පනවනලදී. එහෙයින් අපි නො පැමිණියමිහ යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු... ‘මහණෙනි, ඇති මහණක්හු පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙන්නට අනුදැරිමි’යි. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිති චේ”යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙතා

3. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තමො ආවාසා පක්කම්ඤා පුනදෙවි තං ආවාසං පච්චාගච්ඡිංසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පක්කන්තා”ති අනාපුච්ඡා ආරාමං පට්ඨිංසු. තාසං කුතඤ්චං අහොසි. භගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං. “න සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමො පට්ඨිතඛෙඛො”ති. මයඤ්චමහා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පට්ඨිමහා. කච්චිනුඛො මයං පාචිත්තියං ආපත්තං ආපන්නාති. භගවතො එතමඤ්ච ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං ත්‍රිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙත්ථි. -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා;

“යා පන භික්ඛුනි ජාතං සභික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පට්ඨෙය්‍යා පාචිත්තිය”න්ති.

4. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසො අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොචෙන්නී තෙ වා ආරොචෙන්නී.

සභික්ඛුකො ආරාමො නාම: යඤ්ච භික්ඛු රුක්ඛමුලෙපි වසන්ති.

අනාපුච්ඡා ආරාමං පට්ඨෙය්‍යාති: භික්ඛුං වා සාමණෙරං වා ආරාමිකං වා අනාපුච්ඡා පරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස පරිකෙඤ්චං අතික්කාමෙනීතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස, අපරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස උපචාරං ඔක්කමන්තියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

සභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. සභික්ඛුකෙ චෙමතිකා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පට්ඨති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. සභික්ඛුකෙ අභික්ඛුක-සඤ්ඤා සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පට්ඨති අනාපත්ති.

අභික්ඛුකෙ සභික්ඛුකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අභික්ඛුකෙ චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අභික්ඛුකෙ අභික්ඛුකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පට්ඨති අසන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා පට්ඨති සිසානුලොකිකා¹ ගච්ඡති, යඤ්ච භික්ඛුනියො සන්තිපතිතා හොන්ති, තඤ්ච ගච්ඡති ආරාමෙන මනෙහා හොති, ගිලානාය ආපදස්ස උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පඨමසික්ඛාපදං.

1. සිසානුලොකිකා.. සි ii

3. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගොස් නැවැතත් එ මැ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණෝ ආයුයෝ බැහැර ගියාහු යයි නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියහ. ඒ මෙහෙණන්ට කුකුසෙක් විය, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට නො පිවිසියයුතු ය’යි සිකපදයෙක් පනවන ලදී. අපි ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියෙමු. කිම? අපි පවිත් ඇවැතට පැමිණියමෝ දැයි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතුසේක ... මෙසේ ද මහණෙකි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

“යම් මෙහෙණක් දෑන දෑන මහණුන් සහිත අරමකට නො පිළිවිසැ පිවිසේ නම් පවිත් වේ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

ජානාති නම්: නොමෝ හෝ දනියි. අන්හු හෝ ඇයට ඇරොජති. ඔහු හෝ ඇරොජන්.

සහිකක්ක ආරාම නම්: යම් තැනෙක රුක්මුලෙක්හි ද මහණෝ වෙසෙත්ද ඒ අරම.

අනාපුර්වා ආරාමං පටිසෙය්‍යා: මහණක්හු හෝ හෙරණක්හු හෝ ආරාමිකයක්හු හෝ නො පිළිවිසැ පිරිකෙව් කළ අරමිහි පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ අරමිහි උච්ඡරට බසින්නියට පවිත් ඇවැත් වේ.

භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් ඇවැත් නැති.

භික්ෂුරහිතයෙහි භික්ෂුසහිතසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භික්ෂුසහිතයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. භික්ෂු රහිතයෙහි භික්ෂුරහිතසංඥා ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඇති මහණක්හු පිළිවිසැ පිවිසේ නම්, නැති මහණක්හු නො පිළිවිසැ පිවිසේ නම්, හිස අනුව බලමින් යේ නම්, යම් තැනෙකැ මෙහෙණෝ රැස්වූවාහු වෙත් ද එහි යේ නම්. අරමිහි මග වේ නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

දුතියසිකිංචපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා මහාවතෙ විහරති කුටාගාර සාලායං. තෙන ධො පන සමයෙන ආයස්මතො උපාලිස්ස උපජ්ඣායො ආයස්මා කප්පිකකො සුසානෙ විහරති. තෙන ධො පන සමයෙන ඡබ්බභිකානං භික්ඛුනිනං මහනතතරා¹ භික්ඛුනි කාලකතා² භොති. ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො තං භික්ඛුනිං නිහරිතො ආයස්මතො කප්පිකකස්ස විහාරස්ස අවිදුරෙ කුමාපෙතො උපං කතො ගතො තස්මිං උපෙ රොදනාති. අථ ධො ආයස්මා කප්පිකකො තෙන සද්දෙන උබ්බාලෙනා තං උපං භික්ඛුනා පකිරෙසි. ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො “ඉමිනා කප්පිකකෙන අමහාකං අයාය උපො භික්ඛො හඤ්ඤානං සාතෙමා”ති මනොසුං. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනි ආයස්මතො උපාලිස්ස එතමඤ්ඤා ආරොවෙසි. ආයස්මා උපාලි ආයස්මතො කප්පිකකස්ස එතමඤ්ඤා ආරොවෙසි. අථ ධො ආයස්මා කප්පිකකො විහාරා නිකම්භිතො නිලිනො අච්ඡි. අථ ධො ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො යෙනායස්මතො කප්පිකකස්ස විහාරො තෙනුපසංඛාමිංසු. උපසංඛාමිතො ආයස්මතො කප්පිකකස්ස විහාරං පාසාණෙහි ව ලෙඩ්ඛුති ව ඔස්ථාපෙතො මතො කප්පිකකොති පකාමිංසු.

2. අථ ධො ආයස්මා කප්පිකකො තස්ස රතනියා අවිදයෙන පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතො පතතිවරං. ආද්‍ය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසි. අද්දසංසු ධො ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො ආයස්මතො කප්පිකකං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වාන එවමාහංසු: “අයං කප්පිකකො ජීවති. කො නු ධො අමහාකං මනානං සංහරී”ති. අයොසාසු ධො ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො “අයොන කිර උපාලිනා අමහාකං මනොනා සංහරො”ති. තා ආයස්මතො උපාලිං අකොසාසිංසු: “කථං හි නාම අයං කාසාවටො මලමජ්ජනො නිහිනජවො අමහාකං මනානං සංහරීස්සති”ති.

යා තා භික්ඛුනියො අප්පිජ්ජා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො අයං උපාලිං අකොසාසිංසනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො උපාලිං අකොසාසනාති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ඡබ්බභිකා භික්ඛුනියො උපාලිං අකොසාසිංසනාති. තෙන භික්ඛුවෙ අසංසන්නානං වා පසාද්‍ය - පෙ - එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකිංචපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුං අකොසාසෙය්‍ය වා පරිභාසෙය්‍ය වා පාවිතතිය”නති.

1. මහනතරා-මජ්ඣං. මහනරා

2. කාලකතා-මජ්ඣං.

දෙවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භග්ගාවත් බුදුහු විසල්පුර මහවෙතෙහි කුළාරභල්හි වැඩුවෙසෙනි. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ගේ උපාදායාය වූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ සොහොනෙහි වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණන් අතුරෙහි මහතෙර වූ මෙහෙණ නොමෝ කථරිය කළා වෙයි. සවග මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණ ගෙන ගොස් ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට නුදුරෙහි දවා තුබක් කොට ගොස් ඒ තුබ ලඟ හඬත්. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ ශබ්දයෙන් පිඩිත වූවාහු ඒ තුබ බිඳ විසුරුවාදූහ. සවග මෙහෙණෝ “මේ කප්පිකයා විසින් අපගේ ආයතාවගේ තුබ බිඳින ලදී. එබැවින් ඔහු නසාලමහ”යි මන්ත්‍රණය කළාහු යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ අයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදූහ. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ වෙහෙරින් නික්ම සැහවී හුන්හ. එකල්හි සවග මෙහෙණෝ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට එළඹියහ. එළඹූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරය පහණින් ද කැටින් ද වතුරවා කප්පික මෙළේ යැ යි බැහැර ගියහ.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ රය ඇවැ-
මෙන් පෙරවරුහි හඳ පෙරවැ පා සිවුරු ගෙන විසල්පුරට පිඬු පිණිස පිවිසියහ. සවග මෙහෙණෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙන ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන් දක මෙසේ කීහු: “මේ කප්පික තෙමේ ජීවත් වෙයි, කවරෙක් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද”යි, සවග මෙහෙණෝ “ආයතී උපාලි තෙරුන් විසින් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන යන ලද”යි ඇසූහ. ඔහු ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට ආක්‍රොශ කළහ: “කෙසේ නම් මේ කාසාවට (කහවත් හඳ නැහැවිකම් කළ මලහරන නිහිනපාති ඇතියේ අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද”යි.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ උපාලි ආරයන්ට ආක්‍රොශ කොළෝ”ද යි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආක්‍රොශ කෙරෙත් ද යි, සැබැවැ භග්ගාවතුන් වහන්ස. භග්ගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ උපාලිහට ආක්‍රොශ කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හට ආක්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය එළවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

4. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථ අධිප්‍රොතා භික්‍ෂුනීති.

භික්‍ෂුනති: උපසම්පන්නං.

අකෙකාසෙයා වාති: දසභි වා අකෙකාසව්‍යජුභි අකෙකාසති එතෙසං වා අක්කද්ධරෙන ආපනති පාවිත්තියස්ස.

පරිභාසෙයා වාති: භයං උපදංසෙති ආපනති පාවිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති පාවිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නං අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: අත්ථපුරෙක්ඛාරාය ධම්මපුරෙක්ඛාරාය අනුසායනී-පුරෙක්ඛාරාය උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 6. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනී භණ්ඩනකාරිකා හොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා භ්‍රෑමකාරිකා සචෙක්ඛ අධිකරණකාරිකා. ථුල්ලනායු භික්‍ෂුනී තස්ස කලෙච කඨිරමානෝ¹ පටිකෙකාසෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනායු භික්‍ෂුනී ගාමකං අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අපි ඛො භික්‍ෂුනීසංඝෙසා ‘ථුල්ලනායු භික්‍ෂුනී පක්කන්තා’²ති වණ්ඤකාළිං භික්‍ෂුනීං ආපනතියා අද්දස්සෙන උක්ඛිපි. ථුල්ලනායු භික්‍ෂුනී ගාමකෙ තං කරණියං තීරෙත්වා පුනදෙව සාවඤ්ඤිං පච්චාගඤ්ඤි.³ වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනී ථුල්ලනායුස භික්‍ෂුනියා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙද්ධං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි න පච්චුග්ගන්තවා පක්ඛවිවරං පටිග්ගහෙසි. න පානියෙන ආපුඤ්ඤි. ථුල්ලනායු භික්‍ෂුනී වණ්ඤකාළිං භික්‍ෂුනීං එතදවොච:

1. කරියමානෙ - මජ්ඣ.

2. පච්චාගඤ්ඤි - මජ්ඣ.

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්කුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

හික්කු: උපසපනක්හු.

අකොසෙයා වා : දශආත්මොගවස්තුවෙන් හෝ ඔවුනතුරෙන් එක්තරයකින් හෝ ආත්මොග කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිභාසෙයා වා: බිය දක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ආත්මොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා ආත්මොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ආත්මොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක්හි ආත්මොග කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අර්ථය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්මය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උමතනි කාවට ... ආදී කමමිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 6. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි වණඛකාළි භික්ෂුණි තොමෝ ධබරකරන්ති කලහකරන්ති විවාදකරන්ති දෙධමඵකම් කරන්ති සබ්බසා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්ති වෙයි. පුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ ඇයට කම් කරනු ලබන කල්හි පටහැණි වැ කරුණු කියයි, එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තකින් ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණිසබ්බ තෙමේ පුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ බැහැර ගියා යැ යි වණඛකාළි භික්ෂුණියට ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිතිකම් කෙළේ යැ. පුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට නැවතත් සැවැතට පෙරළා අවු යැ. වණඛකාළි භික්ෂුණි තොමෝ එන්තා වූ පුලලනඤ භික්ෂුණියට අසුන් නො මැ පැනවූ යැ. පාදෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පාතබන පුටුව නො මැ එළවා තැබූ යැ. පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනු යැ. පැනින් නො පිළිවුසු යැ. පුලලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ වණඛකාළි භික්ෂුණියට මෙය කිවූ යැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ඛුනිවිභවෙනා

“කිසසු කං අයොස මධි ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපියං පාදකඨලිකං උපනිකබ්බි. න පඤ්ඤාග්ගාධා පහතථිවරං පටිග්ගහෙසි. න පානියෙන ආපුච්ඡි”ති. “එවං හෙතං අයොස හොති යථා තං අනාථායා”ති. “කිසසු පන කං අයොස අනාථා”ති “ඉමා මං අයොස භික්ඛුනියො අයං අනාථා අප්පඤ්ඤානා නත්ථි ඉමියසා කාවි පටිවත්තාති¹ ආපත්තියා අද්දාසනෙ උකබ්බිංසු”ති. පුලුභනඤ්ඤා භික්ඛුනි බාලා එතා අබ්‍යන්තා එතා නෙතා ජානාති කමමං වා කමමදෙසං වා කමමවිපතතිං වා කමමසමපතතිං වාති වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසීච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදායනාති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම අයාසා පුලුභනඤ්ඤා වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසියාසාති” -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ පුලුභනඤ්ඤා භික්ඛුනි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ පුලුභනඤ්ඤා භික්ඛුනි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසියාසාති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු :

“යා පන භික්ඛුනි වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසෙයාසා පාච්ඡන්ද්‍ය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසුථිං අකො අධිප්පෙතා භික්ඛුනිති.

වණ්ඨිකතා නාම: කොධනා වුච්ඡති.

ගණො නාම: භික්ඛුනි සංඛ්‍යා වුච්ඡති.

පරිභාසෙයාසාති: බාලා එතා අබ්‍යන්තා එතා, නෙතා ජානාති කමමං වා කමමදෙසං වා කමමවිපතතිං වා කමමසමපතතිං වාති පරිභාසති ආපත්ත පාච්ඡන්ද්‍යසසි. සමඤ්ඤා භික්ඛුනියො වා එකභික්ඛුනිං² වා අනුපසමපන්නං වා පරිභාසති ආපත්ති දුක්ඛංසසි.

අනාපතති: අකුප්පරෙකබ්‍රාහ්මණාය ධම්මපුරෙකබ්‍රාහ්මණාය අනුසාසති පුරෙකබ්‍රාහ්මණාය උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තනියසික්ඛාපදං

1. පතිවත්තාති - මජ්ඣ.

2. එකං භික්ඛුනිං - මජ්ඣ.

ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා එන කල්හි අසුන් නොමැ පැනවූ, පා දෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබුව, පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් නො පිළිවුසුව යි, ආර්යාවෙනි, මෙය මෙසේ මැ යි. පිළිසරණ නැතියකට මෙනි. ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියෙහි ද? ආර්යාවෙනි, මේ භික්ෂුණීහු “මෝ තොමෝ පිළිසරණ නැතියකැ අප්‍රසිද්ධ යැ, මැය පිළිබඳ වැ කිසියම් පටහැණි ව කියන්නියක් නැතැ” යි ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිනිකම් කළහ යි, ථූප්ප්‍රාන්තො භික්ෂුණී තොමෝ මෙව්නු බාලයෝ යැ, මෙව්නු අවියත්නු යැ. මෙව්නු කම්ප්‍ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම්විපත්තිය හෝ කම්සම්පත්තිය හෝ නො දනිති යි කළසැබ්බව ඇත්තී ගණයා තැනි ගන්වූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්ය ථූප්ප්‍රාන්තො තොමෝ කළ සැබ්බව ඇත්තී ගණයා තැනිගන්වූ” ද යි... සැබැඳ මහණෙනි, ථූප්ප්‍රාන්තො මෙහෙණ කළ සැබ්බව ඇත්තී ගණයා තැනිගන්වූ ද යි, සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූප්ප්‍රාන්තො මෙහෙණ කළ සැබ්බව ඇත්තී ගණයා තැනිගන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් කළ සැබ්බව ඇත්තී ගණයා තැනි ගන්වා නම් පවිත්‍ර වේ” යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

වණ්ඨිකතා නම්: කොධනාව කියනු ලැබෙයි.

ගණ නම්: මෙහෙණසහ කියනු ලැබෙයි.

පරිභාසෙය්‍යා: මෙව්නු බාලයෝ යැ මෙව්නු අවියත්නු යැ, මෙව්නු කම්ප්‍ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම් විපත්තිය හෝ කම් සම්පත්තිය හෝ නො දනිති යි තැනිගන්වා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ අනුපසපනකට හෝ තැනි ගන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අභිය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධම්ප්‍ය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උච්චේතකාවට... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය.

වතුක්සිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කෙතරො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛුනියො නිමනෙතඤා භොජෙසි. භික්ඛුනියො භුත්තාවී පචාරිතා ඤාතිකුලානි ගගාඤා එකච්චා භුක්ඛිංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසු. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො පටිච්ඡික්ඛෙ එතදවොච: “භික්ඛුනියො මයා අය්‍යා සන්තප්පිතා. එථ තුමෙහපි සන්තප්පෙසසි. යාපි තයා නිමනතිතා තාපි අමනාකං සරානි ආගන්තවා එකච්චා භුක්ඛිංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසුති.

2. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායනි ඛියනි විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමනාකං සරෙ භුක්ඛිංසු අක්කෙතෙ භුක්ඛිංසු නති න වාහං පටිබලො යාවදක් දතු”නති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උජ්ඣායනත්තස්ස ඛියනත්තස්ස විපාවෙනත්තස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අස්සව්‍යං -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුත්තාවී පචාරිතා අක්කෙතෙ භුක්ඛිංසු නති”ති-පෙ- සචචං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුත්තාවී පචාරිතා අක්කෙතෙ භුක්ඛිංසු නති”ති. සචචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුත්තාවී පචාරිතා අක්කෙතෙ භුක්ඛිංසු නති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවස්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තො:

“යා පන භික්ඛුනි නිමනතිතා වා පචාරිතා වා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදෙය්‍යා වා භුක්ඛෙය්‍යා වා පාවිතනිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිප්පතා භික්ඛුනිති.

නිමනතිතා නාම: පක්ඛින්නං භොජනානං අක්කෙතරෙන භොජනෙන නිමනතිතා.

පචාරිතා නාම: අසනං පක්ඛිංසුයති භොජනං පක්ඛිංසුයති හත්ථාසෙ ඨිතා අභිගරති පටිකෙඛපො පක්ඛිංසුයති.

බාදනියං නාම: පක්ඛිභොජනානි යාගුං යාමකාලිකං සන්නාහකාලිකං යාවජිවිකං යපෙතො අවසෙසං බාදනියං නාම.

භොජනියං නාම: පක්ඛිභොජනානි. ඔදනො කුමුදාසො සත්තු මච්ඡා මංසං.

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් මෙහෙණෙන් පවරා වැළඳවී යැ. වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ නැ කුලයනට ගොස් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුන. ඇතැම් කෙනෙක් පිණ්ඩපාතය ගෙන ගියහ. එකල්හි ඒ බමුණු අසල්වැසියනට මෙය කී යැ. ආයායෙනි, මා විසින් මෙහෙණෝ සතප්පනලදහ, තෙපිදු එවු සතප්පවන්නෙමි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආයාය, කිම තෝ අප සතප්පවන්නෙයි ද? තා විසින් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් පවරන ලදහු ද, ඔහු දු අපගේ ගෙවලට අවුත් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුන. ඇතැම් කෙනෙක් පිණ්ඩ-පාතය ගෙන ගියහ යි.

2. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: ‘‘කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අපගේ ගෙහි වළඳා අන් තැනෙකැ වැළඳුනු ද? මම සැහෙන පමණ දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙමි’’ දැයි භික්ෂුණිහු, ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණගේ (අකිතී ගබ්ඳය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: ‘‘කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන්තැනෙකැ වැළඳුනු දැ’’ යි ... සැබැද මහණෙනි, වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන්තැනෙකැ වළඳන් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණෝ අන් තැනෙකැ වැළඳුනු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

‘‘යම් මෙහෙණක් නිමනනලද්දී හෝ පවරන ලද්දී හෝ කැ යුත්තක් හෝ බිදියයුත්තක් හෝ කා නම් බුද්දි නම් හෝ පවිති වේ’’ යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

නිමනනිකා නම්: පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජුනෙකින් නිමනන ලද්දී යැ.

පචාරිකා නම්: අඩාළ කළ බොජුන පැනෙයි, පැවරීමට නො පොහොනා බොජුන පැනෙයි, අත්පස සිටියා වෙයි, කයින් එළවයි, ප්‍රතික්ෂෙපය පැනේ.

බාදනිය නම්: පස්බොජුන, හමු යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවකය තබා සෙස්ස බාදනිය නම් වේ.

භොජනිය නම්: පස් බොජුනැ: බත් යැ කොමු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ඛුනිච්ඡබ්බො

බාදිසංඝාමි භුක්ඛිංගාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංගං.
අපේකාභාරෙ අපේකාභාරෙ ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යංසං.*

යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවජීවිකං ආහාරස්ථාය පතිගණනාති
ආපනති දුක්ඛංගං. අපේකාභාරෙ අපේකාභාරෙ ආපනති දුක්ඛංගං.

අනාපනති: නිලෙනිතා අප්පචාරිතා යාගුං පිච්චි, සාමිකෙ
අප්පලොකෙත්වා භුක්ඛිති යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවජීවිකං සති
පට්ඨයෙ පරිභුක්ඛිති, උමමන්දකාය-පෙ-ආදිකමමිකායාති.

චතුස්සිකධාපදං

4. 6. 5

පඤ්චමසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි
සාවස්ථියං අඤ්ඤතරිස්සා විසිධාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන අඤ්ඤතරං
කුලං තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙන නිසිදි.
අථ ඛො තෙ මනුස්සා තං භික්ඛුනිං භොපේත්වා එතදවොචු: “අඤ්ඤපි
අයො භික්ඛුනියො ආගච්ඡන්තු”ති. අථ ඛො සා භික්ඛුනි “කථං හි
නාම” භික්ඛුනියො නාගච්ඡෙය්‍යු”න්ති භික්ඛුනියො උපසංඛාමිත්වා
එතදවොච: අමුකස්මිං අයො ඔකාසෙ වාළා සුතඛා වණ්ණො ඛලිවද්දො
වික්ඛලො ඔකාසො, මා ඛො තස්ස අගමිත්වාති. අඤ්ඤතරාපි භික්ඛුනි
තස්සා විසිධාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන තං කුලං තෙනුපසංඛාමි.
උපසංඛාමිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙන නිසිදි. අථ ඛො තෙ මනුස්සා
තං භික්ඛුනිං භොපේත්වා එතදවොචු: “කිංස අයො භික්ඛුනියො න
ආගච්ඡන්ති”ති.

2. අථ ඛො සා භික්ඛුනි තෙසං මනුස්සානං එතමස්ස ආරොචෙසි.
මනුස්සා උපේකායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනි
කුලං මච්ඡරායිස්සති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි කුලං
මච්ඡරායිස්සති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි
නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි කුලං මච්ඡරායිස්සති. තෙනං භික්ඛුවෙ
අප්පසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො
ඉමං සිත්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි කුලමච්ඡරිති අස්ස පාච්ඡන්ද්‍ය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසං -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අපෙස අධිපෙසනා භික්ඛුනිති.

*. නිමන්තිතෙ නිමන්තිතසඤ්ඤා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනි වා භුක්ඛනි වා ආපනති
පාච්ඡන්ද්‍යස්ස, නිමන්තිතෙ වෙමන්තිකා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනි වා භුක්ඛනි වා ආපනති
පාච්ඡන්ද්‍යස්ස, නිමන්තිතෙ අනිමන්තිතසඤ්ඤා බාදනියං වා භොජනියං වා බාදනි වා භුක්ඛනි වා
ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යස්ස, - මජ්ඣං. (මරමමච්ඡන්ද්‍යපිටකෙයෙවදිසංගෙන)

1. කථං අඤ්ඤා - සායා.

කන්නෙමි බුදින්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවකය අහර පිණිස පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වේ.

නිමත්ත ලද්දී නො පවරන ලද්දී හමු බෝ නම්, හිමියන් පිළිපිසූ වළඳා නම්, යාමකාලිකය සත්තාහකාලිකය යාවජීවකය කරුණක් ඇති කල්හි වළඳා නම්, ඇවැත් නැත. උමංකුසකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 6. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් සැවැතූ එක්තරා වීරියෙකු පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නී එක්තරා කුලයක් වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: “ආයඨාවෙනි, අන් මෙහෙණෙක් ද එක්වා” යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ කෙසේ නම් මෙහෙණෙක් නො එන්නාහු දැ යි මෙහෙණන් වෙත එළඹූ මෙය කීවූ යැ. “ආයඨාවෙනි, අසුවල් පෙරෙසෙහි ව්‍යාලගුනකයෝ යැ, සැඩ ගොන් යැ, මඩපියෙස් යැ. එහි නහමක් යව යි. එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝන් ඒ වීරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නී ඒ කුලය වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැනවූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: “ආයඨාවෙනි, කුමක් හෙයින් මෙහෙණෙක් නො එක් ද” යි.

2. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන්හට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද” යි... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කෙරේ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වනාහි කුල මසුරුකම් කරනසුලු වූවා වේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිතැති ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද හිතැති යි.

කුලං නාම: වතතාරි කුලානි. ඛත්තිය කුලං බ්‍රාහ්මණ කුලං
වෙසියකුලං සුද්දකුලං.

මච්ඡරිනි අසානි: කථං භික්ඛුනියො නාගචේජයානි. භික්ඛුනිනං
සනතිකෙ කුලස්ස අවණ්ණං හණති¹ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. කුලස්ස වා
සනතිකෙ භික්ඛුනිනං අවණ්ණං හණති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: කුලං න මච්ඡරායනි සනතං යෙව ආදීනවං
ආචිකති, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායානි.

පඤ්චමසිකතාපදං.

4. 6. 6

ජට්ඨසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන සමනුලා භික්ඛුනියො
ගාමකාවාසෙ වස්සං චුළා සාවතීං අගමංසු. භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො
එතදවොචු: “කල්යාණායො වස්සං චුළා කථි ඔවාදෙ ඉදෙධා අහොසි”ති.
තත්තයො තත් භික්ඛු, කුතො ඔවාදෙ ඉදෙධා හවිස්සතිති. යා තා
භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනි බියනති විපාවෙනති: “කථං
හි නාම භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති”ති -පෙ-
සචචං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසනතිති.
සචචං හගවා. විගරහි බුදෙධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ
අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො
ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තා:

“යා පන භික්ඛුනි අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසෙයා පාචිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමසමිං
අකො අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

අභික්ඛුකො ආවාසො නාම: න සකකා හොති ඔවාදය වා
සංවාසාය වා ගන්තුං.

වස්සං වසිස්සාමිති සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති පානියං පරිභොජනියං
උපට්ඨාපෙති² පරිවෙණං සමුප්පති ආපත්ති දුක්ඛතස්ස. සහ
අරුණුකමනා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: වස්සුපගතා භික්ඛු පකකන්තා වා හොති විබ්බන්තා වා
කාලකතා වා පකසිඤ්ඤන්තා වා ආපදස්ස උමෙත්තිකාය -පෙ-
ආදිකමෙකායානි.

ජට්ඨසිකතාපදං.

1. හාසති-මජ්ඣං.

2. උපට්ඨාපෙති-සිඬ්ඛි සිඬ්ඛි.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ගුරුකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

මධ්‍යරිති අසස: කෙසේ මෙහෙණෝ නො එන්නාහු ද යි මෙහෙණන් වෙත කුලය පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කුලය වෙත හෝ මෙහෙණන් පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කුලයට මසුරුකම් නො කරන්නී ඇති මැ දෙසක් කියා නම්, ඇවැත් නැත. උමුකම්කාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 6. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්බඳ අවසෙක්ති වස් වැස නිමියාහු සැවැතට ගියාහු යැ. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කිහු: ආයතීවෝ නො තැන්නි වස් වැස හිටියාහු ද? කිම, අවවාද සමාදාන වී ද යි. ආයතීවෙති, එහි හික්ෂුහු නැත. කොතැනින් අවවාද සමාදාන වන්නේ ද? යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස්වූහු ද?” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණෝ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසන් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්ෂුති ... මෝ තොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අභික්කුක ආවාස නම්: සදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිච්ඡිම පිණිස හෝ යන්නට නො හැක්කේ වෙයි.

වස් වසන්නෙමි යි සෙතසුන් පනවා නම් පැන් පිරිබෝදිය එළවා තබා නම් පිරිවෙන හමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අරුණ නැගීම සමග පවිති ඇවැත් වේ.

වස් එළැඹුණු හික්ෂුහු බැහැර ගියාහු හෝ උපැවිදිවූවාහු හෝ කලුරිය කළාහු හෝ නික්කායනනයකට ගියාහු හෝ වෙත් නම්, ආපදයෙහි, උමුකම්කාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්‍යමසිකතාපදං.

1. සාවකී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුලා භික්ඛුණියො ගාමකාවාසෙ වසසං වුඤ්ඤා සාවකීං අගමංසු. භික්ඛුණියො තා භික්ඛුණියො එතදවොචුං: “කඤ්ඤායායො වසසං වුඤ්ඤා කඤ්ඤා¹ භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරිතො”ති. න මයං අයො භික්ඛුසඤ්ඤා පචාරෙමාති. යා තා භික්ඛුණියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති, ඛියනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුණියො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පචාරෙසසනති”ති. -පෙ- සචචං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුණියො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පචාරෙනති. සචචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුණියො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පචාරෙසසනති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකතාපදං උද්දසනතු:

“යා පන භික්ඛුණී වසසං වුඤ්ඤා උභතො සඤ්ඤා තීහි යානෙහි නප්පචාරෙයා දිට්ඨො වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා පාවිතිය”ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුණීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අකො අධිපොකා භික්ඛුණීති.

වසසං වුඤ්ඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පඤ්ඤිමං වා තෙමාසං වුඤ්ඤා උභතොසඤ්ඤා තීහි යානෙහි නප්පචාරෙසසාමි දිට්ඨො වා සුතෙන වා පරිසංකාය වාති ධුරං නිකඤ්ඤාමතෙන ආපකති පාවිතියසසං.

අනාපතති: සති අනාතරායෙ පරියෙසිතා න උභති, ගිලානාය ආපදසු උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්‍යමසිකතාපදං

1. කච්චි-සායා

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස හිටියාහු සැවැතට ගියාහු ය. මෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ කොතැන්හි වස් වැස නිමියාහු ද, කොතැන්හි භික්ෂුසංඝ තෙමේ පවරනලද්දේ ද යි. ආයතීවෙනි, අපි භික්ෂුසංඝයා නො පවරමු, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පවරන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඝයා නො පැවැරූහු ද" යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඝයා නො පවරන්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ වස් වැස නිමියාහු භික්ෂුසංඝයා නො පැවැරූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

"යම් මෙහෙණක් වස් වැස නිමියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ (යන) තුන් කරුණෙන් නො පවරා නම් පවිත්‍ර වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බද ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අන්ථියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

වසාං වුත්තා නම්: පළමු තෙමස හෝ පැයුඵ් තෙමස හෝ වැස නිමියාහු දෙසඟුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ යන තුන් කරුණෙන් නො පවරන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපත්ති: අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි, උමැන්නකාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

අට්ඨමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සකෙකස්ස විහරති කපිලවත්ථසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බංකියා භික්ඛු භික්ඛුනුප්පායං උපසඤ්ඤාමිත්වා ඡබ්බංකියා භික්ඛුනියො ඔවදනති. භික්ඛුනියො ඡබ්බංකියා භික්ඛුනියො එතදවොචුං: 'එථ'යො ඔවාදං ගමී'යාමා'ති. යමපි මයං අයො ගවෙජ්ජයාම ඔවාදස්ස කාරණා අයා ඡබ්බංකියා ඉධෙව අමො¹ ඔවදනති. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධීයනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම ඡබ්බංකියා භික්ඛුනියො ඔවාදං න ගච්ඡස්සනති"ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ ඡබ්බංකියා භික්ඛුනියො ඔවාදං න ගවජනති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බංකියා භික්ඛුනියො ඔවාදං න ගච්ඡස්සනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවකච්ඡ පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකාධාපදං උඤ්ඤාමා:

"යා පන භික්ඛුනී ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගවෙජ්ජයා පාවිත්තිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අකො අධිප්පතා භික්ඛුනීති.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨ ගරුධමො.

සංවාසා නාම: එකකමං එකුද්දෙසො සමසිකකතා. ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්ඡස්සාමිති ධුරං නික්ඛිත්තමත්තො ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපතී: සති අනාරායෙ පරියෙසිත්වා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න ලහති, ගිලානාය ආපදස්ස උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමේකායාති.

අට්ඨමසිකධාපදං.

1. ඉධෙව ආගන්තා අමො -- මජ්ඣ.

අටවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු ශාක්‍ය ජනපදයෙහි කිඹුල්වතු නුගඅරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මහණෝ මෙහෙණ වරට එළැඹූ සවග මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙති. මෙහෙණෝ සවග මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයඨාවෙනි, එවු, අවවාදයට යම්හයි ආයඨාවෙනි, අපි යම් තැනකටදු අවවාද හෙතුවෙන් යන්නමෝ නම් සවග ආයඨයෝ මෙහි මැ අපට අවවාද කෙරෙති යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද?” යි... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො යෙත් ද යි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යේ නම් පවිත් වේ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිකවුනී ... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

ඔවාද නම්: අෂ්ට ගරුධම්යෝ යැ.

සංවාස නම්: එකකම් යැ, එකොදොග යැ, සමශික්ෂනා යැ, ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝ පවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිත් ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවැනි මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උමමකිකාවට ... ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකධාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති. ඔවාදමි න යාවන්ති. භික්ඛු උප්පායනති ඛියනති විපාවෙන්ති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡස්සන්ති ඔවාදමි න යාවිස්සන්ති"ති, -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්තිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උපොසථමි න පුච්ඡස්සන්ති ඔවාදමි න යාවිස්සන්ති. නෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤා පන භික්ඛවෙ ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

"අනවදාමාසං භික්ඛුනියා භික්ඛුසංඝාතො දො ධම්මා පච්ඡාසිංසිතඛබ්බා උපොසථපුච්ඡකඤ්ච ඔවාදුපසංකමනඤ්ච නං අතිකකාමෙන්තියා පාවිතිය"න්ති.

2. අනවදාමාසන්ති: අනුපොසථිකං.

උපොසථො නාම: දො උපොසථා වාතුද්දසිකො ව පණ්ණරසිකො ව.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨගරුධම්මා. උපොසථමි න පුච්ඡස්සාමි ඔවාදමි න යාවිස්සාමිති ධුරං නිකඤ්ඤාමනො ආපන්නි පාවිතියස්ස.

අනාපන්නි: සති අනාරායෙ, පරියෙසිත්වා දුතිසිකං භික්ඛුනිං න උභති, ගිලානාය, ආපදසු, උම්මන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකධාපදං.

දසමසිකධාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්ඛන්තරා භික්ඛුනි පසාධෙ ජාතුං ගණ්ඨං පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා හෙදපෙසි. අථ ඛො සො පුරිසො නං භික්ඛුනිං දුසෙතුං උපකාමි. සා විස්සරමකාසි, භික්ඛුනියො උපධාවිත්වා නං භික්ඛුනිං ඵතදවොචු: "කිස්ස කං අයො විස්සරමකාසිති. අථ ඛො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං ඵතමත්ථං ආරොවෙසි.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පොහොය ද නො පිළිවිසිති. අවවාදය ද නො යදිත්. භික්ෂුහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැදුහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පොහොයත් නො පිළිවිසිත් ද අවවාදත් නො යදිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පොහොයත් නො පිළිවුසුහු ද? අවවාදයත් නො යැදුහුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“අධම්මස්ස පාසා මෙහෙණක විසින් භික්ෂුසංඝයා වෙතින් පොහොය පිළිවිසීම ද අවවාදය පිණිස එළැඹීම ද යි දෙදහමහු බලාපොරොත්තු විය යුක්තාහ. එය ඉක්මවන්නියට පවිති වේ” යයි.

2. අනවදාමාසා: පොහොයක් පාසා.

උපොසථ නම්: තුදුස්වක යැ, පසළොස්වක ද යි දෙ පොහොයකි.

ඔවාද නම්: අෂ්ටගරුධම්මයෝ යැ. පොහොයත් නොපිළිවිසින්-නෙම්. අවවාදයත් නො යදින්නෙම් යි ධුරුතික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි උමහෙණකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණ දූෂණය කරන්නට වැයම් කෙළේ යැ. ඕ තොමෝ වියරුහඬක් කළා යැ. මෙහෙණෝ වෙතැ දුටු අවුත් ඒ මෙහෙණට මෙය කිහු: ආයතාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෝ වියරුහඬක් කෙළෙහි ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොණු යැ.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනි විභවෙනා

යා තා හික්කුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති:
“කථං හි නාම හික්කුනි පසාධෙ ජාතං ගණ්ඤං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා
හෙදපෙසසති” ති. -පෙ- සච්චං කීර හික්කවෙ හික්කුනි පසාධෙ ජාතං
ගණ්ඤං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසති. සච්චං හගවා. විගරහි
බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ හික්කුනි පසාධෙ ජාතං
ගණ්ඤං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසසති. නෙතං හික්කවෙ
අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ච පන හික්කවෙ හික්කුනියො
ඉමං සිසකාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන හික්කුනි පසාධෙ ජාතං ගණ්ඤං වා රුහිතං¹ වා අනපලො-
කෙකා සධ්දිසං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසය වා
චාලාපෙසය වා ධොවාපෙසය වා ආලිම්පාපෙසය වා ඛනාපෙසය වා
මොවාපෙසය වා පාවිත්තිය” නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අතෙ අධිපෙනා හික්කුනිති.

පසාධං නාම: අධොනාහි උඛ්භජානුමණ්ඤලං.

ජාතනති: තත් ජාතං.

ගණ්ඤා නාම: යො කොච්ඡි ගණ්ඤා.

රුහිතං නාම: යං කිඤ්චි වණං²

අනපලොකෙකාති: අනාප්පච්ඡා.

සධ්දිසා නාම: හික්කුනිසඤ්ඤා වුච්චති.

ගණො නාම: සමබ්බලා හික්කුනියො වුච්චනාති.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො. න යසෙකා න පෙනො න
තිරච්ඡානගතො විඤ්ඤ පට්ඨලො දුසෙතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච්ච හොති හික්කුනි ව.

1. රුහිතං - මයසං; රුහිතං, සිමු සිමු

2. වණං - සිමු සිමු සිමි හො

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දෑ”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ දෑ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හෝ වණයක් හෝ සඩ්දසා හෝ ගණයා හෝ නො පිළිවිසැ හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවා නම් හෝ අලෙවි දෙවා නම් හෝ බිඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ පවිති වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පසාබ නම්: නැබෙන් යට දණ්ඩලෙන් මතු.

ජාතං: එහි හටගත්.

ගණ්ඩ නම්: යම්කිසි ගඩෙකි.

රුහිත නම්: යම්කිසි වණයෙකි.

අනපලොකෙකා: නො පිළිවිසැ.

සඩ්ද නම්: භික්ෂුණි සඩ්ද තෙමේ කියනු ලැබේ.

ගණ නම්: බොහෝ මෙහෙණෝ කියනු ලැබෙත්.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසනෙක් නො වෙයි. දූෂණය කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධං: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වේ.

පාචිත්තිය පාළි භික්ඛුනී විභංගෙහා

භික්ඛුනී ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛං ධර්මං. භික්ඛන ආපනති පාචිත්තියං ධර්මං. ආලෙහිති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛං ධර්මං. ආලිතෙ ආපනති පාචිත්තියං ධර්මං. ධොවාති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛං ධර්මං. ධොවිතෙ¹ ආපනති පාචිත්තියං ධර්මං. ආලිමපාති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛං ධර්මං. ලිතෙ² ආපනති පාචිත්තියං ධර්මං. ඛන්ධාතිති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛං ධර්මං. ඛන්ධෙ ආපනති පාචිත්තියං ධර්මං. මොවෙහිති ආණාපෙනි ආපනති දුක්ඛං ධර්මං. මුක්ඛෙ ආපනති පාචිත්තියං ධර්මං.

අනාපනති: අපලොකෙත්වා හෙදපෙනි වා ආලාපෙනි වා ධොවාපෙනි වා ආලිමපාපෙනි වා ඛන්ධාපෙනි වා මොවාපෙනි වා, යා කාචි වික්ඛද්ද දුතිසිකා³ හොති, උමුත්තකාය - පෙ - ආදිකමමිකායාති.

දසමසිකං පදං.

ආරාමවග්ගො ඡට්ටයා.

තස්සදුතං:

ආරාමසෙත්තාය වණ්ඨි ව — භුඤ්ජයා කුලමච්ඡරී,
වසස්සවාරණොවාද් — දෙව ධම්මා පසාබෙන වාති.

1. ධොතෙ - සායා;
2. ආලිතෙ - සායා.
3. දුතිසා - සායා.

‘බිඳුවයි’ අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ධුන් කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘පළව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පැළුණු කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘දෙවව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවු කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘ආලෙපනය කරව’යි. අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආලෙපනය කළ කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘බඳුව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බැඳී කල්හි පවති ඇවැත් වෙයි. ‘මුදුව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මිදුණු කල්හි පවති ඇවැත් වේ

පිළිවිසැ බිඳුවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ ආලෙප කරවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ යම්කිසි නුවණැති දෙවැන්නක් වේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ෂ්ඨය ආරාම වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

ආරාම යැ අකෙකාස යැ චන්ඨිකන යැ භුඤ්ජන යැ කුල-
මච්ඡරි යැ වසාස යැ පචාරණ යැ ඕවාද යැ දො ධම්ම යැ පසාඛ-
යෙන් දෑ යි වර්ගය වේ.

පද්මසිකාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවස්සියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සා පිණ්ඩාය වරති.¹ මනුස්සා ඵවමාහංසු: දෙථ අය්‍යාය භික්ඛං ගරුභාරා² අය්‍යාති. මනුස්සා උප්ඛායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සන්ති”ති. අය්‍යොසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං, යා තා භික්ඛුනියො අසුච්ඡා -පෙ- තා උප්ඛායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සන්ති”ති, -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සච්චං හගවා. විගරති බුද්ධෝ හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සන්ති, තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ථො පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිස්සන්තු;

“යා පන භික්ඛුනී ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙස්සා පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඤ්ඤා අධිකා භික්ඛුනීති.

ගබ්භිනී නාම: ආපන්නස්සන්තා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙස්සාති: උපසම්පාදෙස්සා.

වුට්ඨාපෙස්සාමිති ගණං වා ආචාරිනිං වා පතනං වා විවරං වා පරියෙසනි සීමං වා සම්මන්තති ආපන්න දුක්ඛංස්ස. ඤාත්තියා දුක්ඛං. ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛං, කම්මවාචා පරියොසානෙ උප්ප්ඛායාය ආපන්න පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිනියා ච ආපන්න දුක්ඛංස්ස³.

ගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපන්න පාවිත්තියස්ස⁴. ගබ්භිනියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපන්න දුක්ඛංස්ස. ගබ්භිනියා අගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපන්න.

අගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛංස්ස. අගබ්භිනියා වෙමතිකා ආපන්න දුක්ඛංස්ස. අගබ්භිනියා අගබ්භිනී සඤ්ඤා අනාපන්න.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති - සිමුඛි සිමුඛි

2. ගරුගබ්භා-සායා.

3. පාවිත්තියස්ස-සිමුඛි සිමුඛි

4. දුක්ඛංස්ස-සිමුඛි සිමුඛි

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත් ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ ගැබ්නිය උපසපන් කරවත්. ඕනොමෝ පිඩු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු: ආයතාවට පිඩු දෙවු, ආර්යා නොමෝ ගැබ්බර ඇත්තී යැ. මිනිස්සු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගැබ්නියක උපසපන් කරවුහු ද?”යි. භික්ෂුණිහු උමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගැබ්නියක උපසපන් කරවුහු ද?”යි... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ ගැබ්නියක උපසපන් කරවත් ද?”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ ගැබ්නියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගැබ්නියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ගබ්නී නම්: පිළිසිදගත් දරු ඇත්තී කියනු ලැබේ.

වූට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවන්නේ යැ.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරියක හෝ පාත්‍රය හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියෙනැ උවද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ගැබ්නිය කෙරෙහි ගැබ්නියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගැබ්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගැබ්නිය කෙරෙහි නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

නො ගැබ්නිය කෙරෙහි ගැබ්නියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබ්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබ්නිය කෙරෙහි නො ගැබ්නියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනිච්ඡබ්බො

6. අනාපනති: ගඤ්ථිං අගඤ්ථිනිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අගඤ්ථිං අගඤ්ථිනිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

පට්ඨසිකඛාපදං.

4. 7. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. යා පිණ්ඩාය වරති¹. මනුස්සා ඵවමාහංසු දෙථ අයායාස භික්ඛං සදුතිසිකා අයායාති. මනුස්සා උප්ඛායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙස්සනති”ති. අයොස්සාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උප්ඛායනති ඛියනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො පායනති. වුට්ඨාපෙස්සනති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:.

“යා පන භික්ඛුනි පායනති. වුට්ඨාපෙස්සා පාච්ඤාය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

පායනති නාම: මාතා වා භොතු ධාති වා.²

වුට්ඨාපෙස්සනති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙස්සනතීති ගණං වා ආචාරිනිං වා පතනං වා චීවරං වා පරියෙසනති සීමං වා සමුත්තනති ආපනති දුක්ඛකම්පස්ස. ඤාණියා දුක්ඛකම්පෙති කමමවාචාති දුක්ඛකම්පා, කමමවාචා පරියොසානො උප්ප්ඛායාය ආපනති පාච්ඤායස්ස, ගණස්ස ව ආචාරිනියා ව ආපනති දුක්ඛකම්පස්ස.

පායනතියා පායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාච්ඤායස්ස. පායනතියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛකම්පස්ස. පායනතියා අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපනති.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති-සිමුච්චි සිමුච්චි

2. මාතා වා භොතු ධාති වා-මජ්ඣං

6. ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, නො ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට.. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සළමු සිකපද යි.

4. 7. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ කිරි පොවන්නිය උපසපන් කරවති. ඕනොමෝ පිඩු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු. 'ආර්යාවට පිඩු දෙවු, ආර්යා නොමෝ දෙවැන්නකු ඇත්තියා යි. මිනිස්සු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්නියක උපසපන් කරවුනු ද"යි. භික්ෂුණිහු උමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කිරිපොවන්නිය උපසපන් කරවුනු ද"යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්නිය උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ කිරිපොවන්නිය උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරි පොවන්නිය උපසපන් කරවා නම් පවිති මේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු...භික්ෂුනි...මෝ නොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පායනති නම්: මව හෝ වෙයි, කිරිමව හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

කිරිපොවන්නිය කෙරෙහි කිරිපොවන්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්නිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්නිය කෙරෙහි කිරිනොපොවන්නියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙකා

අපායනතියා පායනතියඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටසංඝ. අපායනතියා වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛටසංඝ, අපායනතියා අපායනතියඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පායනතිය. අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, අපායනතිය. අපායනතියඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

දුතියසිකඛාපදං

4. 7. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිනිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනති, තා බාලා භොනතී අබ්‍යන්තා. න ජානනුත්තරා කප්පයං වා අකප්පයං වා. යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදානති ඛියානති විපා-වෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසංඝනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙනතිති. සච්චං භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසංඝනති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- විගරහිතා ධම්මං කථං කතා භික්ෂු ආමනෙතසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ සිකඛමානාය දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දුතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බා. තාය සිකඛමානාය සඛං උපසංඛාමිතා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිතා භික්ෂුනීනං පාදෙ වඤ්ඤා උකකුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤාලම්පග්ගා-හෙතා එවමසංඝ වචනියො, අභං අයො ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය සිකඛමානා සඛං දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවතබ්බා. තතියමපි යාවතබ්බා. බ්‍යන්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඛෙකා ඤාපෙතබ්බො.

2. සුභානු මෙ අයො සඛෙකා, අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය සිකඛමානා සඛං දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාවති, යදි සඛෙකා පත්තකලලං සඛෙකා ඉත්තනාමාය සිකඛමානාය දො වසංඝානි ඡසු ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දදෙයා, එසා ඤාතී.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

කිරිපොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, කිරි නො පොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 7. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුහු ද"යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දූහැමි කථා කොට හික්මුන් ඇමැතු සේක. 'මහණෙනි, හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ හික්මනුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹූ උතුරු සහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආයතීවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය සඤ්ඤාගෙන් යදිමි යි. දෙවනවටදු යැදිය යුතු යැ. තෙවන වටදු යැදිය යුතු යි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඤ්ඤාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාත්ති යි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභංගො

සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඛේසා, අයං ඉත්තංමායං අයාය සික්ඛමානා සංඝං දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං යාවති, සංඛේසා ඉත්තංමායං සික්ඛමානාය දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං දෙති. යස්ස අයාය ධම්මි ඉත්තංමායං සික්ඛමානාය දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුතිං යා දනං, සා තුණ්හස්ස, යස්සා නසබ්බමති සා භාසෙය්. දිත්තා සංසෙත ඉත්තංමායං සික්ඛමානාය දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසම්මුති, ධම්මි සංඛේසා නසබ්බා තුණ්හි එවමෙතං ධාරයාමිති.

සා සික්ඛමානා එවං වදෙහිති වතඤ්ඤා: පාණාතිපාතා වෙරමණං දො වසානානි අවිනික්කමසමාදනං¹ සමාදියාමි. අදිත්තාදනා වෙරමණං දො වසානානි අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. අබ්බභවරියා වෙරමණං දො වසානානි අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. මුසාවාද වෙරමණං දො වසානානි අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. සුරාමෙරය මජ්ඣමාදානං වෙරමණං දො වසානානි අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. විකාලභොජනා වෙරමණං දො වසානානි අවිනික්කමසමාදනං සමාදියාමි. අථ ධො භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤාපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී දො වසානානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙය් පාච්ඤාසාදි”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙත්තා භික්ෂුනීති.

දො වසානානි: දො සංවච්ඡරානි.

අසික්ඛිතසික්ඛං නාම: සික්ඛං වා න දිත්තා භොති, දිත්තා වා සික්ඛං කුපිතා.

වුට්ඨාපෙය්නාති: උපසම්පාදෙය්.

වුට්ඨාපෙය්නාමිති ගණං වා ආවර්තී වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමනනානි ආපනනි දුක්ඛං සංසාරං දුක්ඛං දව්ඪි කම්මවාහි දුක්ඛං, කම්මවාහි පරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපනනි පාච්ඤාසාදි. ගණස්ස ව ආවර්තියා ව ආපනනි දුක්ඛං.

1. අවිනික්කම සමාදනං - මජ්ඣ.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙසි. මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙය මෙසේ දරමි''යි.

ඒ හික්මනු තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. පණ්ඩායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. අධිනාදනින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. අබ්බසරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. මුසවායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමේරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි. විකල් බොජුනෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්බුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

දො වය්‍යානි: දැවුරුද්දක්;

අසිකඛිකසිකවා නම්: සික හෝ නො දෙන ලද්දී වෙයි. දෙන ලද සික කිපියා හෝ වෙයි.

මුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරිසිදු උවදු මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා චුට්ඨාපෙනි ආපනනි පාචිත්තියං. ධම්මකමෙම වෙමනිකා චුට්ඨාපෙනි ආපනනි පාචිත්තියං. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා චුට්ඨාපෙනි ආපනනි පාචිත්තියං.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛං. අධම්මකමෙම වෙමනිකා ආපනනි දුක්ඛං. අධම්මකමෙම, අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛං.

අනාපනති: දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං චුට්ඨාපෙනි, උමෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමෙකායානි.

තතියසික්ඛාපදං.

4. 7. 4

චතුස්සික්ඛාපදං.

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පභා සමයෙන භික්ඛුනියො දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙහන අසමෙන චුට්ඨාපෙනි. භික්ඛුනියො එවමාහං: “එථ සික්ඛමානා ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අකො, ඉමං කප්පියං කරොථා”ති. තා එවමාහං: “න මයං අයො සික්ඛමානා භික්ඛුනියො මය”නි. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්පායනති ඛොති විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙහන අසමෙන චුට්ඨාපෙහිති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙහන අසමෙන චුට්ඨාපෙනි. සචං භවා. විගරහි බුද්ධා භවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙහන අසමෙන චුට්ඨාපෙහිති. තෙන භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙහි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය චුට්ඨානසමමුති. දතං” එවස්ස පන භික්ඛවෙ, දතං. තාය දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය සංඝං උපසංඛාමිකා එකංසං උත්තරාසංඛං කරිකා භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣකා උත්තරිකං නිසිදිකා අඤ්ඤාලිපග්ගහෙනා එවමස්ස වචනියො: අහං අයො ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං, සික්ඛමානා සංඝං චුට්ඨානසමමුති. යාවාමිති. දුතියමෙ යාවිතඛා තතියමෙ යාවිතඛා. ඛානාය භික්ඛුනියා පටිඨලාය සංඝො ඤාපෙතඛො.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම් සංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම් සංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සික්මනුවක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 7. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවත්. මෙහෙණෝ මෙසේ කීහු: “එවු හික්මනුවෙහි, මෙය දැනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙන එවු, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවු” යයි. ඔහු මෙසේ කීහු: “ආර්යාවෙහි, අපි හික්මනුවෝ නො වමිහ. අපි මෙහෙණෝ වමිහ”යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දැහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. මහණෙනි, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හික්මනුවට වූ ධ්‍යානසම්මුතිය දෙන්ට අනුදැනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති ඒ හික්මනුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹු උතුරු සහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්ලයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙහි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් වූ ධ්‍යාන-සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. සුඤ්ඤාන මෙ අයොස සබ්බසා අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සබ්බං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති, යදි සබ්බසා පත්තකලං සබ්බසා ඉත්තනාමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දදෙයා, එසා ඤාති.

3. සුඤ්ඤාන මෙ අයොස සබ්බසා අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සබ්බං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති, සබ්බසා ඉත්තනාමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යසා අයාය ඛමති ඉත්තනාමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දනං. සා තුණ්හාස, යසා නක්ඛමති සා භාසෙයා. දිනා සබ්බසා ඉත්තනාමාය දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දමති සබ්බසා තස්මා තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමීති.

අථ ඛො භගවා නා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුගරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු :

“යා පන භික්ඛුනි දො වසානානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංසෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුඤ්ඤා අත්ථ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

දො වසානානිති: දො සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

අසම්මතා නාම: ඤාති යෙන කමමෙන වුට්ඨානසම්මුති න දික්ඛා භොති.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීති ගණං වා ආවර්තිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මනනති ආපනති දුක්ඛකප්පස. ඤාති යා දුක්ඛකපං දව්හි කමමවාවාහි දුක්ඛවා. කමමවාවා පරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපනති පාචිත්තියසස. ගණසස ව ආවර්ති යා ව ආපනති දුක්ඛකප්පස.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්තේ යැ. මේ ඤාත්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්තේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට සඤ්ඤා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඤ්ඤාගට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිසි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්මුණි ... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දො වසසාති: දැවුරුද්දක්.

සික්ඛසික්ඛා නම්: සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇත්තී යැ.

අසමමතා නම්: ශුද්ධ ද්විතීය කම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ශුද්ධයෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාගට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනනි පාචිත්‍රය සිසිස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනනි පාචිත්‍රය සිසිස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙ සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනනි පාචිත්‍රය සිසිස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛංසිස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපනනි දුක්ඛංසිස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනනි දුක්ඛංසිස.

අනාපනති: දො වසසානි ඡස්ස ධම්මස්ස සිකතිනසිකනං සිකතිමානං සංසෙන සමමනං වුට්ඨාපෙනි, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

වතුක්සිකාපදං.

4. 7. 5

පඤ්චමසිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන හිතකුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගනං වුට්ඨාපෙනති. තා අකබ්බා හොනති සිතස්ස උණ්භස්ස ජිසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවානාතපසිරිංසපසමඡස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උප්පන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිජ්ජානං¹ බරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා² හොනති.

යා තා හිතකුනියො අඤ්ඤා -පෙ- තා උප්පායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතකුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගනං වුට්ඨාපෙස්සනති”ති -පෙ- සචං කිර හිතබවෙ, හිතකුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගනං වුට්ඨාපෙස්සනති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිතබවෙ, හිතකුනියො උනාදාදසවස්සං ගිහිගනං වුට්ඨාපෙස්සනති. උනාදාදසවස්සා හි³ හිතබවෙ, ගිහිගතා අකබ්බා හොනති සිතස්ස උණ්භස්ස ජිසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවානාතපසිරිංසපසමඡස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උප්පන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිජ්ජානං බරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොනති. දාදසවස්සා ව බො හිතබවෙ, ගිහිගතා බමා හොනති සිතස්ස උණ්භස්ස ජිසව්ජාය පිපාසාය ඩංසමකසවානාතපසිරිංසපසමඡස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උප්පන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිජ්ජානං බරානං කටුකානං අසානානං අමනාපානං පාණහරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොනති. තෙන හිතබවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය --පෙ-- එවඤ්ඤා පන හිතබවෙ හිතකුනියො ඉමං සිකතිපදං උද්දිසන්තු:

1. තිබ්බානං - මජ්ඣං,

2. අනධිවාසකජාතිකා, -මජ්ඣං,

3. උනාදසවස්සා - මජ්ඣං.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 7. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. ඩැහැමැසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑපහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරිරි පිළිබැඳි උපන් නො සිහිය හැකි බහල තියුණු රළු නො මිහිරි නො මනවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුලෝ වෙත්.

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උනු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උනුදෙළොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, උනුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියා මැ වෙයි. ඩැහැමැසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරිරි පිළිබැඳි උපන් නො සිහිය හැකි බහල තියුණු රළු නො මිහිරි නො මනවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුලුවුවා වෙයි. මහණෙනි, දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස සිහිය හැකියා ද වෙයි. ඩැහැමැසි මදුරු වා හිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්මග ද සිරිරි පිළිබැඳි උපන් නො සිහිය හැකි බහල තියුණු රළු නො මිහිරි නො මනවඩන දිවිහරන වෙයිනුදු ඉවසන සුලු වුවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙතා

“යා පන භික්ෂුනී උනදාදසවසසං ගිහිගතං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමස්මි. අකෙඤ්ඤාපෙතා භික්ෂුනීනි.

උනදාදසවසසා නාම: අසුඤ්ඤාදසවසසා.

ගිහිගතා නාම: සුරියනතරගතා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආවරීනිං වා පතනං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සම්මන්තති ආපන්න දුක්ඛං සසං. ඤාතියා දුක්ඛං දව්හි කම්මවාචාහි දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපන්න පාවිත්තියසං. ගණස්ස ච ආවරීනියා ච ආපන්න දුක්ඛං සසං.

උනදාදසවසසාය උනදාදසවසස සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපන්න පාවිත්තියසං. උනදාදසවසසාය චෙම්තිකා වුට්ඨාපෙති ආපන්න දුක්ඛං සසං. උනදාදසවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපන්න.

පරිපුණ්ණදාදසවසසාය උනදාදසවසසසඤ්ඤා ආපන්න දුක්ඛං සසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසාය චෙම්තිකා ආපන්න දුක්ඛං සසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපන්න.

අනාපන්න: උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති පරිපුණ්ණදාදසවසසා පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උමුත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං.

4. 7. 6

ඡට්ඨසිකතාපදං

1. සාවකීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකත්ත සිසං වුට්ඨාපෙතති. නා ඛාලා භොනති අබ්‍යන්තා. න ඡානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා නා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ-

“යම් මෙහෙණක් උනුදෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනි ... මෝ තොමෝ මේ අඬියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

උනනළාදසවසයා නම්: නො පත් දෙළොස්වස් ඇතියා.

ගිහිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

වුටයාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ශුච්ඡියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වැනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4.7.6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිඬ ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවති. ඔහු නො දුනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ...

තා උපකායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙසසනති” ති-පෙ-සචචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිත-සික්ඛං වුට්ඨාපෙනති සචචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසං ගිහිගතං දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙසසනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අසුසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණදාදස-ව්‍යසාය ගිහිගතාය දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමමුතිං දත්තුං” එවික්ඛ පන භික්ඛවෙ, දත්තං: තාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය සඛ්‍යං උපසඛ්‍යමිතා එකංසං උත්තරාසඛං කරිතා භික්ඛුනිනං පාදෙ වන්දිතා උක්ඛවිකං නිසිදිතා අඤ්චිමපග්ගහෙතා එවමස්ස වචනියො: අහං අයො ඉක්කංමා ඉක්කංමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා සඛ්‍යං දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛා සමමුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතංබ්බා - තතියමපි යාවිතංබ්බා - ත්‍යාගාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සඛ්‍යා ඤාපෙතංබ්බා.

2. සුණාතු මෙ අයො සඛ්‍යා අයං ඉක්කංමා ඉක්කංමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා සංසං දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමමුතිං යාවති. යදි සංසංස පත්තකලං සංසො ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමමුතිං දදෙය්‍ය. එසා ඤන්.

සුණාතු මෙ අයො සඛ්‍යා අයං ඉක්කංමා ඉක්කංමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසා ගිහිගතා සඛ්‍යං දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමමුතිං යාවති. සඛ්‍යා ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණ-දාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමමුතිං දෙති, යස්ස අයාය ඛමති ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමමුතිං දනං. සා තුණහස්ස, යස්සා නක්ඛමති සා භාසෙය්‍ය. දිනා සංසෙන ඉක්කංමාය පරිපුණ්ණදාදසව්‍යසාය ගිහිගතාය දොව ව්‍යසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමමුති. ඛමති සඛ්‍යස්ස තස්මා තුණහි. එවමෙන ධාරයාමිති.

ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිඛ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු දූ”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිඛ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් දූ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිඛ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමි කථා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදන්මි’යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උපුටුයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙනි, මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මම සඬ්ඝයා ගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවන වටදු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඬ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සඬ්ඝයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දෙන්නේ යැ, මේ ඥප්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සඬ්ඝ තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇති මෝ නොමෝ සඬ්ඝයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය යදියි. සඬ්ඝ තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕනොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනොමෝ කියන්නී යැ සඬ්ඝයා විසින් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඬ්ඝයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමියි.

පාවිත්තිය පාළු හික්කුනි විභවෙයා

සා පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා ගිහිගතා එවං වදෙහිති වත්තඛිනා: පාණාතිපාතා වෙරමණං දෙව වසානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි -පෙ- විකාලභොජනා වෙරමණං දෙව වසානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමිති. අථ ඛො භගවා තා හික්කුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන හික්කුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං ගිහිගතං දෙව වසානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්කිතසික්කං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති -පෙ- අයං ඉමසමිං අකෙඤ්ඤා අධිපෙතා හික්කුනිති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා නාම: පන්ද්වාදසවසසා.

ගිහිගතා නාම: පුරියන්තරගතා වුච්චති.

දෙව වසානිති: දෙව සංචරණානි.

අසික්කිතසික්කා නාම: සික්කා වා න දික්කා භොති. දික්කා වා සික්කා කුපිතා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආවරීතිං වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසති. සීමං වා සම්මන්තති. ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස, ඤාත්තියා දුක්ඛට්ඨං. ද්විති කම්මවාචාහි දුක්ඛට්ඨං. කම්මවාචාපරියොසානො උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවරිතියා ච ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ධම්මකම්මෙ වෙමිතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා¹ ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකම්මෙ වෙමිතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං ගිහිගතං දෙව වසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්කිතසික්කං වුට්ඨාපෙති උම්මන්තාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ඡට්ඨසික්කාපදං.

1. ධම්මකම්මෙ සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති - මජ්ඣං.

පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඕ නොමෝ මෙසේ කියවයි කිය යුත්තී යැ. දෙවසක් පණ්ඩායෙන් වැළකීම නො ඉක්ම වියයුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුර්වලවිහි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම දහමිනි නො හික්මුණු සිඛ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්මුනි. ... මෝ නොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසරා නම්: පැමිණි දොළොස්වස් ඇතියා යැ.

හිභිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දෙව වසරානි: දැවුරුද්දක්.

අසිකබ්බසිකතා නම්: ශික්ෂාව නො දෙන ලද්දී හෝ වෙයි; දෙන ලද ශික්ෂාව කොපා වූවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වද්දින් දෙ දුකුළා වෙයි. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරමෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

අධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම දහමිනි හික්මුණු සිඛ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්තමසිකිනාපදං.

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණඤාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනං සචෙක්ඛන අසමනං වුට්ඨාපෙන්නි. භික්ඛුනියො එවමාහංසු: “එථ සිකිනමානා, ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අකො, ඉමං කජ්ජියං කරොථා”ති. තා එවමාහංසු: න මයං අයො සිකිනමානා. භික්ඛුනියො මයනි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජීව්‍යා -පෙ- තා උජ්ඣායනි බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණඤාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනං සචෙක්ඛන අසමනං වුට්ඨාපෙන්නි”ති -පෙ- සචිචං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණඤාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනං සචෙක්ඛන අසමනං වුට්ඨාපෙන්නිති. -පෙ- සචිචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණඤාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනං සචෙක්ඛන අසමනං වුට්ඨාපෙන්නිති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- විගරහිකා ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතාසි. “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ, පරිපුණ්ණඤාදසවස්සාය ගිහිගතාය දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනාය වුට්ඨානසමුත්තිං දතුං”. එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ දුතබ්බා: තාය පරිපුණ්ණඤාදසවස්සාය ගිහිගතාය දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනාය සචස්ස උපසඤ්ඤාමිකා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරතා භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣකා උක්ඛවිකං නිසීදිකා අඤ්ඤාලිපග්ගහෙතා එවමස්ස වචනියො: අහං අයො ඉක්කන්තාමා ඉක්කන්තාමාය අයාය පරිපුණ්ණඤාදසවස්සා ගිහිගතා දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනා සචස්ස වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමි යාවතබ්බා - තතියමි යාවතබ්බා - ත්‍යාගාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සචෙක්ඛා කුපෙතබ්බො.

3. සුණාතු මෙ අයො සචෙක්ඛා අයං ඉක්කන්තාමා ඉක්කන්තාමාය අයාය පරිපුණ්ණඤාදසවස්සා ගිහිගතා දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනා සචස්ස වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. යදි සචස්ස පනකකලං සචෙක්ඛා ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණඤාදසවස්සා ගිහිගතාය දො වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකත්තිසිකිනාය වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙයා එසා ඤාති.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත්. හික්මුණු මෙසේ කිහු: “එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දැනිවු. මෙය දෙවු. මෙය ගෙන එවු. මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ. මෙය කැපකරවු” යි. ඔහු මෙසේ කිහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණෝ වමහ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු දෑ” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් දෑ යි. සැබැවැ, භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දෑහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට වූවයාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි’ යි. මෙසේ ද මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඇය විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹූ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උඵලයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේයැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් වූවයාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ ය.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා: මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වූවයාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඤ්ඤාගට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වූවයාන සම්මුතිය දෙන්නේය. මේ ඥාප්ති යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභංගො

සුභාතු මෙ අයො සඬෙඝා අයං ඉක්කන්තාමා ඉක්කන්තාමාය අයාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතා දෙව වසොනි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සඬෙඝං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සඬෙඝා ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතාය දෙව වසොනි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙනි; යසො අයාය ධම්මි ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතාය දෙව වසොනි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං යා දනං, සා තුණ්හස, යසො නක්ඛමති සා භාසෙයා. දින්නා සඬෙඝන ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවසො ගිහිගතාය දෙව වසොනි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං. ධම්මි සඬෙඝස තසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

අථ ඛො භගවා තා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවසං ගිහිගතං දෙව වසොනි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සඬෙඝන අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අතෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසො නාම: පක්ඛද්වාදසවසො.

ගිහිගතා නාම: පුරිසනාරගතා වුවවති.

දෙව වසොනීති: දෙව සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

අසමමතා නාම: ඤාතිදුතියෙන කමෙමන වුට්ඨානසමුත්ති න දින්නා හොති.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීති ගණං වා ආවරිතිං වා පක්ඛං වා විවරං වා පරි-
යෙසති, සිමං වා සමමනනති ආපත්ති දුක්ඛං සස. ඤාති යා දුක්ඛං
දව්හි කමෙවාචාති දුක්ඛං. කමෙවාචාපරියොසානෙ උපප්පායාය
ආපත්ති පාචිත්තියසස. ගණං ව ආවරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛං සස.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වූටයාන සම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වූටයාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වූටයාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔතොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වූටයාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤාට රුස්නේය. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවානම් පවිතිවේ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්බුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහිලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පරිපුණ්ණදාදසවසයා නම්: සැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දෙව වසඤානි: දැවුරුද්දක්.

සිකතිසිකතා නම්: සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාතිදුතියකමියෙන් වූටයානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වූටයාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකමවදනින් දුකුළා දෙකක් වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙනි ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම චෙමතිකා චූට්ඨාපෙනි ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙනි ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: පරිපුණ්ණද්වාරාදසවස්සං ගිහිගතං දො වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සචෙක්ඛන සමුත්තං චූට්ඨාපෙනි, උත්තෙක්ඛකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 7. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථූලෙනඤ භික්ඛුනි සහජීවිනි. චූට්ඨාපෙතො දො වස්සානි නෙව අනුගහණිකාති න අනුගහණිකාපෙනි. තා බාලා භොනති අබ්බන්තා. න ජානනි කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිව්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති බියනති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලෙනඤ සහජීවිනි. චූට්ඨාපෙතො දො වස්සානි නෙව අනුගහණිකාති, න අනුගහණිකාපෙක්ඛනති”ති -පෙ- සචං කිර හික්ඛවෙ, ථූලෙනඤ භික්ඛුනි සහජීවිනි. චූට්ඨාපෙතො දො වස්සානි නෙව අනුගහණිකාති, න අනුගහණිකාපෙනිති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ ථූලෙනඤ භික්ඛුනි සහජීවිනි. චූට්ඨාපෙතො දො වස්සානි නෙව අනුගහණිකාති, න අනුගහණිකාපෙක්ඛනති. තෙන හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො, ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි සහජීවිනි. චූට්ඨාපෙතො දො වස්සානි නෙව අනුගහණෙහයා න අනුගහණෙහාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අසො අධිපොතා භික්ඛුනිති.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකම්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමහි හික්මුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත කරන ලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 7. 8

අටවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි ථූල්ලනන්ද හික්මුණි නොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරෙයි. නො මැ අනුග්‍රහ කරවයි. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථූල්ලනන්ද නොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද හික්මුණි නොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද හික්මුණි නොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපන් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ නම් නො මැ අනුග්‍රහ කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්මුණි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාචික්කයපාළි භික්ෂුනිවිභංගො

සහජීවිනී නාම: සඤ්චිභාරිනී වුච්ඡති.

වුච්ඡාපෙකානි: උපසම්පාදෙකා.

දො වසානීනි: දො සංවච්ඡරානි.

නෙව අනුග්ගණෙහයානි: න සයං අනුග්ගණෙහයා උද්දසෙන පරිපුච්ඡාය ඔවාදෙන අනුසාසනියා.

අනුග්ගණාපෙයානි: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. දො වසානී න අනුග්ගණභික්ෂාමී න අනුග්ගණානාපෙයසාමීනි ධුරං නික්ඛිත්තමතො ආපතති පාචික්කයසස.

අනාපතති: සති අනතරායෙ පරියෙසිකා න ලහති, ගිලානාය ආපදසු උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

අට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 7. 9

නවමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්චීනිදනං— තෙන බො පන සමයෙන භික්ෂුනියො වුච්ඡාපිතං පවත්නීං දො වසානී නානුබ්ඤ්ඤානි. තා බාලා භොනති අබ්බාතො න ජානනී කප්පියං වා අකප්පියං වා, යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදානති ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො වුච්ඡාපිතං පවත්නීං දො වසානී නානුබ්ඤ්ඤානි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුච්ඡාපිතං පවත්නීං දො වසානී නානුබ්ඤ්ඤානීති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො වුච්ඡාපිතං පවත්නීං දො වසානී නානුබ්ඤ්ඤානී. තෙන. භික්ඛවෙ අප්ප- සන්තානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී වුච්ඡාපිතං දො වසානී නානුබ්ඤ්ඤායා පාචික්කිය”නති.

2. යා පනානි: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමසුඤ්ඤං අසෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

සහජීවිනී නම්: සඳ්විහාරිනිය කියනු ලැබෙයි.

වුටයාපෙකා උපසපන් කරවා.

දෙව වසසානි: ඇවුරුද්දක්.

නෙව අනුගගණෙහයා: තොමෝ උද්දෙශයෙන් පරිපූර්ණයෙන්. අවවාදයෙන් අනුසාසනයෙන් නො මැ අනුග්‍රහ කරයි.

න අනුගගණහාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කරන්නෙමි, අනුග්‍රහ නො කරවන්නෙමි යි ධූර-නික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කළහි, සොයා නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 7. 9

නවවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කෙරෙති. ඔහු නො දැනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිකති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කරවුනු දු”යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කෙරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උපසපන් කැරැවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කළහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් උපසපන් කැරැවූ උවදැ මෙහෙණ දෙවසක් උවටන් නො කෙරේ නම් පවිති වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හිකබුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාච්ඤායාපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

3. වුට්ඨාපිතනති: උපසම්පාදිතං.

පවත්නි නාම: උපජ්ඣායා වුට්ඨති.

දෙව වසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

නානුබන්ධෙයානි: න උපට්ඨෙයා.¹ දෙව වසානි නානු-
බන්ධෙයානිති ධුරං නික්ඛින්නමනෙත ආපන්න පාච්ඤායා.

අනාපනති: උපජ්ඣායා බාලා වා හොති අලප්ථිති වා,
ගිලානාය, ආපදස්ස, උමුඤ්ඤායා -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

නවමසිකඛාපදං.

4. 7. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ
භික්ෂුනි සහජීවිති. වුට්ඨාපෙතා නෙව වුපකාසෙසි.² න වුපකාසාපෙසි.
සාමිකො අග්ගහෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උපජ්ඣායානි,
බියනති, විජාවෙනති: “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනඤ සහජීවිති. වුට්ඨා-
පෙතා නෙව වුපකාසෙසසති, න වුපකාසාපෙසසති, සාමිකො අග්ගහෙසි,
සවායං භික්ෂුනි පක්ඛනනා අස්ස න ච සාමිකො ගණේතයා”ති -පෙ-
සාවං කිර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනඤ භික්ෂුනි සහජීවිති. වුට්ඨාපෙතා
නෙව වුපකාසෙසි, න වුපකාසාපෙසි, සාමිකො අග්ගහෙසිති. සච්චං
හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
ථුල්ලනඤ භික්ෂුනි සහජීවිති. වුට්ඨාපෙතා නෙව වුපකාසෙසසති,
න වුපකාසාපෙසසති, සාමිකො අග්ගහෙසි. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නා-
නං වා පසාදය -පෙ- ඵවක්ඛ පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකඛාපදං උඤ්ඤානතු:

“යා පන භික්ෂුනි සහජීවිති. වුට්ඨාපෙතා නෙව වුපකාසෙසස න
වුපකාසාපෙසස අනතමසො ජප්පඤ්ඤායොජනානිපි පාච්ඤායා”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනිති: -පෙ- අයං
ඉමසම් අතෙ අධිපෙතා භික්ෂුනිති.

1. න සයං උපට්ඨෙයා, - මජ්ඣ.

2. නෙව වුපකාසෙති, න වුපකාසාපෙති, - මජ්ඣ.

වුට්ඨාපිතං: උපසපන් කරවන ලද.

පවත්නිනි නම්: උවදු මෙහෙණ කියනු ලැබෙයි.

දෙව වසානි: දැවුරුද්දක්.

නානුබන්ධයා: උවටැන් නො කරයි. දෙවසක් උවටැන් නො කරන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැත් වේ.

උවදු මෙහෙණ නො දැනුමැතික හෝ ලජ්ජා නැතික හෝ වේ නම්, ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 7. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා යැ. (ගෙනැ යන්නට) මෙරමාහට නො ඇණවූ යැ. සැමියා අල්වා ගත්තේ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියේ වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. ඉදින් මේ මෙහෙණ තොමෝ බැහැරට ගියා නම් සැමියා නො අල්වා ගත්තේ යැ” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපන් කරවා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනැ යා නම් මෙරමාහට නො අණවා නම් පවති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාචිත්තයපාළි භික්ඛුනිවිභංගො

සහජීවිනිං නාම: සද්ධිවිහාරිනි වුචන්ති.

වුට්ඨාපෙකාති: උපසම්පාදෙකා.

නෙව වුපකාසෙයානති: න සයං වුපකාසෙයා.

න වුපකාසාපෙයානති: න අක්ඛං ආණාපෙයා.

නෙව වුපකාසෙසසාමි න වුපකාසාපෙසසාමි අනම්මසො ඡප්පඤ්ච-
යොජනානිජිති ධුරං නික්ඛන්තමනෙන ආපත්ති පාචිත්තයස්ස.

අනාපතති: සති අනතරායෙ, පරියෙසිනා දුතිසිකං භික්ඛුනි.
න ලහති, ගිලානාය ආපදස්ස උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දසම සිකධාපදං.

ගබ්භිනිවග්ගො සත්තමො

කසප්පදානං:

ගබ්භිං පායතතිං ඡ ධම්මෙ අසම්මතාදාදස

පරිපුණ්ණඤ්ච සංසෙන සහ වුට්ඨා ඡපඤ්ච ව

සහජීවීනී නම්; සද්ධිවිහාරිනී කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙකා: උපසපන් කරවා,

නෙව වූපකාසෙයා: තොමෝ නො මැ ගෙනැ යයි.

න වූපකාසාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

යටත්පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනැ යන්නෙමි,
මෙරමාහට නො අණවන්නෙමි යි ධුර නික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි
පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා
නම් ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ...
ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

සත්වැනි ගඹිනී වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

ගඹිනී යැ පායන්ති යැ ජධම්ම යැ අසම්මත යැ ඌනද්වාදස
යැ පරිපුණ්ණ (ද්වාදස) යැ සබ්බ යැ සහජීවීනී යැ වුට්ඨාපිත
යැ ජපඤ්ච යොජන යැ යි.

පද්මසිංහපද්ම

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙතති. තා අක්කමා ගොතති සීතස්ස උණ්ණස්ස පීඨවජ්ජය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමච්ඡස්සානං දුරුත්තානං දුරාගතානං වචනපථානං උප්පන්නානං සාරිරිකානං වෙදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං ඔරානං කවුකානං අසාතානං අමනාපානං පාණ්හරානං අනධිවාසිකජාතිකා ගොතති.

2. යා කා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ-තා උප්ඤායතති ධියතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙස්සතති”ති-පෙ-සවචං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙතති”ති. සවචං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො උනව්සතිවස්සං කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙස්සතති. උනව්සතිවස්සා භික්ඛවෙ, කුමාරිභූතා අක්කමා ගොති සීතස්ස උණ්ණස්ස-පෙ-පාණ්හරානං අනධිවාසිකජාතිකා ගොති. විසතිවස්සා ච ඛො භික්ඛවෙ කුමාරිභූතා ඛමා ගොති සීතස්ස උණ්ණස්ස-පෙ-පාණ්හරානං අධිවාසිකජාතිකා ගොති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය-පෙ-ඵව්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංකපදං උද්දීප්පතු;

“යා පන භික්ඛුනි උනව්සතිවස්සං කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තිය”තති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා-පෙ-භික්ඛුනිති: -පෙ-අයං ඉමස්මිං අකො අධිපොතා භික්ඛුනිති.

උනව්සතිවස්සා නාම: අප්පසන්නව්සතිවස්සා.

කුමාරිභූතා නාම: සාමණෙරා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආවරිතිං වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමමනනති, ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස, ඤාතියා දුක්ඛං දව්භි කමමවාචාහි දුක්ඛං. කමමවාචාපරියොසානෙ උප්පඤ්ඤායාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවරිතියා ච ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණිය උපසපන් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. ඩැහැමැසි මදුරු වා නිරු රැස් දිගැ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්-මග ද සිරිටි පිළිබැඳි වැ උපන් නො සිහිය හැකි බහල කියුණු රථ නො මිහිරි නො මනවඩන දිවි හරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවුහු ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවන් ද යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවුහු ද, මහණෙනි, උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) නො ඉවසනසුලු වූවා වෙයි. මහණෙනි, විසිවස් ඇති හෙරුණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) ඉවසනසුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනුවිසිවස් ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම් බදු ... හිකවුනි මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිකුණි යි.

ලානවිසතිවසා නම්: නො පත් විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරුණිය කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණහට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනවිසතිවසයාය උනවිසතිවසයාසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාචිකයාසය. උනවිසතිවසයාය වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛට්ඨය. උනවිසතිවසයාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපනති.

පරිපුණ්ණවිසතිවසයාය උනවිසතිවසයානි සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛට්ඨය. පරිපුණ්ණවිසතිවසයාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛට්ඨය, පරිපුණ්ණවිසතිවසයාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනවිසතිවසයාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, පරිපුණ්ණවිසතිවසයාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උච්චිකතියාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

පදමසිකතාපදං.

4. 8. 2

දුතියසිකතාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසයං කුමාරිභූතං දොව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකතිත සිකතිං වුට්ඨාපෙතති. තා බාලා භොගනි අබ්බාතතා, න ජානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඝායනති බියනති විපාවෙනති; “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසයං කුමාරිභූතං දොව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකතිත සිකතිං වුට්ඨාපෙසසනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසයං කුමාරිභූතං දොව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකතිත සිකතිං වුට්ඨාපෙතති ති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසයං කුමාරිභූතං දොව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකතිත සිකතිං වුට්ඨාපෙසසනති. තෙන භික්ඛවෙ අසප්පසනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මිං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ අට්ඨාරසවසයාය කුමාරිභූතාය දොව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසමමුතිං දතු.” එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බා: නාය අට්ඨාරසවසයාය කුමාරිභූතාය සඛ්ඤං උප- සඛ්ඤමිකා එකංසං උත්තරාසඛ්ඤං කරිකා භික්ෂුනිනං පාදෙ වජ්ඣකා උක්කුට්ඨං නිසිදිකා අඤ්ජලිපග්ගහෙකා එවමසස වචනියො: අහ. අයො ඉක්කුතාමා ඉක්කුතාමාය අයාය අට්ඨාරසවසයාය කුමාරිභූතා සඛ්ඤං දොව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිසමමුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතබ්බා- තතියමපි යාවිතබ්බා- බ්බාතතාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඛ්ඤා ඤාපෙතබ්බො.

උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන්ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනු විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, පිරිපුන් විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නොවේ. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 8. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවති. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවුහුද”යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවත් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... ගරහා දැහැම් කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, අටළොස් වස් ඇති හෙරණියකට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි’. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි දිය යුතු යැ. ඒ අටළොස් වස් ඇති හෙරණිය විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙහි මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමිසි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤ තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

2. සුභාතු මෙ අයො සඛෙසා අයං ඉක්කාමා ඉක්කාමාය අයාය අට්ඨාරසවසසා කුමාරිභුතා සඛසං දෙව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං යාවති. යදි සඛසසස පත්තකලලං සඛෙසා ඉක්කාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභුතාය දෙව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං දදෙයා. එසා ඤාතී.

3. සුභාතු මෙ අයො සඛෙසා, අයං ඉක්කාමා ඉක්කාමාය අයාය අට්ඨාරසවසසා කුමාරිභුතා සඛසං දෙව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං යාවති. සඛෙසා ඉක්කාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභුතාය දෙව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තිං දෙති. යසසා අයාය ධම්මි ඉක්කාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභුතාය දෙව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්තියා දනං. යා තුණ්හසස. යසසා නාසබමති සා භාසෙයා. දිනා සඛෙසන ඉක්කාමාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභුතාය දෙව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛාසමුත්ති. ධම්මි සඛසසස තසමා තුණ්හි. එවමෙන. ධාරයාමීති.

4. යා අට්ඨාරවසසා කුමාරිභුතා එවං වදෙහීති වත්තබ්බා: පාණානිපාතා චෙරමණිං දෙව වසසානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමි -පෙ- විකාල-භොජනා චෙරමණිං දෙව වසසානි අවිතික්කමසමාදනං සමාදියාමීති. අප්ඨ ඛො හගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුහරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී පරිපුණ්ණ වීසතිවසසා කුමාරිභුතං දෙව වසසානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

5 යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්සිං අඤ්ඤා අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

පරිපුණ්ණවීසතිවසසා නාම: පත්තවීසතිවසසා.

කුමාරිභුතා නාම: සාමණෙරා වුච්ඡති.

දෙව වසසානීති: දෙව සංවච්ඡරානි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤානෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහිවූ අටළොස් වස් ඇති හෙරණිවූ මෙනම් ඇති මෝ නොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤායාහට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤානෙමේ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා නෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ නොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා නෙමේ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියහට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ නොමෝ නිහඬවන්නී යැ, යමකට නොරුස්නේ නම් ඕ නොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤායාහට රුස්නේයැ. එහෙයින් නිහඬය හ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

4. අටළොස් වස් ඇති ඒ හෙරණිය මෙසේ කියවයි කියයුන්නී යැ. දෙවසක් පණිවායෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වෙ” යයි.

5. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්ෂණි යි.

පරිපුණ්ණවිසතිවසසා නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසසානි: දැවුරුද්දක්.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිහරෙතො

අසික්ඛිතසික්ඛා නාම: සික්ඛා වා න දින්නා හොති දින්නා වා සික්ඛා කුපිතා

වුට්ඨාපෙය්‍යාන්: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආවර්තිං වා පතනං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සම්මන්ත්‍රාති ආපනති දුක්ඛංය්‍ය, ඤාත්තියා දුක්ඛං ද්විභි කම්මවාචාති දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාචිත්තියස්ස, ගණස්ස ච ආවර්තියා ච ආපනති දුක්ඛංය්‍ය.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකම්මෙ වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංය්‍ය. අධම්මකම්මෙ වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛංය්‍ය. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛංය්‍ය.

අනාපනති: පරිපුණ්ණවිසතිවස්සං කුමාරිභූතං දො වස්සාති ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා වුට්ඨාපෙති, උමුත්තකාය -පෙ- ආදි-කම්මෙකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 8. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදුතං-- තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවස්සං කුමාරිභූතං දො වස්සාති ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා සංසෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො එවමාහංසු. "එථ සික්ඛමානා, ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අත්ථො, ඉමං කප්පියං කරොථා"ති. තා එවමාහංසු: "න මයං අයොසි සික්ඛමානා භික්ඛුනියො මයතති".

අසිකඛිතසිකඛා නම්: ශික්‍ෂාව නොදෙන ලද්දී හෝ වෙයි. දෙන ලද ශික්‍ෂාව කොපා වූවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇජරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරැණියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 8. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඬ්ඝයා විසින් සම්මත නොකරන ලද හෙරැණියක උපසපන් කරවති. මෙහෙණෝ මෙසේ කීහු: ‘එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙනඑවු, මෙයින් ප්‍රයොජන යැ, මෙය කැප කරවු’යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමිහ. අපි මෙහෙණෝ වමිහ යි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිව්ඡා -පෙ- තා උප්පායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසසං. කුමාරි-භූතං දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සඛෙසන අසමුතං. වුට්ඨාපෙසසනාති”ති. -පෙ- සචං කිරි භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසසං. කුමාරිභූතං දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සඛෙසන අසමුතං. වුට්ඨාපෙසනාති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණවිසතිවසසං. කුමාරිභූතං දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛං සඛෙසන අසමුතං. වුට්ඨාපෙසනාති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිකා ධම්මං. කථං කතා භික්ඛු ආමනෝසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය කුමාරිභූතාය දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දතං”. එවස්ස පන භික්ඛවෙ දතබ්බා: තාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය කුමාරිභූතාය දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය සඛසං. උපසංකමීකා එකංසං. උත්තරාසඛං කරිකා භික්ෂුනීනං පාදෙ වඤ්ඤා උකකුට්ඨං නිසිදිකා අඤ්ඤි-මපග්ගහෙකා එවමස්ස වචනියො: “අහං අයො, ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසා කුමාරිභූතා දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය සඛසං. වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමි”ති. දුතියමෙ යාවිතබ්බා - තතියමෙ යාවිතබ්බා - ධ්වනාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සංසො ඤාපෙතබ්බො.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛෙසා අයං ඉත්තනාමා ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසා කුමාරිභූතා දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය සඛසං. වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. යදි සඛසස පනකඤ්ජං සඛෙසා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය කුමාරිභූතාය දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙය්. එසා ඤ්ඤති.

4. සුඤ්ඤා මෙ අයො සඛෙසා අයං ඉත්තනාමාය අයාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසා කුමාරිභූතා දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිත සිකඛා සඛසං. වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සඛෙසා ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය කුමාරිභූතාය දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙති. යසසා අයාය බමති ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය කුමාරිභූතාය දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසමුත්තියා දනං, සා තුණ්හස්ස, යසසා නකමති සා භාසෙය්. දිනනා සඛෙසන ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණවිසතිවසසාය කුමාරිභූතාය දො වසසාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛාය වුට්ඨානසමුත්ති, බමති සඛසස තසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුහුදු”යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දූහම් කපා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්ටට අනුදනිමි.’ මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති ඒ හෙරණිය විසින් සඤ්ඤා වෙත ඵළැඹු උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤා ගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඤ්ඤාහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන්ටේ යැ. මේ ඥාපිති යි.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති හෙරණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිමි. සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභංගො

5. අථ ඛො භගවා තා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුහරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණවිසතිවස්සං කුමාරිභූතං දොව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාචිත්තිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

පරිපුණ්ණවිසතිවස්සා නාම: පනතවිසතිවස්සා.

කුමාරිභූතා නාම: සාමඥොරා වුද්ධති.

දොව වස්සානීති: දොව සංවච්ඡරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

අසම්මතා නාම: ඤාතිදුතියෙන කමමෙන වුට්ඨානසමුත්ති න දින්නා භොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති: ගණං වා ආවර්තීං වා පනතං වා වීවරං වා පරියෙසති. සීමං වා සමමන්නති, ආපනති දුක්ඛටස්ස. ඤාතියා දුක්ඛටං. දව්හි කමමවාචාහි දුක්ඛටා. කමමවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපනති පාචිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවර්තියා ච ආපනති දුක්ඛටස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම චෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටස්ස, අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති: පරිපුණ්ණවිසතිවස්සං කුමාරිභූතං දොව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සංඝෙන සමුතං වුට්ඨාපෙති, උමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

තතියසික්ඛාපදං.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි...මෙසේ ද මෙහෙණනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ”යයි.

6. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණණවිසතිවසො නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසසානි: දැවුරුද්දක්.

සික්කිතසික්කා නම්: සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇතියා යැ.

අසමනා නම්: ඤාත්තිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය නොදෙන ලද්දී වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇජරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇති සංඝයා විසින් සම්මත කරනලද හෙරණියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

චතුස්සිකතාපදං

1. සාවක්ඛිනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනද්වාදස වසසා වුට්ඨාපෙනති. තා බලා භොනති අබ්‍යන්තා න ජානනි කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිච්ඡාරිනියොපි බලා භොනති අබ්‍යන්තා න ජානනි කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ-තා උප්පායනති බියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසනති”ති-පෙ-සවදං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙනති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසනති. නෙතං භික්ඛුවෙ අසසනනානං වා පසාදය-පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි උනද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙයා පාවිතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා-පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤා අධිපෙනා භික්ඛුනිති.

උනද්වාදසවසසා නාම: අප්පනද්වාදසවසසා.

උට්ඨාපෙයානති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආචරිතිං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසනි සීමං වා සමුඤ්ඤාති ආපන්දුක්ඛංසං. ඤාතියා දුක්ඛං දවිහි කම්මවාචාහි දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උප්ප්ඤ්ඤා යාය ආපන්ති පාවිතියංසං. ගණංස ව ආචරිතියා ව ආපන්ති දුක්ඛංසං.

අනාපනති: පරිපුණ්ණද්වාදසවසසා වුට්ඨාපෙනි, උමමන්කාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

චතුස්සිකතාපදං.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවත්. ඔහු නොදනුවැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනිහු ද නො දනුවැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවුහු ද?” යි ... සැබැද මහණෙනි, උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, උනුදෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනු දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුණි යි.

උනදවාදසවස්සා නම්: නොපත් දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇජරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකධාපදං

1. සාවස්ථිතිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙහති. තා බාලා භොහති අබ්බන්තා න ජානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිවිහාරිනියොපි බාලා භොහති අබ්බන්තා න ජානනති කප්පියං වා අකප්පියං වා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤායනති ධියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙය්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙහතිති, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්දො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණදාදසවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙය්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු අමනොසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසමුත්තිං දතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. තාය පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා සංසං උපසංකම්ඤ්වා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරිත්වා බුඞ්දානං භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිකා උකකුට්ඨකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනියො: “අහං අයො ඉත්තනාමා පරිපුණ්ණදාදසවස්සා භික්ඛුනිසඤ්ඤා වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාවාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා - තතියමපි යාවිතබ්බා. සා භික්ඛුනි සඤ්ඤන පරිච්ඡිදිතබ්බා¹ “බ්බන්තායං² භික්ඛුනි ලජ්ජිති”ති. සචෙ බාලා ව භොති අලජ්ජිති³ න දතබ්බා. සචෙ බාලා භොති ලජ්ජිති⁴ න දතබ්බා. සචෙ බ්බන්තා ව භොති අලජ්ජිති න දතබ්බා. සචෙ බ්බන්තා ව භොති ලජ්ජිති ව දතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. බ්බන්තාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බා.

3. සුණාතු මෙ අයො සඤ්ඤා අයං ඉත්තනාමා පරිපුණ්ණදාදසවස්සා භික්ඛුනිසංසං වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාවති. යදි සංසස්ස පත්තකලං සංසො ඉත්තනාමාය පරිපුණ්ණදාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසමුත්තිං දදෙය්ස. එසා ඤාති.

1. පරිපුට්ඨතබ්බා, සි ii

2. බ්බන්තායං - සිමු i සිමු ii

3. ලජ්ජිති ව - සිමු i සිමු ii.

4. අලජ්ජිති ව - සිමු i සිමු ii.

පස්වෙනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි— එසමයෙහි වනාහි පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සඬ්ඝයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවත්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනිහුද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සඬ්ඝයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු දැ” යි...සැබැද මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සඬ්ඝයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවත් දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණෝ සඬ්ඝයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. ගරහා දහම් කථා කොට මහණුන් ඇමතුසේක. මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ: පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති ඒ මෙහෙණ විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැද උච්ඡයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මම මෙහෙණසහනගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණ සහන විසින් පිරික්සිය යුත්ති යැ. මේ මෙහෙණ තොමෝ ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවාදැ යි. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්ති යැ. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්ති යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද අලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් නොදිය යුත්ති යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිනී වූවා ද වේ නම් දිය යුත්ති යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬ්ඝ තෙමේ ම වදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නම් ඇති මෝ තොමෝ හික්ෂුණි සඬ්ඝයා ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඝ තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

4. සුඤ්ඤානං මෙ අයොසංසො අයං ඉක්කන්තාමා පරිපුණ්ණ ද්වාදසවස්සා භික්ඛුනි සංඝං වුට්ඨාපනසම්මුතිං යාවති. සංසො ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතිං දෙති. යස්සා අයායාය ඛමති ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතියා දනං, සා තුණහස්ස, යස්සා නකඛමති සා භාසෙයා. දික්කා සංසෙන ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසම්මුති. ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණති. එවමෙනං ධාරයාමීති.

5. අථ ඛො භගවා තා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගර්භිතා දුභරතාය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංසෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙයා පාචිත්තිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අය. ඉමස්මිං අකෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

පරිපුණ්ණ ද්වාදසවස්සා නාම: පත්තද්වාදසවස්සා.

අසම්මතා නාම: ඤාතීදුතියෙන කමෙතෙ වුට්ඨාපනසම්මුති න දික්කා භොති.

වුට්ඨාපෙයානි: උපස්මපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමීති ගණං වා ආචරීතිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති, සිමං වා සම්මන්තති, ආපනි දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාතියා දුක්ඛට්ඨං. ද්විති කමමවාචාහි දුක්ඛට්ඨං. කමමවාචාපරියොසානෙ උපස්මායාය ආපනි පාචිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආචරීතියා ච ආපනි දුක්ඛට්ඨස්ස.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාචිත්තියස්ස ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාචිත්තියස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනි පාචිත්තියස්ස.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යයි. සඤ්ඤා තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නම් මෙහෙණහට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕ තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුති දෙනලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

5. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිනි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද්දී උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” ය යි.

6 යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනි ... මෝ තොමෝ මේ අථ්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසංඝා නම්: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාත්යුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාපන සම්මුති නො දෙනලද්දී වේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඝා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඝා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධමුකමෙම ධමුකමෙසඤ්ඤා ආපනා දුක්ඛංසං. අධමුකමෙම වෙමතිකා ආපනා දුක්ඛංසං. අධමුකමෙම අධමුකමෙසඤ්ඤා ආපනා දුක්ඛංසං.

අනාපනති: පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සචෙක්ඛනා සමමනා වුට්ඨාපෙනි, උමමන්තාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං.

4. 8. 6

ඡට්ඨසිකතාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ෂුනි භික්ෂුනිසඤ්ඤා උපසංකම්ඤා වුට්ඨාපනසමුත්තිං යාවි¹. අපං ඛො භික්ෂුනිසඤ්ඤා වණ්ඤකාළි භික්ෂුනි පරිච්ඡිද්ධා “අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනා”ති වුට්ඨාපනසමුත්තිං න අද්ධි. වණ්ඤකාළි භික්ෂුනි සාධුති පටිසංසුඤ්ඤා. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනිසඤ්ඤා අඤ්ඤාසං භික්ෂුනිනං වුට්ඨාපනසමුත්තිං දෙති. වණ්ඤකාළි භික්ෂුනි උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙනි: “අහමෙව නුන ඛාලා අහමෙව නුන අලජ්ජිති යං සචෙක්ඛා අඤ්ඤාසං භික්ෂුනිනං වුට්ඨාපනසමුත්තිං දෙති, මඤ්ඤමෙව න දෙති”ති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: කපං හි නාම අයා වණ්ඤකාළි අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනා”ති වුච්චමානා සාධුති පටිසංසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනාධමං ආපජ්ජාසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළි භික්ෂුනි අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති වුච්චමානා සාධුති පටිසංසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනාධමං ආපජ්ජති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළි භික්ෂුනි අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති වුච්චමානා සාධුති පටිසංසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනාධමං ආපජ්ජාසති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තා:

“යා පන භික්ෂුනි අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති වුච්චමානා සාධුති පටිසංසුඤ්ඤා පච්ඡා ඛියනාධමං ආපජ්ජාසා පාචිකයා”නති.

1. යාවති - මජ්ඣ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා සඤ්ඤා විසින් සමමන කරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකමකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 8. 6

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි වණ්ඤකාළි භික්ෂුණි තොමෝ මෙහෙණ සහන වෙන ඵලාමැ වුට්ඨාපන සම්මුතිය යැදු යැ. එකල්හි මෙහෙණ සහ තෙමේ වණ්ඤකාළි භික්ෂුණිය පිරිසිදු “ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ” යි වුට්ඨාපන සම්මුතිය නො දුන්නේ යැ. වණ්ඤකාළි භික්ෂුණි තොමෝ මැනැවැයි පිළිවදන් දුනු යැ. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණසහ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. වණ්ඤකාළි භික්ෂුණි තොමෝ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “මම මැ එකැතින් බාලයෙමි ද, මම මැ එකැතින් අලප්ථිතියෙමි ද, යම් හෙයෙකින් සඤ්ඤා තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දේ ද, මම මැ නො දේ දැ” යි.

2. යම් ථ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඤකාළි තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියාදැ” යි... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඤකාළි භික්ෂුණි තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා දැ” යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඤකාළි භික්ෂුණි තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට අවදි නම් පවිති වේ” ය යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවේසා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුමං අකො අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිතෙනාති: අලං තාව තෙ අයො උපසම්පාදිතෙන. සාධුති පටිස්සුණිකා පච්ඡා ඛියනධමං ආපජ්ජති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපතති: පකතියා ඡන්ද දෙසා මොහා හයා කරොන්නං ඛියති උමෙකතිකාය -පෙ- ආදිකමම්කායාති.

ඡට්ඨසිකඛාපදං.

4. 8. 7

සත්තමසිකඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිනිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාකරා සිකඛමානා චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී උපසංකම්පිතා උපසම්පදං යාචි. චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී තං සිකඛමානං “සචෙ මෙ කං අයො විචරං දාසස්සි, එවාහන්තං වුට්ඨාපෙස්සාමී”ති වතා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරොති. අථ ඛො සා සිකඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤා ආරොවෙසී.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයා චූළනඤ්ඤා සිකඛමානං සචෙ මෙ කං අයො විචරං දාසස්සි. එවාහන්තං වුට්ඨාපෙස්සාමීති වතා නෙව වුට්ඨාපෙස්සති, න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී සිකඛමානං “සචෙ මෙ කං අයො විචරං දාසස්සි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙස්සාමීති වතා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරොති”ති, සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූළනඤ්ඤා භික්ෂුනී සිකඛමානං “සචෙ මෙ කං අයො විචරං දාසස්සි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙස්සාමී”ති වතා නෙව වුට්ඨාපෙස්සති න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සති, තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අලං තාව තෙ අයො චුට්ඨාපිකෙන: ආර්යාවෙනි, උපසපන් කැරැවීමෙන් තොපට කම් නැති. මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණේ නම් පවති ඇවැත් වේ.

ප්‍රකෘතියෙන් ඡන්දයෙන් දෙව්ශයෙන් මොහයෙන් භයෙන් කරන්නාවූ නුගුණ පවසා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 8. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා සික්මනුවක් තොමෝ පුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුට යැදු යැ. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ සික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ”යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ සික්මනුවට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කළා ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවා ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපන් කරවූ ද, උපසපන් කැරැවීම පිණිස වෑයම් නො කළා ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

“යා පන භික්ඛුනී සික්ඛමානං සචෙ මෙ කං අයො විවරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමීති වතා පච්ඡා සා අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙයා න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොයා පාචිතතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමි. අතෙ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

සික්ඛමානා නාම: දෙච වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසිභවා.

සචෙ මෙ කං අයො විවරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමීති: එවාහනනං උපසම්පාදෙසසාමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙයානි: න සයං වුට්ඨාපෙයා.

න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොයානි: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. නෙව වුට්ඨාපෙසසාමී න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරිසසාමීති ධුරං නික්ඛිතමතෙන ආපනති පාචිත්තියසස.

අනාපනති: සති අනන්තරායෙ පරියෙසිතා න ලහති, ගිලානාය ආපදසු උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 8. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤන්තරා සික්ඛමානා ථුලලනඤං භික්ඛුනිං උපසම්පාදිතා උපසම්පදං යාවි. ථුලලනඤ භික්ඛුනි තං සික්ඛමානං¹ “සචෙ මං² කං අයො දෙච වසසානි අනුබන්ධිසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වතා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසසුකකං කරොති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා භික්ඛුනීනං එතමකං ආරොචෙසි.

1. සික්ඛමානං එතදචොච - මජ්ඣං

2. මෙ-සිච්චි සිච්චි

“යම් මෙහෙණක් සික්මනුවකට ආයතීවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා පසුවැ ඕනෙමෝ අනතුරක් නැත්ති නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකවුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤා යි.

සිකබ්බානා නම්, දෙවසක් සවැදැරුම් අහමි හික්වුණු සිබ ඇතියා යැ.

සචෙ මෙ කං අයො වීවරං දසසසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසාමි: මෙසේ මම තා උපසපන් කරවන්නෙමි.

යා පච්ඡා අනතතරායිකිනි: අනතුරක් නැති කල්හි,

නෙව වුට්ඨාපෙසා: නොමැ උපසපන් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි, උපසපන් කරවීමට වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නොලබා නම්, ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 8. 8

අටවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්නි නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා හික්මනුවක් තොමෝ ජුල්ලනන්ද හිඤ්ඤාය වෙතැ එළැඹැ උපසපුව යැ යැ. ජුල්ලනන්ද හිඤ්ඤා තොමෝ ඒ හික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවටැන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැ” යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවයි. උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ හික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- නා උපකායකති ධියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අය්‍යා පුලලනානු සිකඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති වතා නෙව වුට්ඨාපෙස්සති න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සතිති -පෙ- සචං. කිර හිකඛචෙ, පුලලනානු භික්ෂුනී සිකඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති වතා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරොතිති. සචං. හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිකඛචෙ පුලලනානු භික්ෂුනී සිකඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති: වතා නෙව වුට්ඨාපෙස්සති. න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සති. නෙතං හිකඛචෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ච පන හිකඛචෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනානු;

"යා පන භික්ෂුනී සිකඛමානං සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපි ඵවාහනං. වුට්ඨාපෙස්සාමිති වතා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙය්‍යා න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරෙය්‍යා පාචිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සිකඛමානා නාම: දො වසානති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛා.

සචෙ මං. කං අය්‍යො දො වසානති අනුබන්ධස්සපිති: දො සංවච්ඡරාති උපට්ඨතිස්සපි.

ඵවාහනං වුට්ඨාපෙස්සාමිති: ඵවාහනං උපසමපාදෙස්සාමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙය්‍යාති: න සයං වුට්ඨාපෙය්‍ය.

න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරෙය්‍යාති: න අක්කං ආණාපෙය්‍ය නෙව වුට්ඨාපෙස්සාමි න වුට්ඨාපනාය උස්සුකං කරිස්සාමිති ධුරං නිකඛිතමනෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ පරියෙසිතා න උහති, ගිලානාය උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ලනන්ද තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කළා” දැයි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනු නොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවා ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනු නොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවූ ද? උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ හික්මනුවකට ආයතීවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා ඕ තොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්මනු නි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

සිකබ්බානා නම්: දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි හික්මුණු සිබ ඇතියා යැ.

සවෙ මෙ කුං අයො දෙව වසානි අනුබන්ධසසයි: දෙවසක් උවැටන් කරන්නෙහි නම්.

ථවාහනං වුට්ඨාපෙසාමි: මෙසේ මම තොප උපසපන් කරන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිති: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වුට්ඨාපෙසා: තොමෝ නො මැ උපසපන් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි උපසපන් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථූලෙනඤ භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං.¹ වුට්ඨාපෙනි. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති බියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අයාං ථූලෙනඤ පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙස්සති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ ථූලෙනඤ භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙසීති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථූලෙනඤ භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙස්සති. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවක්ඛු පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනි පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකතිමානං වුට්ඨාපෙසා පාවිත්තිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අසෙ අධිපොතා භික්ඛුනිති.

පුරිසො නාම: පත්තවිසතිවණ්ණො.

කුමාරකො නාම: අප්පත්තවිසතිවණ්ණො.

සංසඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කාසිකවාචසිකෙන සංසඨා.

වණ්ඨි නාම: කොධනා වුච්චති.

සොකවස්සා නාම: පරෙසං දුක්ඛං උප්පාදෙති සොකං ආවිසති.

සිකතිමානා නාම: දෙව වස්සාති ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකතිමසිකතා.

වුට්ඨාපෙසානි: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසාමිති ගණං වා ආවර්තී වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසනි සීමං වා සම්මන්තති ආපත්ති දුක්ඛංසං. සුත්තියා දුක්ඛං දව්ඪි කම්මවාචාහි දුක්ඛවා. කම්මවාචා පරියොසානෙ උප්පායාය ආපත්ති පාවිත්තියසං. ගණස්ස ව ආවර්තියා ව ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපනති: අජානනි වුට්ඨාපෙනි, උම්මන්කාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

නවමසිකතාපදං.

1. සොකවාසං මණ්ඩකාලිං සිකතිමානං, මජ්ඣිමනිකාය-සං.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ථූල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපන් කරවයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්ය ථූල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපන් කරවූ ද" යි... සැබෑද මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපන් කරවූ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් චූදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපන් කරවූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැඬවූ සෝ දනවන භික්ෂුණුවක උපසපන්කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුනි...මෝ තොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පුරිස නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.

කුමාරක නම්: නො පැමිණි විසිවස් ඇතියේ යැ.

සංසද්ධා නම්: අනුලොමී නො වූ කායික වාචසිකයෙන් මුසුවුවා යැ.

වණ්ඨි නම්: කිපෙනසුලු වුවා කියනු ලැබෙයි.

සොකවසසා නම්: මෙරමාහට දුක් උපදවයි, සෝ පිටිස්වයි.

සිකංමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇප්‍රක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්‍රට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නි උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසිකකාපදං

සාවස්ථි නිදනං - නෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙනි. මාතෘපිතරොපි සාමිකොපි උප්පායනානි බියනානි විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා අමෙහති අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසසති”ති. අසොසාස්සං ඛො භික්ඛුනියො මාතෘපිතුහනමපි සාමිකසසපි උප්පායනානානං බියනානානං විපාවෙනනානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනානි බියනානි විපාවෙනති, “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙනිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනි මාතෘපිතුහිපි සාමිකෙනපි අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසසති. නෙනං භික්ඛවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනි මාතෘපිතුහි වා සාමිකෙන වා අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසා පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසො අධිපොතා භික්ඛුනීති.

මාතෘපිතරො නාම: ජනකා වුච්ඡිකති.

සාමිකො නාම: යෙන පරිග්‍රහිතා හොති.

අනනුඤ්ඤාතා: අනාපුඨා.

සික්ඛමානා නාම: දො වසසානි ජස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

වුට්ඨාපෙසානාති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසාමිති ගණං වා ආවරිනිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසනි සීමං වා සමුච්ඡානනි ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඤාත්තියා දුක්ඛට්ඨං. දව්ඨි කමම්චාවාහි දුක්ඛට්ඨං. කමම්චාවාපරියොසානෙ උප්පායනාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවරිනියා ච ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනාති: අජානනාති වුට්ඨාපෙනි, අපලොකෙතා වුට්ඨාපෙනි, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දසමසිකකාදං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුවක උපසපන් කරවයි. දෙමාපියෝ ද හිමියා ද ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවූ ද?” යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන දෙමාපියන්ගේ ද හිමියාගේ ද (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවූ” ද යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු හිමියා විසිනුදු නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙමාපියන් විසින් හෝ හිමියා විසින් හෝ නො අනුදන් සික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

මාතෘපිතරො නම්: ජනකයෝ කියනු ලැබෙත්.

සාමික නම්: යමක්හු විසින් පරිගාහිත වෙයි.

අනනුඤ්ඤාතා: නො පිළිවිසැ.

සිකංමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිං ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මිත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්මදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්තී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

එකාදසමසිකධාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤානි භික්ඛුනි “සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති ථෙරෙ භික්ඛු සන්තිපාතෙතො පහුතං බාදනියං භොජනියං පසස්සිතො “න තාවාහං අය්‍යා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති ථෙරෙ භික්ඛු උය්‍යාපෙතො දෙවදත්තං කොකාලිකං කටමොරකතිස්සකං බණ්ඩදෙවියා පුත්තං සමුද්දත්තං සන්තිපාතෙතො සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තං උප්ඤ්ඤායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤානි පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති -පෙ- සච්ඡං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤානි භික්ඛුනි පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසිති. සච්ඡං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤානි භික්ඛුනි පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිසෙතා භික්ඛුනිති.

3. පාරිවාසිකජඤ්ඤානාති: වුට්ඨිතාය පරිසාය.

සිකඛමානා නාම: දෙව වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසාමී: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිනිං වා පත්තං වා ථීවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මන්තති ආපත්ති දුක්ඛකම්පි. ඤාණියා දුක්ඛකං. ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛකවා. කම්මවාචාපරියොසානෙ උප්ප්ඤ්ඤායාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ව ආවරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛකම්පි.

අනාපතති: අවුට්ඨිතාය පරිසාය වුට්ඨාපෙනි, උච්ඡික්කාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

එකාදසමසිකධාපදං.

එකොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි වනාහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහ නුවර කලන්දක-
නිවාස නම් වෙළවන වෙහෙරෙහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි
වනාහි පුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ හික්මනුවක උපසපත් කර-
වන්නෙමි යි සථවිර හික්කුණි රැස් කරවා බොහෝ කැ යුතු බිදිය
යුතු දෑ බලා “ආර්යාවෙනි, එතෙක් මම හික්මනුව උපසපත් නො
කරවන්නෙමි” යි සථවිර හික්කුණි නභා යවා දෙවදත්ත යැ කොකා-
ලිකයැ කටමොරකතිස්ස යැ බණ්ඩදෙව් පුත්‍ර යැ සමුද්දත්ත යැ (යන
මොවුන්) රැස් කරවා හික්මනුව උපසපත් කරවූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙතෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිවෙස්
සැඳ දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද” යි... සැබැඳ මහණෙනි,
පුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ පිරිවෙස් සැඳ දීමෙන් හික්මනුව
උපසපත් කරවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු
ගැරහූ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්කුණි තොමෝ
පිරිවෙස් සැඳ දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙනි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ
මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිවෙස් සැඳ දීමෙන් හික්මනුවක උපසපත් කරවා
නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්කුණි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණි යි.

පාරිවාසිකස්ත්දදනෙන: පිරිස නැගිටි කල්හි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි හික්මුණු සිට
ඇතියා යැ.

වුටයාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක්
හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා
වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදූ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි.
ගණයාහටද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිස නො නැගිටි කල්හි උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත,
උම්මන්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

ආදායම සිකාපදං

1. සාවස්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙනති, උපස්සයො න සමුච්ඡිති. මනුස්සො විහාරවාරිකං ආභිණ්ඛනාං පසස්සිතා උප්ඤායනති¹ ඛියනති විපාවෙනති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙස්සනති උපස්සයො න සමුච්ඡිති”ති. අසෙස්සාස්සං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඤායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්ඵච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙස්සනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙනති. සච්චං භගවා. විගර්භි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො අනුවසං වුට්ඨාපෙස්සනති. නොතං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනී අනුවසං වුට්ඨාපෙස්ස පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමි අකො අධිපොතා භික්ඛුනීති.

අනුවසනති: අනුසංවච්ඡරං.

වුට්ඨාපෙස්සාති: උපසම්පාදෙය්.

වුට්ඨාපෙස්සාමිති ගණං වා ආවර්තී වා පනතං වා වීචරං වා පරියෙසති, සීමං වා සමුච්ඡිනති ආපත්ති දුක්ඛාපස්ස. ඤාතියා දුක්ඛං. දව්ඪි කමමවාචාති දුක්ඛං කමමවාචාපරියොසානෙ උපප්ඤායාය ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. ගණස්ස ච ආවර්තියා ච ආපත්ති දුක්ඛාපස්ස.

අනාපනති: එකතාරිකං වුට්ඨාපෙනි, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

ආදායම සිකාපදං.

1. මනුස්සා උප්ඤායනති - මජ්ඣ.

දෙළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර නො පොහෝනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දැක ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහු ද, මෙහෙණවර නො පොහෝනේ”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහුද”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ වසක් පාසා උපසපන් කරවුහු ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වසක් පාසා උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි

අනුවසසං: වසක් පාසා.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසක් අතර තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිතිදුතං—තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙනති. උපසසයො තරෙව න සමෙති. මනුසසා විහාර-වාරිකං ආභිනිඛන්තා පසසිත්වා තරෙව උප්ඛායනති බියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙසසනති උපසසයො තරෙව න සමෙති”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුසසානං උප්ඛායනතානං බියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උප්ඛායනති බියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙනතිති. සපිට්ඨං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙනතිති. සථං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙසසනති. තෙතං භික්ඛවෙ අප්පසකතානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී එකං වසසං දො වුට්ඨාපෙසසා පාවිත්තිය”නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති; -පෙ- අයං ඉමසමී අකෙඤ්ඤා අධිපෙතතා භික්ඛුනිති.

එකං වසසනති: එකං සංවච්ඡරං.

දො වුට්ඨාපෙසසානති : දො උපසමපාදෙයා.

දො වුට්ඨාපෙසසාමිති ගණං වා ආචරිතිං වා පක්ඛං වා වීචරං වා පරියෙසති, සිමං වා සමෙකනති, ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසා. ඤාත්තියා දුක්ඛකට්ඨං. ද්විති කමමවාචාති දුක්ඛකට්ඨං. කමමවාචාපරියොසානෙ උප්ප්ඛායාය ආපත්ති පාවිත්තියසා. ගණස්ස ව ආචරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසා.

අනාපනති: එකං වුට්ඨාපෙනි, උච්චෙත්තිකාය එකං වසසං -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

කුමාරිභූතවග්ගො අට්ඨමො.

තස්සුද්දනං :

කුමාරි දො ව සමෙකන ද්වාදසා සමමතෙන ව අලං වීචර දො වසසං සංසට්ඨා සාමිකෙන ව පාරිවාසිකානුපසං දුවෙ වුට්ඨාපනෙන වා’ති.

තෙළෙස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර එසේම නො පොහොනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක එසේ මැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මෙහෙණවර එසේ මැ නො පොහොනේ යැ යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද?” යි..... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් එක්වසැ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන: යම්, යම්බදු..... භික්ෂුනී..... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

එකං වසසං: එක්වසැ.

දො වුට්ඨාපෙය්‍යා: දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවයි.

දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇප්රක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්-වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇප්රට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසැ එකක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකා-වට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙළෙස්වන සිකපද යි.

අට වැනි කුමාරිභූතවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුමාරිභූත දෙසිඬ යැ සඤ්ඤාසම්මත යැ උනද්වාදසවස්ස යැ අසම්මත යැ අලංකාව යැ විවර යැ ද්වේවස්ස යැ සංසර්ඨ යැ (වර්ග වේ.) සාමිකය සමග පාරිවාසික යැ අනුවස්ස යැ ද්වේවුට්ඨාපනසිඬයෙන් ද යි

පටිපාටි සිකුනාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්ඤං විහරති ජෙනවනෙ අනාපදිං සිකුනාපදං ආරාමෙ තෙන බො පන සමයෙන ජනිතො භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙන්නී. මනුස්සො උජ්ඣායනං ධාරෙන්නී විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙන්නී සෙය්‍යාපාපි ගිහී කාමහොගිනියො”ති. අසෙය්‍යාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ධාරෙන්නානං විපාවෙනනානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ-තා උජ්ඣායනං ධාරෙන්නී විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජනිතො භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙන්නී”ති -පෙ-සාවං. කිර භික්ඛුවෙ, ජනිතො භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙන්නී. සවං හගවා. විගරහී බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ජනිතො භික්ඛුනියො ඡත්තපාහනං ධාරෙන්නී. තෙන භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ-ඵවංසෙ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුනාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී ඡත්තපාහනං ධාරෙය්‍ය පාවිතිය”නති.

ඵවංසෙදං හගවතා භික්ඛුනීනං සිකුනාපදං පඤ්ඤානං හොති.

2. තෙන බො පන සමයෙන අසන්නො භික්ඛුනී ගීලානා හොති. තස්සා විනා ඡත්තපාහනං¹ න ඵාසු හොති. හගවතො ඵතමස්ස ආරොවෙසුං. -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ ගීලානාය භික්ඛුනියා, ඡත්තපාහනං” ඵවංසෙ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුනාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අගීලානා ඡත්තපාහනං ධාරෙය්‍ය පාවිතිය”නති.

යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අඤ්ඤානං භික්ඛුනීති:

අගීලානා නාම: යස්සා විනා ඡත්තපාහනං ඵාසු හොති.

ගීලානා නාම: යස්සා විනා ඡත්තපාහනං න ඵාසු හොති.

ජත්තං නාම: තිණි ජත්තානි සෙනවස්සං කීලංසු වස්සං පණ්ණවස්සං මණ්ඩලබ්ධිං සලාකාබ්ධිං.

ධාරෙය්‍යාති: සකිමි ධාරෙති ආපත්ති පාවිතියස්ස.

1. ඡත්තපාහනං-මජ්ඣිම, 8

පළමුවැනි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධැරුහු ද”යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙච්ඡ වුවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් ධැරුහු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරන් ලැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධැරුහු ද”යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ”යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. ඇයට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... “මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට ඡත්‍ර හා වහන් අනුදනිමි”. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො ගිලන්වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යාපන යනු: යම්, යම් බදු ... හික්බුති යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඡුණි යි.

අගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු වේද ඔ නොමෝ ය.

ගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වේ ද ඔ නොමෝ ය.

ජත්ත නම්: මඩු බැඳි ලහබැඳි සේසත යැ, කළාල්සත යැ, පත්සතැ යි ඡත්‍ර තුනෙකි.

ධාරෙය්‍ය යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙහා

අභිලානා අභිලානසංඝිකා ඡන්දපාහනං ධාරෙති ආපනි පාචිත්තියසංඝිකා. අභිලානා චෙමනිකා ඡන්දපාහනං ධාරෙති ආපනි පාචිත්තියසංඝිකා. අභිලානා ගිලානසංඝිකා ඡන්දපාහනං ධාරෙති ආපනි පාචිත්තියසංඝිකා.

ඡන්දං ධාරෙති න උපාහනං ආපනි දුක්ඛට්ඨං, උපාහනං ධාරෙති න ඡන්දං ආපනි දුක්ඛට්ඨං. ගිලානා අභිලානසංඝිකා ආපනි දුක්ඛට්ඨං. ගිලානා චෙමනිකා ආපනි දුක්ඛට්ඨං. ගිලානා ගිලානසංඝිකා අනාපනි.

අනාපනි: ගිලානාය ආරාමෙ ආරාමුපචාරෙ ධාරෙති ආපදසු උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

පඨමසිකඛාපදං.

4. 9. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායනති. මනුස්සො උජ්ඣායනති ථියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අය්‍යොසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සොනං උජ්ඣායනානං ථියනානං විපාචෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ථියනති විපාචෙනති; “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සනති. සච්චං භගවා. විගරහි චූදො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො යානෙන යායිස්සනති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී යානෙන යායෙය්‍ය පාචිත්තිය”නති.

එවඤ්චදං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤානං භොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී ගිලානා භොති න සකෙකාති පදසා ගන්තුං. භගවතො එතමඤ්ච ආරොචෙසුං. -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානාය භික්ඛුනියා යානං” එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අභිලානා යානෙන යායෙය්‍ය පාචිත්තිය”නති.

නො ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ඡත්‍ර ධරා නම් වහන් නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වහන් ධරා නම් ඡත්‍ර නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇත්ති ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලන් වූවාට ද ආරාමයෙහි ආරාමුපචාරයෙහි ධරා නම් ඇයට ද ආපදයෙහි ද උම්මන්තිකාවට ද ... ආදිකම්මිකාවට ද ඇවැත් නැති.

පළමු වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 2

දෙවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනින් මෙන් යානයෙන් ගියාහු ද” යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. පයින් යන්නට නො හැකි වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට යානය අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො ගිලන් වූ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුඤ්ඤං අකං අධිප්පෙනා භික්ඛුනීති.

අභිලානා නාම: සකෙකාති පදසා ගනතුං.

ගිලානා නාම: න සකෙකාති පදසා ගනතුං.

යානං නාම: වස්ථං රථො සකටං සඤ්ඤාමානිකා සිව්භිකා පාටඞ්භිති.

යායෙයායාති: සකිමපි යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියසිසි.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියසිසි. අභිලානා වෙමතිකා යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියසිසි. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපනති පාචිත්තියසිසි. ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසිසි. ගිලානා වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසිසි. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ගිලානාය ආපදසු උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසිකතාපදං.

4. 9. 3

තතියසිකතාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරා භික්ඛුනී අඤ්ඤානරිසිසා ඉත්ථියා කුලුපිකා භොති. අථ ඛො සා ඉත්ථී තං භික්ඛුනීං එතදවොච. “භඤ්ඤො ඉමං සඛ්ඤාණිං අමුක්ඛාය නාම ඉත්ථියා දෙවි”ති. අථ ඛො සා භික්ඛුනී සවාහං පනෙනා ආදය ගමිසිසාමි¹ විසිසරො මෙ භවිසිසතිති පටිමුඤ්ඤා අගමාසි. තස්සා රථියාය² සුතතකෙ ජිනෙන විපකිරිසිංසු. මනුසිසා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සඛ්ඤාණිං ධාරෙසිසනති සෙයාථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.* සා භික්ඛුනී තෙහි මනුසිසෙහි උප්පණ්ඩියමානා මඩකු අභොසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනී උප්පසිසයං ගනතා භික්ඛුනීනං එතමකං ආරොවෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී සඛ්ඤාණිං ධාරෙසිසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනී සඛ්ඤාණිං ධාරෙසිසති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනී සඛ්ඤාණිං ධාරෙසිසති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී සඛ්ඤාණිං ධාරෙයා පාචිත්තිය”නති.

1. ගව්හාමි - මජ්ඣ.

2. රථියාය - මජ්ඣ.

* අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියොකාදිපායොත්ථ සංදයානෙ මරමමජ්ජංසඛ්ඤාති පිටකෙ

3. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හික්බුති යනු: ... මෝ අභියෝගී අභිප්‍රේත හික්ෂුණි යි.

අභිලාන නම්: පසින් යන්නට හැකි වෙයි.

ශිලාන නම්: පසින් යන්නට නොහැකි වෙයි.

යාන නම්: වඥා යැ රථ යැ ශකට යැ සාන්ධානිකා යැ සිව්කා යැ පාටඛක යි.

යායෙයා යනු: වරකුදු යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගිලන් වූවා ගිලන්සන් ඇති වැ යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 3

තුන්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් එක්තරා ස්ත්‍රියකට කුලපග වෙයි. එසඳු ඒ ස්ත්‍රී ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ කිව: “ඉඳ ආයාචාවෙනි, මේ සඬ්ඝාණිය (කටි පලදනාව) අසුවල් ස්ත්‍රියට දෙව” යි එසඳු ඒ මෙහෙණ ඉදින් මම පාත්‍රයෙන් ගෙන යන්නෙමි නම් මට නො සිහි වන්නේ යයි පැළඳගෙන ගියා යැ. විටියෙහි දී එහි හුය සිදුණු කල්හි මිණි විසිරිණ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනින් මෙන් සඬ්ඝාණිය ධරුහු දෑ” යි. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිස්සන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මකු වූයැ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඬ්ඝාණිය දරු දෑ” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬ්ඝාණිය දරු ලැ” යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඬ්ඝාණිය දරු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි මෙහෙණහු, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සඬ්ඝාණිය ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

පාචිත්තයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

සංඝානි නාම: යා කාවි කට්ඨිකා.

ධාරෙයානි: සකිමපි ධාරෙති ආපනති පාචිත්තයස්ස.

අනාපනති: ආබාධපපච්චයා, කට්ඨිකාකං ධාරෙති, උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

තතිසසිකබාපදං.

4. 9. 4

චතුස්සිකබාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඤ්ඤාරං ධාරෙත්ති. මනුස්සො උජ්ඣායනති ධියනති විපාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ඉස්සාලඤ්ඤාරං ධාරෙත්තිනි සෙය්‍යාපාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසෙය්‍යාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ධියනානං විපාලෙනානං. යා නා භික්ඛුනියො අජීවජා -පෙ- නා උජ්ඣායනති ධියනති විපාලෙතති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඤ්ඤාරං ධාරෙත්තිනි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඤ්ඤාරං ධාරෙත්තිනි. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඉස්සාලඤ්ඤාරං ධාරෙත්තිනි. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵච්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී ඉස්සාලංකාරං ධාරෙයා පාචිත්තිය”නති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ඉස්සාලංකාරො නාම: සිසුපගො ගීවුපගො හත්ථුපගො පාදුපගො කට්ඨිපගො.

ධාරෙයානි: සකිමපි ධාරෙති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: ආබාධපපච්චයා උමමනතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

චතුස්සිකබාපදං

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

සංඝාණි නම්: යම් කිසි කටි පඤ්ඤාවකි.

ධාරෙති යනු: වරකුදු ධරා නම් පවති ඇවැත් වේ.

අනාපනති: ආබාධ හේතුවෙන් කටිසුරු ධරා නම් ඇවැත් නැත. උමතුටුවාට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තුන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 4

සතරවැනි ශික්ෂාපදය

1 සැවැත් නිදහස යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර ධරති. මිනිස්සු ලඟු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිගී කාමභොගිනින් මෙන් ස්ත්‍රී අලංකාර දරුවු දු”යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වුවාහු... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුවු දු”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරන්නැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. බුදුහු ගැරුහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුවු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසාත්වා.

“යම් මෙහෙණක් ස්ත්‍රී අලංකාර දරා නම් පවති ඇවැත් වේ”යි.

2. යා පන යනු: යම් යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

ඉක්කාලංකාර නම්: භිසෑ පළඳනා යැ, ගෙල පළඳනා යැ, අත්පළඳනා යැ, පා පළඳනා යැ, කටි පළඳනා යි.

ධාරෙය්‍ය යනු: වරකුදු දරා නම් පවති ඇවැත් වේ.

අනාපනති: ආබාධ හේතුවෙන් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතර වැනි ශික්ෂාපද යි.

පඤ්චම සික්ඛාපදං.

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායිස්සනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ටජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායිස්සනති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායිස්සනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අසප්පනතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසතු:

“යා පන භික්ඛුනී ගන්ධවණ්ණකෙන නභායෙය්‍යා පාවිතතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී අකො අධිප්පෙනා භික්ඛුනීති.

ගජෙධා නාම: යො කොචි ගජෙධා.

වණ්ණකං නාම: යං කිඤ්චි වණ්ණකං.

නභායෙය්‍යාති: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානුපට්ටියොසානෙ ආපනති පාවිතතියස්ස.

අනාපනති: ආබාධානුචිත්තො උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පඤ්චම සික්ඛාපදං.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

1. සාවස්ථිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනති. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායිස්සනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනතානං ඛියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ටජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායිස්සනති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනති. සච්චං

පස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවදින් හා පැහැගන්වන දැයින් යුතු වැ ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභෝගිනීන් මෙන් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු දැ”යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේව්ෂ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු දැ”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැ”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසාත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකුණි යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකුණි යි.

ගන්ධ නම්: යම් කිසි ගඳෙකි.

වර්ණක නම්: යම් කිසි වර්ණයෙකි.

නභායෙය්‍ය යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපක්ති: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. උමතු වූවාට ... ආදි කම්මික වූවාට ඇවැත් නැති.

පස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

සවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි.- එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තල මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභෝගිනීන් මෙන් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු දැ”යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේව්ෂ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු දැ”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු සුවදකැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැයි. සැබැවැ

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවේනා

හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභාසිසනති. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභාසෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසුම්. අතෙඤ්ඤි අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

වාසිතකං නාම: යං කිංචි ගන්ධවාසිතකං.

පිඤ්ඤාකං නාම: තිලපිට්ඨං වුළුවති.

නභාසෙය්‍යාති: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපනති: ආබාධපපව්වයා පකතිපිඤ්ඤාකෙන නභායති උම්මතති-කාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 9. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො භික්ෂුනියා උම්මද්දපෙනති පරිමද්දපෙනති පි. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පසංකාමා උප්පාදයනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො භික්ෂුනියා උම්මද්දපෙසසනති පරිමද්දපෙසසනති පි සෙය්‍යාපාපි ගිහිකාමගොගිනියො”ති. අයෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පාදයනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදයනති ඛියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො භික්ෂුනියා උම්මද්දපෙසසනති පි පරිමද්දපෙසසනති පි”ති. -පෙ- සච්ඡං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුනියා උම්මද්දපෙනති පි පරිමද්දපෙනති පිති. සච්ඡං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුනියා උම්මද්දපෙසසනති පි පරිමද්දපෙසසනති පි. නෙතං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුනියා උම්මද්දපෙය්‍ය වා පරිමද්දපෙය්‍ය වා පාවිත්තිය”නති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි. ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකබ්බනි යනු ... මෝ මේ අරත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබ්බනි යි.

වාසිතක නම්: යම් කිසි සුවදකවන උද්දකි.

පිඤ්ඤාක නම්: තලපිටි යයි කියනු ලැබේ.

නභායෙය්‍ය යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපනති: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. පියවි මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ ද, උච්චිත්තිකාවට .. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 7

සත්වැනි ශික්ෂාපදය

සැවැත් නිදන යි- එසමයෙහි මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟඉලීම ද කරවති, සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු චිහාරචාරිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහුද යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡවූවාහුද ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉලීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

පාවිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙයා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපොතා භික්ෂුනීති.

භික්ෂුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ෂුනියා.

උමමද්දපෙයා වා ති: උබ්බට්ඨාපෙනි¹ ආපනති පාවිත්තියස්ස.

පරිමද්දපෙයා වා ති: සමඛාභාපෙනි ආපනති පාවිත්තියස්ස.

අනාපනති: ගිලානාය, ආපදස්සු, උමමනතිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4, 9, 8 - 10

අටඨම-නවම-දසමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො සික්ඛමානාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි -පෙ- සාමණේරාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. භ්‍රූස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඤානා පසස්සිකා උප්ඝායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙස්සනතිපි පරිමද්දපෙස්සනතිපි සෙයාථාපි ගිහිකාමභොගිනියො”ති. අසෙසාස්සං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඝායනානං බියනානං විපාවෙනානං. යා නා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- නා උප්ඝායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙස්සනතිපි, පරිමද්දපෙස්සනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපිති. සච්චං හගවා. විගරහි චූදෙධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. තෙනං භික්ඛවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵව්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සතු:

“යා පන භික්ෂුනී සික්ඛමානාය -පෙ- සාමණේරාය -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙයා වා පරිමද්දපෙයා වා පාවිත්තිය”නාති.

2. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකො අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සික්ඛමානා නාම: දෙථ වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

සාමණේරා නාම: දසසික්ඛාපදිකා.

ගිහිනි නාම: අගාරිනි චූචිති.

1. උමමද්දපෙනි, මජ්ඣ. HO,

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... භික්ෂුනි යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුනියා යනු: අන් මෙහෙණක ලවා.

උම්ඤ්ජාපෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ උළවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි.

පරිමද්දපෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

අනාපකති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

සත්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 8-10

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණහු ශික්ෂමාණාවක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... හෙරණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභොගිනින් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙවිජ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභොගිනින් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණිය ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ශික්ෂමාණාවක ... හෙරණියක ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිත් ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... භික්ෂුනි යනු... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනි යි.

සිකබ්බානා නම්: දැවුරුද්දක් සවැදැරුම් ධර්මයෙහි භික්ෂුණ ශික්ෂා ඇත්ති.

සාමණේරා නම්: දහ ශික්ෂාපද ඇත්ති.

ගිහිනි නම්: ගෘහිණි කියනු ලැබේ.

පාවිත්‍රය පාළි භික්ෂුනී විභඤ්ඤා

උමමස්සපෙය්‍ය වානි: උබ්බට්ඨාපෙනි, ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පරිමස්සපෙය්‍ය වානි: සමඛාභාපෙනි, ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: ගිලානාය ආපදස්ස උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

අට්ඨම නවම දසම සික්ඛාපදනි.

4, 9. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදන්ති. භික්ඛු උප්ඤ්ඤානති ඛියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදිස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදන්තිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදෙය්‍ය පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අඤ්ඤා අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුස්ස පුරතොති: උපසම්පන්නස්ස පුරතො.

අනාපුච්ඡාති: අනාපලොකෙත්වා.

ආසනෙන නිසිදෙය්‍යානි: අනන්තමයො ඡමායපි නිසිදති, ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙන නිසිදති, ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ චෙමතිකා ආසනෙන නිසිදති, ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙන නිසිදති, ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

ආපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ආපුච්ඡිතෙ චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. ආපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා ආසනෙන නිසිදති, ගිලානාය, ආපදස්ස උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

එකාදසමසික්ඛාපදං

උමඟ්ඟපෙයා වා යනු: ඇඟ ඉළීම කරවනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමඟ්ඟපෙයා වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 11

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - පස්මයෙහි මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හිඳගනිති. මහණහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු දු”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හිඳිත් ලැ”යි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරැහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අස්නෙකැ හිඳගන්නී නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බල ... හිකබුනි යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබුනි යි.

හිකබුසා පුරතො යනු: උපසපනක්හු පෙරට වැ.

අනාපුච්ඡා යනු: අපලොකන නො කොට.

ආසනෙ නිසිදෙයා යනු: යටත් පිරිසෙයින් බිම ද හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විමති ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: විවාරා අස්නෙහි හිඳි ද ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

ද්වාරදසමසිකතාපදං

1. සාවත්තීනිදානං - නෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡන්ති. භික්ඛු උපකායනති ඛියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනොකාසකත භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡෙසුන්ති”ති. -පෙ- සචචං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡන්ති”ති සචචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡෙසුන්ති. නෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසංඛපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡෙයා පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිප්පෙනා භික්ඛුනිති.

අනොකාසකතනති: අනාපුච්ඡා.

භික්ඛුනති: උපසම්පන්නං.

පඤ්භං පුච්ඡෙයානති: සුත්තනතො ඔකාසං කාරාපෙක්ඛා විනයං වා අභිධම්මං වා පුච්ඡති ආපනති පාවිත්තියස්ස. විනයෙ ඔකාසං කාරාපෙක්ඛා සුත්තනතං වා අභිධම්මං වා පුච්ඡති ආපනති පාවිත්තියස්ස. අභිධම්මෙ ඔකාසං කාරාපෙක්ඛා සුත්තනතං වා විනයං වා පුච්ඡති ආපනති පාවිත්තියස්ස.

අනාපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්භං පුච්ඡති ආපනති පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන චෙම්ඛිකා පඤ්භං පුච්ඡති ආපනති පාවිත්තියස්ස. අනාපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්භං පුච්ඡති ආපනති පාවිත්තියස්ස.

ආපුච්ඡෙන අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛකටස්ස. ආපුච්ඡෙන චෙම්ඛිකා ආපනති දුක්ඛකටස්ස. ආපුච්ඡෙන ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ඔකාසං කාරාපෙක්ඛා පුච්ඡති, අනොදිස්ස ඔකාසං කාරාපෙක්ඛා යත්ත කත්ථි පුච්ඡති; උම්මත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානි.

දසමසිකතාපදං.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදනා යි - එසමයෙහි මෙහෙණහු අවකාශ නො කළ මහණහු අතින් පැන පුළුවසිති. මහණහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු නො කළ අවකාශ ඇති මහණහු අතින් පැන පිළිවිසියාහු දැ”යි ... ‘සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු නො කළ අවකාශ ඇති මහණහු අතින් පැන පුළුවසින් ලැ’යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු නො කළ අවකාශ ඇති මහණහු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි...මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො කළ අවකාශ ඇති මහණක්හු අතින් පැන පුළුවසින් නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හික්කුනි යනු ... මෝ මේ අතී යෙහි අභිප්‍රේත හික්කුනි යි.

අනොකාසකතං යනු: නො විවාරා.

හික්කුං යනු: උපසපනක්හු

පඤ්ඤා පුච්ඡෙය්‍යා යනු: සුත්‍රාන්තයෙහි අවකාශ කරවා විනය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. විනයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ අභිධර්මය හෝ පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අභිධර්මයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ විනය හෝ පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වැ පැන පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි විමති ඇති වැ පැන පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇතිවැ පැන පුළුවසි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපනති: අවකාශ කරවා පුළුවසි ද, අවධි නො කොට, අවකාශ කරවා යම් කිසි තැනෙක පුළුවසි ද, උමතු වූවාට ද ... ආදි කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

තෙරසමසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කකරා භික්ඛුනි අසඬකව්විකා¹ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. තස්සා රථිකාය වාතමණ්ඤලිකා සඬසාවියො උක්ඛිපිංසු. මනුස්සා උක්ඛුට්ඨිං අකංසු සුඤ්ජරා අයායාය ඵනුදරානි². සා භික්ඛුනි තෙහි මනුස්සෙහි උප්පණ්ඩියමානා මඬකු අහොසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනි උපස්සයං ගතවා භික්ඛුනිනං එතමඤ්ඤං ආරොවෙසි. යා නා භික්ඛුනියො අප්පිවණං -පෙ- නා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති. “කථං හි නාම භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පවිසිස්සති”ති -පෙ- සචං කිරි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පාවිසිති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පවිසිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤං පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනි අසඬකව්විකා ගාමං පවිසෙයා පාවිතිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙඤ්ඤං අධිපෙයනා භික්ඛුනිති.

අසඬකව්විකාති: විනා සංකච්ඡිකං.

සංකච්ඡිකා නාම:³ අධිකකං උඛිතනාහි තස්ස පටිච්ඡාදනඤාය.

ගාමං පවිසෙයාති: පරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස පරිකෙඛපං අතිකකාමෙන්නියා ආපත්ති පාවිතියස්ස. අපරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස උපචාරං ඔක්කමනතියා ආපත්ති පාවිතියස්ස.

අනාපනති: අච්ඡින්නවිවරිකාය, නට්ඨවිවරිකාය, භීලානාය, අසනියා, අජානනියා, ආපදසු, උම්මත්තිකාය ආදිකම්මකායානි.

තෙරසමසිකධාපදං.

ජත්තුපාහනවගෙගා නවමො

උද්දිට්ඨා ඛො අයායො ජසට්ඨිසනා පාවිතියා ධම්මා. තත්ඤායායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙත්ඤායායො. තපමා තුණහී. එවමෙනං ධාරයාමිති.

1. අසඬක වාරිකා, - සා.

2. සුඤ්ජරො අයායාය ඵනුදරොති-සිවු.

3. සංකච්ඡිකං නාම-මජ්ඣ.

තෙළෙස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් සඬකව්විකා (සැටටය) රහිත වැ පිඬු පිණිස ගමට වන. විවිධයෙහි වාසුළු ඇගේ සහළ සිවුරු නභාලී යැ. මිනිස්සු ආයඹාවගේ පයොධර හා උදරය සුන්දර යැ යි ඔල්වරසන් නැඟුන. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මකු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දුන්වූ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ සඬකව්විකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා දු”යි. -පෙ- සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬකව්විකා රහිතවැ ගමට පිවිසියා දූ යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහුව ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬකව්විකා රහිත වැ ගමට පිවිසියා ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සඬකව්විකා රහිත වැ ගම් වදි නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිකබුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථ-යෙහිලා අභිප්‍රේත හිකබුනී යි.

අසඬකව්විකා යනු: සඬකව්විකාව නැති වැ.

සඬකව්විකා නම්: අකු ඇටින් යට, නාභියෙන් උඩ. එය වසනු සඳහා.

ගාම- පවිසෙය්‍ය යනු: පිරිකෙව් කරන ලද ගම්හි පිරිකෙව් ඉක්ම-වන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. පිරිකෙව් නොකළ ගම්හි උපවාරයට බැසගන්නියට පවිති ඇවැත්වෙ යි.

අනාපනති: අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ගිලන්-වූවාට, නොසිහියෙන් ගියාට, නොදන්නියට, ආපදයෙහි, උමතු වූවාට, ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

තෙළෙස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

නවවැනි ඡතකපාහන වර්ග යි.

ආයඹාවෙනි, එක්සිය සසැටක් පාවිත්තිය ධම්මෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ආයඹාවන් පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහු ද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වූහුද? මෙහිලා ආයඹාවෝ පිරිසුදු වෙති. එහෙයින් තුෂ්ණිමානසහ. තෙල මෙසේ ධරමි’යි.

තස්සද්දනං:

ඡන්තං යානඤ්ඤි සඛිකාණි ලඛ්ඛාරා ගති පිඤ්ඤකා
හිකඛුනි සිසඛමානා ච සාමනේරා ගිහිනියා
අනාපුච්ඡා අනොකාසා අසඛිකවිකාය තෙරසා'ති.

වග්ගද්දනං:

ලස්සනං අනුකාරඤ්ඤි නග්ගා තුවට්ටකෙන ච
විහ්තා'රාම ගබ්හිනී ච කුමාරී ඡන්තප්පෙහනාති.

බ්‍රද්දකං නිධ්ධිතං.

එහි උද්‍යානය:

ජත්‍ර යැ යාන යැ සඬ්ඝාණි යැ අලඬ්ඝාර යැ ගන්ධපිකාකාන යැ හික්කුනි සික්කමානා සාමණෙරා ගිහිනි සම්බන්ධ උම්මද්දන පරිමද්දන ශික්ෂා යැ අනාපුච්ඡා යැ අනොකාස යැ අසඬ්කච්චිකා යි ශික්ෂා තෙලෙසකි.

වර්ග උද්දනය:

ලසුන යැ අන්ධකාර යැ නග්න යැ තුවට්ටක යැ චිත්තාරාම යැ ගබ්හිනි යැ කුමාරි යැ ඡත්තූපාහන යි.

මුද්දකය නිමි.

පාට්‍රිකාසනියා

පද්මපාට්‍රිකාසනියාසිකාපදං

ඉමං බො පනායායො අට්ඨ පාට්‍රිකාසනියා ධම්මා උදෙසං ආගමන්ති :

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්සිං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන ජබ්බග්ගො භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. මනුස්සො උප්පායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති : “කථං හි නාම භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. කස්ස සම්පන්නං න මනාපං, කස්ස සාදුං න රුචන්ති”ති. අයෙසාසුං බො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායන්තානං බියන්තානං විපාවෙන්තානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිම්භා - පෙ - තා උප්පායන්ති බියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම ජබ්බග්ගො භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති”ති - පෙ - සච්චං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගො භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා - පෙ - කථං හි නාම භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගො භික්ඛුනියො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්ති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය - පෙ - එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්තා පට්ටෙසෙ-කබ්බං තාය භික්ඛුනියා ගාරස්සං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාට්ටෙසනියං තං පට්ටෙසෙමිති.

එවඤ්ඤං භගවතා භික්ඛුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

3. තෙන බො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිලානා භොන්ති. ගිලානපුළ්ඡිකා භික්ඛුනියො ගිලානා භික්ඛුනියො එතදවොචුං : “කච්චි අයො ඛමනියං කච්චි යාපනිය”න්ති. “පුඤ්ඤ මයං අයො සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජාම. තෙන නො එාසු භොති. ඉද්දති පන භගවතා පටිකඛ්ඤන්ති කුක්කච්චායන්තා න විඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න එාසු භොති”ති. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොවෙසුං - පෙ - “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානාය භික්ඛුනියා සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්තු”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී අගිලානා සප්පිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජන්තා පට්ටෙසෙකබ්බං තාය භික්ඛුනියා ගාරස්සං අයො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාට්ටෙසනියං තං පට්ටෙසෙමිති.

4. යා පනාති: යා යාදියා - පෙ - භික්ඛුනීති - පෙ - අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

පාට්‍රිකා

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය

ආයතාවෙහි, මේ අනුපාට්‍රිකා යනු යම් යම් උදෙසා පැමිණෙන්නේ.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත් ජනවන නම් අනෙකුත් සිටුහුගේ අරමුණ වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණෝ ගිනෙල් විනවා වළඳන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගිනෙල් විනවා වළඳුණු ද” යි. කවරකුහට මිනිරිදය නො මැනවි ද, කවරකුහට රසවත්දය නො රුස්නේ ද යි. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිතී ගබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ ගිනෙල් විනවා වළඳුණු ද” යි ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ ගිනෙල් විනවා වළඳන්ද යි. සැබැවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ ගිනෙල් විනවා වළඳුණු ද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් ගිනෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කම පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙසමි යි පටිදෙසනා කළයුතුයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවන් නො මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කිහිප. “කිමෙක්ද ආයතාවෙහි ඉවසියහැකිද යැපිය හැකිද” යි. “ආයතාවෙහි ඇපි පෙර ගිනෙල් විනවා වළඳමු. එයින් අපට පහසු වෙයි. දැන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරන ලද්දේ කුකුස්කරන්නාමෝ නො විනවමු. එයින් අපට පහසු නො වේයැ” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට ඇරොජුහ....මහණෙහි ගිලන් මෙහෙණහට ගිනෙල් විනවා බුද්ධිමත් අනුදනිමි. මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා ගිනෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙහි ගැරහිය යුතු වූ නුසුදුසු පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්කම පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙසමි යි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... භික්ෂුනි යනු ... මෝ නොමෝ මේ අටියෙහි ලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණ යි.

අභිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා එංසු හොති. ගිලානා නාම: යස්සා විනා සප්පිනා න එංසු හොති. සප්පි නාම: ගොසප්පි වා අජිකා සප්පි වා මාහිසං වා සප්පි¹. යෙසං මංසං කප්පති තෙසං සප්පි.

අභිලානා අත්තනො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුක්ඤ්ඤාමිති පටිගණකාති ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අප්පෙක්ඛාහාරෙ අප්පෙක්ඛාහාරෙ ආපත්ති පාටිදෙසනීයස්ස.

අභිලානා අභිලානසංඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤා ආපත්ති පාටිදෙසනීයස්ස. අභිලානා වෙමතිකා සප්පි. විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤා ආපත්ති පාටිදෙසනීයස්ස. අභිලානා ගිලානසංඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤා ආපත්ති පාටිදෙසනීයස්ස.

ගිලානා අභිලානසංඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ගිලානා ගිලානසංඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ගිලානා හුත්වා විඤ්ඤාපෙතො අභිලානා භුක්ඤ්ඤා, ගිලානාය සෙසකං භුක්ඤ්ඤා, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසක්ඛාය, අත්තනො ධනෙන, උමමනතිකාය, ආදිකමේකායාති.

පට්ඨමපාටිදෙසනීයසිකතාපදං.

දුතිය—අට්ඨම පාටිදෙසනීයසිකතාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො තෙලං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති. -පෙ- මධුං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති -පෙ- එංගිතං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති -පෙ- වෙච්ඤං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති -පෙ- මංසං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති -පෙ- බීරං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති -පෙ- දුධං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති මනුස්සා උප්පායනාති බියනාති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති, කස්ස සම්පන්නං න මනාපං, කස්ස සාදුං න රුචිතීති. අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්පායනාති බියනාති විපාවෙනාති, “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො දුධං විඤ්ඤාපෙතො භුක්ඤ්ඤාති, තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දියන්තු.

1. මනිංසප්පිවා, මජ්ඣං.

අභිලාෂා නම්: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලාෂා නම්: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. සසී නම්: ගව ගිතෙල් හෝ එළු ගිතෙල් හෝ මිහි ගිතෙල් හෝ යි. යම් කෙනෙකුගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල් යැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝහි දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළදන්නෙමිසි පිළිගනි නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සරහලායෙහි පරහලායෙහි පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමති ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නි ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමතිඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපන්නි: ගිලනහට ගිලනක්වූ විනවා නොගිලනක්වූ වළදා-නම්, ගිලනකගේ ශෛෂ වළදා නම්, නැයන්ගේ, පැවරියන්ගේ, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, උන්මත්තිකාවට, ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය නිමි.

දෙවන - අටවන පිළිදෙස්නි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැකැ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තලතෙල් විනවා වළදන්. ... මී විනවා වළදන් ... උක්පැණි විනවා වළදන් ... දියමස් විනවා වළදන් ... ගොඩමස් විනවා වළදන් ... කිරි විනවා වළදන් ... දිහි විනවා වළදන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස්පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දිහි විනවා ගෙන වැළඳුහුදු” යි. කවරකුහට මිහිරිදිය නොමැතැවිද, කවරකුහට රසවත්දිය නොරුස්නේ ද යි. හික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ දිහි විනවා වැළඳුහුදු යි. ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ දිහි විනවා වළදන්දැයි. සැබැවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණෝ දිහි විනවා වැළඳුහුදු මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යා පන භික්ඛුනී දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජය්‍යා පටිදෙසෙනබ්බං තාය භික්ඛුනියා ගාරය්‍යං අයෙය ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාටිදෙසනීයං තං පටිදෙසෙමිති.

එවඤ්ඤිදං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤිතං භොති.

3. තෙන ධො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිලානා භොනති. ගිලානපුජිතිකා භික්ඛුනියො ගිලානා භික්ඛුනියො එතදවොචුං: “කච්චි අයෙය ධම්මනීයං කච්චි යාපනීය”න්ති. “පුබ්බෙ මයං අයෙය දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජාමි¹. තෙන නො එාසු භොති. ඉදනි පන භගවතා පටිකඛිණ්ණන් කුසකුචවායනානා න විඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න එාසු භොති”ති. භගවතො එතමකං ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛවෙ ගිලානාය භික්ඛුනියා දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජතුං”. එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියතං.

යා පන භික්ඛුනී අගිලානා දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජය්‍යා පටිදෙසෙනබ්බං තාය භික්ඛුනියා ගාරය්‍යං අයෙය ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාටිදෙසනීයං තං පටිදෙසෙමිති.

4. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අකෙ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

අගිලානා නාම: යස්සා විනා දධිනා එාසු භොති. ගිලානා නාම: යස්සා විනා දධිනා න එාසු භොති. තෙලං නාම: තිලතෙලං සාසපතෙලං මධුකතෙලං එරණ්ඩතෙලං වසාතෙලං. මධු නාම: මකඛිකාමධු. එණිතං නාම: උච්ඡුමහා නිබ්බන්තං. මජ්ජිමා නාම: ඔදකො වුච්චති. මංසං නාම: යෙසං මංසං කප්පති තෙසං මංසං. බීරං නාම: ගොබීරං වා අජිකාබීරං වා මාභිසබීරං වා, යෙසං මංසං කප්පති තෙසං බීරං. දධි නාම: තෙසංඤ්ඤිව දධිං.

අගිලානා අත්තනො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුඤ්ජස්සාමිති පතිගණ්හාති ආපත්ත දුක්ඛංසස්ස. අපේඤ්ඤාභාරෙ අපේඤ්ඤාභාරෙ ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස.

අගිලානා අගිලානසඤ්ඤා දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස. අගිලානා වෙමනිකා දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දධිං විඤ්ඤාපෙතො භුඤ්ජති ආපත්ත පාටිදෙසනීයස්ස.

ගිලානා අගිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ගිලානා වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

1 භුඤ්ජමො - මජ්ඣං,

යම් මෙහෙණක් දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආයතීවෙති ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්මියි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවස්නා මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කීහු. “කිමෙක්ද ආයතීවෙති ඉවසියහැකිද කිම යැපියහැකිද” යි. “ආයතීවෙති, ඇපි පෙරු දිනි විනවා වළඳවු. එයින් අපට පහසුවෙයි. දැන් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙව් කරනලද්දී කුකුස්කරන්නාමෝ නොවිනවවු. එයින් අපට පහසු නො වේයැ” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන් හට ඇරොස්සුහු. ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණහට දිනි විනවා බුද්ධිනට අනුදනිමි. මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ‘ආයතීවෙති ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්මියි පට්ටෙසනා කළයුතු යි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බඳු ... හික්බුනී යනු ... මෝතොමෝ මේ අවියෙහිලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණයි.

අභිලානා නම්: යමකට දිනියෙන් වෙන්වැ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලානා නම් යමකට දිනියෙන් වෙන්වැ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. තෙල නම් තලතෙල්, අබතෙල්, මීතෙල්, එරඩුතෙල්, වුරුණුතෙල් යැ. මධු නම් මැසිමියැ, එණින නම් උක්පැණියැ. මස් නම් දියමසයැයි කියනු ලැබේ. මංස නම් යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ මස්යැ, බීර නම් ගවකිරි හෝ එළකිරි හෝ මිනිකිරි හෝ යම්කෙනකුන්ගේ මස් කැපනම් ඔවුන්ගේ කිරි යැ. දඩි නම් ඔවුන්ගේමැ දිනියැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝහි දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවැ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමති ඇතිවැ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවැ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැතී.

පාවිත්‍රියපාළි භික්ෂුණිවිභවෙයා

අනාපතති: ගිලානාය ගිලානා හුන්වා විඤ්ඤාපෙක්ඛා අගිලානා
භුක්ඛති, ගිලානාය සෙසකං භුක්ඛති, ඤාතකානං පචාරිතානං
අඤ්ඤාසකාය අතතනො ධනෙන උමමන්තකාය ආදිකමමකායාති.

අට්ඨමපාට්ඨෙසනීයසික්ඛාපදං.

7. උද්දට්ඨා ඛො අය්‍යායො අට්ඨපාට්ඨෙසනීයා ධම්මො. තත්ථය්‍යායො
පුච්ඡාමි කචචිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කචචිත්ථ පරිසුද්ධා.
තතියමපි පුච්ඡාමි කචචිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙසකායායො, තප්ථො
තුණ්හි. එවමෙනං ධාරයාමිති.

පාට්ඨෙසනීයානිධිත්තා.

6. සෙබියා

ඉමෙ ඛො පනායායො සෙබියාධම්මො උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජේතවනෙ
අනාථපිට්ඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බෙකියා
භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකන්ති¹ නිවාසෙත්ති. මනුස්සො
උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙනති: කරං හි නාම භික්ෂුනියො
පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකන්ති නිවාසෙස්සන්ති සෙයාථාපි
ගිහිකාමභොගිනියොති. අසොසාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං
උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති
ඛියන්ති විපාවෙනති: කරං හි නාම ඡබ්බෙකියා භික්ෂුනියො
පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකන්ති නිවාසෙස්සන්ති -පෙ- සච්චං
කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බෙකියා භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලමෙකන්ති
නිවාසෙත්ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං
හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බෙකියා භික්ෂුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි
ඔලමෙකන්ති නිවාසෙස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා
පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං
උද්දෙසන්තු.

පරිමණඛලං නිවාසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

3. පරිමණඛලං නිවාසෙතඛලං නාභිමණඛලං ජාණුමණඛලං
පටිච්ඡාදෙත්තියා. යා අනාදරියං පටිච්ච පුරතො වා පච්ඡතො වා
ඔලමෙකන්ති නිවාසෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: අසඤ්චිච්ච, අසතියා, අජානන්තියා, ගිලානාය
ආපදසු -පෙ- උමමන්තකාය ආදිකමමකායාති.

1 ඔලමෙකතා, සිම i සිම ii,

අනාපතනි ගිලනහට, ගිලනක් වැ විනවා නොගිලනක් වැ වළලා නම්, ගිලනකගේ ශෙෂය වළලා නම්, නැයන්ගේ නම්, පැවරියන්ගේ නම්, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන් නම්, උමතු වූවකට, ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

අටවැනි පිළිදෙස්නි සිකපදයි.

ආයඹාවෙනි අපට පාටිදෙස්නිය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයඹාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයඹාවෝ පරිගුණයහ. එහෙයින් තුෂණිභ්ග්ගයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමියි.

පාටිදෙස්නිය ශික්ෂා නිමි.

6. සෙබියා

ආයඹාවෙනි මේ සෙබියධර්මයෝ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිනි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණෝ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. කෙසේ නම් මෙහෙණෝ කාමහොගි ගිහියන් මෙන් ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණපවසන දෙස්පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි මෙසේ මේ සිකපදය ද මෙහෙණෝ උදෙසත්වා.

පිරිමඩුලු කොට හඳින්නෙමියි හික්මිය යුතු යි.

3. නැබමඩල දණමඩල වසන්තිය විසින් පිරිමඩුලු කොට හැන්ද යුතුයි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස ඉදිරිපසින් හෝ පසුපසින් හෝ එල්වමින් හඳිනම් දුකළා ඇවැත් වෙයි.

අනාපතනි: නො සිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන්කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ආපදයෙහි ... උමතු ඇතිසාහට, ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුණිවිභවෙනා

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්සියං විහරති ජෙනවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බඝණියා භික්‍ෂුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු ඛෙළමු කරොන්ති. මනුස්සො උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු ඛෙළමු කරිස්සන්ති සෙය්‍යාදාපි ගිහිකාමභොගිනියො”ති.¹

අසේසාසුං ඛො භික්‍ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානාං ඛියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්‍ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති, “කථං හි නාම ජබ්බඝණියා භික්‍ෂුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු ඛෙළමු කරිස්සන්ති”ති. අථ ඛො භික්‍ෂුනියො භික්‍ෂුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. භික්‍ෂු භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ කථං කඤ්ඤා භික්‍ෂුසංඝං සනතිපාතාපෙඤ්ඤා භික්‍ෂු පටිපුට්ඨි, සච්චං කිරි භික්‍ෂුවෙ ජබ්බඝණියා භික්‍ෂුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු ඛෙළමු කරොන්තිති. සථං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්‍ෂුවෙ ජබ්බඝණියා භික්‍ෂුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු ඛෙළමු කරිස්සන්ති. තෙනං භික්‍ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

න උදකෙ උච්චාරං වා ප්‍රසංඝාවං වා ඛෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

එවඤ්ඤාදං භගවතා භික්‍ෂුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

4. තෙන ඛො පන සමයෙන ගිලානා භික්‍ෂුනියො උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු ඛෙළමු කාතුං කුක්කච්චායන්ති. භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. -පෙ- “අනුජානාමි භික්‍ෂුවෙ ගිලානාය භික්‍ෂුනියා උදකෙ උච්චාරමු ප්‍රසංඝාවමු ඛෙළමු කාතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

න උදකෙ අගිලානා උච්චාරං වා ප්‍රසංඝාවං වා ඛෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

5. න උදකෙ අගිලානාය උච්චාරො වා ප්‍රසංඝාවො වා ඛෙළො වා කාතවෙක්ඛා. යා අනාදරියං පටිච්ච උදකෙ අගිලානා උච්චාරං වා ප්‍රසංඝාවං වා ඛෙළං වා කරොති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

1. ගිහිනියො කාමභොගිනියො--මජ්ඣිම

ගිහිකාමභොගිනියො--සීඝ්‍ර

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත් ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ කාමභෝගී ගිහියන් මෙන් දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝද”යි.

භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ගබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. එකල්හි මෙහෙණේ මහණුන්හට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. මහණහු තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහිලා මේ අවසර-යෙහිලා බික්සහන රැස්කරවා දෑහැමි කථා කොට මහණුන් පුළුවන් සේක. සැබැඳ මහණෙහි, සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි හික්මිය යුතු යි.

මෙසේත් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් මේ සිකපදය මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

4. එසමයෙහි ගිලන් වූ මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනුද සුඵදියටනුද කෙළගැසීම ද කරන්නට කුකුසත්. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ...මහණෙහි ගිලන්මෙහෙණහට දියෙහි මහදියටනු ද සුඵදියටනු ද කෙළගැසීම ද කරන්නට අනුදනිමි. මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

නො ගිලන්වැ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි හික්මිය යුතු යි.

5. නොගිලන විසින් දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකළ යුතු යි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස නොගිලන්වැ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුඵදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුණිවහලො

අනාපතති: අසංඤ්චිව අසතියා අජානනියා ගිලානාය
ඵලෙකතො උදකං ඔජුරති, ආපදසු උමෙතතිකාය ඛිත්තවිත්තාය
වෙදනට්ටාය ආදිකමිකායාති.

පණණරසමසික්ඛාපදං.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො සෙබ්බා ධම්මො. තත්ථය්‍යායො
පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමුපු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා.
තතියමුපු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධොක්ඛායායො තස්මාතුණ්හි.
ඵවමෙනං ධාරයාමිති.

සෙබ්බා නිට්ටිතා.

7. අධිකරණසමථා

ඉමෙ ඛො පනස්සායො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මො උද්දෙසං
ආගව්ජන්ති.

1. උප්පනනුසන්නානං අධිකරණානං සමථාය චූපසමාය සමුද්ධා-
විනයො දුතකො, සතිවිනයො දුතකො, අමුද්ධාචිතයො දුතකො,
පටිඤ්ඤාය කාරෙතකො, යෙහුය්‍යසිකා තස්සපාපියාසිකා තිණවජාර-
කොති.

2. උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මො.
තත්ථ අය්‍යායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමුපු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ
පරිසුද්ධා. තතියමුපු පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධොක්ඛායායො
තස්මා තුණ්හි. ඵවමෙනං ධාරයාමිති.

අධිකරණසමථා නිට්ටිතා

3. උද්දිට්ඨං ඛො අය්‍යායො නිදනං, උද්දිට්ඨා අට්ඨපාරාජිකා
ධම්මො, උද්දිට්ඨා සත්තරස සඛකාදිසෙසා ධම්මො, උද්දිට්ඨා තිංසනිස්සග්ගියා
පාචිත්තියා ධම්මො, උද්දිට්ඨා ඡසට්ඨිසතා පාචිත්තියා ධම්මො, උද්දිට්ඨා
අට්ඨපාටිදෙසනියා ධම්මො, උද්දිට්ඨා සෙබ්බා ධම්මො, උද්දිට්ඨා සත්ත
අධිකරණසමථා ධම්මො, ඵත්තකං තස්ස හගවතො සුත්තාගතං
සුත්තපරියාපණං අනවද්ධමාසං උද්දෙසං ආගව්ජන්ති. තත්ථ සබ්බාගෙව
සමිග්ගාති සමේවාදමානාති අවිචදමානාති සික්ඛිතකන්ති.

භික්ෂුණිවහලො නිට්ටිතො.

පාචිත්තියපාළි නිට්ටිතා.

අනාපතති: නොසිතා කරන්නියට, නො සිතියෙන් කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ගොඩබිම කරන ලද්ද දියටබැසයේ නම්, ආපදයෙහි, උමතුඇතියාට, විසුරුණු සිත් ඇතියාට, වෙදනායෙන් පෙළුණියට, ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පසළොස්වනු සිකපද යි.

ආයඨාවෙනි සෙබියධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයඨාවන් පුළුවුස්මි. කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවුස්මි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවුස්මි, කිම පිරිසුදුවවු ද? මෙහිලා ආයඨාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂණිම්භුතයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමි යි.

සෙබිය ශික්ෂා නිමි.

7. අධිකරණසමථ

ආයඨාවෙනි මේ සප්ත අධිකරණසමථධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. උපනුපන් (විවාදදි) අධිකරණයන්ගේ ශමනය පිණිස ව්‍යුපශමය පිණිස සම්මුඛාවිනය දියයුත්තේ යැ. සතිවිනය දියයුත්තේ යැ, අමුළුභවිනය දියයුත්තේ යැ. ප්‍රතිඥායෙන් කරවිය යුතුයැ, යෙහුයාසිකායැ, තස්සපාපියාසිකා යැ, තිණවත්ථාරක යි.

2. ආයඨාවරුනි සප්ත අධිකරණසමථ ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයඨාවන් පුළුවුස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවුස්මි, කිම පිරිසුදුවවු ද? තෙවනවට ද පුළුවුස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයඨාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂණිම්භුතයහ. මෙසේ තෙල කරුණ දරමි යි.

අධිකරණසමථයෝ නිමියානුයි.

ආයඨාවෙනි නිදනය උදෙසන ලදි. අෂ්ට පාරාජික ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ, සතළොස් සහවෙසෙස් දහම්හු උදෙසන ලදහ. තිස් නිසැහි පවිති දහම්හු උදෙසන ලදහ. එක්සියසසැටක් පවිති දහම්හු උදෙසන ලදහ. අට පිළිදෙස්නි දහම්හු උදෙසන ලදහ. සෙබිය දහම්හු උදෙසන ලදහ. සත් අධිකරණ සමථ දහම්හු උදෙසන ලදහ. ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සූත්‍ර සංඛ්‍යාත භික්ෂුණි විභඩගයෙහි ආවාටු භික්ෂුණිවිභඩගයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් ශික්ෂාවෝ අධිමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙත්. සමහ වූ සතුටුවන විවාද නො කරන හැමදෙනා විසින් මැ මෙහිලා හික්මිය යුතු යි.

භික්ෂුණි විභඩගය නිමි.

පාවිතනියපාළි නිමියා යැ.

පාවිතරීයපාළි භික්ෂුනීවිභවගය

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අවිරවනී	184		104, 106, 122,
අනාථපිණ්ඩික	30, 34, 40, 134,		128, 134, 166,
	184, 208, 234,		172, 188, 196,
	256, 350		198, 200, 202,
අරිට්ඨගඤ්ඤාධිප්පක	18		204, 212, 214.
කටමොරකතිස්සක	344		336, 340, 342,
කපිලවත්ථු	142, 274	දෙවදත්ත	344
කලඤ්ඤානිවාස	154, 228,	නඤ්ඤා	2, 134
	230, 344	නඤ්ඤා	2, 134
කොකාලික	344	නිග්ගොධාරාම	142, 274
කොසල	36, 44, 46	පසෙනදී කොසලො	36, 124, 128
කොසලෙසු	174	හඤ්ඤාකාපිලානී	40, 158, 160,
බණ්ඩදෙවියාපුත්ත	344		178, 212
වණ්ඩකාළි	48, 62, 70,	මහාපජාපතීගොතමී	142
	180, 220, 332	රාජගහ	154, 228, 230,
			344
ජබ්බකියා	138	වෙසාලී	34
ජබ්බකියා භික්ෂුනියො	350	වෙළුවන	154, 228, 232, 344
ජෙනවන	2, 14, 24, 30,	සමුද්දත්ත	344
	34, 40, 42, 44, 46,	සාකෙත	42, 216
	158, 184, 234,	සාවතී	2, 14, 24, 30,
	256, 350.		34, 350
චූළනඤ්ඤා	2, 14, 18, 30,	සාළුහ (මිගාරනත්තා)	2, 14
	36, 48, 96, 98, 100,	සුඤ්ඤානඤ්ඤා	2, 14, 54, 48, 134

පාචනතියපාලි භික්ෂුනීවිගසිග

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකතසභායං	20	අනවද්ධමාසං	276
අකාලච්චරං	96, 98	අපකඛනාය	86
අකඛනනියා	84	අපලොකෙත්වා	342
අකඛමා	294	අපසංකූතා	50
අච්චාචද්ථ	32	අපනිකාරං	18
අච්ඡින්නා	96	අපධංසිත	40, 42, 46
අඤ්ඤදැව්කෙන	110, 112, 114, 116, 120	අභිධම්මං	366
අඤ්ඤදදිසිකෙන	110, 112, 114, 116, 120	අයොපතෙතා	92
අච්චකාරික	34	අරුණුගගමන	48
අච්චවත්ථකා	26	අච්ඡිකූය	86
අඛිතෙය්‍යකංසපරමං	130	අච්චකෙඤ්ජ	150
අඛිතාලකොදනං	92	අච්චතා	14, 16
අතිවාරිණි	34	අච්චසුත්ත	4, 54, 60
අධකඛක	8	අච්චිකකමසමාදනං	300
අධිකරණකාරිකා	48	අසඬාච්චිකා	368
අධොවාතෙ	142	අසඬාමෙසස	24
අනධිවාසිකජාතිකා	294, 314	අසානානං	294
අනනුඤ්ඤානං	342	ආ	
අනන්තරාසිකිනී	336, 338	ආජීවකසෙය්‍යා	32
අනන්තරිකා	58	ආදිසසදිනනං	98
අනපලොකෙත්වා	278	ආපණිකසස	102, 116
අනභිරුද්ධා	64	ආපනතාධිකරණං	72
අනාපුච්ඡා	364	ආපනසකතා	282
අනුපොසපීකං	276	ආහතකො	34
අනුච්ඡසං	346	ආමකධඤ්ඤං	146
අනුචාදධිකරණං	72	ආමකතිකාපණං	92
අනුසංචච්ඡරං	346	ආරාමුපචාරෙ	352
අනොසාරිතො	24	ආච්චපෙථා	250
අනතරවාසක	48	ආසන්දි	236
අනොනාජාන	34	ආහතචිත්ත	64
		ආනුඤ්ජරිකා	230

විශේෂපදනුකතමණිකා

	ඉ	පිට්ඨකයා	ක	පිට්ඨකයා
ඉඩ්ඝ		58	කටුපිකා	356
ඉත්ථාලකියාරං		356	කප්පරං	26
			කප්පා	36, 38
	උ		කලිබ්බං	124
උකකුට්ඨකං		290	කයං	102, 106
උකඛ්ඝතානුවත්තිකා		18, 20	කරමරානීත	34
උඤ්ඤය		84, 86	කලහකාරිකා	48
උද්කදන්තපොණ		56, 60	කවාටෙන	162
උද්කසාවිකා		184	කභාපණ	106
උද්කසුද්ධිං		142		
උද්දොසිතං		30	කා	
උප්පය්‍යයො		346, 348	කාමභොගිනියො	350, 352
උපොසථො		276	කාලවීරං	98
උප්පණ්ඩියමානා		354		
උබ්භකක		10	කි	
උබ්භජානුමණ්ඩලං		8	කිලඤ්ජතං	350
උමුක්කං		150	කිලඤ්ජන	162
උත්තයවාදිකා		32		
උත්තවො		134	කු	
උසස්සකකං		336	කුකකුච්චිකා	62, 64
	උභ		කුඨාරී	2
උභනද්වාදසවත්තං		294, 296	කුඨෙඨන	162
උභනද්වාදසවත්තා		326	කුඤ්ඤ	2
උභනවීසතිවත්තං		314	කුද්දාසකො	148
			කුමාරකසංසද්ධිං	340
	ඵ		කුමාරස	56
ඵකිජ්ජියං		228	කුලානුද්දයනා	354
			කුලුපිකා	354
	ඔ		කු	
ඔවාදෙ		274, 276	කුටාගාරසාලායං	260
ඔභීත		46		
			කො	
	ක		කොකුලියා	164
කඩගු		148	කොධනා	340
කටාහෙ		150		
කටුකානං		294	බ	
			බරානං	294

විසෙසපදනුකකමණිකා

	බි	පිටස්ථාන	වි	පිටස්ථාන
බිලපාන		64	විවරකාලසමයො	202
	බි		විවරසංඛ්‍යාමනියං	194
බියනධමමං		332	වෙ	
	බෙ		වෙතාපිතං	114
බෙත්තපාලො		134	වෙතාපෙතභියා	126
	බො		වෙතාපෙයා	106, 114
බොමං		130	ඡ	
	භ		ඡත්තුපාහනං	350
ගජධවණ්ණකෙන		358	ඡන්දකං (සංහරිතා)	110, 112, 116, 122
ගරුපාපුරණං		126	ඡන්දගාමිනී	70
ගරුභාරා		282	ඡස්ස ධමමෙස්ස	286, 288
	ගා		ඡ	
ගාමකාවාසෙ		272	ඡතුම චට්ඨකෙන	140
	ගි		ඡන්තකා	342
ගිලානා		350	ඡි	
ගිහී		350, 352	ඡිස්සවජාය	294
ගිහීගතං		294		
ගිහීගතා		304	ධ	
	ගො		ධංසමකසවාතාතපසිරිංසප- සමච්ඡිසානං	294
ගොධුමො		148		
	ච		ත	
චණ්ඩිං		340	තණ්ඩුලං	116
චතුක්කංස පරමං		126	තලසාතකං	138
චරණගිලානා		4	ති	
	චා		තිසානං	294
චාවලස්සනෙ		136	ථ	
	චි		ථනුදරා	368
චික්ඛලෙලා		268	ඡ	
චිණ්ණමානනා		90	ඡුක්ඛලයා	70
චිත්තරූපං		54	ඡුරාගතානං	294, 314
චිත්තාගාරං		234	ඡුරුත්තානං	294, 314

විසේෂපද්‍රැක්කමණිකා

දෙ	පිටස්ඛ්‍යා	ප	පිටස්ඛ්‍යා
දෙසගාමිනී	70	පරිපුට්ඨිකො	44
		පලංකුකො	136
	බ	පලලංකො	236
ධනකකිත	34	පව්‍යානී	310
		පසාඛං	278
ධානී	284	පසාඛෙ (ජාතං)	276, 278
		පසාරෙසුනි	92
	ධු	පහුතං	344
ධුතතා	224		
	නි	පාටඛකි	354
නිකුට	2	පාණහරාතං	294
නිබාදන	2	පාදකඨලිකං	50, 264
නිසාරණිය	32	පාදපිඨං	50, 264
		පාදෙදකං	50
	ප	පානියථාලකං	144
පකබ්මානතතං	90	පාපසද්ද	76, 78, 84
පකබස ඛිකානතා	270	පාපසිලොකා	76, 78, 84
පච්චසබ්බාමි	62	පාපාචාරා	76, 78, 84
පච්චාකතා	72	පායනතීං	284
පට්ඨා	122	පාරිවාසික ඡන්දනෙන	344
පටිකෙකාස	48	පාචාරිකසස	110, 112
පටිකෙකාසනනී	78		
පටිවතතා	50		
පණ්ඩක	56	පිඤ්ඤාකං	360
පණ්ඩුපලාසො	16	පිපාසාය	294
පණ්ණවජනතං	350		
පතනවාණිජ්ජං	92		
පතනවිසතිවසේසා	340	පුගාලිකෙන	122
පඤ්ඤාදනං	92	පුරිසනතරගතා	296, 300
පරිකඛිතත	46	පුරිසසංසඨං	340
පරිගහනිතා	342		
පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං	296, 298	පුග	36, 116, 118
පරිපුණ්ණද්වාදසවසසං	328, 330		
පරිබ්බාජකො	200		
පරිභව්‍යතාය	86	පෙකතිකං	30

විසෙසපදනුකකමණිකා

ඵ	පිට්ඨකයා	රා	පිට්ඨකයා
ඵරසු	2	රාජාගාරං	234
බ			
බසුහ	166	රු	
බහාරාමකොට්ඨක	4	රුහිතං	278
බහිච්චාරකොට්ඨක	4		
භ		උ	
භඤ්ජනකෙ	136	උජ්ඣිකියො	62, 64
භණ්ඩනකාරිකා	48	උසුනං	134
භණ්ඩකෙ	134	උසුනෙන	134
භත්තගා	58	උගුපාපුරණං	130
භතකො	34	උබව්විරා	96
භයගාමිනී	70	ච	
භස්සකාරිකා	48	චචනපථානං	294, 314
භා		චචෙචන	46
භාණිකා	122, 124	චජ්ජපට්ඨචජාදිකා	14, 76, 78, 84
ම		චජ්ඣං	36
මණ්ඩලබ්බං	350	චජ්ඣසංඝාතා	38
මහරිකාපකෙතා	92	චන්ඩකිනියො	32
මහාජනිකෙන	116, 120	චයහං	354
මහිවජා	126	චරකො	148
මුණ්ඩා	32	චරහණ්ඩං	36
මො		චා	
මොහගාමිනී	70	චාතමණ්ඩලිකා	368
ය		චාසිතකං	360
යවො	148	චාසිතකෙන	පිඤ්ඤකෙන
යා		චාසී	2
යාගු	116, 118	චාළා	268
යාවච්චිකං	268	වි	
යාමකාලිකං	268	විකපනුපගපච්ඡිමං	102
ර		විසාසං	150
රත්තකාරෙ	158	විවාදකාරිකා	48
රට්ඨයාය	354	විවාදධිකරණං	72
රථො	354	විධුපනෙන	144
		විබහනනා	270
		විසසර	4, 44

විසෂේෂපදනුකූලමණිකා

වි	පිටියඩකා	ස	පිටියඩකා
විසෂරො	354	සංවාසා	274
විසාරද	122, 124	සන්ද්‍රමානිකා	354
විහෙසිකා	76, 78, 84	සලාකාබ්දං	350
		සහජීවිනි	306, 308, 312
වු			
වුට්‍යානසමුත්ති	304, 328	සා	
වුට්‍යාපිතං	310	සාමණේරා	362
වෙ		සි	
වෙහසසා	84	සිකුමානා	286, 362
වෙහසසිකතාය	86	සිකුමාසමුත්ති	286, 288, 298
		සිවිකා	354
වො			
වොහාරිකමහාමත්ත	30	සො	
ස		සොකවක්ඛං	340
සකටං	354	හ	
සකුමාවිකා	368	හංසයොනිං	134
සකුමාරං	150	හංසරාජං	136
සකුමාණි	354, 356	හරිතකෙ	136
සංචචජරානි	338		

ශ්‍රද්ධාශ්‍රද්ධ දර්ශනය

පිට	පෙළ	ශ්‍රද්ධ	අශ්‍රද්ධ
6	4	අවසාන සිස	අවසාන සිස
12	1	අවසාන න	අවසාන න
26	3	සාදිසිසනති	සාදිසිසනති
28	29	තත්ත්වයායෝ	තත්ත්වයායෝ
34	28	වෙසලියා	වෙසලියා
36	2	ගතනා	ගතනා
39	18	පුණකාරකාදි	පුණකාරකාදි
41	6	පටිකසසනය අභිභාන කම්	පටිකසසනය අභිභාන කම්
47	4	වෙන් වැ	වෙන් ව වැ
48	3	දුතිය	දුතිය
	13	නිසසාරියති	නිසසාරියති
54	20	භික්ෂුනී	භික්ෂු
92	8	ආමතතිකාපණ	ආමතතිකාපණ
134	23	ලසුන	ලසුන
226	18	අට්ඨම	අට්ඨම

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා

ආරම්භය:

ශ්‍රී සම්බුද්ධ වර්ෂ 2500 අනුස්මරණය කිරීමේ බුද්ධජයන්ති මහෝත්සවය සංවිධාන කොට පැවැත්වීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජය මගින් 1954 දී පත් කරන ලද ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගිනි.

සංස්කරණය:

ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කරන ලදුව දැනට සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය මගිනි.

සැලැස්ම:

සෑම ග්‍රන්ථයක ම වම් පස පිටුවේ පාළි පෙළ ද, දකුණු පස පිටුවේ සිංහල පරිවර්තනය ද යොදා ඇත. සෑම ග්‍රන්ථයක් ම අඟල් 11x7½ ප්‍රමාණයේ පිටුවලින් සමන්විත වේ.

ප්‍රකාශනය:

සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය

විකිණීම:

සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය

තැපැලෙන් මුදල් එවා ලබාගැනීමට:

ලේකම්,

සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය

212, බෞද්ධාලෝක මාවත, කොළඹ 7.

පැමිණ මිලට ගැනීමට:

ජයන්ති පොත්හල,

135, ධර්මපාල මාවත, කොළඹ 7.

(විහාරමහාදේවී උද්‍යානය ඉදිරිපිට යි)

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා

අංකය	ග්‍රන්ථ නාමය	මුද්‍රණය	පිටු	රෙදි බැම්ම	කඩදසි බැම්ම
1.	පාරාජිකපාළි	1959	696	17.50	14.00
2.	i. පාවිත්තියපාළි	1981	604	නැත	105.00
	ii. පාවිත්තියපාළි	1981	—	නැත	—
3.	මහාවග්ගපාළි 1	1957	608	විකිණි	විකිණි
4.	„ 2	1957	458	විකිණි	විකිණි
5.	i. චූළචග්ගපාළි 1	1976	442	—	30.00
	ii „ 2	අමුද්‍රිත	—	නැත	—
6.	i. පරිවාරපාළි 1	1978	391	—	37.50
	ii පරිවාරපාළි 2	1979	342	නැත	57.50
7.	දිසනිකාය 1	1962	700	විකිණි	14.00
8.	„ 2	1976	600	නැත	45.00
9.	„ 3	1977	616	නැත	45.00
10.	මජ්ඣිමනිකාය 1	1964	846	20.00	විකිණි
11.	„ 2	1973	800	60.00	55.00
12.	„ 3	1974	642	55.00	50.00
13.	සංයුත්තනිකාය 1	1960	540	විකිණි	විකිණි
14.	„ 2	1962	512	විකිණි	විකිණි
15.	„ 3	මුද්‍රණයෙහි	—	—	—
16.	„ 4	මුද්‍රණයෙහි	—	—	—
17.	„ 5	අමුද්‍රිත	—	—	—
18.	අභිගුණනරනිකාය 1	1960	672	විකිණි	12.00
19.	„ 2	1962	580	විකිණි	12.00
20.	„ 3	1968	506	20.00	18.00
21.	„ 4	1970	544	20.00	18.00
22.	„ 5	1977	589	—	45.00
23.	„ 6	1977	701	—	55.00
24.	බ්‍රහ්මකපාය ධම්මපද උද්‍යන ඉතිවුක්කක	1960	628	විකිණි	12.00
25.	සුක්කනිපාත				
26.	විමානවක්ඛු				
		අමුද්‍රිත	—	—	—

අංකය	ග්‍රන්ථ නාමය	මුද්‍රණය	පිටු	රෙදි බැම්ම	කඩදසිබැම්ම
27.	පෙතවක්‍රී	අමුද්‍රිත	—	—	—
28.	ථේරගාථා	1972	362	නැත	15.00
29.	ථේරිගාථා	1972	150	නැත	විකිණි
30.	ජාතකපාළි 1	අමුද්‍රිත	—	—	—
31.	„ 2	අමුද්‍රිත	—	—	—
32.	„ 3	අමුද්‍රිත	—	—	—
33.	මහානිද්දෙසපාළි	1961	788	17.50	14.00
34.	චූළලනිද්දෙසපාළි	1976	676	නැත	45.00
35.	i පටිසම්භේදමංගපාළි	1971	562	20.00	18.00
	ii „	1972	274	20.00	18.00
36.	අපදනපාළි 1	1961	700	17.50	14.00
37.	„ 2	1977	443	—	50.00
38.	බුද්ධවංසපාළි චරියාපිටකපාළි	1977	400	නැත	30.00
39.	නෙක්ෂ්පාකරණ				
		මුද්‍රණයෙහි	—	—	—
40.	පෙටකොපදෙස	අමුද්‍රිත	—	—	—
41.	ධම්මසංඛිතීපාකරණ	1973	579	—	50.00
42.	විභංගපාකරණ 1	1975	408	—	50.00
43.	„ 2	1975	342	—	50.00
44.	කථාවක්‍රීපාකරණ 1	1967	622	15.00	12.00
45.	„ 2	1968	588	17.50	15.00
46.	„ 3	1969	554	20.00	18.00
47.	ධාතුකථාපාකරණ පුගලප භාෂිතනි	1976	452	නැත	30.00
48.	යමකපාකරණ 1				
49.	„ 2	අමුද්‍රිත	—	—	—
50.	පට්ඨානපාකරණ 1	අමුද්‍රිත	—	—	—
51.	„ 2	අමුද්‍රිත	—	—	—
52.	„ 3	අමුද්‍රිත	—	—	—

විකිණි = විකිණි අවසානයයි.

නැත = රෙදි බැම්මේ පොත් හඳු නැත.

ත්‍රිපිටක පොත් මුද්‍රණයට හවුල් වීමට සාර්ථක අවසානයක්

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව මුද්‍රණය කොට ප්‍රකාශයට පත් කිරීමේ මහා පින්කමට සහභාගි වීමට පරිත්‍යාගශීලී පින්වතුන්ට අගනා අවසානයක් ලබා දීමට සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශය තීරණය කර තිබේ. මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය සඳහා වියදම් දැරීමට කැමැති පරිත්‍යාගශීලී පින්වතුන්ට තරාගත සමාජ සම්බුද්ධරාජ්‍යයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී මුඛ දේශනාව මුද්‍රණය කරවීමේ අති උතුම් පින්කමට සහභාගි වීමට ලැබීමට අමතරව පහත දැක්වෙන ප්‍රයෝජන ද අත් වේ.

- i. මුද්‍රණ වියදම් සඳහා මුදල් පරිත්‍යාග කරන පින්වතුන්ගේ නම් එම මුදල් වැය කොට මුද්‍රණය කරනු ලබන පොත්වල ඇතුළත් කරනු ලැබේ.
- ii. මේ සඳහා පරිත්‍යාග කරන මුදල් සියලු බදුවලින් සම්පූර්ණයෙන්ම නිදහස් වේ.
ඒ සඳහා කළ යුතු වන්නේ මෙම මුදල් භාරගෙන මධ්‍යම සංස්කෘතික අරමුදල මගින් නිකුත් කරනු ලබන කුවිතාන්සිය ආදියම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීම පමණකි.
- iii. මුද්‍රණ වියදම් පරිත්‍යාග කරන පින්වතුන්ට තමන්ගේ වියදමින් මුද්‍රණය කරන පොතකින් පිටපත් 500 ක් තම නැදෑ හිතවතුන් අතර බෙදා හැරීම සඳහා පිරිනමනු ලැබේ.
- iv. මෙසේ පරිත්‍යාග කරන මුදලින් මුද්‍රණය කරනු ලබන පොත් ඉතා අඩු මුදලකට මිළ නියම කරනු ලබන බැවින් පොත් මිළදී ගන්නා සෑම කෙනෙකුටම පරිත්‍යාගය නිසා සහන මිළකට පොත් ලබා ගැනීමට පිළිවන් වේ.
- v. මෙම පොත් විකුණා ලැබෙන මුදල් නැවතත් ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය සඳහා ම යොදවනු ලබන බැවින් පරිත්‍යාගයේ අගය ද ඉන් ලැබෙන පින් ද තවත් වැඩි වේ.

02. සාමාන්‍යයෙන් ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථයක් ක්‍රමයෙන් 4 ප්‍රමාණයේ පිටු 600කින් පමණ සමන්විත වේ. එක් පොතක් මුද්‍රණය සඳහා දළ වශයෙන් රුපියල් ලක්ෂ 2½ ක් පමණ අවශ්‍ය ය. එම මුදල පොතේ පිටු ගණන අනුව පොතකින් පොතට මද වශයෙන් වෙනස් වේ.

03. මේ සත් කෘත්‍යයට පරිත්‍යාග කිරීමට කැමැති පින්වතුන් අප්‍රමාදව පහත සඳහන් ලිපිනයෙන් විමසන ලෙස කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනු ලැබේ.

(නලින් රත්නායක)

සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්.

ලේකම්,

සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශය

212 බෞද්ධාලෝක මාවත කොළඹ 7.

1981 සැප්තැම්බර් 8.

මුද්‍රණය:

තිසර මුද්‍රණාලය, 135, දුටුගැමුණු වීදිය, දෙහිවල